

மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்
திருநெல்வேலி

MANONMANIAM SUNDARANAR UNIVERSITY
TIRUNELVELI

தொலைநெறித் தொடர்கல்வி இயக்ககம்
DIRECTORATE DISTANCE CONTINUING EDUCATION
TIRUNELVELI

பொதுத்தமிழ் - I

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு - I

மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்
திருநெல்வேலி- 627 012.

முதலாமாண்டு - முதற் பருவம்

பொதுத்தமிழ் -1

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு - 1

அலகு- 1

1. இலக்கணம்

அ. தொல்காப்பியம்

இறையனார் களவியல் உரை

நம்பியகப் பொருள்

புறப்பொருள் வெண்பா மாலை

நன்னூல்

தண்டியலங்காரம்

யாப்பருங்கலக்காரிகை -நூல்கள்

ஆ. மொழிப்பயிற்சி - ஒற்றுப்பிழைத் தவிர்த்தல்

வல்லினம் மிகும் இடங்கள்

வல்லினம் மிகா இடங்கள்

ஈர்ஒற்று வரும் இடங்கள்

ஒரு, ஓர் வரும் இடங்கள்

அது, அஃது வரும் இடங்கள்

தான், தாம் வரும் இடங்கள்

2. சங்க இலக்கியம்

எட்டுத்தொகை

பத்துப்பாட்டு

3. அற இலக்கியம்

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள்

4.காப்பிய இலக்கியம்

ஐம்பெருங்காப்பியங்கள்

ஐஞ்சிறுகாப்பியங்கள்

சமயக் காப்பியங்கள்

5. பக்தி இலக்கியமும், பகுத்தறிவு இலக்கியமும்

பன்னிரு திருமுறைகள்

நாலாயிர திவ்வியப்பிரபந்தம்

சித்தர் இலக்கியங்கள்

புலவர் குழந்தையின் இராவண காவியம்

அலகு - 2

எட்டுத்தொகை

1. நற்றிணை - முதல் பாடல் -நின்ற சொல்லர்
2. குறுந்தொகை 3ஆம் பாடல் - நிலத்தினும் பெரிதே
3. ஐங்குறுநூறு - நெல் பல பொலிக! பொன் பெரிது சிறக்க! (முதல் பாடல்) -
வேட்கைப் பத்து
4. கலித்தொகை - 51 - சுடர்த்தொடிக் கேளாய்- குறிஞ்சிக்கலி
5. புறநானூறு 189 தெண்கடல் வளாகம் பொதுமையின்றி. நாடா கொன்றோ -

பத்துப்பாட்டு

1. முல்லைப்பாட்டு (முழுவதும்)

அலகு - 3

அற இலக்கியம்

1. திருக்குறள் - அறன் வலியுறுத்தல் அதிகாரம்
2. நாலடியார் - பாடல்: 131 (குஞ்சியழகும்)

3. நான்மணிக்கடிகை -நிலத்துக்கு அணியென்ப
4. பழமொழி நானூறு -தந் நடை நோக்கார்
5. இனியவை நாற்பது -37 (இளமையை மூப்பு என்று)

அலகு - 4

காப்பிய இலக்கியம்

1. சிலப்பதிகாரம் - வழக்குரைகாதை
2. மணிமேகலை - பாத்திரம் பெற்ற காதை
3. பெரியபுராணம் - பூசலார் நாயனார் புராணம்
4. கம்பராமாயணம் - குகப் படலம்
5. சீறாப்புராணம் - மானுக்குப் பிணை நின்ற படலம்
6. இயேசு காவியம் - ஊதாரிப்பிள்ளை

அலகு - 5

பக்தி இலக்கியமும், பகுத்தறிவு இலக்கியமும்

பக்தி இலக்கியம்

1. திருநாவுக்கரசர் - தேவாரம் நாமார்க்கும் குடியல்லோம் எனத் தொடங்கும் பாடல் மட்டும்
2. மாணிக்கவாசகர் - திருவாசகம் நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தாள் வாழ்க முதல் சிரம்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க வரை
3. பொய்கையாழ்வார் - வையந் தகளியா வார்கடலே
4. பூதத்தாழ்வார் - அன்பே தகளியா
5. பேயாழ்வார் - திருக்கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேன்
6. ஆண்டாள் - திருப்பாவை - மார்கழித் திங்கள் (முதல் பாடல்)

பகுத்தறிவு இலக்கியம்

திருமூலர் - திருமந்திரம் (270, 271, 274, 275, 285)

பட்டினத்தார் - திருவிடை மருதூர் (காடே திரிந்து - எனத் தொடங்கும் பாடல்

(பா.எண்:

279, 280)

கடுவெளிச் சித்தர் - பாபஞ்செய் யாதிரு மனமே (பாடல் முழுவதும்)

இராவண காவியம் - தாய்மொழிப் படலம் -18

ஏடுகை யில்லா ரில்லை முதல் - 22 செந்தமிழ் வளர்த்தார் வரை

அலகு - 1

1. இலக்கணம்

அ. தொல்காப்பியம்

தமிழின் தொன்மைக்கும் , தமிழரின் மேன்மைக்கும் சான்றாக விளங்குவது தொல்காப்பியம். ஏனைய மொழிகளில் உள்ள இலக்கண நூல்கள் எழுத்துக்கும் சொல்லுக்கும் இலக்கணம் வகுத்திருக்க , வாழ்க்கைக்கும் இலக்கணம் வகுத்த பெருமைக்குரியது தொல்காப்பியம். இதனை இயற்றியவர் தொல்காப்பியர். தொல்காப்பியத்திற்குப் பனம்பாரனார் என்பவர் பாயிரம் பாடியுள்ளார். இந்நூல் எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம், பொருளதிகாரம் எனும் மூன்று அதிகாரங்களைக் கொண்டுள்ளது. ஒவ்வொரு அதிகாரமும் ஒன்பது இயல்களைக் கொண்டுள்ளன.

வ.ண்	எழுத்ததிகாரம்	சொல்லதிகாரம்	பொருளதிகாரம்
1	நூல் மரபு	கிளவியாக்கம்	அகத்திணையியல்
2	மொழிமரபு	வேற்றுமையியல்	புறத்திணையியல்
3	பிறப்பியல்	வேற்றுமை மயங்கியல்	களவியல்
4	புணரியல்	விளி மரபு	கற்பியல்
5	தொகை மரபு	பெயரியல்	பொருளியல்
6	உருபியல்	வினையியல்	செய்யுளியல்
7	உயிர் மயங்கியல்	இடையியல்	உவமவியல்
8	புள்ளி மயங்கியல்	உரியியல்	மெய்ப்பாட்டியல்
9	குற்றியலுகரப் புணரியல்	எச்சவியல்	மரபியல்

தொன்மை வாய்ந்த காப்பியக் குடியில் தோன்றியமையால் தொல்காப்பியர் எனப் பெயர் பெற்றார் என்று இளம்பூரணர் குறிப்பிடுகின்றார். இவர் அகத்தியரின் மாணவர். அகத்தியர் எழுதிய அகத்தியம் என்ற இலக்கண நூலை முதன்மையாகக் கொண்டே தொல்காப்பியத்தை இயற்றினார் என்பதை அவருடைய தொல்காப்பிய நூற்பாக்கள் சான்று கூறுகின்றன. இவர் வாழ்ந்த காலம் குறித்துப் பல்வேறு கருத்துகள் நிலவுகின்றன எனினும் , கி.மு.5ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முந்தைய

காலகட்டத்தில் வாழ்ந்தவர் என்ற கருத்துப் பெரும்பான்மையோரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

தொல்லாசிரியர் பலர்

தொல்காப்பியர் காலத்தும், அவர் காலத்திற்கு முன்னும் இலக்கண ஆசிரியர் பலர் வாழ்ந்தனர் என்று தொல்காப்பியத்தால் அறிகிறோம். 'என்ப', 'என்மனார் புலவர்', 'யாப்பறிபுலவர்' 'தொன்மொழிப்புலவர்', 'குறியறிந்தோர்' என அத்தொல்லாசிரியர்களை இவ்வாசிரியர் சுட்டியுள்ளார். அவர்களின் நூல்கள் அழிவுற்றன. இடைச் சங்கத்தார்க்கும் கடைச்சங்கத்தார்க்கும் தொல்காப்பியம் இலக்கணமாக இருந்தது என்கிறார் இறையனார் களவியல் உரையாசிரியர்

தொல்காப்பியரின் காலம்

தொல்காப்பியரின் காலம் பற்றி அறிஞர்களிடையே பல கருத்து வேறுபாடுகள் நிலவுகின்றன. மிகப் பலர் இவர் கி.மு.5 அல்லது 3ஆம் நூற்றாண்டுக்குரியவர் என ஒப்புக்கொள்ளனர். பேராசிரியர் ச.வையாபுரிப்பிள்ளை போன்ற சிலர், இவர் கி.பி.5ஆம் நூற்றாண்டினர் என்பர். பொருளதிகாரத்தின் சில பகுதிகள் தொல்காப்பியராலன்றிப் பிற்காலத்தாரால் இயற்றப்பட்டன என்ற கருத்தும் உண்டு. சங்க இலக்கியங்களில் தொல்காப்பியக் கருத்திற்கு மாறான வழக்காறுகள் உள்ளன. எனவே, தொல்காப்பியம் சங்க இலக்கியங்கட்குப் பல நூற்றாண்டுகள் முற்பட்ட நூலே என்பது மிகப் பலர்க்கு உடன்பாடான கருத்து.

நூலின் அமைப்பு

இந்நூல் துத்திரயாப்பில் அமைந்துள்ளது. இதில் எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம், பொருளதிகாரம் என மூன்று பெரும் பிரிவுகள் உள்ளன. ஒவ்வொன்றிலும் ஒன்பது இயல்கள் அமைந்துள்ளன. அவ்வியல்களின் பெயர்களைக் கீழ்க்காணும் பட்டியலில் காணுங்கள்.

எழுத்ததிகாரச் செய்திகள்

இதில் தமிழ் எழுத்துகளாகிய உயிர் பன்னிரண்டும் மெய்பதினெட்டுமாகிய முப்பதும், குறில்நெடில் என்றும், வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம் என்றும் பாகுபடுத்தப்படும் செய்திகள் இடம்பெறுகின்றன. இவற்றுள் சொல்லின் முதலிலும்

இறுதியிலும் வருபவை இன்னவை என்பதும் விளக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ் ஒலிகள் பிறக்கும்பொது இயல்பும், தனித்தனி எழுத்துகளின் பிறப்பு முறையும் இன்றைய ஒலியியலாரும் வியக்கும் வண்ணம் விளக்கியுள்ளார். ஆசிரியர்; ஒலிவடிவத்தை மட்டுமல்லாது, வரிவடிவத்தையும் குறித்துள்ளார்; எகரமும், ஓகரமும், குற்றியலுகரமும் புள்ளிபெறும் என்கின்றார். இவ்வதிகாரத்தின் பெரும்பகுதி, சொற்கள் நிலை மொழியாகவும் வருமொழியாகவும் நின்றுபுணரும் நிலைகளையே விளக்கிச்செல்கிறது. புணர்ச்சியை வேற்றுமைப்புணர்ச்சி என்றும், வேற்றுமை அல்லாத புணர்ச்சி என்றும், இயல்புப் புணர்ச்சியென்றும், விகாரப்புணர்ச்சி என்றும் இவர் பாகுபாடு செய்து விளக்குகின்றார். இவ்வதிகாரத்தில் தொல்காப்பியர் பண்டு தமிழ்நாட்டில் வழங்கிய இசை இலக்கணத்தைக் குறிக்கிறார். அதனை, நரம்பின்மறை என்கின்றார். மாதங்களின் பெயர்களை இகரஈற்றிலும், ஐகார ஈற்றிலும் மட்டுமே பேசுகின்றார். எனவே, இன்றைய மாதப் பெயர்கள் பழையமையானவை என்று கருத வேண்டியுள்ளது.

சொல்லதிகாரச் செய்திகள்

தமிழ் இலக்கணத்தில் சிறப்பாக அமைந்த கூறுகளுள் திணைப் பாகுபாடும் ஒன்று. உயர்திணை, அஃறிணை என்ற அடிப்படையிலே பெயர்கள் தோன்றுவதனை விளக்கி, இருதிணைக்கும் உரிய ஐந்து பால்களையும், அவற்றுக்கு உரிய பெயர், வினை ஆகியவற்றின் ஈறுகளையும் விளக்குகின்றார். தமிழ்த்தொடர்களின் இலக்கணம் இவ்வதிகாரத்தில் சிறப்பாக விளக்கப்படுகிறது. தொடர்களின் ஆக்கம், தொடரில் சொற்கள் நிற்கும் நிலை முதலியன விளக்கம் பெறுகின்றன.

வேற்றுமை உருபுகள், அவை ஏற்கும் பொருள்கள், ஒரு வேற்றுமைப் பொருளை இன்னொரு வேற்றுமையின் உருபுகொண்டு விளங்கும் வேற்றுமை மயக்கம், இருதிணைப் பெயர்களும் விளியேற்கும் மரபு, விளியை ஏற்காத பெயர்கள் முதலானவை தெளிவுறுத்தப்படுகின்றன.

பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச்சொல் ஆகியவற்றின் பொது இலக்கணம், அவற்றின் பாகுபாடுகள், வினைமுற்று, வினை எச்சம், தெரிநிலை வினைமுற்று, குறிப்பு வினைமுற்று, பெயரெச்சம், வியங்கோள், எதிர்மறை முற்றுகள் ஆகியனவும், வேற்றுமைத் தொகை. உவமத்தொகை, வினைத்தொகை முதலான தொகைச் சொற்களின் இலக்கணமும், சொற்கள்பொருள் உணர்த்தும் முறையும், செய்யுளில் பயன்படும்

இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல் என்னும் நால்வகைச் சொற்களின் தன்மைகளும் கூறப்பட்டுள்ளன.

'வடசொல் கிளவி வடவெழுத்து ஒரீஇ எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லாகும்' (66) என்பதன் மூலம், ஆசிரியர் பிறமொழிக்குரிய ஒலிகளைக் கடன்வாங்குவது தகாது என்ற மிகச்சிறந்த கருத்தை வலியுறுத்தக் காணலாம். வரம்பின்றி, வடமொழி ஒலிகளைக் கடன்பெற்ற ஏனைத் திராவிட மொழிகள் தமிழிலிருந்து பெரிதும் வேறுபட்டு விட்டன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பொருளதிகாரச் செய்திகள்

இலக்கியங்களை பொருள் இலக்கணம் தமிழுக்கே சிறப்பாக அமைந்தது. இது உருவாக்கும் படைப்பாளன் பின்பற்ற வேண்டிய நெறிமுறைகளை அகம், புறம் என்ற இரு பிரிவுகளுள் அடங்கும் வகுத்துக் கூறுகின்றது. இது தமிழரின் கவிதை இயலாகும். அரிஸ்டாட்டிலின் கவிதை இயலோடு இதனை ஒப்பிடலாம்.'

பொருளதிகாரம் கூறும் செய்திகளில் குறிப்பிடத்தக்கனவற்றை மட்டும் இங்கு விளக்குவோம். ஏழு அகத்திணைகளும், அவற்றின் கூறுகளும் அகத்திணை இயலுள் சொல்லப்படுகின்றன. அகத்திணை இலக்கியத்திற்கு ஏற்ற யாப்பாக, பரிபாடலும் கலியும் ஆசிரியரால் உரைக்கப்பட்டுள்ளன. அகத்திணை ஒவ்வொன்றுக்கும் புறமாக, ஒவ்வொரு புறத்திணை வகுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மரபு பின்னர் மாறிவிட்டது. அகத்திணை ஏழு என்றும், புறத்திணை பன்னிரண்டு என்றும் பின்னாளில் கொள்ளப்பட்டன. புறத்திணை இயல் தமிழரின் போர்முறையை விவரிக்கிறது. இறந்துபட்ட மறவர்களுக்குக் கல்நட்டு வழிபாடு செய்யும் மரபினைத் தொல்காப்பிய ஆசிரியர் வெட்சித் திணையில் கூறியுள்ளார்.

அகவிலக்கியம் களவு, கற்பு என்ற இருநிலைகளில் இயற்றப்பட்டுள்ளது. இவ்விரு ஒழுக்கங்களிலும் இடம்பெறும் மாந்தர், அவர்கள் பேசும் சூழல்கள் முதலியனவே களவியலிலும் கற்பியலிலும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. கற்பு என்பது திருமணச்சடங்குடன் தொடங்குகின்றது. ஒரு காலத்தில் சடங்கு ஏதும் இன்றி ஆணும் பெண்ணும் இணைந்த வாழ்க்கைநிலை இருந்தமையை ஆசிரியர் குறிப்பாகக் கூறுவார். பெற்றோர் ஒத்துக்கொள்ளாதபோது காதலர் உடன் போய், சடங்குடன் திருமணவாழ்வில் புகுவது உண்டு என்றும் ஆசிரியர் கூறுகின்றார்.

கவிதைக் கலைக்கு அழகு தருவது அணிகளாகும். அணியிலக்கண நூல்கள் பல பிற்காலத்தில் தோன்றின. தொல்காப்பியர் அணிகளுக்கெல்லாம் தாயாகிய உவமையை மட்டும் ஓர் இயலில் விளக்குகின்றார். வினை, பயன், மெய், உரு என்னும் நான்கும் உவமையின் தோற்றத்திற்கு நிலைக்களங்கள் என்கிறார் ஆசிரியர்.

உள்ளத்தில் தோன்றும் இன்பம், துன்பம் முதலிய உணர்வுகள் உடம்பின் வாயிலாக வெளிப்படுகின்றன. அங்ஙனம் வெளிப்படுதலை மெப்பாடு என்பர். நகை, அழகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம் பெருமிதம், வெகுளி, உவகை என அவை எட்டாகும். இவற்றையும். இவற்றுக்குரிய நிலைக்களன்களையும் ஓர் இயலில் விளக்குகின்றார். இது இயற்றமிழுக்கும், நாடகத்தமிழுக்கும் பொதுவானதாகும்.

பொருளதிகாரத்தில் அமைந்த செய்யுள் இயலும், மரபியலும் பழந்தமிழரின் அறிவுமேம்பாட்டிற்குச் சான்றாக அமைந்துள்ளன. வெண்பா. அகவல், வஞ்சி, கலி என்று நான்கு வகையான யாப்புகளை வினக்கும் ஆசிரியர், முதற்கண் மாத்திரை முதலாக 26 அகவுறுப்புகளைச் சொல்லி அம்மை, அழகு, தொன்மை, தோல் முதலான எட்டுவகைப்புற உறுப்புகளையும் சொல்லியுள்ளார்.

தமிழ் இலக்கிய காலம் ஒரு பொற்காலம். தமிழ் இலக்கிய. இலக்கணங்கள் வளர்ந்து வந்த பாதையும் ஒரு நெருடலானது. அந்த வகையில் இலக்கண நூல்களில் அகம் சார்ந்து இயங்கக்கூடிய அல்லது கருத்துக்களை வெளியிடக் கூடிய நூல்களில் இறையனார் அகப்பொருளும் நம்பியகப்பொருளும் தலைசிறந்த நூல்களாகும். இத்தகு இரண்டு நூல்களின் கருத்துக்களைத் தெளிவுபட அறியலாம்.

இறையனார் களவியல் உரை

களவின் இலக்கணத்தையும் கற்பின் இலக்கணத்தையும் நயம்பட உரைப்பது இந்நூல். இதில் கற்பிற்கு ஊன்றுகோலாக இருக்கும் களவுப் பிரிவில் 33 நூற்பாக்களும் துறவின் வாழ்க்கைக்கு ஊன்றுகோலாக இருக்கும் கற்பு பிரிவில் 27 நூற்பாக்களும் மொத்தம் 60 நூற்பாக்களையுடையதாகச் சூத்திரம் அமைந்துள்ளது.

"இறையனார் களவியல்" என்ற நூல் கடைச்சங்க காலத்தின் இடைப்பகுதியில் தோன்றியது. பாண்டியனது ஆட்சிக்காலத்தில் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் தொடர்ந்து மழையின்றி பஞ்சம் வாட்டியுள்ளது. இவ்வாறு பல ஆண்டுகளாகப் பஞ்சம் தொடர்ந்துள்ளது. இதனை 'வற்கடம்' என்று அக்காலத்தில் அழைத்துள்ளனர். இந்த

வற்கடம் வாட்டிய காலத்தில் ஆண்ட பாண்டியனின் பெயர் இந்நூலில் குறிப்பிடப்படவில்லை. வேறு சில நூல்கள் இப்பாண்டியன் பெயரை உக்கிரப்பெருவழுதி என்று கூறுகின்றன. வற்கடம் தீர்ந்து மழை பெய்யும் காலம் வரும் வரை புலவர்கள் இந்த நாட்டில் வாழாமல் அனைவரும் வெளி நாட்டில் வாழ்ந்துவிட்டு மழை பெய்து நல்ல நிலைமையில் நாடு வந்தால் மட்டும் அனைவரும் வரவேண்டும் என்று மன்னன் அனைத்துப் புலவர்களுக்கும் ஓலை மூலம் செய்தி அனுப்பி வைக்கின்றான். அதேபோல மழைப்பொழிந்து வற்கடம் தீர்ந்துபோகிறது. சென்ற புலவர்கள் மீண்டும் நாடு திரும்புகின்றனர். அவ்வாறு மீண்டும் வந்த புலவர்கள் சில நூல்களையும் ஓலைச்சுவடிகள் மூலம் கொண்டு வருகின்றனர். அவ்வாறு கொண்டு வரும்போது தொல்காப்பியத்தின் பொருளதிகாரம் மட்டும் காணவில்லை.

18 எழுத்தும் சொல்லும் பொருளதிகாரக்கின் பொருட்டு அல்லவா உருவாயின். அத்தின்றேன் எழுத்தும் வால்ருகம் மட்டும் கிடைத்து என்ன பயன் என்று அரசன் வினவியிருக்கின்றான்; மதுதை ஆஸ்வ பண்ணலிடம் முறையிட்டுள்ளாள். அரைமயம் மறுநாள் சொக்கலிங்கத்தின் பீடத்தில் செப்பேடு ஒன்றில் இறையனார் களவியல் என்ற பெயரில் 60 சூத்தரங்கள் கொண்ட பொருள் நூல் ஒன்று காணக்கிடைத்துள்ளது. அதற்கு உரையைக் கடைச்சங்கப் புலவர்கள் 49 பேரும் எழுதியுள்ளனர். இவ்வரைகளில் எதைக் கொள்வது எதை விடுவது என்ற சிக்கல் மன்னருக்கும் புலவர்களுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதனைப் போக்குவதற்கு இறைவன் மதுரைக்குப் புறத்தே உள்ள உப்புரிக்குடியில் ஓர் ஊமை இருப்பதாகவும் அவன் பெயர் சிவகுமரன் (வடமொழியில் உருத்திரசன்மன்) என்றும் எந்த உரையை அவன் கேட்கும்போது கண்களில் நீர்மல்க தலையசைத்து கரவொளி எழுப்புகின்றானோ அதுவே சிறந்த உரை என்று அசரீரி எழுந்ததாகவும் வரலாறு கூறுகிறது. அவ்வாறு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உரை நக்கீரரின் உரைதான் என்று கூறுவர். அதுவே இறையனார் களவியல் உரை என வழங்கி வருகிறது. இந்த உரைதான் தமிழ்ச் சங்கம் மூன்றின் வரலாறுகளைக் கூறும் ஆவணமாக அறிஞர்களால் போற்றப்படுகிறது.

நம்பியகப்பொருள்

நாற்கவிராசர் நம்பியால் இயற்றப் பெற்ற அகப்பொருள் விளக்கம் தொல்காப்பியத்தின் வழி நூலாகவும், சார்பு நூலாகவும் விளங்குகிறது. 12,13ஆம் நூற்றாண்டில் நம்பியகப்பொருள் இயற்றப்பெற்றுள்ளது.

தொல்காப்பியத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அகத்திணை, களவியல், கற்பியல், பொருளியல், மெய்ப்பாட்டியல் போன்ற இயல்களில் அகப்பொருள் இலக்கணத்தை விளக்கியுள்ளார். அதற்கு அடுத்த நிலையில் இந்த அகப்பொருள் நூலில் அகத்திணையியல் (116), களவியல் (54), வரைவியல் (29), கற்பியல் (10), ஒழிபியல் (43) என ஐந்து இயல்களாகப் பிரித்து மொத்தம் 252 நூற்பாக்களையுடையதாக அமைந்திருக்கிறது.

இதில் அகத்திணையியலில் ஐந்திணைப் பாகுபாடுகள், முதல், கரு, உரிப்பொருள் பற்றிய செய்தி விரிவாகப் பேசப்பட்டுள்ளது. மேலும் பெரும்பொழுது, சிறுபொழுது, கைக்கிளை, பெருந்திணை, அறத்தொடு நிற்கும் இலக்கணப் படிநிலையும், மக்களின் பிரிவையும் அந்தப் பிரிவு எத்தனை ஆண்டுகள் எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளது. பாணர், விறலி, கூத்தர், இளையோர், கண்டோர், பார்ப்பனர் சூத்திரர், பாங்கர், பொதுத்தமிழ்-

பாங்கியர், செவிலி, பரத்தையர், தோழி, அறிவர், காமக்கிழத்தியர், காதற் பரத்தையர் என இவர்களின் உரிமைகளைப் பற்றி விரிவாகக் குறிப்பிடுகிறது. அடுத்த இயல் களவியலில் களவின் இலக்கணங்களாக எண்வகைத் திருமணம் பற்றிப் பேசப்படுகிறது; கைக்கிளையின் பாகுபாடுகளாக காட்சி, ஐயம், துணிவு, குறிப்பறிதல் போன்ற செய்திகளை விளக்குகிறது. களவிற்குரிய இயற்கைப்புணர்ச்சி, இடந்தலைப்பாடு, பாங்கற் கூட்டம், பாங்கியற் கூட்டம், பகற்குறி, பகற்குறி இடையீடு, இரவுக்குறி, இரவுக்குறி இடையீடு, வரைதல் வேட்கை, வரைவு கடாதல், ஒருவழித்தணத்தல், வரைவிடை வைத்து பொருள்வயிற் பிரிதல் என்ற களவுக் கால வாழ்க்கையில் நிகழும் நிகழ்வுகளை இந்தப் பகுதி எடுத்து விளக்குகிறது.

மூன்றாவதாக, வரைவியலில் திருமணம் செய்தல். (பெண் வீட்டார் ஒப்புதலுடன் நடைபெறும் திருமணம். உடன்போக்கில் நடக்கும் திருமணம்) அறத்தொடு நின்றல், தலைவி, தோழி, செவிலி அறத்தொடு நிற்கும் திறம் வியந்து கூறப்பட்டுள்ளது. அடுத்து உடன்போக்கின் வகைகளை எட்டாகக் குறிப்பிடுகிறார். உடன்போக்கில் சென்ற தலைவியை நினைத்து செவிலி, நற்றாய், கண்டோர் இரங்கல், செவிலி உடன்போக்கில் சென்றவர்களைத் தேடிச் செல்வது, சென்றவர்கள் தம் இல்லம் வந்துசேர்வது பற்றிய செய்தியைக் குறிப்பிடுகிறது.

நான்காவதாக கற்பியல் ஆகும். இதில் இல்லறம் நடத்தும் கிழவன், கிழத்தியின் பாங்கு சிறப்பாக எடுத்தோதப்பட்டுள்ளது. கற்பின் சிறப்பும், கற்பிற்குரிய இலக்கணமாகவும்

விளக்குகிறது. இவ்வாழ்க்கையில் பிரிவை, பரத்தையிற் பிரிவு, ஓதல் பிரிவு, காவற் பிரிவு, தூதுப் பிரிவு, துணைவயிற் பிரிவு, பொருள்வயிற் பிரிவு என ஏழு பிரிவுகளில் தலைவன் தலைவியைவிட்டுப் பிரிந்து செல்லும் இயல்புகளாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஐந்தாவதாக ஒழிபியல் ஆகும். இதில் முன்னர் கூறிய செய்தி அல்லது கூறாத செய்தியைத் தொகுத்து உரைப்பதாகும். அகப்பாட்டு உறுப்புகளாக திணை, கைக்கோள், கூற்று, கேட்போர், இடம், காலம், பயன், முன்னம், மெய்ப்பாடு, எச்சம், பொருள் வகை, துறை என்ற பன்னிரண்டு என்கின்றது. பெருந்திணை, கைக்கிளைக்குரிய விளக்கமும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் உவமை, உள்ளுறை இலக்கணமும் கூறப்பட்டுள்ளது.

புறப்பொருள் வெண்பா மாலை

பன்னிருபடலம், புறப்பொருள் வெண்பா மாலைக்கு முதலால் எனப்படுகின்றது. இதனைப் புறப்பொருள் வெண்பா மாலையின் சிறப்புப்பாயிரம் அறிவிக்கின்றது. வெண்பா மாலை என்பது ஆசிரியர் ஐயனாரிதனார் இட்ட பெயர். வெண்பா மாலை என்னும் பொதுமையினின்றும் பிரித்தறியப் புறப்பொருள் என்பது முன்னர் இணைக்கப் பெற்றது.

பெயர்க் காரணம்

இவ்வாசிரியர் இந்நூலுக்குப் பெயரிட்டமுறையைச் சிந்தித்துப் பார்த்தால் பெயர்க்காரணமும் புலனாகும். பொருள் இலக்கணத்தின் ஒரு கூறாகிய புறப்பொருள் பற்றிப் பேசுவதால் புறப்பொருள்; பாவகைகளுள் ஒன்றாகிய வெண்பாவால் இயற்றப்பெற்றது ஆதலால், புறப்பொருள் என்பதனைச் சார்ந்து வெண்பா என்ற சொல் வைக்கப்பட்டுள்ளது. மாலை என்பதன் பொருள் வரிசை, பூக்களைக் கொண்டு தொடர்ச்சி மாறாமல் ஓர் ஒழுங்குமுறையில் வரிசையாகத் தொடுப்பதால் உருக்கொள்வது பூமாலை அல்லவா? அதுபோல, வெண்பா யாப்பு என்ற பூவைக்கொண்டு போர் பற்றிய ஒழுகலாறுகளைத் தொடர்ச்சியறாத வண்ணம் ஓர் ஒழுங்குறத் தொடுக்கப்பட்டமை கருதி மாலை என்ற சொல் புறப்பொருள் வெண்பா என்பதன் பின் வைக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, புறப்பொருள் வெண்பா மாலை எனப் பெயர் பெற்றதன் காரணம், 'புறப்பொருளைப் பற்றி வெண்பாவினால் ஓர் ஒழுங்கமையத் தொடர்ச்சி இற்றுப் போகாதவகையில், பூமாலையைப் போல் தொடுக்கப்பட்ட பாமாலை' என்பதாகும்.

நூலின் ஆசிரியர்

புகழ் பொருந்திய இப்புறப்பொருள் வெண்பா மாலையைத் தொடுத்தவர் - இயற்றியவர் - சேரவேந்தர் பரம்பரையில் தோன்றிய ஐயனாரிதனார் என்னும் இயற்பெயரினர் ஆவார். ஆர் - சிறப்புப் பெயர் விசுதி; புலமை நலம் கருதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. இவர், சேரர் மரபின என்பதை, ஒங்கிய சிறப்பின் உலக முழுதாண்ட வாங்குவில் தடக்கை வானவர் மருமான் ஐயனாரிதன் அகலிடத்தவர்க்கு மையறு புறப்பொருள் வழாஅலின்று விளங்க வெண்பா மாலை எனப் பெயர் நிறீஇப் பண்புறமொழிந்தனன் என வரும் சிறப்புப்பாயிரப் பகுதி தெரிவிக்கின்றது.

ஐயனாரிதனார் சைவ சமயத்தைச் சார்ந்தவர் ஆவார். புறப்பொருள் வெண்பா மாலைக்கு இவர் எழுதியுள்ள கடவுள்வாழ்த்துப் பாடல்கள் இரண்டு. இவற்றுள் ஒன்று விநாயகப்பெருமானைப் பற்றியது; மற்றொன்று சிவபெருமானைப் பற்றியது. எனவே இவரது சமயம் சைவ சமயம் என்பது புலனாகும்.

ஆசிரியரின் காலம்

ஐயனாரிதனார் வாழ்ந்தகாலம் கி.பி.7ஆம் நூற்றாண்டிற்கும் கி.பி.12ஆம் நூற்றாண்டிற்கும் இடைப்பட்டதாகலாம். திரு.கா.சு.பிள்ளையவர்கள் கி.பி.8ஆம் நூற்றாண்டு என்கின்றார். நூற்றாண்டு வரிசையில் இலக்கிய வரலாற்றை எழுதிய அறிஞர் மு.அருணாசலம் அவர்கள் கி.பி.ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு என்கின்றார்கள். கி.பி.12ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியினரான இளம்பூரணர் புறப்பொருள் வெண்பாமாலைச் செய்யுள்களைத் தமது உரையிடை ஆளுதலான், இளம்பூரணர்க்கு முன்னவர் இவர் என்பது வெளிப்படை.

போரும் உலக இயற்கையும் எல்லாக்காலங்களிலும் உலகின் எங்கேயோ ஒரு மூலையில் போர் நிகழ்ந்து கொண்டதான் இருக்கின்றது. போரில்லாத உலகம் இல்லை. போர்ப்பண்பு உயிரிகளின் குணமாக உள்ளது. போராட்டம் என்பது உயிரிகளின் இயற்கையான ஒரு பகுதி. 'பிறந்தவர் இறத்தலும் இறந்தவர் பிறத்தலும் புதுவது அன்று தொன்றியல் வாழ்க்கை ' என்றாற் போலவே போர் புரிவதையும் உலகத்தின் இயற்கையாகவே நம்முடைய சங்கப் புலவர்களும் கருதியுள்ளனர். இதனை, இடைக்குன்றார் கிழாரின் புறநானூற்று அடிகள் மொழிகின்றன.

“ஒருவனை ஒருவன் அடுதலும் தொலைதலும்

புதுவது அன்று; இவ்வுலகத்து இயற்கை

போர் உணர்வை” (76)

வீரரின் மறப்பண்பைச் சங்கப்புலவர்கள் பலரும் பாராட்டியுள்ளமைக்குச் சான்றுகள் தொகை நூல்களுள் பலவாகக் காணப்படுகின்றன. ஏன்? இசைப்பாணர்கள் போர்க்களத்திற்கே சென்று பாராட்டிப் பாடியிருக்கின்றார்கள்.

நன்னூல்

நூலைப் புரிந்து கொள்ளவும் அதன் சிறப்பை உணர்ந்து விருப்பத்துடன் கற்கவும் பாயிரம் உதவுகிறது. தமிழின் முதல் இலக்கண நூலான தொல்காப்பியத்தில் இத்தகைய அமைப்பினைக் காணலாம். பாயிரம் என்றால் என்ன? நூலை உருவாக்கும் ஆசிரியரின் சிறப்பையும் அந்நூல் வழங்கும் கருத்துவளத்தையும் தொகுத்து நூல் முகப்பில் வைக்கும் முறை பற்றிப் பேசுவது பாயிரமாகும்.

“ஆயிரம் முகத்தான் அகன்றது ஆயினும்

பாயிரம் இல்லது பனுவல் அன்றே”

பாயிரத்தின் வேறு பெயர்கள்

பாயிரத்திற்கு உரிய ஏழு பெயர்கள், முகவுரை - நூலுக்கு முன் சொல்லப்படுவது பதிகம் ஐந்து பொதுவும்,¹¹ சிறப்புமாகிய பல வகைப் பொருள்களையும் தொகுத்துச் சொல்வது.

அணிந்துரை

புனைந்துரை-நூலின் பெருமை முதலியவை விளங்க அலங்கரித்துச் சொல்வது நூன்முகம் -நூலுக்கு முகம் போல முற்பட்டிருப்பது புறவுரை நூலில் சொல்லிய பொருள் அல்லாதவற்றை நூலின் புரத்திலே சொல்வது தந்துரை நூலில் சொல்லிய பொருள் அல்லாதவற்றைத் தந்து சொல்வது.

பாயிரத்தின் வகைகள்

பாயிரம் இரண்டு வகைப்படும். அவை, பொதுப்பாயிரம் சிறப்புப்பாயிரம் நன்னூல் பொதுப்பாயிரம் பொதுப்பாயிரத்தில் கூறப்படும் செய்திகள் -5

நூலின் இயல்பு, ஆசிரியர் இயல்பு, கற்பிக்கும் முறை, மாணவர் இயல்புகற்கும் முறை என்னும் ஐந்தையும் கூறுவது பொதுப்பாயிரம்.

சிறப்புப்பாயிரம் இலக்கணம்

சிறப்புப்பாயிரத்தில் கூறப்படும் செய்திகள் = 8. நன்னூல் கூறும் எட்டுச் செய்திகளையும் செம்மையாகத் தெரிவிப்பது சிறப்புப்பாயிரத்தின் இலக்கணம் ஆகும். அவை,

நூலாசிரியர் பெயர், நூல் பின்பற்றிய வழி, நூல் வழங்கப்படுகின்ற நிலப்பரப்பு நூலின்பெயர், தொகை,வகை,விரி என்பவற்றுள் இன்னதில் இயற்றப்பட்டது என்னும் யாப்பு, நூலில் குறிப்பிடப்படும் கருத்து. நூலைக் கேட்போர் (மாணவர்), நூலை கற்பதனால் பெறுகின்ற பயன். சிலர் மேலே கூறப்பட்டுள்ள எட்டு செய்திகளுடன் கூடுதலாக மூன்று செய்திகளையும் சேர்த்து இலக்கணம் கூறுவார். அவை,

பாயிரம் இல்லது பனுவல் அன்றே

ஆயிரம் முகத்தைப் பெற்றது போன்று பல்வேறு துறைச் செய்திகளை விரிவாகக் கூறினாலும் பாயிரன் இல்லையேல் அது சிறந்த நூலாக மதிக்கப்படாது. மாடங்களுக்கு ஓவியங்களும் பெரிய நகரங்களுக்குக் கோபுரங்களும் அழகிய தோள்களைக் கொண்ட மகளிர்க்கு அணிகலன்களும் எழிலைத்தரும். அவைபோன்று எல்லா வகை நூல்களுக்கும் முன்னர் அழகு தருவதற்காக அணிந்துரையைப் புலவர்கள் பெருமையுடன் சேர்த்து வைத்தனர்.

நன்னூல் நூல்குறிப்பு

நன்னூல், தொல்காப்பியத்தை முதல்நூலாகக் கொண்ட வழிநூல் ஆகும். 13ஆம் நூற்றாண்டில் பவணந்தி முனிவரால் எழுதப்பட்ட தமிழ் இலக்கண நூலாகும்.

நன்னூல் நூல் அமைப்பு

இரண்டு அதிகாரங்களைக் கொண்டுள்ளது.

எழுத்து அதிகாரம்

சொல் அதிகாரம்

எழுத்து அதிகாரம் 5 பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது.

எழுத்தியல்

பதவியல்

உயிரீற்றுப் புணரியல்

மெய்யீற்றுப் புணரியல்

உருபு புணரியல்

சொல் அதிகாரம் 5 பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது.

பெயரியல்

வினையியல்

பொதுவியல்

இடையியல்

உரியியல்

நன்னூல் ஆசிரியர் குறிப்பு

நன்னூல் எழுதிய ஆசிரியர் = பவணந்தி முனிவர் சீயகங்கன் என்ற சிற்றரசர் கேட்டுக் கொண்டதால் பவணந்தி முனிவர் நன்னூலை இயற்றினார் எனப் பாயிரம் குறிப்பிடுகிறது. ஈரோடு மாவட்டம், மேட்டுப்புத்தூர் என்ற ஊரில் எட்டாம் தீர்த்தங்கரான சந்திரப் பிரபாவின் கோவில் உள்ளது. இங்கே பவணந்தி முனிவரின் உருவச் சிற்பம் இன்றும் உள்ளது.

தண்டியலங்காரம்

தமிழில் ஐவகை இலக்கணங்களான எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்பவற்றில் அணி இலக்கணத்தை விளக்கி எழுந்த நூல் தண்டியலங்காரம் ஆகும். காவியதர்சனம் என்னும் சமஸ்கிருத இலக்கண நூலைத் தழுவி எழுதப்பட்ட இந்நூலின் ஆசிரியர் தண்டி என்பவராவார். இது உரைதரு நூல்களில் ஒன்று. இலக்கணம் இயற்றிய ஆசிரியரே இலக்கணத்துக்கு உரை மேற்கோள் அமைப்பு தந்துள்ளனர்.

பொதுவியல், பொருளணியியல், சொல்லணியியல் என மூன்று பிரிவுகளாக அமைக்கப்பட்டுள்ள இந்நூலில், தமிழ் இலக்கியங்களில் காணப்படும் பல்வேறு அணிவகைகளுக்கான இலக்கணங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. தமிழில் ஐ வகை

இலக்கணங்களான எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்பவற்றில் அணி இலக்கணத்தை விளக்கி எழுந்தநூல் தண்டியலங்காரம் ஆகும்.

யாப்பருங்கலக்காரிகை

யாப்பருங்கலக்காரிகை நூலின் ஆசிரியர் அமிதசாகார். இவர் பெயர் அமுதசாகரர், அமிர்தசாகரர் என்பனவாகவும் வழங்கப் பெற்றுள்ளது. அமிதசாகரர் என்பது அளப்பரிய கடல் என்றும் அமிர்தசாகரர் என்பது அமுதக்கடல் எனவும் பொருள்தரும். இதனை, 'அளப்பரும் கடற்பெயர் அருந்தவத்தோனே' என்னும் காரிகை நூலின் பாயிர அடியினால் அறியலாம். அருகக் கடவுளை வழிபட்டவர் என்பதை, கீழ்க்கண்ட எபாயிர முதல் செய்யுள் கூறுவதால் இவர் சமணர் என்று அறிகிறோம்.

“கந்தமடிவில் கடிமலர்ப் பிண்டிக் கண்ணார்நிழற்கீ

மெந்தமடிகளிணை யடியேத்தி யெழுத்தசைசீர்

பந்தமடி தொடை பாவினங் கூறுவன் பல்லவத்தின்

கந்தமடி யவடியான் மருட்டிய தாழ்குழலே”

அமிதசாகரர் காலம் 10ஆம் நூற்றாண்டு. 11ஆம் நூற்றாண்டில் வீரசோழியம் எனும் நூலை இயற்றிய புத்தமித்திரனாருக்குக் காலத்தால் முற்பட்டவர். யாப்பியலில் புலமை பெற்ற குணசாகரர் இந்நூலுக்கு உரை எழுதியுள்ளார். யாப்பருங்கலம் என்ற யாப்பியல் நூலையும் எழுதினார்.

நூல் அமைப்பு

யாப்பருங்கலக்காரிகை கட்டளைக் கலித்துறை என்னும் யாப்பில் இயற்றப்பட்டுள்ளது. அமிதசாகரர் இயற்றிய யாப்பருங்கலம் நூலின் சுருக்கமாக அமைகிறது. காரிகை என்னும் சொல்லுக்கு கட்டளைக் கலித்துறை என்று ஒரு பொருளும் உண்டு. இந்நூலின் செய்யுள்கள் 'மகடுஉ' முன்னிலையாக எழுதப்பட்டுள்ளன. கட்டளைக் கலி என்பதற்கு எழுத்தெண்ணிப் பாடப்படும் கலி யாப்பு என்று பொருள். துறை என்பது பா இனத்தின் ஒருவகைக்குரிய பெயர். எழுத்தெண்ணிப் பாடுகிற பொழுது ஒற்றெழுத்துக்கள் அனைத்தையும் விட்டுவிட்டு, உயிர் அல்லது உயிர்மெய் எழுத்துகளை மட்டும் எண்ணி எழுதுவது வழக்கம். ஒரு (செய்யுள்) அடி நேரசையில் தொடங்கினால் ஒற்று நீக்கி 16 எழுத்துகள் இருக்குமாறும், நிரையசை கொண்டு தொடங்கினால் ஒற்று நீக்கி 17 எழுத்துக்கள் இருக்குமாறும் பாடுவர். இதன்படி நான்கடிகள் உடைய ஒரு கலித்துறைச்

செய்யுள் நேரசையில் தொடங்கினால் ஒரு செய்யுளில் மொத்தம் 64 எழுத்துகளும், நிரையசையில் தொடங்கினால் அச்செய்யுளில் மொத்தம் 68 எழுத்துக்கள் இருக்கும். யாப்பருங்கலக்காரிகையில் நேரசை கொண்டு தொடங்கும் செய்யுள்கள் இருபத்தியொன்றும், நிரையசை கொண்டு தொடங்கும் செய்யுள்கள் இருபத்து மூன்றும் உள்ளதாக அந்நூலின் உரை கூறுகிறது. ஆயினும், இன்று கிடைக்கும் அச்ச நூல்களில் அறுபது காரிகைகள் உள்ளன.

ஆ. மொழிப் பயிற்சி - ஒற்றுப்பிழை தவிர்த்தல்

வல்லினம் மிகும் இடங்கள்

சுட்டு, வினா அடியாகத் தோன்றிய சொற்கள் முன் வல்லினம் மிகல்

அ, இ என்பன சுட்டு எழுத்துகள் ; எ, யா என்பன வினா எழுத்துகள்.

இவற்றின் முன்னும், இவற்றின் அடியாகத் தோன்றிய அந்த, இந்த, எந்த; அங்கு, இங்கு, எங்கு; ஆங்கு, ஈங்கு, யாங்கு; அப்படி, இப்படி, எப்படி; ஆண்டு, ஈண்டு, யாண்டு; அவ்வகை, இவ்வகை, எவ்வகை, அத்துணை, இத்துணை, எத்துணை என்னும் சொற்களின் முன்னும் வரும் வல்லினம் மிகும்.

சான்று

அ + காலம் = அக்காலம்

எ + திசை = எத்திசை

அந்த + பையன் = அந்தப் பையன்

எந்த + பொருள் = எந்தப் பொருள்

அங்கு + கண்டான் = அங்குக் கண்டான்

எங்கு + போனான் = எங்குப் போனான்

யாங்கு + சென்றான் = யாங்குச் சென்றான்

அப்படி + சொல் = அப்படிச் சொல்

எப்படி + சொல்வான் = எப்படிச் சொல்வான்

ஈண்டு + காண்போம் = ஈண்டுக் காண்போம்

யாண்டு + காண்பேன் = யாண்டுக் காண்பேன்

அவ்வகை + செய்யுள் = அவ்வகைச் செய்யுள்

எத்துணை + பெரியது = எத்துணைப் பெரியது

1. அ, இ, உ என்னும் சுட்டெழுத்துகளை அடுத்தும், எ என்னும் வினாவை அடுத்தும் வரும் வல்லினங்களாகிய க், ச், த், ப் மிகும்.

அ + பையன் = அப்பையன்

இ + செடி = இச்செடி

எ + பணி = எப்பணி

2. அந்த, இந்த, எந்த; அங்கு, இங்கு, எங்கு; அப்படி, இப்படி, எப்படி என்னும் சுட்டு வினாச்சொற்களை அடுத்து வல்லினம் மிகும்.

அந்த + கோவில் = அந்தக்கோவில்

அங்கு + சென்றான் = அங்குச்சென்றான்

எங்கு + போனான் = எங்குப்போனான்

3. இரண்டாம் வேற்றுமை விரியில் வல்லினம் மிகும்.

நூலை + படி = நூலைப்படி

பாலை + குடி = பாலைக்குடி

4. நான்காம் வேற்றுமை விரியில் வல்லினம் மிகும்.

அவனுக்கு + கொடுத்தான் = அவனுக்குக் கொடுத்தான்

பணிக்கு + சென்றான் = பணிக்குச் சென்றான்.

5. இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்தாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகையில் வல்லினம் மிகும்.

தண்ணீர் + குடம் = தண்ணீர்க்குடம்

மரம் + பெட்டி = மரப்பெட்டி

பூட்டு + சாவி = பூட்டுச்சாவி

விழி + புனல் = விழிப்புனல்.

6. பண்புத்தொகையில் வல்லினம் மிகும்.

பச்சை + பட்டு = பச்சைப்பட்டு

பச்சை + கிளி = பச்சைக்கிளி

7. இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையில் வல்லினம் மிகும்.

சாரை + பாம்பு = சாரைப்பாம்பு

மல்லிகை + பூ = மல்லிகைப்பூ

8. உவமைத்தொகையில் வல்லினம் மிகும்.

மலர் + கண் = மலர்க்கண்

தாமரை + கை = தாமரைக்கை.

9. ஒரெழுத்து ஒரு மொழியின் பின் வல்லினம் மிகும்.

தீ + கூடர் = தீச்சூடர்

பூ + கூடை = பூக்கூடை

10. ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப்பெயரெச்சத்தின் பின் வல்லினம் மிகும்.

அழியா + புகழ் = அழியாப்புகழ்

ஓடா + குதிரை = ஓடாக்குதிரை

11. வன்தொடர்க் குற்றியலுகரத்தின் பின் வல்லினம் மிகும்.

பத்து + பாட்டு = பத்துப்பாட்டு

எட்டு + தொகை = எட்டுத்தொகை

12. ட, ற ஒற்று இரட்டிக்கும் உயிர் , நெடில் தொடர்க் குற்றியலுகரங்களின் பின் வல்லினம் மிகும்.

ஆடு + பட்டி = ஆட்டுப்பட்டி

நாடு + பற்று = நாட்டுப்பற்று

13. முற்றியலுகரத்தின் பின் வல்லினம் மிகும்.

தனி நெட்டெழுத்தை அடுத்தோ , பல எழுத்துகளைத் தொடர்ந்தோ ஒரு சொல்லின் இறுதியில் வல்லினமெய் அல்லாத பிற மெய்களின் மேல் ஏறி வருகின்ற உகரமும் முற்றியலுகரம் ஆகும்.

இத்தகைய முற்றியலுகரச் சொற்கள் பெரும்பாலும் 'வு' என முடியும். இவற்றின் முன் வரும் வல்லினமும் மிகும்.

பொது + தேர்வு = பொதுத்தேர்வு

திரு + குறள் = திருக்குறள்

நடு + கடல் = நடுக்கடல்

புது + புத்தகம் = புதுப்புத்தகம்

பொது + பணி = பொதுப்பணி

பசு + தோல் = பசுத்தோல்

திரு + கோயில் = திருக்கோயில்

தெரு + பக்கம் = தெருப்பக்கம்

முழு + பேச்சு = முழுப்பேச்சு

விழு + பொருள் = விழுப்பொருள்

உணவு + பொருள் = உணவுப்பொருள்

உழவு + தொழில் = உழவுத்தொழில்

நெசவு + தொழிலாளி = நெசவுத்தொழிலாளி

தேர்வு + கட்டணம் = தேர்வுக்கட்டணம்

கூட்டுறவு + சங்கம் = கூட்டுறவுச் சங்கம்

பதிவு + தபால் = பதிவுத்தபால்

இரவு + காட்சி = இரவுக்காட்சி

14. சால, தவ முதலிய உரிச்சொற்களின் பின் வல்லினம் மிகும்.

சால + பேசினான் = சாலப்பேசினான்.

தவ + சிறிது = தவச்சிறிது.

15. ஆய், என, இனி, ஆக முதலிய இடைச்சொற்களின் பின் வல்லினம் மிகும்.

என + கூறினான் = எனக் கூறினான்.

இனி + காண்போம் = இனிக் காண்போம்.

16. ஓர் எழுத்துச் சொற்களின் முன் வல்லினம் மிகல்

கை, தீ, தை, பூ, மை என்னும் ஓர் எழுத்துச் சொற்களின் முன் வரும் வல்லினம் மிகும்.

சான்று

கை + குழந்தை = கைக்குழந்தை

கை + பிடி = கைப்பிடி

தீ + பிடித்தது = தீப்பிடித்தது

தீ + பெட்டி = தீப்பெட்டி

தீ + புண் = தீப்புண்

தை + பொங்கல் = தைப்பொங்கல்

தை + திருநாள் = தைத்திருநாள்

பூ + பறித்தாள் = பூப்பறித்தாள்

பூ + பல்லக்கு = பூப்பல்லக்கு

மை + கூடு = மைக்கூடு

மை + பேனா = மைப்பேனா

17. குற்றியலுகரச் சொற்கள் முன் வல்லினம் மிகல்

வன்தொடர்க் குற்றியலுகரச் சொற்களின் முன்னும் , சில மென்தொடர் மற்றும் உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரச் சொற்களின் முன்னும் , உயிர்த்தொடர் போன்ற அமைப்பை உடைய சில முற்றியலுகரச் சொற்களின் முன்னும் வரும் வல்லினம் மிகும்.

18. வன்தொடர்க் குற்றியலுகரம் முன் வல்லினம் மிகல்

சான்று

பாக்கு + தோப்பு = பாக்குத்தோப்பு

அச்சு + புத்தகம் = அச்சுப்புத்தகம்

எட்டு + தொகை = எட்டுத்தொகை

பத்து + பாட்டு = பத்துப்பாட்டு

இனிப்பு+ சுவை = இனிப்புச்சுவை

கற்று + கொடுத்தான் = கற்றுக்கொடுத்தான்

19. சில மென்தொடர்க் குற்றியலுகரம் முன் வல்லினம் மிகல்

சான்று

குரங்கு + குட்டி = குரங்குக் குட்டி

பஞ்சு + பொதி = பஞ்சுப்பொதி

துண்டு + கடிதம் = துண்டுக்கடிதம்

மருந்து + சீட்டு = மருந்துச் சீட்டு

பாம்பு + தோல் = பாம்புத்தோல்

கன்று + குட்டி = கன்றுக்குட்டி

இவற்றை வல்லினம் மிகாமல் குரங்கு குட்டி , மருந்து சீட்டு என்று எழுதினால் குரங்கும் குட்டியும் , மருந்தும் சீட்டும் என்று பொருள்பட்டு உம்மைத் தொகைகள் ஆகிவிடும்.

20. சில உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரம் முன் வல்லினம் மிகல்

சான்று

முதுகு + தண்டு = முதுகுத்தண்டு

விறகு + கடை = விறகுக்கடை

படகு + போட்டி = படகுப்போட்டி

பரிசு + புத்தகம் = பரிசுப்புத்தகம்

மரபு + கவிதை = மரபுக்கவிதை

வல்லினம் மிகா இடங்கள்

1.. அது, இது, அவை, இவை என்னும் சுட்டுச் சொற்களின் பின்னும் எது , எவை என்னும் வினாச்சொற்களின் பின்னும் வல்லினம் மிகாது.

அது + பறந்தது = அது பறந்தது.

அவை + பறந்தன = அவை பறந்தன.

எது + தங்கம் = எது தங்கம்

எவை + சென்றன = எவை சென்றன.

2. ஆ, ஏ, ஓ என்னும் வினா எழுத்துகளின்பின் வல்லினம் மிகாது.

அவனா + சென்றான் = அவனா சென்றான்.

அவனோ + பேசினான் = அவனோ பேசினான்.

அவனே + சிரித்தான் = அவனே சிரித்தான்.

3. எழுவாய்த்தொடரில் வல்லினம் மிகாது.

மலர் + பூத்தது = மலர் பூத்தது

வண்டு + பறந்தது = வண்டு பறந்தது.

4. அத்தனை, இத்தனை, எத்தனை என்னும் சொற்களுக்குப் பின் வல்லினம் மிகாது.

அத்தனை + படங்கள் = அத்தனை படங்கள்

இத்தனை + பறவைகள் = இத்தனை பறவைகள்

எத்தனை + காக்கைகள் = எத்தனை காக்கைகள்

5. வினைத்தொகையில் வல்லினம் மிகாது.

ஊறு + காய் = ஊறுகாய்

சூடு + சோறு = சூடுசோறு

6. உம்மைத்தொகையில் வல்லினம் மிகாது.

கபிலபரணர்

இரவுபகல்

7. இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகையில் வல்லினம் மிகாது.

தமிழ்+ கற்றார் = தமிழ் கற்றார்.

கடல் + கடந்தார் = கடல் கடந்தார்.

8. மூன்றாம் வேற்றுமை உருபுகளின் பின் (ஒடு, ஓடு) வல்லினம் மிகாது.

பூவொடு + சேர்ந்த = பூவொடுசேர்ந்த

கபிலரோடு + பரணர் = கபிலரோடுபரணர்

9. எட்டு, பத்து தவிரப் பிற எண்களுக்குப்பின் வல்லினம் மிகாது.

ஒன்று + கொடு = ஒன்றுகொடு

இரண்டு + பேர் = இரண்டுபேர்

10. வியங்கோள் வினைமுற்றுக்குப்பின் வல்லினம் மிகாது.

வாழ்க + தமிழ் = வாழ்க தமிழ்

வாழிய + பல்லாண்டு = வாழிய பல்லாண்டு

11. இரட்டைக்கிளவி, அடுக்குத்தொடர்களில் வல்லினம் மிகாது.

சல + சல = சலசல

பாம்பு + பாம்பு = பாம்பு பாம்பு

12. ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம் தவிரப் பிறபெயரெச்சங்களின் பின் வல்லினம் மிகாது.

கற்ற + சிறுவன் = கற்ற சிறுவன்

சிறிய + பெண் = சிறிய பெண்

13. உம்மைத்தொகையில் வல்லினம் மிகாது

தாய் + தந்தை - தாய் தந்தை

இரவு + பகல் - இரவு பகல்

14. வினைத்தொகையில் வல்லினம் மிகாது

பாய் + புலி - பாய் புலி

சுடு + சோறு - சுடு சோறு.

15. விளித்தொடரில் வல்லினம் மிகாது.

கண்ணா + பார் - கண்ணா பார்!

நண்பா + கேள் - நண்பா கேள்!

'16. படி' என்னும் சொல்லுக்குப் பின் வல்லினம் மிகாது.

சொன்னபடி + செய்தார் - சொன்னபடி செய்தார்

பாடியபடி + தொடர்ந்தார் - பாடியபடி தொடர்ந்தார்

ஈர் ஒற்று வரும் இடங்கள்

'இரண்டு மெய் எழுத்துகள் சேர்ந்து வருவதை ஈர்ஒற்று மயக்கம் என்று கூறுவர்.

புகழ்ச்சி (இதில் 'ழ' என்னும் மெய் எழுத்துக்குப் பின் 'ச்' என்ற மெய் எழுத்து வந்துள்ளது)

ஈர்ஒற்று மயக்கம் வரும் இடங்கள்

ய், ர், ழ் என்னும் மூன்று மெய் எழுத்துகளை அடுத்து, க், ங், ச், ஞ், த், ந், ப், ம் ஆகிய மெய் எழுத்துகள் ஈர்ஒற்றுக்களாகச் சேர்ந்து வரும்.

'ய்' என்னும் எழுத்துடன் ஈர்ஒற்று வருதல்

காய்ச்சல், மெய்ஞ்ஞானம், மேய்த்தல், வாய்ப்பு

'ர்' என்னும் எழுத்துடன் ஈர்ஒற்று வருதல்

பார்க்கிறாள், உயர்ச்சி, பார்த்தல்,

'ழ்' என்னும் எழுத்துடன் ஈர்ஒற்று வருதல்

வாழ்க்கை, வாழ்த்து, வாழ்ந்து, தாழ்ப்பாள்

அது, அஃது வரும் இடங்கள்

அது என்ற சொல்லுக்கும் , அஃது என்ற சொல்லுக்கும் பொருளில் வேறுபாடு கிடையாது.

அது - உயிர்மெய் எழுத்தை முதலாகக் கொண்டு தொடங்கும் சொல்லின் முன்னே வரும்.

அது புலி, அது வண்டி, அது மாட்டு வண்டி.

அஃது - உயிர் எழுத்தை முதலாகக் கொண்டு தொடங்கும் சொல்லின் முன்னே வரும்.

அஃது இல்லை, அஃது ஆமை, அஃது ஏணி

ஒரு, ஒர் வரும் இடங்கள்

ஒரு - உயிர்மெய் எழுத்தை முதலாகக் கொண்டு தொடங்கும் சொல்லின் முன்னே வரும்.

சான்று: ஒரு வீடு, ஒரு சிங்கம்

ஒர் - உயிர் எழுத்தை முதலாகக் கொண்டு தொடங்கும் சொல்லின் முன்னே வரும்.

சான்று: ஒர் ஆசிரியர், ஒர் ஆடு.

தான் தாம் வரும் இடங்கள்

தான் என்பது ஒருமையைக் குறிக்கும். தாம் என்பது பன்மையைக் குறிக்கும்.

தான், தன்னை, தன்னால், தனக்கு, தனது ஆகியவற்றை ஒருமைத் தொடர்களில் பயன்படுத்த வேண்டும்.

மாணவன் தனது கையால் பெற்றுக் கொண்டான்.

கன்று தனது தலையை ஆட்டியது.

தாம், தம்மை, தம்மால், தமக்கு, தமது ஆகியவற்றைப் பன்மைத் தொடர்களில் பயன்படுத்த வேண்டும்.

தலைவர் தமது கையால் பரிசு வழங்கினார்.

மாடுகள் தமது தலையை ஆட்டின.

சங்க இலக்கியம்

எட்டுத்தொகை

சங்க இலக்கியங்களுள் ஒன்று எட்டுத்தொகை. இது எட்டு நூல்களின் தொகுப்பு. இதில் அடங்கிய ஒவ்வொரு நூலும் பலரால் பல காலகட்டங்களில் எழுதப்பட்டுப் பின்னர் ஒருசேரத் தொகுக்கப்பட்டது. இவற்றில் பல பாடல்களில் எழுதியவரின் பெயர் காணப்படவில்லை. அகம் , புறம் என இந்நூல்களைப் பகுக்கின்றனர். அளவு, பாட்டு, பொருள் ஆகியவற்றால் தொகுக்கப்பட்டமையால் தொகை எனப் பெயர் பெற்றது. இத்தொகையுள் ஏறத்தாழ 2352 பாடல்களை 700 புலவர்கள் பாடியுள்ளனர். இவர்களில் 25 அரசர்களும், 30 பெண்பாற் புலவர்களும் உண்டு. ஆசிரியர் பெயர் தெரியாப் பாடல்கள் 102. எட்டுத்தொகை நூல்களுள் பரிபாடலும் , கலித்தொகையும் தவிர்த்து மற்றவை ஆசிரியப்பாவால் அமைந்துள்ளன. 3 அடிகள் சிற்றெல்லையாகவும் 140 அடிகள் பேரெல்லையாகவும் பெற்றுள்ளன. இந்நூல்கள் கடைச் சங்க காலத்தில் இயற்றப்பட்டன என்பர். தொகுக்கப்பட்ட காலம் கி.பி. 3 அல்லது 4 ஆம் நூற்றாண்டு என்றும் கருதுவர்.

எட்டுத்தொகை நூல்கள்

1. நற்றிணை
2. குறுந்தொகை
3. ஐங்குறுநூறு
4. பதிற்றுப்பத்து
5. பரிபாடல்
6. கலித்தொகை
7. அகநானூறு
8. புறநானூறு

எட்டுத்தொகை நூல்களைப் பற்றிய வெண்பா பின்வருவது:

நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை ஐங்குறுநூறு
ஒத்த பதிற்றுப்பத்து ஓங்கு பரிபாடல்

கற்றறிந்தார் ஏத்தும் கலியோடு அகம்புறம் என்று

இத்திறத்த எட்டுத் தொகை

இவற்றுள், அகப்பொருள் பற்றியவை: நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, கலித்தொகை, அகநானூறு. புறப்பொருள் பற்றியவை : புறநானூறு , பதிற்றுப்பத்து. அகமும் புறமும் கலந்து வருவது: பரிபாடல்.

நற்றிணை

எட்டுத்தொகை நூல்களில் முதலாவதாக இடம்பெற்றுள்ள நூல் 'நற்றிணை'. 'நல்' என்னும் அடைமொழியும் அகப்பொருள் ஒழுக்கத்தைச் சுட்டும் 'திணை' என்னும் பெயரும் சேர்ந்து 'நற்றிணை' என்னும் பெயரால் இந்நூல் வழங்கப்படுகிறது. இந்நூல் 9 அடிச் சிற்றெல்லையும் 12 அடி பேரெல்லையும் உடையது. 175 புலவர்களால் பாடப்பெற்றது. இதைத் தொகுத்தவர் யார் என்று தெரியவில்லை. தொகுப்பித்தவர் பன்னாடு தந்த பாண்டியன் மாறன் வழி ஆவார். இதனை நற்றிணை நானூறு என்றும் கூறுவர். நற்றிணைப் பாடல்கள் அக்காலச் சமூகத்தை அறிய பெரிதும் துணை புரிகின்றன.

குறுந்தொகை

குறைந்த அடிகளையுடைய பாட்டால் தொகுக்கப்பெற்ற நூல் ஆதலால் குறுந்தொகை எனப்பட்டது. இந்நூல் 400 பாடல்களைக் கொண்டது. 205 புலவர்களால் பாடப்பெற்றது. இந்நூலின் முதல் 380 பாடல்களுக்கு பேராசிரியரும் , 20 பாடல்களுக்கு நச்சினார்க்கினியரும் உரை எழுதியுள்ளார்கள். 4 அடிச் சிற்றெல்லையும் 8 அடிப் பேரெல்லையும் கொண்டது. இந்நூலைத் தொகுத்தவர் பூரிக்கோ.

ஐங்குறுநூறு

ஐந்து திணைகளையும் பற்றித் திணை ஒன்றுக்கு 100 பாடல்களாக 500 பாடல்களைக் கொண்டது இந்நூல். இந்நூலில் அமைந்த பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் 3 அடிக்கு மேல் 6 அடிக்கு உட்பட்டன. இவ்வாறு குறைந்த அடிகளையுடைய பாக்களால் இயன்றமையால் இந்நூல் ஐங்குறுநூறு என்னும் பெயர் பெற்றது. இதனைத் தொகுத்தவர் புலத்துறை முற்றிய கூடலூர் கிழார். தொகுப்பித்தவர் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ் சேரல் இரும்பொறை என்ற சேரவேந்தன். இந்நூலில் ஐந்து திணைகளும் ஐந்து புலவர்களால் பாடப்பட்டுள்ளது.

மருதம் - ஓரம்போகி
 நெய்தல் - அம்முவனார்
 குறிஞ்சி - கபிலர்
 பாலை - ஓதலாந்தையார்
 முல்லை - பேயனார்

கலித்தொகை

150 கலிப்பாக்களை கொண்டது. ஒவ்வொரு திணையைப் பற்றியும் ஒரு புலவராக ஐந்து புலவர்களால் பாடப்பட்டது.

பாலை - பெருங்கடுங்கோ - 35 பாடல்கள்
 குறிஞ்சி - கபிலர் - 29 பாடல்கள்
 மருதம் - மருதனிளநாகனார் - 35 பாடல்கள்
 முல்லை - சோழன் நலுருத்திரன் - 17 பாடல்கள்
 நெய்தல் - நல்லத்துவனார் - 33 பாடல்கள்

இந் நூலைத் தொகுத்தவர் நல்லந்துவனார். உரை எழுதியவர் நச்சினார்க்கினியர். பாவகையால் பெயர்பெற்ற இந்நூலில் அமைந்துள்ள பல பாடல்கள் நாடக அமைப்புடன் காணப்படுகின்றன.

அகநானூறு

அகப்பொருள் பற்றிய நானூறு பாக்களைக் கொண்டது. இந் நூலுக்கு நெடுந்தொகை என்று வேறு பெயரும் உண்டு. பாடிய புலவர்கள் எண்ணிக்கை 146. இந்நூலைத் தொகுப்பித்தவர் பாண்டியன் உக்கிரப் பெருவழுதி. தொகுத்தவர் மதுரை உப்பூரிக்குடி கிழார் மகன் உருத்திரசன்மன். 13 அடி முதல் 31 அடி வரை பாடப்பட்டுள்ளன. இந்நூல் களிற்றியானை நிரை, மணிமிடைப்பவளம், நித்திலக்கோவை என்ற மூன்று பெரும் பகுப்புகளைக் கொண்டுள்ளது.

களிற்றியானை நிரை - 1 முதல் 120வரை

மணிமிடைப்பவளம் - 121 முதல் 300 வரை

அகநானூற்றின் பாடல்களைத் தொகுத்த உருத்திரசன்மன் ஓர் ஒழுங்குமுறையைப் பின்பற்றியுள்ளார். அவை,

1, 3, 5, 7 என ஒற்றை எண்ணாக வரும் பாடல்கள் பாலைத் திணைக்குரியன.

4, 14, 24 என நான்கு எனும் எண்ணுடன் முடிபவை முல்லைத்திணைக்குரியவை.

6, 16, 36 என ஆறு எனும் எண்ணில் முடிவன மருதத்திணைக்குரியவை.

2, 8 என இரண்டையும் எட்டையும் இறுதியாக முடிவன குறிஞ்சித்திணைக்குரியவை.

10, 20 என முடிபவை நெய்தல் திணைக்குரியவை என்றும் வகுத்துள்ளார்.

பதிற்றுப்பத்து

பத்துப் பத்து அகவற் பாக்களால் அமைந்த பத்துப் பகுதிகளைக் கொண்ட நூல் ஆதலால் 'பதிற்றுப் பத்து' எனப் பெயர் பெற்றது. ஒவ்வொரு பத்தும் , தனித்தனியே, ஒவ்வொரு புலவரால் , ஒவ்வொரு சேரமன்னரைக் குறித்துப் பாடப் பெற்றதாகும். நூலின் முதற் பத்தும் , பத்தாம் பத்தும் கிடைக்கப் பெறவில்லை. நூலை தொகுத்தார் , தொகுப்பித்தார் பற்றி அறியப்படவில்லை.

2ஆம் பத்து - இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனைக் குமட்டுர் கண்ணனார் பாடியது

3ஆம் பத்து - பல்யானைச் செல்கெழுகுட்டுவனைப் பாலைக்கெளதமனார் பாடியது

4ஆம் பத்து - களங்காய்க் கண்ணிநார் முடிச்சேரலைக் காப்பியாற்றுக் காப்பியனார் பாடியது.

5ஆம் பத்து - கடல்பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவனைப் பரணர் பாடியது

6ஆம்பத்து - ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதனைக் காக்கைப்பாடினியார் பாடியது

7ஆம் பத்து - செல்வக்கடுங்குா வாழியாதனைக் கபிலர் பாடியது.

8ஆம் பத்து - தகடூர் எறிந்த பெருஞ்சுரலிரும்பொறையை அரிசில்கிழார் பாடியது

9ஆம் பத்து - இளஞ்சேரல் இரும்பொறையைப் பெருங்குன்றுர்கிழார் பாடியது.

புறநானூறு

புறப்பொருள் பற்றிய நானூறு பாக்களைக் கொண்டது. இந் நூலுக்கு புறம் , புறப் பாட்டு, புறம்பு நானூறு என்று வேறு பெயர்களும் உண்டு. இந் நூற்பாடல்களைப் பாடிய புலவர்கள் எண்ணிக்கை 160. இந் நூலுக்குப் பழைய உரை உள்ளது. அவ்வை துரைசாமிப் பிள்ளை விளக்க உரை வரைந்துள்ளார். 4 அடி முதல் 40 அடி வரை பாடப்பட்டுள்ளது. 15 பாண்டிய மன்னர்களையும் , 18 சோழ மன்னர்களையும் , 18 சேர மன்னர்களையும் பாடுகின்றது.

பரிபாடல்

பரிபாடல் என்னும் இசைப்பாக்களால் தொகுக்கப்பட்டதால் பரிபாடல் எனப் பெயர் பெற்றது. 70 பாடல்களில் 22 பாடல்கள் மட்டுமே கிடைத்துள்ளன. இதற்கு பரிமேலழகர் உரைஎழுதியுள்ளார். 25 அடி முதல் 40 அடி வரை பாடப்பட்டுள்ளன. இந்நூலில் திருமால் , செவ்வேள் பெருமைகளும் , வையை ஆற்றின் சிறப்பும் கூறப்பட்டுள்ளன.

பத்துப்பாட்டு

சங்க இலக்கியத் தொகுப்பில் நெடும் பாடல்கள் பத்தின் தொகுப்புப் “பத்துப்பாட்டு” என அழைக்கப்படுகின்றது. பத்துப் பாட்டில் உள்ள நூல்களின் பட்டியலை.

“முருகு பொருநாறு பாணிரண்டு முல்லை

பெருகு வளமதுரைக் காஞ்சி - மருவினிய

கோல நெடுல்வாடை கோல்குறிஞ்சிப் பட்டினப்

பாலை காடத்தொடும் பத்து”

என்று தொகுத்துரைக்கிறது பழம்பாடல்.

இவற்றுள் திருமுருகாற்றுப்படை , பொருநராற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, கூத்தராற்றுப்படை (மலைபடுகடாம்) என்பன ஆற்றுப்படை நூல்களாகும். முல்லைப்பாட்டு , குறிஞ்சிப்பாட்டு, பட்டினப்பாலை என்பன , அக இலக்கியங்களாகும். மதுரைக்காஞ்சி , புறத்திணைப் பாடலாகும். நெடுநல்வாடை

அகமா? புறமா? என்ற விவாத்ததிற்குரிய நூலாகும். இப்பாட்டுகள் ஆசிரியப்பாவால் அமைந்தன. சிலவற்றில் மட்டும் வஞ்சி அடிகள் விரவி வருகின்றன.

திருமுருகாற்றுப்படை

முருகனிடம் வழிப்படுத்துதல் என்பது பொருள். ஆற்றுப்படைக்கு இலக்கணம் தொல்காப்பியம் கூறியுள்ளது.

“கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும்

ஆற்றிடைக் காட்சி உறழத் தோன்றிப்

பெற்ற பெருவளம் பெறார்க்கு அறிவுநீஇச்

சென்று பயனெதிரச் சொன்ன பக்கமும்” (தொல்.1037 3-6)

கூத்தனோ. பாணனோ, தான் பெற்ற செல்வத்தைக்கூறி எதிர் வந்த கூத்தன். அல்லது பாணனிடம், அவ்வள்ளலை நாடினால் நீயும் என்னைப் போன்று லெவம் பெறலாம் என்று வழிப்படுத்துவது ஆற்றுப்படை. ஆறு -வழி, படை - படுத்துதல். பத்துப்பாட்டில் ஏனைய ஆற்றுப்படை நான்கும் இந்நிலையில் அமைந்தன. யாரை ஆற்றுப்படுத்துகிறானோ அவர் பெயரால்தான் அவ்வாற்றுப்படை பெயர் அமையும். சிறுபாணனை ஆற்றுப்படுத்தியதால் சிறுபாணாற்றுப்படை. பொருநரை ஆற்றுப்படுத்தியதால் பொருநராற்றுப்படை, திருமுருகாற்றுப்படை பெயர் அவ்வாறு அமையவில்லை. முருகனிடம் ஆற்றுப்படுத்துவதால் முருகாற்றுப்படை பாட்டுடைத்தலைவன் முருகனே. பத்துப்பாட்டிற்குக் கடவுள் வாழ்த்துப் போன்று திருமுருகாற்றுப்படை அமைந்துள்ளது. நக்கீரரால் பாடப்பெற்றது. 317 அடிகளை உடையது இவ்வாற்றுப்படை காலத்தால் பிந்தியது என்ற கருத்தும் உண்டு. சைவத்திருமுறைகளுள் பதினோராம் திருமுறையிலும் இவ்வாற்றுப்படை சேர்க்கப் பெற்றுள்ளது. சைவர்கள் நாள்தோறும் பாராயணம் செய்யும் நூல்.

பொருநர் ஆற்றுப்படை

சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானைப் பாடியுள்ள பாடல்கள் பத்துப்பாட்டில் இரண்டு அவற்றள் ஒன்று முடத்தாமக் கண்ணியாரால் பாடப்பெற்ற 248 அடிகளைக் கொண்டது இவ்வாற்றுப்படை, பொருநர் என்பதற்குப் போர் செய்வோர் என்ற பொருளும் உண்டு. இங்கும் போலச்செய்வோர், மற்றவர் போல் வேடமிட்டு நடிக்கும்

கலைஞர் என்ற பொருளில் அமைந்துள்ளது. ஏர்க்களம் பாடுவோர் , போர்க்களம் பாடுவோர், பரணி பாடுவோர் எனப் பொருநர் பலவகையினர். இப்பொருநன் போர்க்களம் பாடுவான். கரிகாலன் வெற்றிச்சிறப்பினைப் பாடுகின்றான். கரிகாலனிடம் பரிசில் பெற்றவரும் பொருநன் , பரிசில் பெறச் செல்பவனைக் கரிகாலனிடம் வழிப்படுத்துகின்றான். சோழ நாட்டின் வளத்தினையும் காவிரியாற்றின் சிறப்பினையும் புலவர் அழகாகப் படம்பிடித்துக்காட்டுகிறார்.

சிறுபாண் ஆற்றுப்படை

பத்துப்பாட்டு நூல்களுள் ஆற்றுப்படை நூல்கள் மொத்தம் ஐந்து ஆகும். அவற்றுள் பாணரை ஆற்றுப்படுத்தும் நூல்கள் இரண்டு அவற்றுள் ஒன்று சிறுபாணாற்றுப்படை. சிறுபாணாற்றுப்படையில் விறலியர் பற்றிய குறிப்புகள் 38 அடிகளில் காணப்படுகின்றன. இந்நூலில் பாலை யாழின் அமைப்பு , இன்னிசை எழுப்பும் முறை, இசைக் குறிப்புகள், பண்வகைகள் ஆகியன கூறப்பட்டுள்ளன. “பாடல் சான்ற நெய்தல் நெடுவழி என்ற அடிகளால் நல்லிசைப் புலவர்களைப் பற்றிப் பாடப்பட்டுள்ளமையை அறியலாம். சிறிய யாழைக் கொண்டு பாடும் பாணனை வழிப்படுத்திய பாடல் , பாணர், யாழ்ப்பாணர் இசைப்பாணர் , மண்டைப்பாணர் எனப் பலவகைப்படுவர் இப்பாடலில் வரும் பாணன் சிறிய யாழை உடைய பாணன்

“இன்குரல் சீறியாழ் இடவயின் தழீஇ“ (35)

என்பதால் அறிகிறோம். ஓய்மான் நாட்டு நல்லியக் கோடனை இடைக்கழி நாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனார் பாடியது. 269 அடிகளைக் கொண்டது

சென்னை யருகேயுள்ள செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் மதுராந்தகத்தை அடுத்த கடற்கரைப்பகுதி இடைக்கழி நாடு , இன்றம் நல்லூர் என்ற ஊர் உள்ளது. திண்டிவனம் வட்டத்தின் பெரும்பகுதியும் , விழுப்புரம் வட்டத்தின் கிழக்குப் பகுதியும் , மதுராந்தகம் வட்டத்தின் தென் பகுதியும் சேர்ந்த நிலப்பரப்பெ ஓய்மான் நாடு.

யாழ் பற்றிய குறிப்புகள்

இந்நூல் குறிப்பிட்டுள்ள யாழ் வகைகள் வருமாறு , 1. சீறியாழ், 2. பேரியாழ், 3. மகரயாழ், 4. சகோடயாழ், 5. செங்கோட்டுயாழ்.

விறலி வருணனை

பாணனுக்குத் துணைவியாக விளங்குபவள் விளலி. இவள் விறல்பட ஆடுவதால் இப்பெயர் பெற்றாள். இந்நூல் விறலியைப் பின்வருமாறு வருணித்துள்ளது. கூந்தல் - மழைக்கால மேகம் , தொடை - பிடியினது துதிக்கை , சாயல் - மயில் , கொண்டை - வாழைப்பூவின் அமைப்பு , தேமல் - வேங்கை மலர் , மார்பு - கொங்கின் அரும்பு, பாதம் - ஓடி இளைத்த நாயின் நா.

மூவேந்தர் பற்றிய குறிப்புகள்

இந்நூலில், சேர, சோழ, பாண்டிய நாடுகள் பற்றியும் , அந்நாட்டினை ஆள்வோர் பற்றியும் குறிப்புகள் உள்ளன.

பெரும்பாண் ஆற்றுப்படை

பேரியாடை வாசிக்கும் பாணனை வழிப்படுத்திய பாடல். பரிசில் பெற்றுவரும் பெரும்பாணன், பரிசில் பெறச் செல்லும் இரவலனான பெரும்பாணனிடம் கூறும் தொண்டைமான் இளந்திரையனின் பெருமையைப் பேசும் பாட்டு. தொண்டைமான் இளந்திரையன் வென்வேல்கிள்ளி என்ற சோழனுக்கும் பீலிவனை என்ற நாக கன்னிகைக்கும் பிறந்தவன் என மணிமேலை கூறிகிறது. காஞ்சிமாநகரைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்செலுத்தியவன் அவன். 500 அடிகளைக் கொண்டது இப்பாடலைப் பாடியவர் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் பாணாறு என்ற பெயரும் இப்பாட்டுக்கு உண்டு.

பெரும்பாணாற்றுப்படை என்பது பேரியாழினையுடைய பாணனை ஆற்றுப்படுத்தும் நூல் என்று பொருள்படும். இந்நூலிள் , இடனுடைப் பேரியாழ் முறையுளிக் கழிப்பி என்ற வருவதாலும் , “பெரும்பாணர் - குழலர் பாணர் முதலாகிய பெரிய இசைக்காரர் “ என்ற அடியார்க்கு நல்லார் உரையாலும் பெரும்பாணனை ஆற்றுப்படுத்தியது என்பது புலப்படும். இரண்டு பாணாற்றுப் படைகளுள் இதுவே அடி அளவில் பெரியது என்பதாலும் இப்பெயர் பெற்றது. இந்நூலுக்குப் “பாணாறு“ என்ற பெயரும் உண்டு.

இந்நூல் பாடியவர் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார். இந்நூலின் பாட்டுடைத் தலைவன் காஞ்சிகாவலன் தொண்டைமான் இளந்திரையன் ஆவான்.

கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் பாடிய மற்றொரு பாட்டு பட்டினப்பாலை. பட்டினப்பாலைத் தலைவன் சோழன் கரிகாலன் பெருவளத்தான். இதனால் தொண்டைமான் இளந்திரையனும் கரிகாற்பெருவளத்தானும் சமகாலத்தவர்கள் என்று தெரிகிறது.

யாழின் வருணனை , ஐந்திணைகள் வருணனை , ஐவகை நிலத்தில் வாழும் மக்களின் இயல்பு , அவர்கள் விருந்து உபசரிக்கும் முறைகள் , இளந்திரையனின் செங்கோல் முறையால் வழிப்போவாருக்கு விலங்குகள் கூடத் துன்பம் செய்யாமை உப்பு வாணிகன் இயல்பு , எயிற்றியர் செயல் , வீரக்குடிமகள் இயல்பு , மறவர் வீரம் , இடையர் குடியிருப்பின் தோற்றம் ஆய்மகள் செயல் , இடையரின் பண்புகள் , உழவர் குடியிருப்பின் அமைப்பு , உழவர் செய்கை , மருத நிலத்தின் நிகழ்ச்சி , வலைஞர் குடியிருப்பின் இயல்பு , அந்தணர் ஒழுக்க முறை , உணவு முறைகள் , நீர்ப்பெயற்று என்னும் ஊரின் பெருமை. பட்டினத்தின் சிறப்பு , கலங்கரை விளக்கத்தின் மாண்பு , திருவெஃகாவில் திருமால் பள்ளிகொண்டுள்ள நிலை. இளந்திரையனுடைய வீரம் , கொடை போன்றவற்றின் சிறப்புகள் அனைத்தும் கூறப்பெற்றுள்ளன.

மலைபடுகடாம்

மலையில் படுகின்ற ஓசை என்பது பொருள். மலைக்கு யானையை உவமித்து அதன் மதம் பொழியும் நீராகிய கடாத்தை ஓசையென ஆகுபெயராக்கி மலைபடுகடாம் என இப்பாட்டிற்குப் பெயர் தந்துள்ளனர். மதங்கொண்ட யானை முழங்குவது போல மலையின்கண் கேட்கப் பெறும் ஓசைகளை 296 வது அடியிலிருந்து 348 வது அடிவரை 52 அடிகளில் இன்னிசையும் (298) பூசலும் (296,306,314,429) பாடலும் (304) அழுகையும் (301) குரலும் (310) கொள்ளையும் (317) உவகையும் (318) குரவையும் (322) இசையும் (324) ஓதையும் (327, 339) கம்பலையும் (335) ஏத்தமும் (341) வள்ளையும் (342) பறையும் (344) என்றிவை அனைத்தும் இணைந்த பேரொசையாக

”மலைபடு கடாமம் மாதிரத்து இயம்ப” (348)

என்ற கூற்றைக் கொண்டு பாடலில் வரும் சிறந்த தொடராகிய மலைபடுகடாமம் என்பதையே பாடலுக்குப் பெயராக்கியுள்ளார். பதிற்றுப்பத்துப் பாடல் தலைப்புக்கள் அனைத்தும் இவ்வாறு அமைந்தவை.

இது பொருள் நிலையில் பரிசு பெற்று வரும் கூத்தன் பெறச்செல்லும் கூத்தனை ஆற்றுப்படுத்தியுள்ளதால் கூத்தர் ஆற்றுப்படை எனவும் வழங்கப்பெறும்.

நேரிசை ஆசிரியப்பாவில் 583 அடிகளை உடைய நூல் கூத்தராற்றுப் படை ஆகும். இதனை இயற்றியவர் இரணிய முட்டத்து பெருங்குன்றார்ப் பெருங்கெளசிகனார். இந்நூலின் பாட்டுடைத் தலைவன் நன்னன் சேய்நன்னன். இந்நூலின் இடையில் “மலைபடுகடாம் மாதிரத்து இயம்ப “ என்ற அடி இடம்பெற்றள்ளது. பொருட்சிறப்புடைய இத்தொடரையே இந்நூலின் தலைப்பாக்கினர்.

இந்நூலுக்கு உரை எழுதிய நச்சினார்க்கினியர் , “மலைக்கு யானையை உவமித்து, அதன்கண் பிறந்த ஓசையைக் கடாமம் எனச் சிறப்பித்ததானல் இப்பாட்டிற்கு இப்பெயர் வந்தது“ எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். பரிசு பெற்று வரும் கூத்தன் , மற்றொரு கூத்தனை ஆற்றுப்படுத்தும் முறையில் இப்பாட்டு அமைந்துள்ளது. அதனால் இதனைக் கூத்தாற்றுப்படை என்று அழைப்பர்.

நவிர மலையின் சிறப்பு

இம்மலை பல்வகை வளங்களைக் கொண்டு விளங்கியது. சோலைகளையும் , காடுகளையும் சிற்றார்களையும் உடையது மலையின் மீது காரியுண்டிக் கடவுளன் கோயில் இருந்தது. அங்கு யானைப்படையும் காலாட்படையும் காவல் புரிந்தது. அம்மலையிலிருந்து எப்போதும் பல்வேறு வகைப்பட்ட ஓசை முழக்கம் ஒலிக்கும் இம்மலையில் தோன்றிய ஆறு “சேயாறு“ ஆகும். இது இப்போது செய்யாறு என வழங்கப்படுகின்றது. இம்மலையே இந்நூலின் மையப்பொருளாக விளங்குகின்றது.

நன்னனின் சிறப்புகள்

நன்னனின் நாடு வளம் மிக்கது. அவன் பகைவரை அழிப்பதில் , வல்லவன், பகைவரை வென்ற பரிசிலர்க்கு அளிப்பவன்.

முல்லைப்பாட்டு

முல்லை ஒழுக்கத்தைப் பற்றிய பாட்டு. இருத்தலும் , இருத்தல் நிமித்தமும் முல்லைக்குரிய உரிப்பொருள் தலைவி, தலைவனுக்காக அவன் கூறிச் சென்ற காலம் கடந்த பின்பும் பொறுமையுடன் இருக்கிறாள். தலைவனும் போர்ப் பாசறையில்

இவளை எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறான். முல்லை நிலம் , கார்காலம், மாலைக்காலம் போன்ற முல்லைத் திணைச் செய்திகள் இப்பாடலில் உள்ளன.

முல்லைப்பாட்டு என்பதன் பொருள் , “முல்லைத்திணை பற்றிக் கூறும் ஆசிரியப்பாட்டு“ என்பதாகும். இங்கு “முல்லை“ என்பது, முல்லைத்திணை என்ற பொருளில் முல்லை ஒழுக்கமாகிய ஆற்றியிருத்தலைக் குறிக்கின்றது. அடிகளால் பரந்துப்பட்ட ஓசையுடன் வருவது . இந்நூல் 103 அடிகளை உடையது. அசிரியப்பாவினால் ஆனது. இதனை இயற்றியவர் நப்பூதனார் ஆவார்.

முல்லைப்பாட்டின் தலைவன் வேனிற்காலத்தில் போர் காரணமாகத் தலைவியைப் பிரிந்து சென்றான். கார்காலத்தில் வருவதாகக் கூறியிருந்தான். கார்காலம் தொடங்கியும் அவன் வரவில்லை. தலைவி வருத்தத்துடன் காத்திருக்கிறாள்.

மாலைப்பொழுதில் மழை பெய்தது. அவளின் துன்பத்தைக் கண்ட முதியபெண்டிர், நற்சொல் (விரிச்சி) கேட்கத் திருமால் கோவிலில் சென்று தொழுது நின்றனர். அப்பொழுது தாயைப் பிரிந்து நின்ற கன்றுகள் , தாயைக் காணாது தவித்து நின்றன. அக்காட்சியைக் கண்ட இடைக்குலப் பெண் , அக்கன்றுகளை நோக்கி, இன்னே வருகுவர் தாயர் என்று கூறுகிறாள். விரைவில் வந்து விடுவர் என்ற கூறிய நற்சொல்லைக் கேட்ட முதிய பெண்டிர் தலைவியிடம் சென்று தலைவனும் விரைவில் வந்து விடுவான் என்ற கூறுகின்றனர். இருப்பினும் தலைவி , தலைவனின் பிரிவாற்றாது வருந்துகின்றாள்.

தலைவன் பகைவர் நாட்டில் பாசறை அமைத்துத் தங்கியிருக்கின்றான். யானைகள் உண்ணாதிருக்கின்றன. அவற்றைப் பாகர்கள் உண்ணச் செய்கின்றனர். குறுந்தொடி மகளிர் , பாசறையில் இரவில் விளக்கேற்றுகின்றனர். நெடிய அனுபவமுடைய காவலர் காவல் புரிகின்றனர். பொழுது அறிந்து கூறுவோர் , அரசனிடம் பொழுதைக் கூறுகின்றனர்.

பாசறையின் உள்ளே , ஊமையரான மிலேச்சர் காவல் காக்கின்றனர். பாசறைப் பள்ளியறையில் தலைவனின் நிலையும் , வீட்டில் இருக்கின்ற தலைவியின் நிலையும் விவரிக்கப்படுகின்றன. தலைவன் பகைவரை வென்ற அவர் தந்த திறைப் பொருள்களுடன் முல்லை நிலத்தைக் கடந்து வருகின்றான். அவன் தேரில்

பூட்டியிருந்த குதிரைகள் கனைக்கும் ஓசை , தலைவியின் செவிகளை நிரப்பியது. அதனால் தலைவன் வருகை அறிந்து தலைவி மகிழ்கின்றாள்.

நெடுநல்வாடை

நீண்ட நல்ல வாடை என்பது பொருள் காற்றினைப் பற்றிக்கூறும் போது தெற்கிலிருந்து வருவது தென்றல் குணக்கிலிருந்து (கிழக்கு) வருவது கொண்டல் , குடக்கிலிருந்து (மேற்கு) வருவது கோடை , வடக்கிலிருந்து வருவது வாடை எனக்கூறுவர். வடக்கிலிருந்து வரும் வாடைக்காற்றால் , மக்கள் விலங்குகள் , பறவைகள் குளிரால் துன்புறுகின்றன. தலைவனைப் பிரிந்த தலைவியும் வாடைக்காற்றால் துன்புறுகிறாள். பாலை பிரிதலும் , பிரிதல் நிமித்தமும் , முல்லை ஆற்றி இருத்தலும் இருத்தல் நிமித்தமும். இப்பாடல் முல்லை திரிந்த பாலைப் பாடல் தலைவிக்குத் தலைவனைப் பிரிந்து இருக்கும் சிறுபொழுது கூடப் பெரும்பொழுதாக , நீண்ட பொழுதாகத் தோன்றுகிறது. துன்பம் தரும் வாடைக் காற்று , நல்வாடையாக எவ்வாறு அமையும் என்ற கேள்வி எழுகிறது. தலைவன் பகைமேற்சென்று பகைவனை வென்று வெற்றி வாகை தடிவருதலால் அவனுக்கு நல்வாடை ஆகிறது.

நெடுநல்வாடையின் ஆசிரியர் நக்கீரர். இந்நூலின் பாட்டுடைத் தலைவன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன். இந்நூல் அகவற்பாவில் 188 அடிகளில் அமைந்துள்ளது. இந்நூலைச் சிலர் அகம் என்றும் , சிலர் “புறம்” என்றும் கூறுகின்றனர். அதனால் இன்ற வரை அகமா ? புறமா? என்ற விவாத்ததிற்குரிய நூலாக இருக்கிறது. ஆனால் “வேம்புதலை யாத்த நோன்காழ் எஃகமொடு” (176) என்ற டி , இந்நூலைப் புறம்சார்ந்த நூலாகக் காட்டுகின்றது. இந்நூலுக்கு நச்சினார்க்கினியர் உரை எழுதியுள்ளார்.

பெயர்க்காரணம்

தலைவிக்குப் பிரிவுத்துயரால் வாடைக்காற்று நெடியதாகவும் பாசறையில் போர் மேற்கொண்ட வேந்தனுக்கு வெற்றிபெற வாடை காற்று நல்லதாகவும் அமைகிறது. இதனால் இந்நூல் நெடுநல்வாடை எனப்பெயர் பெற்றது. “நெடிய நல்வாடை “ என விரியும்.

“தலைவியின் பிரிவுத்துயர் நீங்கப் போர்க்களத்துப் பாசறையினின்றும் தலைவன் வெற்றி பெற்றுத் திரும்பும் வகையில் விறல் தொழில் இன்னே முடிவதாக என

வேண்டும் வகையில் பாடலை அமைந்துள்ளார். நக்கீரர் இதுவே , இந்நூலின் மையப்பொருள் ஆகும்.

நூல் அமைப்பு

முதல் 72 அடிகளில் கார்காலத் தொடக்கமும் கூதிர்நிலையும் அதன் கண் நடைபெறும் நிகழ்வுகளும் சுட்டப்பட்டன. 72 முதல் 100 வரைவியலான அடிகளில் அரண்மனையில் இயல்பு காட்டப்பட்டது. 101 முதல் 114 வரையிலான அடிகளில் தலைவி உறையும் அரண்மனையின் இயல்பு கூறப்பட்டது. 115 முதல் 135 வரைவியலான அடிகளில் , அரசியாரின் தந்தக் கட்டிலின் சிறப்பும் அமைப்பும் சொல்லப்பட்டன. 136 முதல் 166 வரையிலான அடிகளில் , தலைவியின் பிரிவுத் துயரமும் செவிலி, தோழி, ஆகியோர் தலைவியைத் தேற்றுதலும் கூறப்பட்டன. 167 முதல் 168 வரையிலான இரண்டு அடிகளில் கொற்றவையைப் போற்றுதலும் , 169 முதல் 188 வரையிலான அடிகளில் , போரில் விழுப்புண் பட்ட வீரர்நிலை , வாடைக்காற்று வீசுதல் , விழுப்புண் காட்டல் , வேந்தர் அதனைப் பார்த்து வருந்துதல் முதலியன கூறப்பட்டன.

குறிஞ்சிப் பாட்டு

குறிஞ்சி ஒழுக்கம் பற்றிய பாடல் , குறிஞ்சி பாடுவதில் வல்ல கவிஞரான கபிலர் பாடிய பாட்டு ஆரிய அரசன் பிரகத்தனுக்குத் தமிழ்ப் பண்பாட்டினைத் தெரிவிப்பதற்குப் பாடிய பாடல் 261 அடிகளைக் கொண்ட பாடல். இது அகத்திணைப்பாடல், குறிஞ்சிக்குரிய முதல் , கரு, உரிப்பொருள்கள் மூன்றையும் கொண்ட இப்பாடல் அறத்தோடு நிலைத் துறையைச் சார்ந்தது. தோழி , செவியிடம் நடந்தவைகளைக் கூறுகிறாள். சுனை நீராடல் , 99 வண்ண மலர்களைக் குவித்து மகிழ்தல். தலைவனது அழகைக்கூறல் , தலைவி, தலைவன் காதல் உணர்வுகள் , மாலைக் கால வருணனை , தலைவன் வரும் வழியின் அருமை போன்றவை தரப்பெற்றுள்ளன.

குறிஞ்சிப்பாட்டு நூலினைப் கபிலர் பாடினார். இது ஆசிரியப்பாவினால் அமைந்துள்ளது. இந்நூல் , ஆரிய அரசன் பிரகத்தனுக்குத் தமிழ் அறிவுறுத்தப் பாடப்பட்டதாகும். கபிலர் கடையெழுவள்ளல்களில் ஒருவரான பாரியின் உயிர் நண்பர். அந்தணர் குலத்தினர். இவர் பாண்டிய நாட்டில் திருவாதவூரில் பிறந்தார். பாரியுடனே

வாழ்ந்த இவர், அவன் இறந்தபின் துயரைத் தாங்க இயலாமல் , பாரியின் மகள்களான அங்கவையையும் சங்கவையையும் ஓளவையிடம் ஒப்படைத்துவிட்டுப் பெண்ணையாற்றின் கரையில் தீப்புகுந்து உயிர் துறந்தார்.

இந்நூலில் அக்காலத்தில் பூத்துக் குலுங்கிய 99 மலர்கள் பற்றிக் கபிலர் அறிமுகம் செய்துள்ளார்.

பட்டினப்பாலை

பட்டினம் என்பது சோழ நாட்டின் தலைநகர். கடற்கரையூராகிய காவிரிப் பூம்பட்டினத்தைக் குறிக்கிறது. பாலை என்ற அகத்திணை , பிரிதலும் பிரிதல் நிமித்தமுமாகப் பாடப்பெறுவது.

பெரும்பாணாற்றப்படையை இயற்றிய கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனார் , இந்நூலினை இயற்றியுள்ளார். பொருநராற்றுப்படைக்குப் பாட்டுடைத் தலைவனாக விளங்கிய கரிகாற் பெருவளத்தானே , இந்நூலின் பாட்டுடைத் தலைவன் ஆவான். இந்நூல் 301 அடிகளை உடையது. இந்நூலில் உள்ள பாடல்கள் , ஆசிரியப்பா கலந்த வஞ்சிப்பாவினால் ஆனவை.

பட்டினம் + பாலை = பட்டினப்பாலை பட்டினம் - செழிப்பு மிக்க கடற்கரைப் பட்டினம். பாலை - திணை (பிரிதலும் பிரிதல் நிமித்தமும்).

“காவிரிப்பூம்பட்டினமே எனக்குப் பரிசிலாகக் கிடைப்பினும். நான் என் தலைவியை விட்டுப் பிரியமாட்டேன். காரணம். அக்கானம் வளவனின் வேலைவிட வெம்மையானது. ஆனால் அவனின் செங்கோலைவிட என் தலைவியின் தோள் தண்ணியது என்று தன் நெஞ்சோடு கூறுகிறான் தலைவன். இதனால் இந்நூலுக்குப் பட்டினப்பாலை என்ற பெயர் வந்தது.

இந்நூலில் ஆறு அடிகள் மட்டுமே அகம் பற்றியன. மற்ற 295 அடிகள் காவிரிப்பூம்பட்டினம் பற்றியும் , கரிகாற் பெருவளத்தான் பற்றியும் பேசுகின்ற புறம் சார்ந்தவையாகும்.

மதுரைக் காஞ்சியின் சிறப்புகள்

மதுரையில் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனுக்கு, காஞ்சியாகிய நிலையாமை ஒழுக்கத்தைக் கூறிய பாடல்.

இதனைப் பாடியவர் சங்ககாலப் புலவர் தலைவராகிய மாங்குடி மருதனார்.

பத்துப்பாட்டில் 782 அடிகளையுடைய நீண்ட பாடல் இதுதான் அதனால் “பெருகு வள மதுரைக் காஞ்சி” எனச் சிறப்பிக்கப் பெற்றது.

பத்துப்பாட்டு நூல்களிலேயே அடி அளவில் மிகப் பெரிய பாடல் , மதுரைக்காஞ்சியாகும். இது வஞ்சியடிகள் கலந்த ஆசிரியப்பாவாலானது. இந்நூலினை இயற்றியவர் மாங்குடி மருதனார். இவருக்கு மதுரைக்காஞ்சிப் புலவர் , காஞ்சிப் புலவர் எனும் வேறு பெயர்களும் உண்டு. இந்நூல் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் மீது பாடப்பட்டது.

நெடுஞ்செழியனுக்கு உலக இன்பம் , பொருட்செல்வம், இளமை, யாக்கை போன்றவை நிலையற்றவை என்ற காஞ்சித் திணையை விரித்துக் கூறுவதால் , இப்பெயர் பெற்றது. இந்நூலுக்குக் காஞ்சிப்பாட்டு , கூடற்றமிழ் என வேறு பெயர்களும் உண்டு.

நூல் அமைப்பு

மதுரைக்காஞ்சியில் 238 ஆம் அடி முதல் 699 ஆம் அடி வரையுள்ள பெரும் பகுதியில், மதுரை மாநகரின் சிறப்புகளையும் , ஐவகை நிலம் காட்சிகளையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். 238-258 வரையிலான அடிகளில் மருதநிலத்தின் வளமும் , 271-285 வரையிலான அடிகளில் , முல்லை நிலத்தின் வளமும் 286 - 301 வரையிலான அடிகளில், குறிஞ்சி நிலத்தின் வளமும் 302 - 314 வரையிலான அடிகளில் , பாலை நிலத்தின் இயல்பும் 315 - 326 வரையிலான அடிகளில் , நெய்தல் நிலத்தின் வளமும் சுட்டப்பட்டுள்ளன. மதுரைக்காஞ்சியின் இறுதிப்பகுதியில் (766 முதல் 781 வரையிலான அடிகளில், பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனின் வீரத்தையும் கொடையையும் சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளார்.

அற இலக்கியம்

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள்

தமிழகத்தில் சங்கம் மருவிய காலத்தில் இயற்றப்பட்ட 18 நூல்கள் ஒருங்கே பதினெண் கீழ்க்கணக்குநூல்கள் என வழங்கப் படுகின்றன. இவை ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியான வெவ்வேறு புலவர்களால் பாடப்பட்டவை.

அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் முப்பொருள்களையும் குறைந்த அடிகளில் சிறப்புற (நான்கு அடிகளுக்கு மிகாமல்) உரைப்பது பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களின் இயல்பாகும். சங்ககாலச் சான்றோர்களின் அனுபவ உண்மைகளையே பிற்காலப் புலவர்கள் நீதிக் கருத்துக்களாகப் போற்றினர். நீதி நூல்களில் இலக்கியச் சுவையும் கற்பனையும் குன்றித் தோன்றினாலும் அவை மக்களின் வாழ்வைச் செம்மைப் படுத்தும் சீரிய தொண்டினைச் செய்கின்றன.

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் திருக்குறள் , நாலடியார், நான்மணிக்கடிகை, இனியவை நாற்பது , இன்னா நாற்பது , திரிகடுகம், ஆசாரக் கோவை , சிறுபஞ்சமூலம், பழமொழி, முதுமொழிக் காஞ்சி, ஏலாதி என்கிற பதினொரு நூல்களும் நீதிநூல்களாகும்.

நாலடியார்

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் முதலாவதாக அமைவது நாலடியார். இது அறநூல். சமண முனிவர்களால் இயற்றப்பெற்ற இந்நூல் 40 அதிகாரத்துக்கும் பத்துப்பத்துப் பாடல்களைக் கொண்ட 40 அதிகாரங்களையும் 400 வெண்பாக்களையும் கொண்டுள்ளது. நாலடி நானூறு என்ற பெயராலும் இது வழங்கப்பெறுகிறது. இதற்கு வேளாண்வேதம் என்ற வேறொரு பெயரும் உள்ளது.

'ஆலும் வேலும் பல்லுக் குறுதி

நாலும் இரண்டும் சொல்லுக் குறுதி'

என்று வழங்கும் வழக்குமொழியில் நாலும் என்பது நாலடியாரைக் குறிக்கிறது. மக்களிடம் பெற்றுள்ள செல்வாக்கையே இது வெளிப்படுத்துகிறது. 'பழகுதமிழ்ச் சொல்லழகு நாலிரண்டில் ' என்ற தனிப்பாடலும் இதைப் பாராட்டுகிறது. நான்கு அடிகளையுடைய வெண்பாக்களால் ஆன நூலாதலால் நாலடி என்னும் பெயர் பெற்று ஆர் எனும் சிறப்பு விசுவியுடன் நாலடியார் என்று வழங்குகின்றது. நாலடியாரை அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என்று முப்பாலாக வகுத்தவர் பதுமனார். அதிகாரங்களை ஒழுங்குபடுத்தி உரை எழுதியவர் தருமர் .இந்நூல் 1812ஆம் ஆண்டு மலையப்பப்பிள்ளை குமாரர் ஞானபிரகாசத்தால் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

நான்மணிக்கடிகை

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் நாலடியார் அடி அளவால் பெயர் பெற்றதுபோல் நான்மணிக்கடிகை கூறப்பெறும் பொருள்களின் அளவால் பெயர் பெற்றுள்ளது. கடிகை என்பது பல பொருளுடைய சொல். இங்குத் துண்டம் என்ற பொருளில் வந்தது. நான்கு மணிகளால் ஆன அணிகலன் என்ற பொருளில் ஒவ்வொரு பாடலிலும் நான்கு சிறந்த கருத்துகளைத் தொகுத்துப் பாடப்பட்டது. இதனை இயற்றியவர் விளம்பிநாகனார். புலமைத் திறம் உடையவர். கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல்கள் இரண்டும் மாயவனைப் பற்றி இருப்பதால் ஆசிரியர் வைணவச் சமயத்தவர் எனலாம். இவர் இளங்கோவடிகள் காலத்தை அடுத்து வாழ்ந்தவர் என்ற கருத்து உள்ளது. கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல்கள் நீங்கலாக 101 வெண்பாக்கள் இதில் உள்ளன. இந்நூல் 1872ஆம் ஆண்டு ஊ. புஷ்பரத் செட்டியாரால் பதிக்கப்பெற்றது

இன்னா நாற்பது

நாற்பது என்னும் தொகையால் குறிக்கப்பெறும் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் இது ஒன்று. காலம் பற்றியும் இடம் பற்றியும் வருவதுபோலவே பொருள் பற்றி இந்நூல் அமைந்துள்ளது. இன்னாவாகும் பொருள்களைப் பற்றிய 40 பாடல்களை கொண்டது. எனவே இன்னா நாற்பது என்று அழைக்கப்படுகிறது.

ஒவ்வொரு பாடலிலும் நான்மணிக்கடிகை போல் நான்கு கருத்துகள் கூறப்பட்டிருப்பினும் ஒவ்வொன்றையும் இன்னா என்று எடுத்துக் கூறுவதால் இது இன்னா நாற்பது என்னும் பெயர் பெற்றது. இதன் ஆசிரியர் கபிலர். சங்க காலக் கபிலர் வேறு இவர் வேறு. இந்நூலுக்குப் பழைய உரை ஒன்றுள்ளது. இந்நூலை 1876ஆம் ஆண்டு சண்முகசுந்தர முதலியார் பரிசோதித்து, சபாபதி பிள்ளை பதிப்பித்துள்ளார்.

இனியவை நாற்பது

இனிய பொருள்களை நாற்பது பாடல்களில் தொகுத்துக் கூறுவதால் இஃது இனியவை நாற்பது என்று வழங்கப்படுகிறது. பாடலுள் ஆசிரியர் தாம் கூறும் அறக்கருத்துகளை இனிது என்னும் சொல்லால் குறிப்பிடுகின்றார். இந்நூலில் 4 பாடல்கள் தவிர்த்துப் பிற எல்லாம் பாடல்களிலும் மும்மூன்று இனிய பொருள்களைத் தொகுத்துக் கூறியுள்ளார். ஆசிரியர் மதுரைத் தமிழாசிரியர் மகனார் பூதஞ்சேந்தனார். இது பொருளமைப்பில் திரிகடுகத்தையும் நூல் அமைப்பில் இன்னா நாற்பதையும்

ஒத்ததாக உள்ளது. இஃது அற நூலாகும். இந்நூல் 1844ஆம் ஆண்டு வீரநாமநல்லூர் அப்பாசி ஐயரால் பதிக்கப்பட்டுள்ளது. நூல் முழுமைக்கும் பழைய உரை உள்ளது.

கார் நாற்பது

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் கார்நாற்பது அகப்பொருள் பற்றியது. பெரும்பொழுது பற்றித் தனித்தமைந்த நூல். கார் காலத்தின் தோற்றம் பற்றிய 40 பாடல்களைக் கொண்டுள்ளதால் இது கார் நாற்பது என்று அழைக்கப் பெறுகிறது. கர்காலம் முல்லைத் திணைக்குரிய பெரும்பொழுது. பொருள்திரட்டல் முதலிய காரணங்களால் தலைவியைப் பிரிந்துசென்ற தலைவன் , தான் சொல்லிச் சென்ற கர்காலத்திலும் வாராமல் இருக்க , தலைவி பிரிவு ஆற்றாது உரைத்தலும் , தோழி ஆற்றுவித்தலும், தலைவன் நெஞ்சிற்கும் பாகனுக்கும் உரைத்தலும் ஆகிய செய்திகள் இந்நூலில் பேசப்படுகின்றன.தோழி , தலைவி, தலைவன், பாங்கள் ஆகியோரை உறுப்பினராக அமைத்து நாடகப் பாங்கில் பாடியுள்ளார். இதன் ஆசிரியர் மதுரைக் கண்ணங்குத்தனார். இவர் வைணவச் சமயத்தாராவர். இந்நூல் 1875ஆம் ஆண்டு தி. சபாபதி பிள்ளையால் பதிக்கப்பெற்றது. 23 முதல் 38 வரையுள்ள பாடல்களுக்குப் பழைய உரை கிடைக்கவில்லை. உரை கிடைத்த பாடல்களுக்குத் துறை பற்றிய பழங்குறிப்பு கிடைத்துள்ளது.

களவழி நாற்பது

கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் புறப்பொருள் நிகழ்ச்சியாகிய போர்ச்செய்தி பற்றியது களவழி நாற்பது ஒன்றேயாகும். ஏர்க்களம் பற்றியும் போர்க்களம் பற்றியும் பாடப்பெறும் பாடல்கள் களவழி எனப்படும்.

இந்நூலின் பாடல்கள் எல்லாம் 'களத்து' என்ற சொல்லை இறுதியில் கொண்டுள்ளன. போர்க்கள நிகழ்ச்சிகளைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளன. களவழிப் பாடல்கள் நாற்பதைக் கொண்ட நூல் களவழி நாற்பது எனப்பட்டது. இதன் ஆசிரியர் பொய்கையார்.

சோழன் செங்கணான் போர் என்னும் இடத்தில் கணைக்காலிரும் பொறையோடு போரிட்டான்; போரில் சோழன் வெற்றிபெற்றான் ; சேரமானைச் சிறைப்படுத்தினான் ; அப்பொழுது பொய்கையார் சோழனது வெற்றியைப் புகழ்ந்து பாடிச் சேரனைச் சிறையிலிருந்து விடுதலை செய்தார் என்ற செய்தி களவழி நாற்பதினுடைய

இறுதியில் காணப்பெறும் குறிப்பால் தெரியவருகிறது. பொய்கையார் களவழி நாற்பது பாடிச் சேரனைச் சிறையிலிருந்து விடுவித்தார் என்று கலிங்கத்துப் பரணி , மூவருலா, தமிழ்விடுதாது முதலிய நூல்களும் குறிப்பிடுகின்றன.

இந்நூல் முழுமைக்கும் பழைய உரை உள்ளது. 1875 ஆம் ஆண்டு தி.சபாபதி பிள்ளை களவழி நாற்பதைப் பதிப்பித்துள்ளார்

ஐந்திணை ஐம்பது

ஐந்திணை ஐம்பது முல்லை , குறிஞ்சி, மருதம், பாலை, நெய்தல் என்ற முறையில் ஐந்திணைக்கும் பத்துப்பத்தாக 50 பாடல்களைப் பெற்றுள்ள நூல். இது அகப்பொருள் பற்றியது. இதில் உள்ள ஐந்திணை வரிசை முறை , 'மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்' எனத் தொடங்கும் தொல்காப்பிய நூற்பா அமைப்பை ஒத்துள்ளது. இந்நூற்பாவில் காணப்பெறாத பாலை , நால்வகை நிலங்களுக்கும் பொதுவானதாலும் உரிப்பொருளில் பிரிதல் ஒழுக்கத்திற்கு உரித்தானதாலும் அதனையும் உடன்கொண்டு ஐந்திணையாகக் கூறுதலே மரபு.இந்நூலாசிரியர் மாறன் பொறையனார். இந்நூல் முழுமைக்கும் பழைய உரையும் துறைக் குறிப்புகளும் உள்ளன.

"ஐந்திணை ஐம்பதும் ஆர்வத்தின் ஓதாதார்

செந்தமிழ் சேரா தவர்"

என்று பாயிரம் கூறுவதால் செந்தமிழ்ப் புலமைக்கு இந்நூற் பயிற்சி இன்றியமையாதது என அறியலாம்.இது 1903ஆம் ஆண்டு ரா. இராகவையங்காரால் பதிக்கப்பெற்றது. இதற்கு நச்சினார்க்கினியர் உரை வகுத்துள்ளார்.

ஐந்திணை எழுபது

ஒவ்வொரு திணைக்கும் பதினான்கு பாடல்களைக் கொண்டு ஐந்திணைக்கும் எழுபது பாடல்களால் பாடப்பெற்றது ஐந்திணை எழுபது. நான்கு திணைகளுக்கும் பொதுவாய் நடுவண் ஐந்திணை என்று சிறப்பிக்கப்படுவதால் பாலைத் திணையை நடுநாயகமாய் அமைத்துள்ளார்.

இந்நூலாசிரியர் மூவாதியார். இந்நூலில் உள்ள எழுபது பாடல்களில் முல்லைத் திணையில் இரண்டு பாடல்களும் (25, 26) நெய்தல் திணையில் இரண்டு பாடல்களும் (69, 70) அழிந்து விட்டன. அக்காலப் பழக்கவழக்கங்கள் , நம்பிக்கைகள்

முதலியன இந்நூலில் விரவிக்கிடக்கின்றன. பழைய உரையும் கிளவிக் குறிப்புகளும் முதல் 24 பாடல்களுக்கு மட்டும் கிடைத்துள்ளன. இந்நூல் 1906ஆம் ஆண்டு மு. இராகவையங்காரால் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளது. இதற்கு நச்சினார்க்கினியர் உரை செய்துள்ளார்.

திணைமொழி ஐம்பது

ஒவ்வொரு திணைக்கும் பத்துப்பத்துப் பாடல்களாக ஐந்திணைக்கும் ஐம்பது பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது இந்நூல். குறிஞ்சி , பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்ற முறையில் ஐந்து திணைகளும் அமைந்துள்ளன. இந்நூல் அகப்பொருள் பற்றியது. இந்நூலை இயற்றியவர் கண்ணஞ்சேந்தனார். இந்நூலுக்குப் பழைய பொழிப்புரை ஒன்று உள்ளது. பாடல்களுக்குத் துறைக்குறிப்புகளும் அமைந்துள்ளன. நுண்ணிய கருத்துக்களைக் கொண்டு எண்ணரிய இன்பம் பயக்க வல்லது இந்நூல். அதனால்தான் நச்சினார்க்கினியர் போன்ற உரையாசிரியர்களும் இந்நூலின் பாக்களை மேற்கோள்களாக எடுத்தாண்டுள்ளனர். இந்நூல் 1918 ஆம் ஆண்டு திருவாரூர்த் தமிழ்ச் சங்கத்தாரால் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

திணைமாலை நூற்றைம்பது

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் , அக நூல்களாக ஆறு நூல்கள் உள்ளன. அவற்றில் நான்கு நூல்கள் திணை என்ற தலைப்போடு அமைந்துள்ளன. திணைமாலை நூற்றைம்பது , ஐந்திணை எழுபது , ஐந்திணை ஐம்பது , திணைமொழி ஐம்பது. அவற்றுள் மிகுதியான பாடல்களை உடையது திணைமாலை நூற்றைம்பது. அதனால் அதனை அகநூல்களில் முதலாவதாக வைத்துள்ளனர். இந்நூலாசிரியர் கணிமேதாவியார் ஆவார். இந்நூலுள் 153 பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. ஏலாதியும் இவரால் பாடப்பட்டதாகும்.

திணை என்பது நிலம், ஒழுக்கம் முதலிய பல பொருள் குறித்த சொல். இங்கே குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்னும் ஐந்து நிலம் பற்றி , அவ்வநிலத்திற்குரிய புணர்தல் , பிரிதல் முதலிய ஒழுக்கங்கள் சிறப்பித்துப் பாடப் பெறுகின்றன. ஐந்திணை ஒழுக்கங்களைக் கோவையாக அமைத்து மாலை போலத் தந்துள்ளமையின் திணைமாலை என்றும் பாடல் அளவினால் திணைமாலை நூற்றைம்பது என்றும் இந்நூல் பெயர் பெற்றுள்ளது. இந்நூலுக்கு 127ஆம் பாடல்

வரையே பழைய உரை உள்ளது. இதில் துறைக் குறிப்புகளும் காணப்படுகின்றன. இந்நூல் 1904ஆம் ஆண்டு ரா. இராகவையங்காரால் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பழமொழி

பழமொழி, தொல்காப்பியம் கூறும் இலக்கிய வகைகளுள் ஒன்று. இது முதுசொல், முதுமொழி, தொன்றுபடு பழமொழி, சொல்வழக்கு என்று பல பெயர்களால் அழைக்கப்படுகிறது. நாலடியாரைப் போலவே நானூறு பாடல்களைக் கொண்டு விளங்குகிறது. இதன் ஒவ்வொரு பாடலிலும் பழமொழியை அமைத்து அதற்கு விளக்கம் கூறும் வகையில் பாடியிருத்தலின் பழமொழி எனும் சிறப்புப் பெயர் பெற்றுள்ளது.

இந்நூல் பல பாடல்களில் , பழமொழி பாடலின் இறுதியில் வர முன் இரண்டு அடிகளில் அதற்குரிய விளக்கம் அமைந்துள்ளது. மூன்றாம் அடியில் பெரும்பாலும் ஆடுஉ, மகடுஉ முன்னிலைத் தொடர் ஒன்று இடம் பெறுகின்றது. இது அறநூலாகும்.

இந்நூலை இயற்றியவர் முன்றுறை அரையனார் ஆவார். கரிகாற்சோழன் , பாரி, பேகன் போன்ற அரசர்களைப் பற்றிய செய்திகளும் இதில் இடம் பெறுகின்றன. பழமொழிகளின் அருமை பெருமைகளை உணர்ந்து தனிப்பட நூல் செய்த பெருமை புலவர் முன்றுறை அரையனார்க்கு உரியதாகும். இந்நூல் 1874ஆம் ஆண்டு சுப்பராய செட்டியரால் முதன் முதலாகப் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

சிறுபஞ்சமூலம்

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் சிறுபஞ்சமூலமும் ஒன்று. சிறுபஞ்சமூலம் என்பதற்கு ஐந்து சிறிய வேர்கள் என்று பொருள். சிறுவழுதுணைவேர் , நெருஞ்சிவேர், சிறுமல்லிவேர், பெருமல்லிவேர், கண்டங்கத்திரி வேர் ஆகிய ஐந்துமாகும்.

வேர்களால் தயாரிக்கப்படும் சிறுபஞ்சமூலம் உடல்நலத்தைப் பேணுவது போல , இந்நூலில் வரும் ஒவ்வொரு பாடலிலும் ஐந்து கருத்துகள் சொல்லப்படுகின்றன. இவ்வைந்து கருத்துகளும் அறியாமையைப் போக்கி மனித வாழ்க்கைக்குப் பெரிதும் பயன்படுகின்றன. எனவே இந்நூல் சிறுபஞ்சமூலம் என்ற பெயர் பெற்றது. இது அற நூலாகும். பாயிரச் செய்யுள் உள்பட 100 வெண்பாக்களைக் கொண்டது இது.

இதன் ஆசிரியர் காரியாசான் ஆவார். நான்கு வரிகளில் ஐந்து பொருள்களை அமைத்துப் பாடும் ஆசிரியர் திறன் போற்றத்தக்கது. இந்நூலுக்குப் பழைய உரை உள்ளது. அது பண்டை மரபுகளை நன்கறிந்து அமைத்த சிறந்த உரையாய் உள்ளது. இந்நூல் 1875ஆம் ஆண்டு சபாபதி பிள்ளையால் பதிக்கப்பெற்றது.

திருக்குறள்

தமிழ் இலக்கிய உலகில் தனிச் சிறப்புடன் விளங்குவது திருக்குறள். உலகப் பொதுமறை என்று போற்றப்படுவது. பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் பாடல் அளவாலும் பொருள் நுட்பத்தாலும் தலைசிறந்து விளங்குவது. பொது மக்களுக்கும் புல மக்களுக்கும் ஒருசேர உயர்வளிப்பது. உலகம் போற்றும் ஒப்புயர்வற்ற பொது அறநூல் திருக்குறள்.

இது குறள் என்றும் திரு என்னும் அடைமொழி சேர்த்துத் திருக்குறள் என்றும் அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் முப்பொருண்மைபற்றி முப்பால் , முப்பால் நூல் என்றும் ஆசிரியரை நோக்கி வள்ளுவம் , வள்ளுவ நூல் , வள்ளுவப்பயன் என்றும் உண்மையுரைத்தல் பற்றிப் பொய்யாமொழி என்றும் மந்திரத்தன்மை பற்றி வாய்மொழி என்றும் மறைத்தன்மைபற்றி தமிழ்மறை , பொதுமறை என்றும் தெய்வத்தன்மைபற்றித் தெய்வ நூல் என்றும் வழங்கப்படுகிறது.

இந்நூலை இயற்றியவர் திருவள்ளுவர். இவர் தெய்வப்புலவர் , திருவள்ளுவ நாயனார், தேவர், செந்நாப்புலவர், செந்நாப்போதார், பெருநாவலர், முதற்பாவலர், மாதானுபங்கி, நான்முகனார் என்றும் அழைக்கப்படுகிறார்.

திருக்குறள், பால் என்னும் முப்பெரும் பிரிவுகளையும் இயல் என்னும் 8 சிறுபிரிவுகளையும் அதிகாரம் என்னும் 133 உட்பிரிவுகளையும் உடையது. ஒவ்வொரு அதிகாரமும் பப்பத்துக் குறள்களாக மொத்தம் 1330 குறள்களைக் கொண்டது

"தருமர், மணக்குடவர், தாமத்தர், நச்சர்,
பரிமேலழகர், பருதி, திருமலையார்,
மல்லர், பரிப்பெருமாள், காளிங்கர், வள்ளுவர் நூற்கு
எல்லை உரைசெய்தார் இவர்"

என்ற தனிப்பாடல் பத்துப்பேர் திருக்குறளுக்கு உரை செய்ததாகத் தெரிவிக்கிறது. இப்போது முந்நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட உரைகள் வெளிவந்துள்ளன. பரிமேலழகர் உரை

இன்றுவரை சிறந்த உரையாக விளங்குகிறது. திருக்குறள் அறுபதுக்கும் மேற்பட்ட மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஆங்கிலத்தில் மட்டும் 32 மொழிபெயர்ப்புகள் வெளிவந்துள்ளன. திருக்குறளையும் திருவள்ளுவரையும் சிறப்பித்துக் கூறும் 'திருவள்ளுவமாலை' என்னும் தனிப்பாடல் தொகுதி 53 பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது. இத்தகைய சிறப்பு வேறு எந்தப் புலவருக்கும் வாய்க்கவில்லை. திருக்குறள் 1812ஆம் ஆண்டு மலையப்பப்பிள்ளை குமாரன் ஞானப்பிரகாசனால் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

திரிகடுகம்

திரிகடுகம் என்பது சுக்கு , மிளகு, திப்பிலி என்னும் மூன்று மருந்துப் பொருட்களைக் குறிக்கும். மூன்று மருந்துப் பண்டங்களால் ஆகிய திரிகடுகம் என்னும் மருந்து உடல் நலம் பேணுவதைப் போல இந்நூலின் செய்யுட்களில் மும்மூன்றாக உரைக்கப்பெற்ற அறங்களும் உயிர் நலம் பேணுவதாய் அமைந்துள்ளன. இந்த ஒற்றுமை கருதியே திரிகடுகம் என்று இந்நூல் பெயர் பெற்றுள்ளது.

உலகில், கடுகம் உடலின் நோய் மாற்றும்;

அலகுஇல் அகநோய் அகற்றும் - நிலைகொள்

திரிகடுகம் என்னும் திகழ்தமிழ்ச் சங்கம்

மருவி நல்லாதன் மருந்து

எனவரும் பாடல் உடல்நோயைப் போக்குவது திரிகடுகம் என்ற மருந்து , உளநோயைப் போக்குவது திரிகடுகம் என்ற பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல் என்று குறிப்பிடுகிறது.

இந்நூல் கடவுள் வாழ்த்து நீங்கலாக 100 செய்யுட்களைக் கொண்டுள்ளது. இதனை இயற்றியவர் நல்லாதனார் ஆவார். இவரது ஊர் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள திருத்து என்னும் ஊராகும். நூல் வழக்கிலும் உலக வழக்கிலும் பயின்ற பழமொழிகள் சிலவற்றை இந்நூல் எடுத்தாண்டுள்ளது. இந்நூல் 1868ஆம் ஆண்டு நல்லூர் சதாசிவப்பிள்ளையால் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

ஆசாரக்கோவை

ஆசாரம் என்பது வடசொல். தமிழில் ஒழுக்கம் , நெறி, முறை, வழி என்ற சொற்கள் கூறும் பொருளை வடமொழி ஆசாரம் என்று கூறுகிறது. வழிமுறைகளைத்

தொகுத்துத் தருவது கோவை என்று கூறப்பெறும். இந்நூலாசிரியர் கயத்தூர்ப் பெருவாயின் முள்ளியார் ஆவார். ஆசாரக் கோவையை ஒரு பொதுச் சுகாதார நூலாகக் கருதலாம். எல்லா மக்களும் நோயற்ற வாழ்வு வாழ்வது எப்படி ? ஊரும், நாடும், பொது இடங்களும் சுகாதாரக் கேடின்றி இருப்பது எப்படி ? என்பவற்றை இந்நூலிலே காணலாம். புறத்திலே தூய்மையுடன் வாழ்வதற்கு வழி கூறுவதோடு மட்டும் நின்று விடவில்லை. அகத்திலே அழுக்கின்றி வாழ்வதற்கும் வழி காட்டுகின்றது.

இந்நூலுள், சிறப்புப் பாயிரம் நீங்கலாக நூறு வெண்பாக்கள் உள்ளன. வெண்பாவின் வகையாகிய குறள்வெண்பா , சிந்தியல் வெண்பா , நேரிசை வெண்பா , இன்னிசை வெண்பா, பஃறொடை வெண்பா, சவலை வெண்பா எல்லாம் இதில் உள்ளன. காலையில் எழுந்தது முதல் இரவில் படுப்பது வரையில் என்னென்ன செய்ய வேண்டும் என்று இந்நூல் கட்டளையிடுகிறது. பல் துலக்குவது எப்படி ? குளிப்பது எப்படி? உடுத்துவது எப்படி ? உண்பது எப்படி ? படிப்பது எப்படி ? யார் யாருக்கு எவ்வெவ்விதம் மரியாதை காட்டுவது? யார் யாருக்கு உதவி செய்ய செய்ய வேண்டும்? யார் யாரிடம் எப்படி எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும் ? என்பவையெல்லாம் இந்நூலில் தொகுத்துச் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன. இந்நூல் 1857ஆம் ஆண்டு சந்திரசேகர கவிராஜப் பண்டிதரால் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

முதுமொழிக்காஞ்சி

முதுமொழி, முதுசொல் என்பன பழமொழியைக் குறிக்கும். காஞ்சி என்பது நிலையாமையைக் குறிக்கும். முதுமொழிக்காஞ்சி உலகியல் உண்மைகளைத் தெள்ளத் தெளிவாக எடுத்துக் கூறுவதால் , புறப்பொருள் வெண்பாமாலை கூறும் முதுமொழிக்காஞ்சித் துறைக்குரிய பொருள் தெளிவாக அமைந்துள்ளது. உலகியல் உண்மைகளைப் புலவர் பெருமக்கள் எடுத்தியம்புவதால் இந்நூல் , முதுமொழிக்காஞ்சி என்னும் பெயர் பெற்றது. பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களைத் தொகுத்து உரைக்கும் வெண்பாவில், காஞ்சி என்னும் பெயரே காண்கிறது. இதில் குறித்த காஞ்சி , முதுமொழிக் காஞ்சி என்பதே சான்றோர் கொள்கை. இந்நூலை ஆக்கியவர் மதுரைக் கூடலூர்கிழார் கூடலூர் இவர் பிறந்த மதுரையாக இருக்க்கூடும் வாழ்ந்த ஊராயும் இருத்தல் கூடும்.

இந்நூலிலுள்ள, பத்துப் பத்துக்களும் ஒவ்வொரு பாடலிலும் முதுமொழிகளும் உள்ளன. ஒவ்வொரு செய்யுளின் முதல் அடியும் , ' ஆர்கலி உலகத்து மக்கட்கு எல்லாம்' என்றே தொடங்குகின்றமையால் , இந்நூல் நூறு குறள் வெண் செந்துறையாலானது. பாடல் அடிகளிலும் பயின்றுவரும் சொற்குறிப்பைக் கொண்டு ஒவ்வொன்றும் சிறந்த பத்து , அறிவுப்பத்து என்று பெயர் பெற்றுள்ளது. பத்துப் பத்துகளைக் கொண்டமையால் , இந்நூல் முதுமொழிக்காஞ்சி என்று பெயர் பெற்றுள்ளது. இந்நூல் 1985ஆம் ஆண்டு திருபரங்குன்றம் நாராயண சரணரால் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஏலாதி

ஏலம் என்பது மருந்து , மணப்பொருள்களுள் ஒன்று. ஏலம் ஆதியாக என்றால் ஏலம் முதலாக என்று பொருள். ஏலம் முதலாகப் பல மருந்துப் பொருட்களை இணைத்துச் செய்யப் பெறும் மருந்தின் பெயர் ஏலாதி. ஏலம் ஆதியான ஆறுபொருள்கள் சேர்ந்த ஒருவகைச் சூரணம் ஏலாதி என மருத்துவ நூல்களில் கூறப்படுகிறது. அதுபோல ஏலாதி நூலும் ஒவ்வொரு பாடலிலும் ஆறு பொருள்களைப் பெற்று , உயிருக்கு உறுதுணையான அறநெறியை விளக்கி உரைக்கும் ஒப்புமை நீர்மையால் இப்பெயரைப் பெற்றுள்ளது. இது இல்லற நூலாகவும் துறவற நூலாகவும் வீட்டுநெறி நூலாகவும் உள்ளது.

இதில் கடவுள் வாழ்த்து நீங்கலாக 80 பாடல்கள் உள்ளன. இந்நூலாசிரியர் கணித மேதாவியார் ஆவார். இந்நூலுள் சமண சமயத்தின் சிறப்பு அறங்கள் சுட்டப்பெறுவதால் இவரைச் சைன சமயத்தவர் என்று கொள்ளலாம். தூதுவனுக்கு வள்ளுவர் கூறுகின்ற பண்புகள் அனைத்தையும் ஒரே பாடலில் தொகுத்துத் தருகிறார் ஏலாதி ஆசிரியர். இந்நூலுக்குப் பழைய உரை உள்ளது. இந்நூல் 1881ஆம் ஆண்டு ஏ. டி. சபாபதிப் பிள்ளையால் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

கைந்நிலை

கைந்நிலை பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்றாகும். இந்நூல் அகப்பொருள் துறையில் அமைந்துள்ளது. இந்நூலாசிரியர் மாறோக்கத்து முள்ளிநாட்டு நல்லூர்க் காவிதியார் மகனார் புல்லங்காடனார் ஆவார். இவர் தந்தையார் காவிதியார் எனப்படுவதால் அரசனால் 'காவிதி' பட்டம் வழங்கப்பெற்றவர் எனலாம். மாறோக்கம்

என்பது கொற்கையைச் சூழ்ந்துள்ள பகுதியைக் குறிக்கும். எனவே இவர் கொற்கையை அடுத்த முள்ளி நாட்டு நல்லூரைச் சேர்ந்தவராவார்.

கை என்பதற்கு 'ஒழுக்கம்' என்பது பொருள். ஐந்திணை ஒழுக்கத்தைப் பற்றிக் கூறுகின்ற நூல் ஆகையினால் இதற்குக் 'கைந்நிலை' என்று பெயர் வந்தது. ஐந்திணை ஒழுக்கத்தில் நிலைபெறுதல் என்று பொருள் கொள்ளலாம். ஒவ்வொரு திணைக்கும் பன்னிரண்டு பாடல்கள் வீதம் மொத்தம் அறுபது பாடல்களை இந்நூல் கொண்டுள்ளது. திணைமொழி ஐம்பது என்ற நூலைப் போலவே இந்நூலில் குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்ற வரிசையில் ஐந்திணைப் பாடல்கள் அடங்கியுள்ளன.

களவுக்காதலர்கள் இரவில் சந்திப்பது வழக்கம். அதனால் எப்போதும், தலைவி பயந்துகொண்டேயிருப்பாள். இருட்டில் வரும் தலைவனுக்கு ஏதாவது ஆபத்து வந்துவிடுமோ! என்ற உணர்வு அவள் உள்ளத்தில் இருந்து கொண்டேயிருக்கும். தூக்கமே வராது. இந்நூல் 1931ஆம் ஆண்டு இ. வை. அனந்தராம ஐயரால் பதிப்பிக்கப்பட்டது. இதற்கு இளம்பூரணர் உரை வகுத்துள்ளார்.

காப்பியம் இலக்கியம்

ஐம்பெருங்காப்பியங்கள்

சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சீவகசிந்தாமணி, வளையாபதி, குண்டலகேசி என்னும் ஐந்து நூல்களும் தமிழின் ஐம்பெருங்காப்பியங்கள் எனப்போற்றப்பெறுகின்றன.

சிலப்பதிகாரம்

இது தமிழில் தோன்றிய முதல் காப்பியம். சிலம்பு - அதிகாரம் என்ற இரு பொருள்களைக் கொண்டது. சிலம்பு காரணமாக விளைந்த கதை என்பதால் சிலப்பதிகாரம் என்று கூறப்படுகிறது. ஆசிரியர் இளங்கோவடிகள். காலம் கி.பி. 2ஆம் நூற்றாண்டு என்பர்.

நூல் எழுந்த வரலாறு

சேரன் செங்குட்டுவன் மலைவளம் காணச் சென்றபோது, அங்கே இருந்த மலைவாழ் மக்கள், "வேங்கை மரத்தடியில் ஒரு பெண் தங்கள் கண்முன்னே புட்பக விமானத்தில் ஏறி விண்ணகம் சென்றதைக் கண்டோம்" என்று வியந்து கூறினர்.

உடனிருந்த சீத்தலைச் சாத்தனார் கண்ணகியின் வரலாற்றை இளங்கோவடிகளுக்கு விவரித்தார். “அடிகள் நீரே அருளுக ” எனச் சாத்தனார் வேண்ட , இளங்கோவடிகள் கண்ணகியின் வரலாற்றைச் சிலப்பதிகாரமாகப் படைத்தார்.

நூல் அமைப்பு

சிலப்பதிகாரம் புகார்க் காண்டம் , மதுரைக்காண்டம், வஞ்சிக்காண்டம் என்ற மூன்று காண்டங்களைக் கொண்டுள்ளது. புகார்க்காண்டத்தில் 10 காதைகளும் , மதுரைக்காண்டத்தில் 13 காதைகளும் , வஞ்சிக்காண்டத்தில் 7 காதைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

சிலம்பு கூறும் மூன்று உண்மைகள்

1. அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறமே கூற்றாகும்
2. உரைசால் பத்தினியை உயர்ந்தோர் ஏத்துவர்
3. ஊழ்வினை உருத்து வந்து ஊட்டும்.

சிலம்பின் வேறு பெயர்கள்

உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள் , முத்தமிழ்க் காப்பியம் , குடிமக்கள் காப்பியம், புதுமைக் காப்பியம், வரலாற்றுக் காப்பியம், புரட்சிக் காப்பியம் என்றெல்லாம் அழைக்கப்படுகின்றது.

சிலம்பில் காணப்படும் புதுமைகள்

சாதாரண குடிமக்களாகிய கோவலன் , கண்ணகியைக் கதைத் தலைவனாக , தலைவியாகக் கொண்டு பாடப்பட்டுள்ளது. கணிகையர் குலத்தைச் சார்ந்தவளாக இருப்பினும் மாதவி “ஒருவனுக்கு ஒருத்தி ” என்று வாழ்ந்து நற்குடிப் பெண்ணாக உயர்ந்தமை. மாதவி தன் மகள் மணிமேகலையைத் துறவு பூணச் செய்தமை. பல்வேறு பாக்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளமை. ஆண்களுக்கு மட்டுமே உரியதாக இருந்த நடுகல் வழிபாடு பெண்ணிற்கும் உரியதாக்கிப் பத்தினிக் கோட்டத்தை எழுப்பியமை. எனப் பல புதுமைகளை உள்ளடக்கியது.

காப்பியக் கதை

கோவலன் கண்ணகியை மணந்து அவளுடன் சில ஆண்டுகள் இன்பமாக வாழ்ந்தான். பரத்தையர் குலத்தில் பிறந்த மாதவியின் மேல் காதல் கொண்டு கண்ணகியை விட்டு நீங்கி மாதவியுடன் வாழ்ந்து வந்தான். மாதவிக்கும் கோவலனுக்கும் மணிமேகலை என்ற குழந்தை பிறக்கின்றது. இந்திரவிழாவின்போது மாதவி பாடிய கானல்வரிப் பாடலின் பொருளைத் தவறாக உணர்ந்த கோவலன் அவளை விட்டுப் பிரிந்து கண்ணகியை அடைந்தான். மாதவியின் தாய் மூலமாகப் பொருள் முழுவதும் இழந்ததால் கோவலன் கண்ணகியுடன் மதுரைக்குச் சென்றான். அங்கே கண்ணகியின் கால் சிலம்பை விற்று வணிகம் செய்ய விரும்பினான். பொற்கொல்லன் சூழ்ச்சியினால் கள்வன் எனக் கருதப்பட்டு கொலை செய்யப்பட்டான். கண்ணகி தன் கணவன் கள்வன் அல்லன் என்பதைப் பாண்டியன் அவையில் வழக்காடி வெற்றி பெற்றாள். சினம் தணியாத கண்ணகி மதுரையை எரித்து விட்டு , சேர நாடு சென்று ஒரு வேங்கை மரத்தின் அடியில் தங்கினாள். வானோர்களுடன் கோவலன் வந்து அவளை அழைத்துக் கொண்டு சென்றான். இதை உணர்ந்த சேர மன்னன் கண்ணகிக்குப் பத்தினிக் கோட்டம் எழுப்பி விழா எடுக்கின்றான்.

மணிமேகலை

இது தமிழில் தோன்றிய இரண்டாவது பெருங்காப்பியம். சிலப்பதிகாரத்தின் தொடர்ச்சி இந்நூலில் அமைந்துள்ளது. இதன் ஆசிரியர் சீத்தலைச் சாத்தனார். காலம் கி.பி.2ஆம் நூற்றாண்டு. மணிமேகலைத் துறவு என்ற பெயரிலும் அழைக்கப்படுகின்றது. பௌத்த சமயத்தை வலியுறுத்துகின்றது. சிலப்பதிகாரம் போன்று மணிமேகலையும் 30 காதைகளைப் பெற்றுள்ளது. இந்நூல் பரத்தை ஒழிப்பு , மது ஒழிப்பு , சாதி ஒழிப்பு முதலிய சமுதாயச் சீர்த்திருத்தக் களஞ்சியமாக விளங்குகின்றது.

நூலின் சிறப்பு

கதைத் தலைவியின் பெயரால் பெயர் பெற்ற காப்பியம் பரத்தையர் குலத்தைச் சார்ந்த மாதவிக்குப் பிறந்த மணிமேகலை காவியத் தலைவியாக உயர்வு பெறுகின்றாள். பல கிளைக்கதைகள் உடையது. புத்த மதக் கருத்துகள் அழகிய தமிழில் தரப்பட்டுள்ளன.

காப்பியக் கதை

கோவலன் கொலையுண்ட பின் மாதவி பௌத்த மதத்தில் சேர்ந்தாள். தன் மகள் மணிமேகலையையும் பௌத்த துறவியாக்கினாள். மணிமேகலையை வான் வழியே தூக்கி வந்த மணிமேகலாத் தெய்வம் அவளை மணிபல்லவத் தீவில் இறக்கி விடுகின்றது. அங்கு புத்தர் பீடத்தின் முன் தன் முற்பிறவியை உணர்கின்றாள். தீவத்திலகை என்னும் பெண்தெய்வத்தின் உதவியால் ஆபுத்திரனின் அமுதசுரபியைப் பெறுகின்றாள். அதன்மூலம் பசித்திருப்போரின் பசிப்பிணியை நீக்குகின்றாள். தன்னை விரும்பிய உதயகுமரனிடம் இருந்து தப்பிக்க காயசண்டிகை உருவிற்கு மாறினாள். தன் மனைவி காயசண்டிகை உருவில் இருப்பவள் மணிமேகலை என்று அறியாது , உதயகுமரனை வாளால் வெட்டி வீழ்த்தினான் காயசண்டிகையின் கணவன். இதனால் சிறை செல்கின்றாள் மணிமேகலை. சிறைச்சாலையை அறச்சாலை ஆக்கினாள். சமயக் கணக்கரிடம் வாதிட்டு புத்த மதத்தை நிலைநிறுத்தினாள்.

இரட்டைக் காப்பியங்கள்

சிலப்பதிகாரமும், மணிமேகலையும் இரட்டைக் காப்பியங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இவ்விரு காப்பியங்களும் கி.பி. 2 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவை. சாத்தனார் கூற இளங்கோவடிகள் சிலப்பதிகாரத்தை இயற்றினார். அதைப்போன்று இளங்கோ முன்னிலையில் மணிமேகலையை சாத்தனார் அரங்கேற்றினார். ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்த கோவலன் , கண்ணகி, மாதவி, மணிமேகலை ஆகியோரின் வாழ்க்கையை இரு நூல்களும் விவரிக்கின்றன. இரு காப்பியங்களும் 30 காதைகளைக் கொண்டுள்ளன. இரு காப்பியங்களிலும் பதிகம் என்ற அமைப்பு உள்ளது. இரு காப்பியங்களிலும் கடவுள் வாழ்த்து எனத் தனியாக ஒன்றில்லை. பெண்ணின் பெருமையை இவ்விரு காப்பியங்களும் பேசுகின்றன. இந்திர விழா குறித்து இரு நூல்களும் கூறுகின்றன. தெய்வம் இரு காப்பியங்களிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மாதவி தன் மகள் மணிமேகலையைக் கண்ணகியின் மகள் என்றே சிறப்பிக்கின்றாள். ஊழ்வினைக் கொள்கை இரு நூல்களிலும் காணப்படுகின்றன. இரு நூல்களும் ஆசிரியப்பாவால் இயற்றப்பட்டுள்ளன. முற்பிறப்பு நம்பிக்கைகள் இரு நூல்களிலும் கூறப்பட்டுள்ளன. இத்தகு காரணங்களால் சிலம்பும் மேகலையும் இரட்டைக் காப்பியங்கள் என்று அழைக்கப்பட்டாலும்,

சிலம்பு சமணம் சார்ந்தது , மணிமேகலை பௌத்தம் சார்ந்தது. சிலம்பில் சமய ஒற்றுமை உண்டு. மணிமேகலையில் பௌத்த கருத்துகள் மட்டுமே வலியுறுத்தப்படுகின்றன. சிலம்பில் தனித்தமிழ்ச் சொற்கள் இடம் பெற்றிருக்க , மணிமேகலையில் வடமொழிச் சொற்கள் காணப்படுகின்றன என்பன போன்ற காரணங்களால் இரண்டும் இரட்டைக் காப்பியங்கள் அல்ல என்று கூறுவோரும் உண்டு.

சீவகசிந்தாமணி

இக்காப்பியத்தை இயற்றியவர் திருத்தக்க தேவர். சமண சமயத்தை வலியுறுத்துகிறது. காலம் கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டு. 13 இலம்பகங்களையும் , 3147 பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது. இக்காப்பியத்திற்கு மணநூல் என்ற வேறு பெயர் உண்டு. வடமொழியில் உள்ள சத்திர சூடாமணி , சத்திய சிந்தாமணி , ஸ்ரீபுராணம் போன்ற நூல்களைத் தழுவி எழுதியது என்பர். விருத்தப்பாவால் ஆன முதற் காப்பியம் இது. சமண மதத்தை வலியுறுத்துகிறது.

காப்பியம் தோன்றிய கதை

மதுரை திரமிள சங்கத்தைச் சேர்ந்த புலவர்கள் திருத்தக்கதேவரிடம் “சமணத்துறவியர்க்குக் காமச்சுவை ததும்ப காப்பியம் எழுத இயலாது ” என்றனர். இக்கூற்றை மறுக்க , தானே அத்தகைய நூலை இயற்ற வேண்டி தன் ஆசிரியர் அச்சணந்தியிடம் அனுமதி கேட்டார். தேவரின் புலமையைச் சோதித்தறிய , தொலைவில் ஓடிய “நரியைப் பற்றிப் பாடுக ” என்றார். உடனே , திருத்தக்கதேவர் இளமை, யாக்கை, செல்வங்களின் நிலையாமைகளை விளக்கும் வகையில் நரிவிருத்தம் என்னும் காப்பியம் படைத்தார். இவரது திறமையை உணர்ந்த அச்சணந்தி முனிவர் காமச்சுவை உடைய காப்பியம் பாட அனுமதி கொடுத்தார். தேவரும் எட்டே நாளில் சீவக சிந்தாமணியைப் பாடி முடித்தார்.

காப்பியக் கதை

ஏமாங்கத நாட்டு மன்னன் சச்சந்தன் தன் மனைவி விசயை மீது கொண்ட நாட்டத்தால் அரசாட்சியை அமைச்சன் கட்டியங்காரனிடம் ஒப்படைத்தார். கட்டியங்காரன் தன் சூழ்ச்சியினால் நாட்டைக் கைப்பற்ற முனைவதை அறிந்த மன்னன், நிறைமாத கர்ப்பிணியான தன் மனைவி விசயையை , மயிற்பொறி ஒன்றில்

ஏற்றி விட்டுக் கட்டியங்காரனுடன் போரிட்டு இறந்து விடுகிறான். மயிற் பொறியில் ஏறிச் சென்ற விசயை சுடுகாட்டில் இறங்கி சீவகனைப் பெற்றெடுக்கிறான். சச்சந்தன் இறந்து விட்டான் என்பதைக் கேட்ட விசயை தவம் மேற்கொள்ளச் செல்கிறான். இறந்த தன் மகனைப் புதைக்க வந்த கந்துக்கடன் என்பவன் சீவகனை எடுத்துச் செல்வதைக் கண்டு நிம்மதியடைகின்றான். அச்சணந்தி என்பவரிடம் சீவகன் கல்வி கேள்வி பயில்கின்றான். காந்தருவதத்தை முதல் எட்டு பேரை மணம் புரிகின்றான். தன் நாட்டைக் கட்டியங்காரனிடம் இருந்து மீட்டு முடிசூடுகின்றான். உலகின் நிலையாமையை உணர்ந்து துறவுநிலை அடைந்து வீடுபேறு பெறுகிறான்.

வளையாபதி

இக்காப்பியத்தை இயற்றியவர் யார் என்பது தெரியவில்லை. சமண சமயத்தை வலியுறுத்துகிறது. காலம் கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டு. இந்நூல் முழுமையாகக் கிடைக்கவில்லை. 73 பாடல்கள் மட்டுமே கிடைத்துள்ளன. இதன் கதை வைசிக புராணத்தால் அறியப்படுகின்றது. நவகோடி நாராயணன் என்னும் வணிகன் வேறு குலத்தைச் சேர்ந்த பெண்ணை மணக்கிறான். அதனால் அவனது குலத்தோரால் நவகோடி நாராயணன் வெறுத்து ஒதுக்கப்படுகிறான். மனம் வெறுத்த அவன் வேறு நாட்டிற்குத் தனியாகப் போய் காலம் கழிக்கின்றான். அவனுக்குப் பிறந்த மகன் தன் தாய் மூலம் தந்தையைப் பற்றிய உண்மையை அறிந்து நவகோடி நாராயணனைக் கண்டுபிடித்துத் தன் தாயோடு சேர்த்து வைக்கிறான். இது வளையாபதியின் கதையாகக் கூறப்படுகிறது. இக்கதையில் இளமை , இன்பம், பொருள் முதலானவை நிலையில்லை என்ற கருத்துக்கள் கூறப்படுகின்றன.

குண்டலகேசி

இக்காப்பியத்தை இயற்றியவர் நாதகுத்தனார். காலம் கி.பி. 8ஆம் நூற்றாண்டு. 19 பாடல்கள் மட்டுமே கிடைத்துள்ளன. பௌத்த சமயத்தைப் பாடுகின்றது. பத்திரை என்னும் வணிக் குலப் பெண் காளன் என்னும் கள்வனை மணம் புரிந்து கொள்ள விரும்பினாள். எனவே , அரசனால் காவலில் வைக்கப்பட்டிருந்த கள்வனைத் தன் தந்தையின் செல்வாக்கால் மீட்டு மணம் புரிந்து கொள்கிறாள். ஒருநாள் பத்திரை சினம் கொண்டிருந்த வேளையில் கணவனைக் கள்வன் தானே என்று கூறி விடுகிறாள். வெகுண்ட காளன் பத்திரையை வஞ்சமாகக் கொல்ல சதித்திட்டம்

தீட்டுகிறான். பத்திரையை வஞ்சகமாக மலை உச்சிக்கு அழைத்துச் செல்கின்றான். மலை உச்சியில் இருந்து பத்திரையைத் தள்ளிவிடக் காளன் முயற்சிக்கிறான். அவனது சூழ்ச்சியை அறிந்து கொண்ட பத்திரை “தற்கொல்லியை முற்கொல் ” என்னும் முடிவுக்கு வந்து “சாகும் முன் கணவனை மும்முறை வலம் வரவேண்டும் ” என்று கூறி, கணவனை வலம் வருவது போல் நடித்து மலை உச்சியிலிருந்து தள்ளிக் கொண்டு விடுகிறான். பின்னர், வாழ்வை வெறுத்து துறவு கொண்டு புத்த மதம் சார்ந்து சமயவாதம் புரிந்து பிற சமயத்தவரை வெல்கிறான்.

ஐஞ்சிறு காப்பியங்கள்

பதினெண் மேற்கணக்கு நூல்களுக்கு அடுத்து ஒரு நூலின் முழு காப்பியத்தை விரிவாக எடுத்துரைப்பதற்காக தொடர்நிலை செய்யுள்கள் உருவாகிறது. அதுவே காப்பியங்கள் என அழைக்கப்பட்டன. அவை ஐம்பெருங்காப்பியங்கள், ஐஞ்சிறு காப்பியங்கள் என இரண்டாக பிரிக்கப்பட்டன. அவற்றில் ஒன்றான ஐஞ்சிறு காப்பியங்கள் பற்றி இந்த பதிவில் பார்க்கலாம்.

காப்பியம் என்பது அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்று சொல்லக்கூடிய நால்வகை பொருள்களாகும். இந்த நால்வகை பொருள்களும் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு காப்பியத்தில் இருந்தால் அதனை ஐம்பெருங்காப்பியங்கள் என்றும், இவற்றில் ஏதேனும் ஒரு பொருள் குறைந்து ஒரு காப்பியம் காணப்பட்டாலும் அதனை ஐஞ்சிறு காப்பியங்கள் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன.

ஐஞ்சிறுகாப்பியங்கள்

1. உதயண குமாரகாவியம்
2. நாக குமாரகாவியம்
3. யசோதர காவியம்
4. சூளாமணி
5. நீலகேசி

இந்த காப்பியங்களின் இலக்கண நூல் தண்டியலங்காரம் இவை ஐந்தும் சமண காப்பியங்கள்.

உதயணகுமார காவியம்

இக்காப்பியம் சதானிகன் என்ற அரசனின் வரலாறையும் பின் அவனது மகனாகிய உதயணன் வரலாற்றையும் எடுத்துரைக்கிறது. உதயணன் நான்கு பெண்களை மணந்து இறுதியில் துறவு கொள்வதே இக்கதையின் சுருக்கமாகும். இந்நூலில் எவ்வித காவிய நடையும் இயல்பும் இல்லாமல் பெருங்கதை என்னும் இலக்கியத்தைச் சுருக்கி எளிமைப்படுத்தி கூறுவதால் இதனை பெருங்கதை இலக்கியம் என்றும் கூறலாம். இந்நூல் ஆறு காண்டங்களையும் , 369 விருத்தப்பாக்களையும் உடையது. இந்நூலின் ஆசிரியர் பெயர் கிடைக்கப்பெறவில்லை. இந்நூலின் காலம் கி.பி.15-ஆம் நூற்றாண்டு.

நாககுமார காவியம்

இக்காப்பியம் நாக பஞ்சமியின் வரலாற்றை எடுத்துரைக்கும் காப்பியமாகும். இந்நூல் முழுவதும் பெண்ணின் மனம் மற்றும் போகத்தையும் பேசுகிறது. தலைவன் 519 பெண்களை மணக்கிறான் அதை தவிர காவியத்தில் இலக்கியசுவையோ , காவிய நயமோ இல்லை. இந்நூலின் ஆசிரியர் பெயர் கிடைக்கப்பெறவில்லை. ஆனால் இந்த நூலை இயற்றிய ஆசிரியர் சமண சமயத்தை சார்ந்த பெண் துறவி. இந்நூல் 5 சருக்கங்களையும் 170 விருத்தப்பாக்களையும் உடையது. இந்நூலின் காலம் கி.பி.16-ஆம் நூற்றாண்டு. இந்நூல் அழிந்து போன நூல். இருப்பினும் ஜீவபந்து ஸ்ரீபால் என்ற சமன அறிஞர் உதவியால் மு.சண்முகம் பிள்ளை என்பவர் பதிவிட்டுள்ளார்.

யசோதர காவியம்

இந்நூலின் ஆசிரியர் பெயர் கிடைக்க பெறவில்லை. இது 5 சருக்கங்களையும் 320 விருத்தப்பாக்களையும் உடையது. இந்நூலின் காலம் கி.பி.13-ஆம் நூற்றாண்டு. இது வடமொழி நூலை தழுவி எழுதப்பட்டது ஆகும். இராசமாபுரத்துத் அரசன் மாரிதத்தன் என்பவருக்கு உயிர்களை பலியிடுவது தவறு என்பதை உணர்த்துத் வதற்காக எழுதப்பட்ட நூலாகும். மறு ஜென்மம் , ஒழுக்கம், சிற்றின்பம், பேரின்பம் போன்றவற்றை விரிவாக கூறுகிறது. கர்மத்தின் விளைவையும் , இசை காமத்தை ஊக்குவிக்கும் என்ற கருத்தை எடுத்துத்தரைக்கும் இந்நூலின் கதை உத்தரபுராணத்தில் இருந்து எடுக்கப்பட்டது என்றும் புட்பந்தர் எனும் நூலின் தமிழ் வடிவம் என்றும் இதன் ஆசிரியர் வெண்ணாவலுடையார் வேள் என்றும் சிலர் கூறுகிறார்கள்.

சுளாமணி

இந்நூலின் ஆசிரியர் தோலாமொழித் தேவர் ஆவர். இது 12 சருக்கங்களையும் 2131 விருத்தப்பாக்களையும் உடையது. ஆருகத மகாபுராணம் எனும் நூலை தழுவி இயற்றப்பட்டது. திவிட்டன், விசயன் எனும் வடநாட்டு வேந்தனின் வரலாறை கூறுவது இந்நூல். பாகவத கதையில் வரும் பலராமன் , கண்ணன் போன்று இக்காப்பியத்திலும் இரு தலைவன் உள்ளார்கர். இக்காப்பியமும் பாகவதமும் கதை நிகழ்ச்சியில் ஒரே மாதிரியாக உள்ளன. அவனி சுளாமணி என்னும் பாண்டியன் அவையில் அரங்கேறியதால் இந்நூலின் காலம் கி.பி 9-ம் நூற்றாண்டை சேர்ந்திருக்கலாம் என அறியப்படுகிறது. இந்நூல் சிறுகாப்பிய நூல் என கருதப்பட்டாலும் பெருங்காப்பியத்திற்கு தேவையான அறம் , பொருள், இன்பம், வீடு என்று சொல்லக்கூடிய நால்வகை பொருள்களும் இந்நூலில் உள்ளது.

நீலகேசி

ஐம்பெருக்காப்பியங்களுள் ஒன்றான குண்டலகேசி என்னும் பௌத்த காவியத்துக்கு எதிராக எழுதப்பட்ட சமண காப்பியமாகும். சமயத் தத்துத் வத்தினும் சமணத் தத்துத்வமே உயர்ந்தது என்பதை உணர்த்துத் வதற்காக எழுதப்பட்டது. தமிழில் எழுதப்பட்ட முதலாவது தருக்க நூல் இதுவெனக் கூறப்படுகின்றது. இந்நூலின் ஆசிரியர் பெயர் கிடைக்கபெறவில்லை. இது 10 சருக்கங்களையும் 894 பாக்களையும் உடையது. இந்நூலின் காலம் கி.பி.10-ஆம் நூற்றாண்டு.

சமயக் காப்பியங்கள்

கம்பராமாயணம்

கம்பராமாயணத்தைத் தமிழில் இயற்றிய பெரும் புலவர் கம்பர். அவரது கவிச்சிறப்பு தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் தலை சிறந்ததாகப் போற்றப்படுகிறது. வடமொழியில் வால்மீகி முனிவர் இயற்றிய இராமாயணத்தைத் தமிழில் இராமகாதையாகப் படைத்தார் கம்பர். இக்காப்பியம் கம்பநாடகம் , கம்ப சித்திரம் என்ற வேறு பெயர்களாலும் அழைக்கப்படுகின்றன. இந்நூலில் , பாலகாண்டம், அயோத்தியா காண்டம், ஆரணிய காண்டம் , கிட்கிந்தா காண்டம் , சுந்தர காண்டம் , யுத்த காண்டம்

ஆகிய ஆறு காண்டங்களும் , 113 படலங்களும் , 10,500க்கும் மேற்பட்ட பாடல்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.

கம்பர்

கம்பர் சோழநாட்டில் திருவழுந்தூரில் பிறந்தவர். தந்தையார் பெயர் ஆதித்தன். காளியின் அருளால் கவி பாடும் ஆற்றல் பெற்றவர். இவரது காலம் கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டு எனவும் கி.பி. 12ஆம் நூற்றாண்டு எனவும் கூறப்படுகின்றது. இவரை ஆதரித்தவர் திருவெண்ணெய் நல்லூரில் வாழ்ந்த சடையப்ப வள்ளல் ஆவார். தம்மை ஆதரித்த வள்ளலைக் கம்பர் தம் காப்பியத்தில் பத்து இடங்களில் பாடியுள்ளார். இராமகாதையைத் தவிர ஏர் ஏழுபது , திருக்கை வழக்கம், சரசுவதி அந்தாதி, சடகோபர் அந்தாதி ஆகிய நூல்களையும் எழுதியுள்ளார்.

பாலகாண்டம்

இராவணனை அழிக்க திருமால் மனித அவதாரம் எடுக்கிறார். தசரதன் - கோசலை தம்பதியினருக்கு இராமனாக திருமால் பிறக்கிறார். தசரதனுக்கும் கைகேயி மற்றும் சுமித்திரை ஆகியோருக்கும் இலக்குவன் , பரதன், சத்ருகன் ஆகியோர் பிறக்கின்றனர். நால்வரும் தசரதனுடைய அரண்மனையில் வளர்ந்து வருகின்றனர்.

இராமனையும், இலக்குவனையும் விசுவாமித்திரர் , தன்னுடைய யாகத்திற்குக் காவலாக அழைத்துச் செல்கின்றார். விசுவாமித்திரரின் யாகத்தினை அழிக்க வந்த தாடகை எனும் அரக்கியை இராமன் கொல்கிறார். தாடகையைப் போல யாகத்தினை அழிக்க வந்த அரக்கர்களையும் இராமனும், இலக்குவனும் அழிக்கின்றனர்.

மிதிலைக்கு இராமனையும் , இலக்குவனையும் விசுவாமித்திரர் அழைத்துச் செல்கிறார். வழியில் , கல்லாக இருந்த அகலிகை இராமனின் கால்தாசு பட்டு உயிர் பெறுகிறாள். அவளை கௌதம முனிவருடன் சேர்த்துவிட்டு மிதிலைக்குச் செல்கின்றனர். அங்கு சீதைக்கு சுயம்வரம் நடக்கிறது. அதில் இராமன் கலந்து கொண்டு சிவதனுசை உடைத்து, சீதையை மணக்கிறார்.

அயோத்தியா காண்டம்

இராமன் சீதையைத் திருமணம் செய்து கொண்டு அயோத்தியாவிற்குச் செல்கிறார். உடன் இலக்குவனும் , விசுவாமித்திரரும் செல்கின்றனர். அயோத்தியின்

மன்னரான தசரதன் இராமனுக்கு பட்டாபிசேகம் செய்ய ஏற்பாடுகளைச் செய்கிறார். அதனை அறிந்த மக்களும் , மந்திரிகளும் மகிழ்கின்றனர். மந்தரை எனும் கூனி பரதனின் தாயான கைகேயிடம் சென்று அவளுடைய மனதினை மாற்றுகிறாள். கைகேயி தசரதன் முன்பு தந்த இரண்டு வரங்களை இப்போதைய சூழ்நிலைக்குத் தக்கவாறு, இராமன் காடாளவும், பரதன் நாடாளவும் கேட்டுப் பெறுகிறாள்.

இராமனும், சீதையும் காட்டிற்கு செல்லுகையில் , இலக்குவனும் உடன் செல்கிறான். மூவரும் காட்டிற்கு சென்று முனிவர்களையும் , குகனையும் சந்திக்கின்றார்கள். குகனை தன்னுடைய மற்றொரு சகோதரன் என்று இராமன் பெருமையாக கூறுகிறார். தசரதன் இறந்து போனதால் , இறுதிக் காரியங்களைச் செய்துவிட்டு பரதன் இராமனைக் காட்டில் வந்து சந்திக்கிறார். அயோத்திய அரசை ஏற்க இராமனிடம் வற்புறுத்துகிறார். ஆனால் இராமன் அதனை ஏற்க மறுக்கின்றார். பரதன் இராமன் மீண்டும் வந்து பொறுப்பு ஏற்கும் வரை இராமனின் பாதுகைகளை வைத்து அரசு செய்கிறான்.

ஆரண்ய காண்டம்

இராமன் காட்டில் விராதன் , சரபங்கன், அகத்தியர், சடாயு ஆகியோர்களைச் சந்திக்கிறார். அவர்களின் மூலமாக அரக்கர்களைப் பற்றியும் , ஆயுதங்களைப் பற்றியும் அறிந்து கொள்கிறார்.

இராவணனுடைய தங்கை சூர்ப்பணகை இராமனைக் கண்டு காதல் கொள்கிறாள். ஆனால் இராமன் ஏகப்பத்தினி விரதன் என்று பிற பெண்களை ஏற்காமல் இருக்கிறான். இலக்குவன் சூர்ப்பணகையின் மூக்கினை அறிந்து அனுப்புகிறான். அதனால் இராவணனிடம் சென்று இராமனின் மனைவி சீதையைப் பற்றியும் அவளுடைய அழகினையும் கூறி, சீதையின் மீது மோகம் கொள்ள வைக்கிறாள்.

இராவணன் மாயமாளை அனுப்பி இராமனையும் , இலக்குவனையும் சீதையிடமிருந்து பிரித்து , சீதையைக் கவர்ந்து செல்கிறார். வழியில் சடாயு சீதையை மீட்கப் போராடி வீழ்கிறார். சீதையை இல்லத்தில் காணாது தேடி வரும் சகோதரர்களுக்கு இராவணனைப் பற்றிக் கூறிவிட்டு உயிர்விடுகிறார் சடாயு.

கிட்கிந்தா காண்டம்

சீதையைத் தேடிச் செல்கின்ற இராமனும் , இலக்குவனும் கிட்கிந்தைக்கு வருகிறார்கள். அங்கு அனுமனைச் சந்திக்கிறார் இராமர். அனுமன் சுக்கிரீவன் என்பவரை இராமருக்கு அறிமுகம் செய்கிறார். சுக்கிரீவனின் மனைவியை சுக்கிரீவனுடைய அண்ணன் வாலியே கவர்ந்து சென்று விடுகிறார். அதனால் இராமன் வாலியைக் கொன்று சுக்கிரீவனின் மனைவியை மீட்கிறார்.

இராமனும் தன்னைப் போல மனைவியை இழந்து தவிக்கிறான் என்பதை அறிந்த சுக்கிரீவனும் , அவனுடைய குடிமக்களான வானரங்களும் இராமனுக்கு உதவ முன்வருகிறார்கள்.

அங்கதன் என்பவர் தலைமையில் அனைவரும் செல்கின்றனர். வழியில் சம்பாதி எனும் சடாயுவின் அண்ணனைச் சந்திக்கின்றனர். சம்பாதி இலங்கையில் சீதை சிறைப்பட்டு இருப்பதைத் தெரிவிக்கின்றார். இலங்கைக்குச் செல்ல ஏற்றவர் அனுமன் என்று தீர்மானித்து அனுமனிடம் தெரிவிக்கின்றனர். அனுமனுக்கு அவருடைய பெருமையை உணர்த்தி அவர் இலங்கை செல்ல விஸ்வரூபம் எடுக்கிறார்

சுந்தர காண்டம்

அனுமன் இலங்கைக்குச் செல்ல வான்வெளியில் பறந்து செல்கிறார். வழியில் எதிர்படும் தடைகளை இராம நாமம் கொண்டு வெற்றிபெற்று இலங்கையை அடைகிறார். அங்கே அசோகவனத்தில் உள்ள சீதையைக் கண்டு , தான் இராமனின் தூதுவன் என்று கூறி , இராமனின் அடையாளமான மோதிரத்தினைத் தந்து தெரிவிக்கிறார். சீதையும் அந்த மோதிரத்தினைப் பெற்றுக் கொண்டு சூளாமணி எனும் அணியைத் தருகிறாள்

இராவணனைச் சந்தித்து அனுமன் இராமனின் பெருமைகளைக் கூறி , சீதையை இராமனிடம் சேர்த்துவிடும்படி கூறுகிறார். ஆனால் இராவணன் அனுமன் வாலில் தீயிடுகிறான். அனுமன் இலங்கையையே எரித்துவிட்டு இராமனிடம் சென்று சீதையைக் கண்டதைக் கூறுகிறார்.

யுத்த காண்டம்

இராமன் இலங்கைக்குப் பாலம் அமைத்து வானரப் படையுடன் சென்று இராவணனுடன் போர் செய்கிறான். அப்போது இராவணனின் சகோதரன் வீடணன் இராமனுடன் இணைந்து கொள்கிறான். இராமன் இராவணனுடைய தம்பியான கும்பகருணன், மகன் இந்திரசித்து என அனைவரையும் போரிட்டுக் கொல்கிறார். இறுதியாக இராவணனைக் கொன்று வீடணனுக்கு இலங்கையைத் தந்துவிட்டு சீதையை மீட்டு அயோத்திக்குச் செல்கிறார். அயோத்தியில் இராமருக்குப் பட்டாபிசேகம் நடைபெற்றது.

பெரியபுராணம்

பெரிய புராணம் என்னும் நூல் 12 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சேக்கிழார் என்பவரால் இயற்றப்பட்டது. சைவ சமயத்தின் பெருநூலாக இந்நூல் கருதப்படுகிறது. சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் எழுதிய திருத்தொண்டத் தொகை , நம்பியாண்டார் நம்பி எழுதிய திருத்தொடர் திருவந்தாதி ஆகியவற்றை மூல நூல்களாகக் கொண்டும் சேக்கிழார் பல ஊர்களுக்குச் சென்று திரட்டிய தகவல்களைக் கொண்டும் பெரியபுராணம் ஆக்கப்பட்டது. இதைத் திருத்தொண்டர் புராணம் என்றும் கூறுவர். இந்நூல் 2 காண்டங்களையும் 13 சருக்கங்களையும் , 4253 விருத்தப்பாக்களையும் கொண்டுள்ளது. 63 நாயன்மார்களின் வரலாற்றையும் , 9 தொகையடியார்களின் வரலாற்றையும் கூறுகின்றது. பன்னிரு திருமுறைகளுள் பன்னிரண்டாவது திருமுறையாக வைத்துப் போற்றப்படுகிறது.

சேக்கிழார்

இந்நூலை இயற்றியவர் சேக்கிழார். இவர் தொண்டை மண்டலத்தில் புலியூர்க் கோட்டத்துக் குன்றத்தூரில் வேளாளர் மரபில் , சேக்கிழார் குடியில் தோன்றிவர். இயற்பெயர் அருண்மொழித் தேவர். சோழநாட்டை ஆண்ட குலோத்துங்கச் சோழன் சேக்கிழாருக்கு உத்தம சோழப் பல்லவன் என்ற பட்டம் கொடுத்துத் தன் அமைச்சராக்கிக் கொண்டான். இவ்வேந்தனது வேண்டுகோளுக்கிணங்கி பெரியபுராணத்தை இயற்றினார் சேக்கிழார். இவரது காலம் கி.பி. 12ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி.

சீறாப்புராணம்

முகமது நபியின் வரலாற்றைப் பாடும் இசுலாமியக் காப்பியமாகும். இக்காப்பியத்தை இயற்றியவர் உமறுப்புலவர். நபிகள் நாயகத்தின் வாழ்க்கை வரலாற்றினைக் கம்பர் போன்று பாடவேண்டும் என்ற விருப்பம் கொண்டு , தமிழ் இலக்கண இலக்கிய மரபுகளை மீறாமல் காப்பியமாகப் படைத்தவர். சீறா என்பது சீர்த் என்னும் அரபுச் சொல்லின் திரிபாகும். இது வரலாறு என்னும் பொருளை உடையது. இந்நூலில் விலாதத்துக் காண்டம் , ஹிஜரத்துக் காண்டம் , நுபுவத்துக் காண்டம் என்ற மூன்று காண்டங்கள் அமைந்துள்ளன. 5027 பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

உமறுப்புலவர்

இந்நூலின் ஆசிரியரான உமறுப்புலவரின் இயற்பெயர் செய்யது காதர் மரைக்காயர். வள்ளல் சீதக்காதி என்பவரால் ஆதரிக்கப்பட்டவர். உமறுப் புலவரின் ஆசான் கடிகை முத்துப் புலவர் ஆவார்

இயேசு காவியம்

இக்காப்பியம் இயேசு கிறிஸ்துவின் வரலாற்றைக் கவிதை வடிவில் கூறுகின்றது. இந்நூலை இயற்றியவர் கவிஞர் கண்ணதாசன். திருச்சி கலைக்காவிரி என்ற அமைப்பின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க இக்காவியத்தைப் படைத்தார் என்பர். குற்றாலத்திலும், திருச்சியிலும் பல நாட்கள் அவர் தங்கியிருந்து , கிறித்துவ இறையியல் அறிஞர்கள் பலர் உடனிருந்து துணை செய்ய இக்காவியத்தை இயற்றினார். 1982ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 16ஆம் நாள் வெளியிடப்பட்டபோது , அன்றைய தமிழக முதல்வர் திரு எம்.ஜி.இராமச்சந்திரன் இந்நூலின் முதல் பிரதியைப் பெற்றுக் கொண்டார். இந்நூல் ஐந்து பாகங்களைக் கொண்டுள்ளது.

கண்ணதாசன்

கண்ணதாசனின் இயற்பெயர் முத்தையா. இவர் காரைக்குடியில் உள்ள சிறுகூடல் பட்டி என்ற ஊரில் பிறந்தவர். இவரது பெற்றோர் சாத்தப்பன் செட்டியார் , விசாலாட்சி ஆச்சி. ஒரு பத்திரிக்கை ஆசிரியர் பணிக்கு சென்றபோது அவர் வைத்துக் கொண்ட புனைப் பெயர் கண்ணதாசன். இவர் புகழ் பெற்ற திரைப்படப் பாடலாசிரியர். சிறந்த கவிஞர். நான்காயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட கவிதைகள் , ஐந்தாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட திரைப்படப் பாடல்கள் , நவீனங்கள், கட்டுரைகள் பல எழுதியவர்.

சண்டமாருதம், திருமகள், திரை ஒலி , தென்றல், தென்றல்திரை, முல்லை, கண்ணதாசன் ஆகிய இதழ்களின் ஆசிரியராக இருந்தவர். தமிழக அரசின் "அரசவைக் கவிஞராக" இருந்தவர்.

ஆட்டனத்தி ஆதிமந்தி , இயேசு காவியம் முதலான காப்பியங்களையும் , ஈழத்துராணி, ஒரு நதியின் கதை , கண்ணதாசன் கதைகள் , பேனா நாட்டியம் , மனசுக்குத் தூக்கமில்லை முதலான சிறுகதைகளையும் , அரங்கமும் அந்தரங்கமும் , கடல் கொண்ட தென்னாடு , சேரமான் காதலி முதலான உரைநடை நூல்களையும் இயற்றியவர். இவருடைய அர்த்தமுள்ள இந்து மதம் என்ற இந்து சமய நூல் மிகவும் புகழ்ப் பெற்றது.

இராவண காவியம்

இராவணகாவியத்தை இயற்றியவர் புலவர் குழந்தை. இக்காப்பியம் தமிழ்க் காண்டம், இலங்கைக் காண்டம், விந்தக் காண்டம், பழிபுரி காண்டம், போர்க் காண்டம் - என ஐந்து காண்டங்களையும் , 57 படலங்களையும் , 3100 பாடல்களையும் கொண்டுள்ளது. இராவணனைக் காவியத் தலைவனாகக் கொண்டு பாடப்பட்டுள்ளது.

புலவர் குழந்தை

இந்நூலின் ஆசிரியர் 1906 ஆம் ஆண்டில் முத்துசாமிக்கவுண்டருக்கும் , சின்னம்மையாருக்கும் மகனாகப் பிறந்தார். இயற்கையாகவே இளமையிலேயே கவி பாடும் ஆற்றல் உடையவராகத் திகழ்ந்தார். ஆசிரியராகவும், தலைமை ஆசிரியராகவும் 39 ஆண்டுகள் பணியாற்றினார். தந்தை பெரியார் தொடங்கிய சுயமரியாதை இயக்கத்தில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டார். விதவை மணம் , கலப்பு மணம் , சீர்த்திருத்த மணம் ஆகியவற்றை முன்னிறுத்தி நடத்தினார். வேளாண் வேதம் என்னும் மாத இதழை நடத்தினார்.

பக்தி இலக்கியமும், பகுத்தறிவு இலக்கியமும்

சைவ சமயப் பெரியவர்கள் பாடிய பாடல்கள் திருமுறைகள் எனப்படும்

1, 2, 3 திருமுறைகள் - திருஞானசம்பந்தர் (சம்பந்தர் தேவாரம்)

4, 5, 6 திருமுறைகள் - திருநாவுக்கரசர் (தேவாரம்)

7ம் திருமுறை - சுந்தரர் (சுந்தரர் தேவாரம்)

8ம் திருமுறை - மாணிக்கவாசகர் திருவாசகம் மற்றும் திருக்கோவையார்

ஒன்பதாம் திருமுறை - 9 பேர்

பத்தாம் திருமுறை - திருமூலர்

பதினொன்றாம் திருமுறை - திரு ஆலவாய் உடையார்

பன்னிரண்டாம் திருமுறை - சேக்கிழார் (பெரியபுராணம்)

பன்னிரு திருமுறைகள்

பன்னிரு திருமுறைகள் சிவபெருமானை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு பாடப்பட்டவை. பத்தாம் நூற்றாண்டில் இராசராசச் சோழன் , கோவில்களில் வாய்மொழியாகப் பாடப்பட்ட தேவாரப் பாடல்களைத் தொகுக்க எண்ணினார். நம்பியாண்டார் நம்பி என்பவர் மூலம் சிதம்பரம் கோயிலில் தேவாரப் பாடல்கள் இருப்பதை அறிந்தார். தேவாரம் பாடிய மூவர் வந்தால் மட்டுமே அறையின் கதவைத் திறக்க முடியும் என்ற நிலையில் , தேவார மூவரையும் சிலை வடிவில் அங்குக் கொண்டு வந்து நிறுத்தி அறையின் கதவைத் திறக்கச் செய்தார். அங்கே ஓலைச்சுவடிகள் பல செல்லரித்திருந்ததைக் கண்டு மனம் வருந்தி எஞ்சியவற்றைப் பாதுகாத்து நம்பியாண்டார் நம்பியிடம் ஒப்படைத்தார். கி.பி.பதினோராம் நூற்றாண்டில் நம்பியாண்டார் நம்பி அவற்றை பதினொரு திருமுறைகளாகத் தொகுத்தார். பின்னர் அநபாயச் சோழனின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கிச் சேக்கிழார் பாடிய திருத்தொண்டர் புராணம் பன்னிரெண்டாவது திருமுறையாகச் சேர்க்கப்பட்டது.

திருமுறை - விளக்கம்

திரு என்றால் தெய்வீக நூல் என்று பொருள்படும். முறை என்றால் வாழ்வினை நெறிப்படுத்தக்கூடிய நூல் என்று பொருள்படும். வாழ்க்கைக்குத் தேவையான நல்ல பல கருத்துகள் தாங்கிய தெய்வீக நூல் என்ற பொருள்பட திருமுறை என்ற பெயர் விளங்குவதாயிற்று.

திருமுறைகளை தொகுத்தவர் நம்பியாண்டார் நம்பி இவர் 11 திருமுறைகளை மட்டுமே தொகுத்தார் பெரியபுராணம் பின்னால் எழுதப்பட்டது திருமுறைகளை தொகுப்பித்தவன் முதலாம் ஆதித்த சோழன் முதலாம் ராஜராஜன் திருமுறை கண்ட சோழன் எனப்படுகிறான் முதல் ஏழு திருமுறைகள் மூவர் தேவாரம் எனப்படும்

இதற்கு மூவர் தமிழ் என்று வேறு பெயரும் உண்டு திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர் - மூவர் முதலிகள் எனப்படுவர் மூவர் முதலிகளின் முதல் 2 திருமுறை அனைத்தும் இசை பாடல்கள் திருமுறை இசைப் பாடல்மிகுதி

சைவ சமயக் குரவர்கள் நால்வர்

1. திருஞானசம்பந்தர்
2. திருநாவுக்கரசர்
3. சுந்தரர்
4. மாணிக்கவாசகர்

குரவர்கள் என்பதற்கு பெரியவர்கள் என்று பொருள் பன்னிரு திருமுறைகளையும் பாடியவர்கள் மொத்தம் 27 பேர் சைவர்களின் தமிழ் வேதம் என்று அழைக்கப்படுவது பன்னிரு திருமுறைகள்

திருஞானசம்பந்தர்

இயற்பெயர் : ஆளுடைய பிள்ளை

பெற்றோர் - சிவபாத இருதயர் - பகவதி அம்மையார்

பிறந்த ஊர் - சீர்காழி (தோணிபுரம், பிரமபுரம், வேணுபுரம்)

சைவ சமயக் குரவர்களில் முதலாமவர் தேவாரத்தின் முதல் நூலை பாடியவர்

சிறப்பு பெயர் - பரசமயகோளரி

சிறப்பு

23 இசைகளில் பாடியுள்ளார்

220 ஊர்களுக்குச் சென்று பாடியுள்ளார்

திருஞானசம்பந்தரும் திருநாவுக்கரசரும் சந்தித்துக் கொண்ட இடம்திருப்புகலூர் (முதன் முதலில்) சமணர்களை புனல் வாதத்தில் மற்றும் அனல் வாதத்தில்

வென்றுபாண்டியனை சைவ சமயத்திற்கு மாற்றியவர் திருஞானசம்பந்தர்

பல்லாக்கினை திருநாவுக்கரசர் சுமந்த இடம்திருப்பூந்துருத்தி (அப்போது

திருநாவுக்கரசர் அப்பர் என்று திருஞானசம்பந்தரால் அழைக்கப்பட்டார்)

கூன்

பாண்டியன் வெப்பு நோயைப் போக்கி நின்றசீர் நெடுமாறன்எனப்பட்டார்
மணக்கோலத்துடன் இறைவனடி சேர்ந்தார்

திருஞானசம்பந்தரின் சிறப்புகள்

யாழ்முறி இவருக்கு மட்டுமே உரியது

இயற்கை அதிகமாக பாடியவர் திராவிட சிசு - ஆதிசங்கரர் முருகனின்
அவதாரமாக போற்றப்படுபவர் நாளும் இன்னிசையால் தமிழ் பரப்பும் ஞானசம்பந்தர் -
சுந்தரர்

திருநாவுக்கரசர்

இயற்பெயர்: மருள் நீக்கியார்

பெற்றோர் : புகழனார், மாதினியார்

அக்கா : பகவதியார்

பிறந்த ஊர்: திருவாமூர்

சிறப்பு பெயர்கள்

திருநாவுக்கரசர் (பதிகத் தொடை பாடியதால்)

வாகீசர் (வடமொழி பெயர்)

அப்பர்

ஆளுடைய அரசு (இறைவனுக்கு அடிமை செய்ததால்) தாண்டக வேந்தர்
(தாண்டகம் என்னும் செய்யுள் வகை பாடியதால்) தருமசேனர் (சமண சமயத்தில்
வளமை பெற்று விளங்கியது)

திருநாவுக்கரசர் சிறுகுறிப்பு

சமண சமயத்திலிருந்து (தமக்கை திலகவதியார்) சைவ சமயத்திற்கு
மாற்றியவர் முதலாம் மகேந்திரவர்மனை சமண சமயத்திலிருந்து சைவ சமயத்திற்கு
மாற்றியவர் . கல்லையே தெப்பமாகக் கொண்டு கரை ஏறியவர் திருநாவுக்கரசரை
தெய்வமாக வழிபட்டவர் அப்பூதியடிகள்

சுந்தரர்

இயற்பெயர் : நம்பி ஆரூரார் / ஆரூரார்

பெற்றோரோர்: சடையனார் - மாதினியார்

திருமுனைப்பாடி மன்னர் நரசிங்க முனையர் என்பவரால் மகனாக வளர்க்கப்பட்டார்

சிறப்பு பெயர்கள்

வன் தொண்டர்

தம்பிரான் தோழர்

இறைவனையே மனைவியிடம் தூது அனுப்பியதாக வன்தொண்டர்எனப்பட்டார்
இறைவனுக்கு தோழனாக தம்பிரான் தோழர் -(தம்பிரான் (சிவன்)
திருத்தொண்டத்தொகை பாடியவர் சுந்தரர்

சேரமான் பெருமாள் நாயனாரின் நண்பர் சுந்தரர்

(ஆதி உலா என்ற திருக்கயிலாய நாதர் உலா பாடியவர் சேரமான் பெருமாள் நாயனார்).

மாணிக்கவாசகர்

இயற்பெயர் : தெரியவில்லை

பெற்றோர் : சம்புபாதசாரியார் - சிவஞானவதி அந்தணர் குலம்

சிறப்பு பெயர்கள்

அருள் வாசகர், மணிவாசகர், அழுது அடியடைந்த அன்பர், தென்னவன் பிரமராயர், மாணிக்கவாசகர் (இவர் பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் மாணிக்கம் போல் உள்ளதால்)

சிறப்புகள்

இளங்கோவடிகளுக்கு பிறகு நாட்டுப்புற பாடல் வடிவங்களுக்கு முதன்மை கொடுத்தவர் மாணிக்கவாசகர் திருக்கோவையாரும் திருவாசகமும் இவர் பாடியவை

திருக்கோவையார் : (வேறு பெயர்கள்)

திருச்சிற்றம்பலக் கோவை , ஆரணம் (வேதம்) , ஏரணம் (யோகியர்) , காமநூல், எழுத்து

ஒன்பதாம் திருமுறை (திருவிசைப்பா)

9 பேர் பாடியது

பத்தாம் திருமுறை (திருமந்திரம்)

திருமந்திரம் - திருமூலர்

திருமூலர் ஒரு சித்தர்

திருமந்திரத்திற்கு திருமூலர் இட்ட பெயர் திருமந்திர மாலை

திருமந்திரத்தின் வேறு பெயர்கள்

தமிழ் மூவாயிரம்

முதல் சித்த நூல் யோக நெறியை கூறும் தமிழர் நூல்

ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்

என்று இந்நூலின் சிறப்புபதினொன்றாம் திருமுறை 12 பேர் பாடியுள்ளனர்

40 நூல்கள் உள்ளன திருவாலவாயுடையார் காரைக்காலம்மையார் (நான்கு நூல்கள்) கல்லாடர், நக்கீரர், கபிலர், பரணர், அதிரா அடிகள் , இளம்பெருமான் அடிகள் , ஐயடிகள் சேரமான் பெருமான் நாயனார் (3) பட்டினத்தார் (5) நம்பியாண்டார் நம்பி (ஒன்பது நூல்கள்) தமிழ் வியாசர் என அழைக்கப்படுபவர் நம்பியாண்டார் நம்பி 64 நாயன்மார்களை பற்றி திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி பாடியவர் காரைக்கால் அம்மையார் இயற்பெயர் புனிதவதியார் (இறைவனால் அம்மையே என்று அழைக்கப்பட்டவர்) காரைக்கால் - வணிக மரபினர் சைவ சமயத்தின் பத்தி நூல்களில் மிகவும் பழமை வாய்ந்தது இவர்தம் நூல்கள் ஒரு பொருளை பல பாடல்கள் பாடும் முறை அந்தாதி மாலை என்ற சிற்றிலக்கிய வகையைத் தொடங்கி வைத்தவர் சைவசமய எழுச்சிக்கு வித்திட்ட முன்னோடி 12ம் திருமுறை (பெரியபுராணம்) சேக்கிழார் இயற்பெயர் அருண்மொழித்தேவர் ஊர் குன்றத்தூர் வேளாளர் மரபினர்

சிறப்பு பெயர்கள்

உத்தம சோழப் பல்லவன் தொண்டர் சீர் பரவுவார் அநபாய சோழனிடம் அமைச்சராக இருந்தவர்

நூலின் வேறு சிறப்பு பெயர்கள்

திருத்தொண்டர் புராணம் (சேக்கிழார் வைத்த பெயர்)

திருத்தொண்டர் மாக்கதை சுந்தரர் பாடிய திருத்தொண்டத்தொகை முதல் நூல் நம்பியாண்டார் நம்பி பாடிய திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி வழிநூல் சேக்கிழார் பாடிய திருத்தொண்டர் புராணம் சார்பு நூல்

பெரியபுராணம் நூல் சிறப்புகள்

இரண்டு காண்டம் 13 சருக்கம் 4286 பாடல்கள்

திருமலைச் சருக்கம் முதல் வெள்ளானைச் சருக்கம் வரை

உலகெலாம் என்று இறைவனே அடியெடுத்துக் கொடுக்க பாடப்பட்ட நூல்

முதல் கள ஆய்வு நூல் பெரியபுராணம் தமிழின் இரண்டாவது தேசிய காப்பியம் பெரியபுராணம் தமிழ் நூலை வடமொழியில் இருந்து மீட்ட நூல் பெரியபுராணம் பக்திச் சுவை நனி சொட்டச் சொட்ட பாடிய கவி வலவ - மீனாட்சி சுந்தரம்

63 நாயன்மார்களில் மூவர் பெண்கள்

காரைக்கால் அம்மையார்

இசைஞானியார்

மங்கையர்க்கரசி

நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம்

கி.பி. 6ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 9 ஆம் நூற்றாண்டுக்குள் வைணவ சமயத்தில் ஆழ்வார்கள் 12 பேரினால் இயற்றப்பட்ட இந்த பாடல்களை , 10 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த நாதமுனிகள் என்பார் ஆழ்வார்கள் அருளிச் செயல்கள் எனத் தொகுத்தார். பின்னர் வந்த மணவாளமாமுனிகள் , நாதமுனிகள் தொகுத்த ஆழ்வார்களின் பிரபந்தத்தோடு, திருவரங்கத்தமுதனார் செய்த இராமானுச நூற்றந்தாதியும் சேர்த்து நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம் என அழைக்கும்படி அருளினார்.

திவ்ய எனும் சொல் "மேலான" என்றும் பிரபந்தம் எனும் சொல் பலவகைபாடல்தொகுப்பினையும் குறிக்கும்.

இந்த நூல் - ஆன்ற தமிழ் மறை , ஐந்தாவது வேதம், திராவிட வேதம், திராவிட பிரபந்தம் என்றெல்லாம் வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ் பேசும் வைணவர்கள் மட்டுமல்லாது தெலுங்கு , கன்னடம் பேசும் வைணவர்களாலும் இன்றும் தினமும் படிக்கப்பட்டு வருகிறது என்பது இதன் சிறப்பு. இது,

முதலாயிரம்-----947 பாடல்கள்

பெரிய திருமொழி----1134 பாடல்கள்

திருவாய்மொழி-----1102 பாடல்கள்

இயற்பா-----817 பாடல்கள்

என நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

24 பிரபந்தங்கள்

திவ்விய பிரபந்தங்கள் 24 வகைப்படும்

திருப்பல்லாண்டு

பெரியாழ்வார் திருமொழி

திருப்பாவை

நாச்சியார் திருமொழி

பெருமாள் திருமொழி

திருச்சந்த விருத்தம்

திருமாலை

திருப்பள்ளி எழுச்சி

அமலனாதிபிரான்

கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு

பெரிய திருமொழி

திருக்குறுந்தாண்டகம்
திருநெடுந்தாண்டகம்
முதல் திருவந்தாதி
இரண்டாம் திருவந்தாதி
மூன்றாம் திருவந்தாதி
நான்முகன் திருவந்தாதி
திருவிருத்தம்
திருவாசிரியம்
பெரிய திருவந்தாதி
திருஎழுகூற்றிருக்கை
சிறிய திருமடல்
பெரிய திருமடல்
இராமானுச நூற்றந்தாதி
பன்னிரு ஆழ்வார்கள்
பொய்கையாழ்வார்
பூதத்தாழ்வார்
பேயாழ்வார்
திருமழிசையாழ்வார்
நம்மாழ்வார்
மதுரகவியாழ்வார்
குலசேகர ஆழ்வார்
பெரியாழ்வார்
ஆண்டாள்
தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்

திருப்பாணாழ்வார்

திருமங்கையாழ்வார்

பாடுபொருள்

இந்தப் பாடல்கள் அனைத்தும் பெருமானையும் , அவரது பல்வேறு அவதாரங்களையும் குறித்து அமைந்துள்ளன. பெரும்பாலான பாடல்கள் 108 திவ்ய தேசங்களில் பாடப்பட்டுள்ளன. இந்த தொகுப்பில் , சுமார் 1100 பாடல்கள் நம்மாழ்வாரால் இயற்றப்பட்டதாகும். இப்பாசுரங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 3892 ஆகும். இராமானுசர் காலத்தில் வாழ்ந்த திருவரங்கத்து அமுதனார் இயற்றிய இராமானுசர் நூற்றந்தாதியையும் (108 பாசுரங்கள் கொண்டது) சேர்த்து நாலாயிரம் என்பர். இவற்றுள் பெரும்பாலானவை பண்ணுடன் பாடக்கூடிய இசைப்பாடல்களாகும்.

இயற்றிய ஆழ்வார்	தலம்	நூலின் பெயர்	நாலாயிரத்தி ல் பாசுரங்க ளின் தொடர்	எண்ணிக் கை
பெரியாழ்வார்	திருவில்லிபுத் தூர் ஆண்டாள் கோவில்	திருப்பல்லாண்டு	1 - 12	12
		திருமொழி	13 - 473	461
ஆண்டாள்	திருவில்லிபுத் தூர் ஆண்டாள் கோவில்	திருப்பாவை	474-503	30
		நாச்சியார்	504-646	143

		திருமொழி		
குலசேகர ஆழ்வார்		பெருமாள் திருமொழி	647 - 751	105
திருமழிசையாழ்வார்	திருமழிசை	திருச்சந்தவிருத்த ம்	752 - 871	120
தொண்டரடிப்பொடியா ழ்வார்		திருமாலை	872 - 916	45
		திருப்பள்ளி எழுச்சி	917 - 926	10
திருப்பாணாழ்வார்	உறையூர்	அமலனாதிபிரான்	927 - 936	10
மதுரகவியாழ்வார்		கண்ணிநுண்சிறுத் தாம்பு	937 - 947	11

இரண்டாவதாயிரம்

இயற்றிய ஆழ்வார்	தலம்	நூலின் பெயர்	நாலாயிரத்தில் பாசுரங்களின் தொடர்	எண்ணிக்கை
திருமங்கையாழ்வார்		பெரிய திருமொழி	948 - 2031	1084
		திருக்குறுந்தாண்டகம்	2032 - 2051	20
		திருநெடுந்தாண்டகம்	2052 - 2081	30

மூன்றாவதாயிரம்

இயற்றிய ஆழ்வார்	தலம்	நூலின் பெயர்	நாலாயிரத்தில் பாசுரங்க ளின் தொடர்	எண்ணிக் கை
பொய்கையாழ்வார்	காஞ்சிபுரம்	முதல் திருவந்தாதி	2082 - 2181	100
பூதத்தாழ்வார்	மாமல்லபுரம்	இரண்டாம் திருவந்தாதி	2182 - 2281	100
பேயாழ்வார்	மயிலாப்பூர்	மூன்றாம் திருவந்தாதி	2282 - 2381	100
திருமழிசை ஆழ்வார்		நான்முகன் திருவந்தாதி	2382 - 2477	96
நம்மாழ்வார்	ஆழ்வார்திருந கரி	திருவிருத்தம்	2478 - 2577	100
		திருவாசிரியம்	2578 - 2584	7
		பெரிய திருவந்தாதி	2585 - 2671	87
திருமங்கை ஆழ்வார்		திருஎழுகூற்றிருக் கை	2672	1
		சிறிய திருமடல்	2673 - 2712	40
		பெரிய திருமடல்	2713 - 2790	78
திருவரங்கத்தமுத		இராமானுசு	2791 - 2898	98

னார்		நூற்றந்தாதி		
------	--	-------------	--	--

நான்காவதாயிரம்

இயற்றிய ஆழ்வார்	நூலின் பெயர்	நாலாயிரத்தில் பாசுரங்களின் தொடர்	எண்ணிக்கை
நம்மாழ்வார்	திருவாய்மொழி	2899 - 4000	1102

சித்தர் இலக்கியம்

மனிதர்களிடம் காணப்படாத வியக்கத்தக்க ஆற்றல் கொண்டவர்களைச் சித்தர்கள் என்று அழைக்கின்றனர். இவர்கள் மெய்ஞ்ஞானம் நிரம்பியவர்கள். மருத்துவம், மந்திரம், இரசவாதம் தெரிந்தவர்கள். இறப்பை வென்றவர்கள். கூடுவிட்டுக் கூடு பாயும் வல்லமை மிக்கவர்கள். யோகமும் , ஞானமும் பற்றிப் பல பாடல்களைப் பாடியவர்கள். இவர்களின் பாடல்கள் ஆழமான பொருள் கொண்டவை. சித்தர்கள் பலர் இருப்பினும் வழக்கில் பதினெண்சித்தர்கள் என்று கூறப்படும் மரபு காணப்படுகின்றது.

1.அகத்தியர் 2.இடைக்காடர் 3.உரோமமுனி 4.கருவூரார் 5.காகபுண்டர்
6.கொங்கணர் 7.கோரக்கர் 8.சட்டைமுனி 9.மச்சமுனி 10.போகர் 11.திருமூலர் 12.நந்தி 13.
புண்ணாக்கீசர் 14. தேரையர் 15. யுகிமுனி 16. காலாங்கி நாதர் 17.புலத்தியர் 18.
தன்வந்திரி ஆகியோர் பதினெண் சித்தர்கள் ஆவர். இவர்களை வகைப்படுத்துவதில்
அறிஞர்களுக்கிடையே பல வேறுபாடுகள் உண்டு. அறிஞர் இரா.மாணிக்காவசகம்
அவர்கள்,

1.நந்தி 2.அகத்தியர் 3.திருமூலர் 4.புண்ணாக்கீசர் 5.புலத்தியர் 6. பூனைக்கண்ணர்
7.இடைக்காடர் 8.போகர் 9.புலிப்பாணி 10.கருவூரார் 11.கொங்கணர் 12.காலங்கி
13.அழகண்ணர் 14.அகப்பேயர் 15.பாம்பாட்டி 16.தேரையர் 17.குதம்பை 18.சட்டைச்சித்தர்
என பதினெண்சித்தர்களை வகைப்படுத்தியுள்ளார். சித்தர்களின் பட்டியலில் , கடுவெளிச்
சித்தர், அகப்பேய்ச்சித்தர், சிவவாக்கியர், பட்டினத்தடிகள், திருவள்ளுவர், சண்டேசர்

ஆகியோரும் இடம் பெறுகின்றனர். இவர்களுள் சில சித்தர்களைக் குறித்துப் பின்வருமாறு காணலாம்.

திருமூலர்

இவர் சித்தர் தத்துவத்தின் மூலமுதல்வர். இவர் பாடிய திருமந்திரம் பன்னிரு திருமுறைகளுள் பத்தாம் திருமுறையாக வைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூல் சித்தர் இலக்கியங்களில் முதன்மையான நூலாகக் கருதப்படுகின்றது. இவர் 3000 ஆண்டுகள் உயிர் வாழ்ந்தார் என்றும், அரச மரத்தடியில் யோகத்தில் இருந்தார் என்றும், ஆண்டுக்கு ஒருமுறை கண்விழித்து ஒவ்வோர் ஆண்டும் ஒரு பாடலாக இயற்றி 3000 பாடல்கள் இயற்றினார் என்றும் கூறப்படுகின்றது. இத்திருமந்திரம் நிலையாமை உண்மைகளை வலியுறுத்துகின்றது. “ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன் ”, “உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம்பு ஆலயம் ” என்பன போன்ற புகழ் பெற்ற தொடர்கள் இந்நூலில் இடம்பெற்றவையே.

அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்

அன்பே சிவம் என்று ஆரும் அறிகிலார்

அன்பே சிவம் என்று ஆரும் அறிந்தபின்

அன்பே சிவமாய் அமர்ந்தி ருந்தாரே

என்பன போன்ற பாடல்கள் இறைத்தத்துவத்தை உணர்த்துகின்றன.

சிவவாக்கியர்

இவர் 10ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டவராகக் கருதப்படுகின்றார். நமசிவாய எனும் ஐந்தெழுத்தின் தத்துவத்தை மிக எளிமையான பாடல்களில் மக்களுக்கு உணர்த்தியவர் இவரே.

ஆன அஞ்செழுத்துகளே அண்டமும் அகண்டமும்

ஆன அஞ்செழுத்துகளே ஆதியான மூவரும்

ஆன அஞ்செழுத்துகளே அகாரமும் மகாரமும்

ஆன அஞ்செழுத்துகளே அடங்கலாவல் உற்றவே

என அஞ்செழுத்துகளின் பெருமையைப் பாடுகின்றார். உருவ வழிபாட்டைக் கடிந்து பல பாடல்கள் இயற்றியுள்ளார்.

அகப்பேய்ச் சித்தர்

அலைபாயும் மனத்தின் இயல்பை பேய்க்கு உவமை காட்டிப் பாடியதால் இவர் அகப்பேய்ச்சித்தர் என அழைக்கப்படுகின்றார். தான் என்னும் அகங்கார உணர்வைக் கண்டு கிள்ளி எறிந்து விட்டால் மனம் அமைதியாகும் என்பதை , “நஞ்சுண்ண வேண்டாவே அகப்பேய்” என்று பாடியுள்ளார்.

பாம்பாட்டிச் சித்தர்

பாண்டிய நாட்டில் பிறந்தவர். பாம்பாகிய குண்டலினி சக்தியை இவர் எழுப்பியதால் இப்பெயர் பெற்றார் என்பர். மனிதனின் நிலையாமையை இடித்துரைத்துப் பல பாடல்கள் இயற்றியுள்ளார்.

ஊத்தைக் குழிதனிலே மண்ணை எடுத்தே

உதிரப் புனலிலே உண்டை சேர்த்தே

வாய்த்த குயவனார் அவர் பண்ணும் பாண்டம்

வறையோட்டுக்கும் ஆகாதென்று ஆடுபாம்பே

என்று மனித உடலை மண்பாண்டத்தின் ஓட்டிற்கு உவமை கூறுகின்றார்.

அழுகுணிச்சித்தர்

இவரது பாடல்கள் இரக்க உணர்வினைத் தூண்டும் பாங்கில் அமைந்தமையால் அழுகுணிச்சித்தர் என்று அழைக்கின்றனர். சொல்லியழுதால் குறை தீரும் என்பது இவரது கொள்கை.

பையூரிலே இருந்து பாழூரிலே பிறந்து

மெய்யூரிலே போவதற்கு வேதாந்த வீடறியேன்

என்று பாடுகின்றார்.

இடைக்காட்டுச் சித்தர்

காட்டில் ஆடு மாடு மேய்க்கும் இடையர்கள் பாடுவது போன்று இவரது பாடல்கள் அமைந்துள்ளமையால் இடைக்காட்டுச் சித்தர் எனப்படுகின்றார்.

மனமென்னும் மாடு அடங்கில் தாண்டவக்கோனே - முத்தி

வாய்த்தது என்று எண்ணேடா தாண்டவக்கோனே

என்பன போன்று பல பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். நெஞ்சோடு கிளத்தல் , அறிவோடு கிளத்தல், குயிலோடு கிளத்தல் போன்ற பல நிலைகளிலும் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்.

குதம்பபைச் சித்தர்

குதம்பை என்பது காதணி. குதம்பை எனும் காதணி அணிந்த மகளிரை விளித்துக் குதம்பாய் என்று இவர் தம் பாடல்களைப் பாடியுள்ளதால் குதம்பைச் சித்தர் எனப்படுகின்றார். “மெய்ப்பொருள் ஒன்றே கைப்பொருள் ”, “கற்றவர்க்கு எத்திசைச் சென்றாலும் புகழுண்டு” என்பன போன்ற கருத்துகளைக் கூறியுள்ளார்.

மாங்காய்ப் பாலுண்டு மலைமேல் இருப்பவர்க்குத்

தேங்காய்ப் பால் ஏதுக்கடி - குதம்பாய்

என்றவாறு தத்துவக் கருத்துகளை உள்ளடக்கியதாகப் பல பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்.

கடுவெளிச்சித்தர்

கடு என்பதற்கு பெரிய என்று பொருள். கடுவெளி என்பது பரந்த வெளி. பரந்த வெளியாகிய மனதை நோக்கி , அதனைக் கட்டுப்படுத்தும் வகையில் இவருடைய பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. ஆகையால் கடுவெளிச்சித்தர் என்று அழைக்கப்படுகின்றார்.

நல்வழிதனை நாடு - எந்த

நாளும் பரமனை நந்தியே தேடு

என்ற பாடலில் ஐம்புலன்களுக்கு அடிமையாகக் கூடாது என்று அறிவுறுத்துகின்றார்.

போகர்

இவர் போகர் ஏழாயிரம் , நிகண்டு, பதினேழாயிரம், சூத்திரம் எழுநூறு , போகர் திருமந்திரம் ஆகிய நூல்களை இயற்றியுள்ளார். இவரை அதிசயிக்கத்தக்க ஆற்றல்கள் நிறைந்தவர் என்று கூறுகின்றனர்.

சட்டைமுனி

இவர் போகரின் மாணவர். சட்டைமுனி ஞானம் , சடாட்சரக் கோவை, கலம்பகம் நூறு, ஞானநூறு, வாதநிகண்டு ஆகிய நூல்களைப் பாடியுள்ளார்.

கொங்கணச் சித்தர்

இவர் பெண்களைச் சக்தியின் வடிவமாகக் கண்டவர். தாய்த் தெய்வ வழிபாட்டைப் பெரிதும் போற்றியவர்.

கற்புள்ள மாதர் குலம் வாழ்க நின்ற

கற்பை யளித்தவரே வாழ்க

என்ற புகழ்பெற்ற பாடலைப் பாடியவர்.

பட்டினத்தார்

இவர் பெருஞ்செல்வந்தராகத் திகழ்ந்தவர். அனைத்தையும் துறந்து ஞானியானவர். இளமை , செல்வம் ஆகியவை நிலையில்லாதவை என்று பாடியவர். பல சித்து விளையாட்டுகளைச் செய்தவர். சிதம்பரம் , திருச்செங்கோடு திருவிடைமருதூர், திருக்கழுக்குன்றம், திருக்காளத்தி ஆகிய இடங்களுக்குச் சென்று இறுதியில் திருவொற்றியூரில் சமாதியானவர்.

பத்திரகிரியார்

இவர் பட்டினத்தாரின் சீடர். பத்திரகிரியார் புலம்பல் என்ற பெயரில் இவர் பாடியுள்ள பாடல்கள் உலக துண்தை வெறுத்து வீட்டுலக இன்பத்தை அடைவதற்கான வழிகளைக் காட்டுகின்றன.

சித்தர்களின் இலக்கியம் பிற்காலத்தில் தாயுமானவர் , இராமலிங்க அடிகளார் , பாரதியார் போன்றோர் தங்கள் கருத்துகளை எளிய வடிவில் மக்களுக்கு வழங்குவதற்கு அடிப்படையாக அமைந்தது. தமிழ் இலக்கிய உலகில் சித்தர் இலக்கியம் ஒரு புதிய நெறியை வகுத்துத் தந்துள்ளது எனலாம்.

இராவண காவியம்

இராவணகாவியத்தை இயற்றியவர் புலவர் குழந்தை. இக்காப்பியம் தமிழ்க் காண்டம், இலங்கைக் காண்டம், விந்தக் காண்டம், பழிபுரி காண்டம், போர்க் காண்டம் - என 5 காண்டங்களையும் , 57 படலங்களையும் , 3100 பாடல்களையும் கொண்டுள்ளது. இராவணனைக் காவியத் தலைவனாகக் கொண்டு பாடப்பட்டுள்ளது. இந்நூலின் ஆசிரியர் 1906 ஆம் ஆண்டில் முத்துசாமிக் கவுண்டருக்கும் , சின்னம்மையாருக்கும் மகனாகப் பிறந்தார். இயற்கையாகவே இளமையிலேயே கவி பாடும் ஆற்றல்

உடையவராகத் திகழ்ந்தார். ஆசிரியராகவும் , தலைமை ஆசிரியராகவும் 39 ஆண்டுகள் பணியாற்றினார். தந்தை பெரியார் தொடங்கிய சுயமரியாதை இயக்கத்தில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டார். விதவை மணம் , கலப்பு மணம் , சீர்த்திருத்த மணம் ஆகியவற்றை முன்னிறுத்தி நடத்தினார். வேளாண் வேதம் என்னும் மாத இதழை நடத்தினார்.

அறிவில் முதிர்ச்சி , உணர்வில் முதிர்ச்சி , புலமையில் முதிர்ச்சி , பாக்களைப் புனைவதில் முதிர்ச்சி - ஆனால் , பெயர் மட்டும் குழந்தை , புலவர் குழந்தை. ஈரோடு நகரத்திற்கு அருகில் 'ஓல வலசு' என்ற சிற்றுரைச் சேர்ந்தவர். தாயார் சின்னம்மை , தந்தை முத்துசாமி. 1906ஆம் ஆண்டு ஜூலை 1ஆம் தேதி பிறந்த இவரின் கல்வி , திண்ணையில் தொடங்கி , 1937ஆம் ஆண்டு சென்னை பல்கலைக் கழகத்தில் புலவர் பட்டம் பெறுவதில் போய் நின்றது. இவரின் வாழ்க்கை ஆசிரியர் பணியில் தொடங்கி 37 ஆண்டுகள் தொடர்ந்தன. பவானி உயர்நிலைப் பள்ளி ஒன்றில் தலைமை ஆசிரியராகவும் பணியாற்றினார். கவி பாட வேண்டும் என்ற வேட்கை. இளமையில் இசைக்கேற்பப் பாடத் தொடங்கினார். பின்னாளில் மரபில் மடை திறந்தார் கவிதைகளை. நல்ல பேச்சாளர், கவிவாணர், மொழி உணர்வாளர்.

அலகு - 2
எட்டுத்தொகை
நற்றிணை

400 பாடல்களைக் கொண்ட அகம் பற்றிய நூல். 175புலவர்கள் பாடியுள்ளனர். 9 அடிகள் சிற்றெல்லையும் 12 அடிகள் பேரெல்லையும் கொண்டது. நற்றிணையைத் தொகுப்பித்தோன் பன்னாடுதந்த பாண்டியன் மாறன் வழி. தொகுத்தவர் பற்றி குறிப்பு இல்லை. பின்னத்தூர் நாராயணசாமி அவர்களின் உரையே நற்றிணைக்கு முதல் உரையாகும். 1914-இல் நூலைப் பதிப்பித்தவரும் இவரே. பண்டைக்காலத் தமிழ் மக்களின் பழக்க வழக்கங்கள் நற்றிணையில் பெரிதும் இடம் பெறுகின்றன. தலைவன் தலைவியின் அன்பு எப்படிப்பட்டது என்பதனை உவமைகள் மூலம் நற்றிணை ஓவியமாய்த் தருகிறது.

பாடல்

நின்ற சொல்லர்; நீடுதோன்று இனியர்;
என்றும் என் தோள் பிரிபு அறியலரே'
தாமரைத் தண் தாது ஊதி, மீமிசைச்
சாந்தில் தொடுத்த தீம் தேன் போல,
புரைய மன்ற, புரையோர் கேண்மை;
நீர் இன்று அமையா உலகம் போலத்
தம் இன்று அமையா நம் நயந்தருளி,
நறு நுதல் பசத்தல் அஞ்சிச்
சிறுமை உறுபவோ? செய்யு அறியலரே!

விளக்கம்

“தோழி என் காதலர் சொன்ன சொல்லைத் தவறாமல் காப்பாற்றக் கூடிய வாய்மையுடையவர். நீண்ட காலம் பழகுவதற்கு மிக இனிமையானவர். எப்போதும் என் தோள்களைப் பிரியும் எண்ணம் இல்லாதவர். அத்தகையவருடைய நட்பு தேனீக்கள் தாமரையின் குளிர்ந்த மகரந்தங்களை ஊதி , உயர்ந்து நிற்கும் சந்தன மரத்தின் தாதினையும் ஊதி , சந்தன மரத்தின் உச்சியில் கொண்டு சென்று சேர்த்து

வைத்த தேனைப் போல உறுதியாக உயர்ந்தது. தண்ணீர் இல்லாமல் இவ்வுலகம் இயங்காதது போல , அவர் இல்லாமல் நான் வாழ மாட்டேன் என்பதை நன்கு உணர்ந்தவர். என் மீது மிகுந்த விருப்பம் கொண்டவர். என்னைப் பிரிந்து சென்றால் என் நெற்றியில் பசலை நோய் படரும் என்று அஞ்சி தடுமாற்றம் அடைந்து என்னை விட்டு நீங்கிச் செல்ல மாட்டார்” என்று தலைவி கூறுகின்றாள்.

குறுந்தொகை

குறுந்தொகை எட்டுத்தொகையில் உள்ள நூல்களுள் ஒன்று. "நல்ல குறுந்தொகை" எனச் சிறப்பித்து உரைக்கப்படுவது. குறைந்த அடிகள் கொண்ட பாடல்களின் தொகுப்பாக இருப்பதால் இது குறுந்தொகை எனப் பெயர் பெற்றது. ஏனைய பழந்தமிழ் நூல்களைப் போல் இதுவும் 400 பாடல்களின் தொகுப்பாகவே இருந்திருக்க வேண்டுமென்றும் ஒரு பாடல் இடைச் செருகலாக இருக்கக்கூடுமென்றும் சிலர் கருதுகிறார்கள். உரையாசிரியர்கள் பலராலும் அதிகமாக மேற்கோள் காட்டப்பட்ட நூல் குறுந்தொகையே. ஆதலால் இந்நூலே முதலில் தொகுக்கப்பட்ட தொகை நூலாகக் கருதப்படுகிறது. இது பலவகையிலும் நற்றிணை , அகநானூறு ஆகிய பாடல் தொகுப்புக்களை ஒத்தது. இந்நூலைத் தொகுத்தவர் பூரிக்கோ ஆவார்.

பாடியோர்

இத் தொகுப்பில் அமைந்துள்ள 391 பாடல்களை 205 புலவர்கள் பாடியுள்ளனர். இந்நூலில் அமைந்துள்ள பல் பாடல்களுக்கு ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை. ஆனால் அப்பாடல்களின் சிறப்பு நோக்கி அத்தொடர்களையே ஆசிரியர் பெயர்களாக அமைத்து வழங்கினர். 'அனிலாடு முன்றிலார்', 'செம்புலப்பெயல் நீரார்', 'குப்பைக் கோழியார்', 'காக்கைப்பாடினியார்' என்பன இவ்வாறு உவமைச் சிறப்பால் பெயர் பெற்ற ஆசிரியர்கள் 18 பேர் இந்நூலில் காணப்படுகிறார்கள். கடவுள் வாழ்த்து பாடியவர் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார்.

நூலமைப்பு

நான்கு முதல் எட்டு வரையான அடிகளைக் கொண்டமைந்த 401 பாடல்களின் தொகுப்பு இது. (307,391-ஆம் பாடல்கள் 9 அடிகளால் ஆனது) அகப்பொருள்களை அகவற்பாக்களால் கூறுவது குறுந்தொகை. இந்நூலில் முதல் , கருப்பொருட்களை விட உரிப்பொருளுக்கே சிறப்பிடம் தரப்பட்டுள்ளது. வருணனைகள் குறைந்தும் உணர்வு

மிகுந்தும் காணப்படுகின்றன. பொருளுக்கேற்ற பொருத்தமான உவமைகள் கொண்டு கருப்பொருளின் பின்னணியில் மாந்தர்களின் அகத்தெழும் உணர்ச்சிகளை சிறந்த முறையில் சித்தரித்துக் காட்டுபவை குறுந்தொகைப் பாடல்களாகும்.

பாடல்

நிலத்தினும் பெரிதே; வானினும் உயர்ந்தன்று;
நீரினும் ஆர் அளவின்றே- சாரல்
கருங் கோல் குறிஞ்சிப்பூக் கொண்டு,
பெருந்தேன் இழைக்கும் நாடனொடு நட்பே.

பாடல் விளக்கம்

“எம் தோழியே! கரிய கொம்புகளில் பூத்துக் குலுங்குகின்ற குறிஞ்சிப் பூக்களில் உள்ள தேனை எடுத்து , மலையில் உள்ள உயர்ந்த மரங்களில் தேனடைகளைச் சேகரித்து வைக்கின்ற மலைநாட்டில் வாழ்கின்றவன் எம் தலைவன். அவனோடு நான் கொண்ட நட்பு , நிலத்தை விடப் பெரியது , வானத்தை விட உயர்ந்தது. கடலைவிட ஆழமானது” என்று தலைவி தோழிக்குக் கூறுகின்றாள்.

தலைவன் மீது தலைவி கொண்ட அன்பு மனம் , மொழி, மெய் என்ற மூன்றாலும் அளந்து காண்பதற்கு அரிது என்பதைத் தலைவி நிலம் , வானம், கடல் ஆகியவற்றோடு ஒப்ப வைத்து எண்ணுகின்றாள். நிலம் நீரின்றிப் பயன்படாது. வானம் மேல் நின்ற அளவில் பயன்படாது. கடல் சூழ்ந்து நின்றாலும் பயன்தருவதில்லை. மாறாக, மேகங்கள் கடல் நீரை முகந்து , வானத்தில் உயர்ந்து எழுந்து , மழையாகப் பொழிந்தால் மட்டுமே நிலத்திற்குப் பயன் உண்டாகும். இம்மூன்றன் சேர்த்கை போல எங்கள் இருவருடைய நட்பும் இயைந்த நட்பு என்ற தலைவி கூறுகின்றாள்.

ஐங்குறுநூறு

திணை - மருதம்

பாடியவர் - ஓரம்போகியார்

கூற்று - புறத்தொழுக்கத்திலே நெடுநாள் ஒழுகி , “இது தகாது” எனத் தெளிந்த மனத்தனாய் மீண்டு தலைவியோடு கூடி ஒழுகா நின்ற தலைமகள் தோழியோடு

சொல்லாடி “யான் அவ்வாறு ஒழுக , நீயிர் நினைத்த திறம் யாது ?” என்றாற்கு அவள் சொல்லியது.

கூற்று விளக்கம் - பரத்தையர் உறவில் நெடுநாள் வாழ்ந்த தலைமகன் தன் பிழையுணர்ந்து தன் மனைவியை மீண்டும் கூடினாள். அப்பொழுது தோழியை நோக்கி , “நான் உங்களைப் பிரிந்து வாழும் நாட்களில் நீங்கள் என்ன எண்ணியிருந்தீர்கள் ?” என வினவினான். அதற்கு விடையாகத் தோழி சொல்லியது.

கூற்று - தோழி தலைவனிடம் கூறியது.

பாடல் 1

வாழி ஆதன் வாழி அவினி
நெல் பல பொலிக பொன் பெரிது சிறக்க!
என வேட்டோளே, யாயே! யாமே,
நனைய காஞ்சிச் சினைய சிறு மீன்
யாணர் ஊரன் வாழ்க!
பாணனும் வாழ்க என வேட்டேமே.

விளக்கம்

“தலைவனே! எம் மன்னனாகிய ஆதன் அவினி நெடிது வாழ்க! எம் நாட்டு வயல்களில் நெல்வளம் சிறக்கட்டும்! நாட்டில் பொன் வளம் பெருகட்டும் என்று விரும்புகின்றாள் எம் தாய் (தலைவி). அரும்புகள் நிரம்பிய புன்னை மரங்களும் , முட்டைகளை மிகுதியாகக் கொண்ட சிறுமீன்களும் நிறைந்த ஊரின் தலைவன் வாழட்டும்! அவனுடன் அவன் பாணனும் வாழட்டும் என விரும்புகிறேன் எனத் தலைவி கூறினாள்” என்று தோழி தலைவனிடம் கூறுகின்றாள்.

குறிப்பு

சேர நாட்டைச் சேர்ந்த மன்னர்கள் ஆதன் என்று அவினி என்றும் பெயர் பெற்றிருந்தனர். முதல் வரி மன்னனை வாழ்த்துகின்றது. தோழி , தலைவியைத் தாய் என்று குறிப்பிடுகின்றாள்.

உள்ளூறை

நறுமணம் கமழும் காஞ்சி மலர்களும் , புலால் நாற்றம் வீசும் மீன்களும் ஒரு சேர விளையும் நாட்டைச் சேர்ந்தவன் தலைவன் என்று கூறியது , கற்பில் சிறந்த குல மகளிரையும், பரத்தையரையும் ஒரு நிகராகக் கொண்டு தலைவன் வாழ்கின்றான் என்பதைக் குறிப்பிடுகின்றது.

பாடல்

'வாழி ஆதன், வாழி அவினி!
விளைக வயலே! வருக இரவலர்!
என வேட்டோளே, யாயே: யாமே,
'பல் இதழ் நீலமொடு நெய்தல் நிகர்க்கும்
தண் துறை ஊரன் கேண்மை
வழிவழிச் சிறக்க!' என வேட்டேமே.

விளைச்சல் பெருகவேண்டும் , நான் வழங்க இரவலர் மிகுதியாக வரவேண்டும் என வேண்டிக்கொள்கிறாள். மகளோ, கணவனுக்கும் எனக்கும் உள்ள நட்புறவு வழிவழியாகத் தொடரவேண்டும் என வேண்டிக்கொள்கிறாள்.

பாடல் 3

'வாழி ஆதன், வாழி அவினி!
பால் பல ஊறுக! பகடு பல சிறக்க!
என வேட்டோளே, யாயே: யாமே,
'வித்திய உழவர் நெல்லொடு பெயரும்,
பூக் கஞல் ஊரன் தன் மனை
வாழ்க்கை பொலிக!' என வேட்டேமே.

தாய் பசு பால் ஊறவேண்டும் , உழும் எருதுகள் பெருகவேண்டும் என வேண்டிக்கொள்கிறாள். மகளோ, கணவன் வாழ்க்கை பொலிவுற வேண்டும் என வேண்டிக்கொள்கிறாள்.

பாடல் 4

'வாழி ஆதன், வாழி அவினி!
பகைவர் புல் ஆர்க! பார்ப்பார் ஓதுக!'

என வேட்டோளே யாயே: யாமே,
'பூத்த கரும்பின், காய்த்த நெல்லின்,
கழனி ஊரன் மார்பு
பழனம் ஆகற்க!' என வேட்டேமே.

தாய் பகைவர் இறந்து பார்ப்பார் ஒதித் தரும் புல்லுணவை உண்ண வேண்டும் என வேண்டிக்கொள்கிறாள். மகளோ, தன் கணவன் மார்பு தனக்குப் பழயதாக மாறக்கூடாது என வேண்டிக்கொள்கிறாள்.

பாடல் 5

'வாழி ஆதன், வாழி அவினி!
பசி இல்லாகுக! பிணி சேண் நீங்குக!
என வேட்டோளே, யாயே: யாமே,
'முதலைப் போத்து முழு மீன் ஆரும்
தண் துறை ஊரன் தேர் எம்
முன்கடை நிற்க' என வேட்டேமே.

தாய் உலகில் எல்லாரும் பசி , பிணி இல்லாமல் இருக்கோண்டும் என வேண்டிக்கொள்கிறாள். மகளோ, தன் ஊரனின் தேர் ஊர்தி எப்போதும் தன் இல்லத்தின் முன்னர் நிற்கவேண்டும் என வேண்டிக்கொள்கிறாள்.

பாடல் 6

'வாழி ஆதன், வாழி அவினி!
வேந்து பகை தணிக! யாண்டு பல நந்துக!
என வேட்டோளே யாயே: யாமே,
'மலர்ந்த பொய்கை, முகைந்த தாமரைத்
தண் துறை ஊரன் வரைக!
எந்தையும் கொடுக்க! என வேட்டேமே.

வேந்தன் பகைமை உள்ளம் தணிந்து நெடிது வாழவேண்டும் என வேண்டிக்கொள்கிறாள். மகளோ, தன் ஊரன் தன்னைத் திருமணம் செய்துகொள்ள வேண்டும். தன் தந்தையும் தன்னைத் தன் ஊரனுக்குத் தரவேண்டும் என வேண்டிக்கொள்கிறாள்.

பாடல் 7

'வாழி ஆதன், வாழி அவினி!
அறம் நனி சிறக்க! அல்லது கெடுக!
என வேட்டோளே யாயே: யாமே,
'உளைப் பூ மருதத்துக் கிளைக் குருகு இருக்கும்
தண் துறை ஊரன் தன் ஊர்க்
கொண்டனன் செல்க!' என வேட்டேமே.

தாய், ஊரில் அறம் சிறக்க வேண்டும் , அறமல்லாத மறம் இருக்கக்கூடாது என வேண்டிக்கொள்கிறாள். மகளோ, தன் ஊரன் அவன் ஊருக்குத் தன்னைக் கொண்டுசெல்ல வேண்டும் என வேண்டிக்கொள்கிறாள்.

பாடல் 8

'வாழி ஆதன், வாழி அவினி!
அரசு முறை செய்க! களவு இல்லாகுக!
என வேட்டோளே, யாயே: யாமே,
'அலங்குசினை மாஅத்து அணி மயில் இருக்கும்
பூக் கஞல் ஊரன் துள் இவண்
வாய்ப்பதாக!' என வேட்டேமே.

தாய், அரசன் நடுவுநிலை தவறாமல் தீர்ப்பு வழங்க வேண்டும் , நாட்டில் திருட்டு இருக்கக்கூடாது என வேண்டிக்கொள்கிறாள். மகளோ, தன் ஊரன் தன்னைப் பிரியமாட்டேன் எனச் சூளுரைத்தானே அது பலிக்கவேண்டும் என வேண்டிக்கொள்கிறாள்.

பாடல் 9

'வாழி ஆதன், வாழி அவினி!
நன்று பெரிது சிறக்க! தீது இல்லாகுக!
என வேட்டோளே, யாயே: யாமே,
'கயல் ஆர் நாரை போர்வில் சேக்கும்
தண் துறை ஊரன் கேண்மை
அம்பல் ஆகற்க!' என வேட்டேமே.

தாய், நல்லதே நடக்க வேண்டும். தீது நடக்கக்கூடாது என
வேண்டிக்கொள்கிறாள்.

மகளோ, ஊரனுக்கும் தனக்கும் உள்ள நட்பு ஊருக்குத் தெரியக்கூடாது என
வேண்டிக்கொள்கிறாள்.

பாடல் 10

'வாழி ஆதன், வாழி அவினி!
மாரி வாய்க்க! வளம் நனி சிறக்க!
என வேட்டோளே, யாயே: யாமே,
'பூத்த மாஅத்து, புலால்அம் சிறு மீன்,
தண் துறை ஊரன் தன்னொடு
கொண்டனன் செல்க!' என வேட்டேமே.

தாய், மழை பொழிந்து வளம் கொழிக்க வேண்டும் என வேண்டிக்கொள்கிறாள்.
மகளோ, ஊரன் தன்னொடு தன்னையும் அழைத்துக்கொண்டு செல்லவேண்டும் என
வேண்டிக்கொள்கிறாள்.

கலித்தொகை

கலித்தொகை சங்க காலத் தமிழிலக்கியத் தொகுதியான எட்டுத்தொகை
நூல்களுள் ஆறாவது நூலாகும். பல புலவர்களின் பாடல்கள் அடங்கிய தொகுப்பு
நூலான கலித்தொகையில் ஓசை இனிமையும் , தரவு, தாழிசை, தனிச்சொல், சுரிதகம்
என்னும் சிறப்பான அமைப்புகளால் அமைந்த கலிப்பாவினால் பாடப்பட்ட 150
பாடல்கள் உள்ளன. அகப்பொருள் துறை பாட ஏற்ற யாப்பு வடிவங்களாக
கலிப்பாவையும் பரிபாடலையும் தொல்காப்பியர் கூறுகிறார். துள்ளலோசையால்
பாடப்பட்டு பாவகையால் பெயர்பெற்ற நூல் கலித்தொகை ஆகும். பிற அகத்திணை
நூல்கள் எடுத்துரைக்காத கைக்கிளை , பெருந்திணை, மடலேறுதல் ஆகியவை
கலித்தொகையில் மட்டுமே இடம்பெறுகின்றன,

பாடல் தொகைகள்

கலித்தொகைப் பாடல்களில் நல்லந்துவனார் பாடிய கடவுள் வாழ்த்துப்பாடல்
தவிர்த்து 149 பாடல்களுள் , குறிஞ்சிக்கலியில் 23 பாடல்களும் , முல்லைக்கலியில் 17

பாடல்களும், மருதக்கலியில் 35 பாடல்களும் , நெய்தற்கலியில் 33 பாடல்களும் , பாலைக்கலியில் 35 பாடல்களும் பாடப்பட்டுள்ளன.

கலித்தொகை காட்டும் சமூகம்

களிற்றையும் அடக்கும் ஆற்றல் இசைக்கு உண்டு என்ற உண்மையும் , நீராடல் பற்றிய செய்தியும் , மக்களின் நல்வாழ்விற்கான நெறிகளும் இவற்றில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. மடலேறுதல் , பொருந்தாக் காதல் , ஒருதலைக் காமம் ஆகியன பற்றி செய்திகள் அதிகம் உள்ளன. மக்கள் காமனை வழிபாடு செய்தமை பற்றி அறிய முடிகிறது.

வரலாற்று, புராணச் செய்திகள்

கலித்தொகையில் சேர,சோழ மன்னர்கள் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படவில்லை. பாண்டிய மன்னர் , பாண்டிய நாட்டுக் கூடல்மாநகர் , வைகையாறு போன்ற பாண்டிய நாட்டுச் செய்திகளே அதிகம் கூறப்பட்டுள்ளன. பாரதக் கதை நிகழ்ச்சியான அரக்கு மானிகை தீப்பிடித்தல் , பீமன் காப்பாற்றல் , திரௌபதியின் கூந்தலை துச்சாதனன் பற்றியிழுத்தல், பீமன் வஞ்சினம் , துரியன் தொடையை பீமன் முறித்தது ஆகிய புராணச் செய்திகள் இதில் இடம்பெற்றுள்ளன. திருமால் , முருகன், கண்ணன், பலராமன் முதலிய கடவுள்கள் பற்றியும் பிற தொகை நூல்களில் இடம்பெறாத 'காமன் வழிபாடு' பற்றியும் கலித்தொகை கூறுகிறது.முருகனின் படைவீடுகள் பற்றிய குறிப்புகளும் இடம் பெற்றுள்ளது.

பாடியவர் - கபிலர்

திணை - குறிஞ்சி

துறை - “புகாஅக்காலைப் புக்கு எதிர்ப்பட்டுழி பகாவிருந்தின் பகுதிக்கண் ” தலைவி தோழிக்குக் கூறியது.

துறை விளக்கம்

தலைவன் தலைவியைக் காண வேண்டும் என ஆசையுற்றான். அதனால் தான் புகுதற்குத் தகுதியில்லாத பகற்பொழுதில் தலைவன் , உணவு நேரத்தில் தலைவியின் வீட்டுக்குள் புகுதல். அவ்வாறு புகுந்தவனைத் தலைவி காட்டிக்கொடுக்காமல் தாயின்முன் சமாளித்து ஏற்றுக்கொள்ளல்.

புகாஅக்காலை : உணவு உண்ணும் நேரம். பகல் சாப்பிடும் நேரம் பார்த்து ஒரு வீட்டிற்குள் புகுதல்.

பகாஅ விருந்து - ஆனால் தலைவன் விலக்கப்படாத விருந்தாக தலைவி (காதலி) ஏற்றுக் கொள்கிறாள்.

பாடல்

சுடர்த்தொடீஇ! கேளாய்! தெருவில் நாம் ஆடும்
மணற் சிற்றில் காலின் சிதையா, அடைச்சிய
கோதை பரிந்து, வரி பந்து கொண்டு ஓடி,
நோ தக்க செய்யும் சிறு, பட்டி, மேல் ஓர் நாள்,
அன்னையும் யானும் இருந்தேமா, 'இல்லிரே! 5
உண்ணு நீர் வேட்டேன்' என வந்தாற்கு, அன்னை,
'அடர் பொற் சிரகத்தால் வாக்கி, சுடரிழாய்!
உண்ணு நீர் ஊட்டி வா' என்றாள்: என, யானும்
தன்னை அறியாது சென்றேன்; மற்று என்னை
வளை முன்கை பற்றி நலிய, தெருமந்திட்டு, 10
'அன்னாய்! இவனொருவன் செய்தது காண்' என்றேனா,
அன்னை அலறிப் படர்தர, தன்னை யான்,
'உண்ணு நீர் விக்கினான்' என்றேனா, அன்னையும்
தன்னைப் புறம்பு அழித்து நீவ, மற்று என்னைக்
கடைக்கண்ணால் கொல்வான் போல் நோக்கி , நகைக் கூட்டம்
15
செய்தான், அக் கள்வன் மகன்.

விளக்கம்

ஒளிமிக்க வளையல் அணிந்த தோழியே! நான் சொல்வதைக் கேள். தெருவில் நாம் மணலால் செய்த சிறுவீட்டைத் தன்காலால் கலைத்தும் , நாம் கூந்தலில் சூடிய மலர்மாலையை அறுத்தும் , வரியை உடைய நாம் விளையாடிக் கொண்டிருந்த பந்தைப் பறித்துக் கொண்டு ஓடியும் நாம் வருந்தத் தக்க செயல்களைச் செய்யும் சிறியவனாகக் கட்டுக்கடங்காமல் திரிந்தான். முன்பு ஒருநாள் தாயும் (அம்மாவும்)

நானும் வீட்டில் இருந்தபோது வந்தான். வீட்டின் வாசலில் நின்று , “வீட்டில் இருப்பவர்களே! உண்ணும் நீரை உண்ண விரும்பினேன் ” என்று குரல் கொடுத்தான். அவ்வாறு வந்து கேட்டவனுக்கு என் தாய் , என்னிடம், “ஒளி வீசும் அணிகலன்களை அணிந்தவளே. தங்கத்தாலான குவளையில் கொண்டு போய் நீர் கொடுத்து வா ” என்றாள். அவ்வாறு தாய் சொன்னதால் வந்தவன் சிறு பட்டியாய் இருக்கும் தன்மை அறியாமல் தண்ணீர் கொண்டு போனேன். நான் சென்றதும் வளையல் அணிந்த முன் கையைப் பிடித்து இழுத்தான். (சிறுபட்டி எனில் பட்டியில் அகப்படாத மாடு போன்றவன் எனப் பொருள்) அதனால் நான் வருந்தி அம்மா என அலறி இவன் செய்த செய்த செயலைப் பார்த்தாயா? என்றேன். அம்மா அலறிக்கொண்டு ஓடி வந்தாள். நான் அவன் செய்த குறும்புச் செயலை மறைத்து , இவன் நீர் குடிக்கும் போது விக்கல் எடுத்து வருந்தினான் , அதனால் கத்தினேன் ” என்றேன். நான் மறைத்துக் கூறியதை ஏற்று அம்மாவும் அவன் முதுகைப் பலமுறை தடவிக் கொடுத்தாள். அப்போது அக்கள்வன் மகன் (அந்தத் திருடன்) தன் கடைக்கண்ணால் என்னைக் கொல்வது போல் திருட்டுப்பார்வை பார்த்தான். தன் புன்முறுவலால் என்னை மயக்கி என்னுள்ளத்தில் புகுந்தான்” என்று தன் தோழியிடம் தலைவி கூறுகின்றாள்.

புறநானூறு

புறநானூறு என்னும் தொகைநூல் நானூறு பாடல்களைக் கொண்ட புறத்திணை சார்ந்த ஒரு சங்கத் தமிழ் நூலாகும். புறம் , புறப்பாட்டு என்றும் வழங்கப்படும். இது சங்க காலத் தமிழ் நூல் தொகுப்பான எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்று. இந்நூலைத் தொகுத்தவர் பெயரும் , தொகுப்பித்தவர் பெயரும் தெரியவில்லை. பாக்களின் அடி வரையறை 4 அடி முதல் 40 அடி வரை உள்ளன. புறநானூற்றின் பாடல்கள் சங்ககாலத்தில் ஆண்ட அரசர்களைப் பற்றியும் மக்களின் சமூக வாழ்க்கை பற்றியும் எடுத்துரைக்கின்றன.

பாடியவர்கள்

இந் நூலில் அடங்கியுள்ள பாடல்கள் பல்வேறு புலவர்களால் பல்வேறு காலங்களில் பாடப்பட்டவை. அகவற்பா வகையைச் சேர்ந்த இப்பாடல்கள் , 150-க்கும் மேற்பட்ட புலவர்களால் எழுதப்பட்டவை. இவர்களனைவரும் ஒரே சமூகத்தையோ நாட்டையோ சார்ந்தவர்கள் அல்ல. அரசன் முதல் எளிய குயவன்மகள் வரை பல்வேறு

நிலைகளில் இருந்த ஆடவரும் பெண்டிருமான புலவர்கள் பாடியுள்ளனர். புலவர் அரசர்களைப் பாடியதை "அவனை அவர் பாடியது" என்று சொல்வதன் மூலம் புலவர்களுக்கிருந்த செல்வாக்கும் மதிப்பும் புலனாகிறது.

நூல் அமைப்பு

இந்நூலில் பாடல்கள் தொகுக்கப்படும்போது ஒருவகை இயைபு கருதி, முதலில் முடிமன்னர் மூவர், அடுத்து குறுநில மன்னர், வேளிர் ஆகியோரைப் பற்றிய பாடல்களும் அடுத்து போர்ப் பற்றிய பாடல்களும், கையறுநிலைப்பாடல், நடுகல், மகளிர் தீப்பாய்தல் என்று தொகுத்துள்ளனர். புறப்பொருள் கருத்துகளைத் தழுவி பாடப்பட்ட இந்நூலில் ஒவ்வொரு பாடலின் இறுதியிலும் திணை, துறை, பாடினோர், பாடப்பட்டோர், பாடப்பட்ட சூழல் போன்ற குறிப்புகள் உள்ளன.

புறநானூறு வழி அறியலாகும் செய்திகள்

அக்காலத் தமிழ் மக்களின் அரசியல், சமூகம், பொருளாதாரம், கல்வி, நாகரிகம், கலை வளர்ச்சி, வீரம், கொடை, ஆடை, அணிகலன் பழக்க வழக்கங்கள், வாணிபம் போன்ற பல செய்திகளை புறநானூறு வழி அறியலாம்.

தெண்கடல் வளாகம் பொதுமை இன்றி

பாடியவர்: மதுரைக் கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார்

திணை விளக்கம்

வெட்சி முதல் பாடாண் வரை உள்ள திணைகளில் கூறப்படாத கருத்துக்களையும், அத்திணைகளுக்குப் பொதுவாக உள்ள கருத்துகளையும் எடுத்துரைப்பது பொதுவியல் திணையாகும்.

துறை: பொருண்மொழிக்காஞ்சி.

துறை விளக்கம்

துறவியர்கள் கற்று உணர்ந்த நன்மையான செய்திகளை எடுத்துக் கூறுவது இத்துறையாகும்.

பாடல்

தெண்கடல் வளாகம் பொதுமை இன்றி

வெண்குடை நிழற்றிய ஒருமை யோர்க்கும்,
நடுநாள் யாமத்தும் பகலும் துஞ்சான்
கடுமாப் பார்க்கும் கல்லா ஒருவற்கும்,
உண்பது நாழி; உடுப்பவை இரண்டே; 5
பிறவும் எல்லாம் ஓரொக் குமே;
அதனால், செல்வத்துப் பயனே ஈதல்;
துய்ப்பேம் எனினே, தப்புந பலவே.

விளக்கம்

இந்த உலகம் முழுவதையும் தனக்கே உரிமை கொண்டு ஆட்சி செய்கின்ற மன்னனாக இருந்தாலும், இரவிலும் பகலிலும் உறக்கம் கொள்ளாமல் விலங்குகளை வேட்டையாடித் திரிகின்ற கல்வியறிவற்ற ஒருவனாக இருந்தாலும் இவ்விருவருக்கும் உண்பது, உடுப்பது ஆகிய இரண்டு செயல்களும் பொதுவானதே.

இதைப் போன்றே பிற தேவைகளும் பொதுவானதாகவே இருக்கும். இதுவே இயற்கையின் நியதி. ஆதலால், தான் பெற்ற செல்வத்தைப் பிறருக்குக் கொடுத்து உதவுவதே வாழ்வின் பயனாகும். அதை விடுத்து, தான் ஈட்டிய செல்வத்தைத் தானே அனுபவிப்பேன் என்று இறுமாப்பு கொண்டு வாழ்ந்தால் அறம், பொருள், இன்பம் என்ற வாழ்வின் உறுதிப் பொருளை இழக்க நேரிடும் என்று கூறுகின்றார் நக்கீரர்.

நாடா கொன்றோ; காடா கொன்றோ - புறநானூறு

பாடியவர்: ஔவையார்

திணை: பொதுவியல்.

திணை விளக்கம்:

வெட்சி முதல் பாடாண் வரை உள்ள திணைகளில் கூறப்படாத கருத்துக்களையும், அத்திணைகளுக்குப் பொதுவாக உள்ள கருத்துகளையும் எடுத்துரைப்பது பொதுவியல் திணையாகும்.

துறை: பொருண்மொழிக்காஞ்சி.

துறை விளக்கம்:

துறவியர்கள் கற்று உணர்ந்த நன்மையான செய்திகளை எடுத்துக் கூறுவது இத்துறையாகும்.

பாடல்

நாடா கொன்றோ; காடா கொன்றோ;
அவலா கொன்றோ; மிசையா கொன்றோ;
எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர்,
அவ்வழி நல்லை; வாழிய நிலனே!

விளக்கம்

வாழ்வும் தாழ்வும் நிலத்தைப் பொறுத்தது அன்று. அந்த நிலத்தில் வாழ்கின்ற ஆடவரைப் பொறுத்தது. நற்பண்பும் நற்செயலும் உடைய ஆடவரே நாட்டின் நிலத்திற்கும், புகழுக்கும் வளத்திற்கும் காரணமாவார். தீய நிலமாக இருந்தாலும் , நற்பண்பு உடையவர்கள் அங்கே வாழ்ந்தால் அத்தீய நிலம் நல்ல நிலம் என்றே கூறப்படும். ஆனால் நல்ல நிலமாகவே இருந்தாலும் அங்கே தீயவர்கள் வாழ்ந்தால் அந்த நல்ல நிலம் தீய நிலம் என்றே கொள்ளப்படும். இதுவே உலகத்தின் இயற்கை என்று ஓளவையார் கூறுகின்றார்.

பத்துப்பாட்டு

முல்லைப்பாட்டு - நப்பூதனார்

பத்துப்பாட்டில் நான்கு ஆற்றுப்படைகளுக்குப் பின் வைத்து எண்ணப்படுவது முல்லைப்பாட்டு. இது அகம் சார்ந்த நூல். 103 அடிகளைக் கொண்டது. பத்துப்பாட்டு நூல்களுள் அளவில் மிகச் சிறியது. இதன் ஆசிரியர் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப் பொன்வணிகனார் மகனார் நப்பூதனார். இந்நூல் ஆசிரியப்பாவால் இயற்றப்பட்டது. பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டது எனினும் தலைவன் பெயர் பாட்டில் கூறப்படவில்லை. இந்நூல் நெஞ்சாற்றுப்படை எனவும் அழைக்கப்படுகின்றது.

பாட்டின் உள்ளூறை

போர் காரணமாகத் தலைவியைப் பிரிந்து செல்லும் தலைவன் , தலைவியிடம் கார்காலம் தொடங்குவதற்கு முன் திரும்பி வந்துவிடுவேன் என்று உறுதியளித்துப் பிரிகின்றான். அவன் வரும்வரை தலைவி அவன் பிரிவை ஆற்றியிருக்கின்றாள். கார்காலம் தொடங்குகின்றது. தலைவன் வரவில்லை. தலைவி துயரம் கொள்கின்றாள். தோழியர் தேற்றுகின்றனர். ஆறுதல் பெறாத தலைவி கண்ணீர் விடுகின்றாள். தலைவன் போர் முடிந்து திரும்ப வருகின்றான். தலைவி தன் துயரம் நீங்கி மகிழ்ச்சி அடைகின்றாள். இச்செய்தியைக் கருவாகக் கொண்டு முல்லைப்பாட்டு இயற்றப்பட்டுள்ளது. முல்லைத்திணையின் உரிப்பொருளான இருத்தலும் இருத்தல் நிமித்தமும் இதன்பாற் விளக்கம் பெறுகிறது.

கார்காலத்தின் சிறப்பு

முல்லைத்திணையின் பெரும்பொழுது கார்காலம். சிறுபொழுது மாலைக்காலம். கார்கால மாலைக்காலம் தலைவியின் துன்பத்தை மிகுதிப்படுத்தும் தன்மை கொண்டது. எனவேதான் , தலைவன் கார்காலம் தொடங்கும்முன் , தான் வந்து விடுவதாக உறுதியளிக்கின்றான். நிலம் , காலம், பொழுது ஆகிய இயற்கைகளின் அடிப்படையில் எழும் மன உணர்வுகளை இம்முல்லைப்பாட்டு நன்கு சித்திரிக்கின்றது.

முல்லையும் வஞ்சியும்

இந்நூல் “வஞ்சிதானே முல்லையது புறனே ” என்ற தொல்காப்பியரின் கூற்றுப்படி முல்லைத்திணைக்குப் புறனாக அமையும் வஞ்சித்திணையைத் தொடுத்துச் செல்கின்றது. முல்லைத்திணைக்கு நிலம் காடு , வஞ்சித்திணையின் நிலமும் காடு. தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி முல்லைத்திணைக் காட்டில் தங்கியிருத்தல் போல , தலைவனும் தன் போர்ப்படையுடன் பகைவர் நாட்டின் காட்டில் பாசறை அமைத்துத் தங்கியிருக்கின்றான். இதனால் அகத்திணையாகிய முல்லைக்குப் புறத்திணையாகிய வஞ்சி புறனாக அமைகின்றது. முதல் , கரு, உரி ஆகியவற்றால் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடைய முல்லை , வஞ்சி என்னும் இவ்விரண்டு திணைகளையும் நப்பூதனார் தம் முல்லைப்பாட்டில் அடுத்து அடுத்துத் தொடுத்துச் சென்றாலும் முல்லைத்திணை ஒழுக்கமே முதன்மை பெறுகிறது.

சிறப்பு

இப்பாட்டில் முதல் 23 அடிகள் கார்காலத்தின் மாலைப் பொழுதையும் , தலைமகளின் பிரிவாற்றாமையையும் பாடுகின்றன. அடுத்த 57 அடிகள் பாசறை அமைப்பு, தலைவனின் நிலையை எடுத்துரைக்கின்றன. அடுத்த 9 அடிகள் தலைவியின் துயரத்தைக் கூறுகின்றன. இறுதி 14 அடிகள் மழைக்காலச் சிறப்பை , தலைவனின் வருகையை உணர்த்துகின்றன. இவ்வாறு காட்சிகளை மாற்றி மாற்றிக் காட்டி இறுதியில் அவற்றை கலைநயத்துடன் இணைக்கும் திறன் முல்லைப்பாட்டின் மிகப் பெரும் சிறப்பாகும்.

நூலின் ஆசிரியர்

முல்லைப்பாட்டின் ஆசிரியர் காவிரிப்பூம்பட்டினத்து பொன்வணிகனார் மகன் நப்பூதனார் என்று வழங்கப்படுகின்றது. இதனால் நப்பூதனார் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் பிறந்தவர் என்பதும் , இவர் வணிக்குடியில் பிறந்தவர் என்பதும் , இவருடைய தந்தை பொன்வாணிகம் செய்தவர் என்பதும் அறியப்படுகின்றது. பூதன் என்பது இவருடைய இயற்பெயர். அப்பெயர் முன்பு சிறப்புப்பொருளைத் தரும் இடைச்சொல்லாகிய “ந” என்பதைச் சேர்த்தும், “ஆர்” என்ற உயர்வு குறித்த விசுவியும் சேர்ந்து நப்பூதனார் என்று வழங்கப்படுகின்றார். நக்கீரனார் , நத்தத்தனார், நக்கண்ணையார், நப்பசலையார், நச்செள்ளையார் முதலிய சங்ககாலப் புலவர்களின் பெயர்களைப்போல இப்பெயரும் அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. முல்லைப்பாட்டைத் தவிர இவர் பாடியதாக வேறு எந்தப் பாடலும் பண்டைய இலக்கியங்களில் காணப்படவில்லை.

நல்லோர் விரிச்சி கேட்டல்

நனந் தலை உலகம் வளைஇ, நேமியொடு
வலம்புரி பொறித்த மா தாங்கு தடக் கை
நீர் செல, நிமிர்ந்த மாஅல், போல,
பாடு இமிழ் பனிக் கடல் பருகி, வலன் ஏர்பு,
கோடு கொண்டு எழுந்த கொடுஞ் செலவு எழிலி 5
பெரும் பெயல் பொழிந்த சிறு புன் மாலை

விளக்கம்

முல்லைத்திணைக்கு உரிய முதற்பொருளாகிய கார்காலப் பெரும்பொழுதும் , மாலைக்காலச் சிறுபொழுதும் முல்லைப்பாட்டின் தொடக்கமாக அமைந்துள்ளது. திருமால் அகன்ற உலகை வளைத்துக்கொண்டுள்ளான். சுழலும் திகிரிச் சக்கரத்தையும் , சங்கையும் கைகளில் ஏந்திக்கொண்டுள்ளான். (வள்ளல் மாபலி) வார்த்த நீரை வாங்கிக்கொண்டு நிமிர்ந்தான் (விசுவரூபம்). அந்தத் தோற்றம் போல , கடல்நீரைப் பருகி எழுந்த மழைமேகம் பெருமழை பொழிந்தது (கார்காலம்). மழை பொழிந்த மாலை நேரம்.

அருங் கடி மூதூர் மருங்கில் போகி,
யாழ் இசை இன வண்டு ஆர்ப்ப, நெல்லொடு,
நாழி கொண்ட, நறு வீ முல்லை
அரும்பு அவிழ் அலரி தூஉய், கைதொழுது, 10
பெரு முது பெண்டிர், விரிச்சி நிற்ப

விளக்கம்

கட்டுக்காவல் மிக்க பழமையான ஊர். அந்த ஊருக்கு வெளிப்புறம் பெருமுது பெண்டிர் (35 அகவை தாண்டிய மகளிர்) சென்றனர். நாழியில் கொண்டு சென்ற நெல்லையும், வண்டுகள் மொய்க்க மலரும் புத்தம்புது முல்லைப் பூவையும் தூவினர். விரிச்சிக்காகக் காத்திருந்தனர். (விரிச்சி என்பது பிறர் வாயிலிருந்து விரியும் பேச்சுக் குரல்)

தலைவியைத் தேற்றுதல்

சிறு தாம்பு தொடுத்த பசலைக் கன்றின்
உறு துயர் அலமரல் நோக்கி, ஆய்மகள்
நடுங்கு சுவல் அசைத்த கையள், கைய
கொடுங் கோற் கோவலர் பின் நின்று உய்த்தர, 15
இன்னே வருகுவர், தாயர் என்போள்
நன்னர் நல் மொழி கேட்டனம்; அதனால்

விளக்கம்

ஆய்மகள் பச்சைக் கன்றுக்குட்டியைச் சிறிய தாம்புக் கயிற்றிலே தொடுத்து வைத்திருந்தாள். அது தாய்ப்பசுவை எண்ணித் தவித்துக்கொண்டிருந்தது. அந்தக் கன்றின் கழுத்தை அந்த ஆய்மகள் தன் கக்கத்திலே அணைத்துக்கொண்டு அதனைத் தேற்றும் சொற்களைப் பேசினாள். “கையில் வளைகோல் வைத்திருக்கும் கோவலர் பின்னிருந்து ஓட்டிக்கொண்டு வர உன் தாயர் (தாய்ப்பசு) இன்னே (இப்பொழுதே) வந்துவிடுவர்” என்றாள். இந்த நல்ல சொற்கள் விரிச்சி கேட்டுக்கொண்டிருந்த பெண்களின் காதில் விழுந்தது. இதுவே அவர்கள் கேட்ட வரிச்சி.

நல்ல, நல்லோர் வாய்ப்புள்; தெவ்வர்
முனை கவர்ந்து கொண்ட திறையர் வினை முடித்து
வருதல், தலைவர், வாய்வது; நீ நின் 20
பருவரல் எவ்வம் களை, மாயோய்! என,
காட்டவும் காட்டவும் காணாள், கலுழ் சிறந்து,
பூப் போல் உண் கண் புலம்பு முத்து உறைப்ப

விளக்கம்

“இது நல்லவர் வாயிலிருந்து வந்த ‘புள்’ சகுனம். பகைவரைப் போர்முனையில் வென்ற தலைவர் தாம் மேற்கொண்ட வினை முடிந்து அவ்வர்கள் தந்த திறையுடன் வருவது உறுதி. மாயோய்! (மாயோன் எனபதன் பெண்பாற் பெயர். முல்லைநிலப் பெயர். பசுமையான மாந்தளிரின் மாமை நிறம் கொண்டவள்) உன் கவலையைப் போக்கிக்கொள்” என்று விருச்சியைக் கேட்கும்படி பெண்கள் தலைவனைப் பிரிந்திருந்த மாயோளுக்குக் காட்டினர். அச் சொற்களைக் கேட்ட பின்னரும் மாயோளின் பூப்போன்ற கண்களிலிருந்து அவள் புலம்பும் முத்துக்ககள் உதிர்ந்தன.

பாசறையின் இயல்பு

கான் யாறு தழீஇய அகல் நெடும் புறவில்,
சேண் நாறு பிடவமொடு பைம் புதல் எருக்கி, 25
வேட்டுப் புழை அருப்பம் மாட்டி, காட்ட
இடு முள் புரிசை ஏமுற வளைஇ,
படு நீர்ப் புணரியின் பரந்த பாடி

விளக்கம்

பகைப்புலம் சென்ற தலைவன் பாடிவீட்டில் இருந்தான். அது காட்டாறு பாயும் முல்லைநிலத்தில் இருந்தது. மணம் கமழும் பிடவம் பூச்செடிகள் அழிக்கப்பட்டு அந்தப் பாடிவீடு அமைக்கப்பட்டிருந்தது. வேட்டையாடும் விலங்குகள் அதில் நுழையாவண்ணம் முள்வேலிச் சுற்றுமதில் பாதுகாப்புக்காக அமைக்கப்பட்டிருந்தது. காட்டாறு கடல்போல் அகன்றதாய் அதனைச் சுற்றிலும் ஓடும்படிச் செய்யப்பட்டிருந்தது.

யானைப் பாகரது செயல்

உவலைக் கூரை ஒழுகிய தெருவில்,
கவலை முற்றம் காவல் நின்ற 30
தேம் படு கவுள சிறு கண் யானை
ஓங்கு நிலைக் கரும்பொடு, கதிர் மிடைந்து யாத்த,
வயல் விளை, இன் குளகு உண்ணாது, நுதல் துடைத்து,
அயில் நுனை மருப்பின் தம் கையிடைக் கொண்டென,
கவை முட் கருவியின், வடமொழி பயிற்றி, 35
கல்லா இளைஞர், கவளம் கைப்ப

விளக்கம்

பாடிவீட்டுத் தெருக்களில் உவலைக்கொடி படர்ந்த கூரைக் கூடாரங்கள் இருந்தன. தெருக்கள் பிரியும் முற்றத்தில் காவலுக்காக யானை நிறுத்தப்பட்டிருந்தது. அந்த யானைக்குக் கரும்பையும் கதிர்ரோடு கூடிய நெல்லந்தாளையும் தழைகளையும் உணவாகத் தந்தனர். அவற்றை அந்த யானை தன் கைகளால் வாங்கி உண்ணாமல் தன் நெற்றியைத் துடைத்துக்கொண்டது. அதனை உண்ணும்படி , வடமொழிச் சொற்களைச் சொல்லி , கையில் கவைமுள் அங்குசம் வைத்திருந்த இளைஞர்கள் பயிற்றுவித்துக்கொண்டிருந்தனர்.

வீரர்கள் தங்கும் படைவீடுகள்

கல் தோய்த்து உடுத்த படிவப் பார்ப்பான்
முக் கோல் அசைநிலை கடுப்ப, நல் போர்
ஓடா வல் வில் தூணி நாற்றி

கூடம் குத்திக் கயிறு வாங்கு இருக்கை 40

பூந் தலைக் குந்தம் குத்தி, கிடுகு நிரைத்து,

வாங்கு வில் அரணம் அரணம் ஆக

விளக்கம்

தலைவனுக்குப் பாதுகாப்பு அரணம் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. கல்லில் துவைத்துக் கட்டும் ஆடையை நோன்பிருக்கும் பார்ப்பான் முக்கோல் நடுவில் வைத்திருப்பது போல வில்லும் அம்பறாத் தூணியும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. வேல்களை நட்டு அவற்றைக் கயிற்றால் பிணித்திருந்தனர்.

அரசனுக்கு அமைத்த பாசறை

வேறு பல் பெரும் படை நாப்பண், வேறு ஓர்,

நெடுங் காழ்க் கண்டம் கோலி, அகம் நேர்பு,

தலைவனுக்கன்று தனிப் பாடிவீடு இதுந்தது.

அது உயர்ந்த தூண் நிறுத்திய அகம். பல்வேறு

படைவீரர்கள் அதனைக் காவல் புரிந்தனர்

மங்கையர் விளக்குகளை ஏந்துதல்

குறுந்தொடி முன்கை, கூந்தல் அம் சிறு புறத்து, 45

இரவு பகல் செய்யும் திண் பிடி ஒள் வாள்

விரிவு வரிக் கச்சின் பூண்ட, மங்கையர்

நெய் உமிழ் சுரையர் நெடுந் திரிக் கொளீஇ,

கை அமை விளக்கம் நந்துதொறும் மாட்ட

விளக்கம்

கச்சடை அணிந்து , முதுகுப்புறம் கூந்தல் புரள , கையில் வளையலுடன் வாளேந்திய மங்கையர் சுரைக்குடுக்கையில் கொண்டுவந்த எண்ணெய்யை இரவினைப் பகலாக்கும் வகையில் எரியும் விளக்குகளில் ஊற்றி சுடர் மங்கும்போதெல்லாம் அதன் திரியைத் தூண்டிவிட்டுக்கொண்டிருந்தனர்.

மெய்காப்பாளர் காவல்புரிதல்

நெடு நா ஒள் மணி நிழத்திய நடு நாள், 50

அதிரல் பூத்த ஆடு கொடிப் படாஅர்

சிதர் வரல் அசைவளிக்கு அசைவந்தாங்கு,
துகில் முடித்துப் போர்த்த தூங்கல் ஓங்கு நடைப்
பெரு மூதாளர் ஏமம் தூழ

விளக்கம்

நீண்ட நாக்கினை உடைய மணி இது நள்ளிரவு என ஒலித்துக் காட்டியது. பூத்திருக்கும் அதிரல் கொடி சிதைக்கும் காற்றில் ஆடுவது போல , முடி போட்டுப் போர்த்தியிருக்கும் துணி அக்காற்றில் ஆடும்படி பெருமூதாளர் (மெய்க்காப்பாளர்) தலைவனுக்குப் பாதுகாவலாக நடந்துகொண்டிருந்தனர்.

நாழிகைக் கணக்கர் பொழுது அறிவித்தல்

பொழுது அளந்து அறியும், பொய்யா மாக்கள், 55
தொழுது காண் கையர், தோன்ற வாழ்த்தி,
எறி நீர் வையகம் வெலீஇய செல்வோய்! நின்
குறு நீர்க் கன்னல் இனைத்து என்று இசைப்ப

விளக்கம்

பிழையின்றிக் காலத்தைக் கணித்தறியும் நாழிகைக் கணக்கர் கைகளால் தலைவனை வாழ்த்தித் தொழுதுகொண்டு “உலகம் வெல்ல வந்துள்ளவரே! குறுநீர்க் கன்னல் இத்தனை நாழிகை காட்டுகிறது ” என்று இசைப்பாட்டு ஒலியோடு தெரிவித்தனர்.

அரசன் படுக்கையில் கண்பொருந்தாது சிந்தனையில் ஆழ்தல்

மத்திகை வளைஇய, மறிந்து வீங்கு செறிவு உடை,
மெய்ப்பை புக்க வெரு வரும் தோற்றத்து, 60
வலி புணர் யாக்கை, வன்கண் யவனர்
புலித் தொடர் விட்ட புனை மாண் நல் இல்

விளக்கம்

இடையில் கச்சமாகக் கட்டிய உடை , உடலில் மெய்ப்பைச் சட்டை , அச்சம் தரும் தோற்றம் , வலிமை மிக்க உடம்பு , உறுதி கொண்ட நெஞ்சுரம் ஆகியவற்றைக் கொண்ட யவனர் பழகிய புலியை சங்கிலித் தொடரிலிருந்து விடுவித்து அரசன் படுக்கைக்குக் காவல் புரிந்தனர்.

திரு மணி விளக்கம் காட்டி, திண் ஞாண்
எழினி வாங்கிய ஈர் அறைப் பள்ளியுள்
உடம்பின் உரைக்கும், உரையா நாவின், 65
படம் புகு மிலேச்சர் உழையர் ஆக

விளக்கம்

அரசனின் பள்ளியறை திரையால் இரண்டு அறைகளாகப் பகுக்கப்பட்டிருந்தது. ஒருபக்க அறையில் அரசன் படுத்திருந்தான். மறுபக்க அறையில் ஊமை மிலேச்சர் மணிவிளக்கம் வைத்துக்கொண்டு மெய்க்காப்பாளராக விளங்கினர். மண்டு அமர் நசையொடு கண்படை பெறாஅது,

அரசனது சிந்தனை

எடுத்து எறி எஃகம் பாய்தலின், புண் கூர்ந்து,
பிடிக்கணம் மறந்த வேழம் வேழத்துப்
பாம்பு பதைப்பன்ன பருஉக் கை துமிய, 70
தேம் பாய் கண்ணி நல் வலம் திருத்தி,
சோறு வாய்த்து ஒழிந்தோர் உள்ளியும்; தோல் துமிபு
வைந் நுனைப் பகழி மூழ்கலின், செவி சாய்த்து,
உண்ணாது உயங்கும் மா சிந்தித்தும்;
ஒரு கை பள்ளி ஒற்றி, ஒரு கை 75
முடியொடு கடகம் சேர்த்தி, நெடிது நினைந்து
பாசறையில் வெற்றி முழக்கம்

பகைவர்ச் சுட்டிய படை கொள் நோன் விரல்,
நகை தாழ் கண்ணி நல் வலம் திருத்தி,
அரசு இருந்து பனிக்கும் முரசு முழங்கு பாசறை

விளக்கம்

ள்ளிகொண்டிருக்கும் அரசனின் நினைவோட்டமும் காட்சியும் போரைப் பற்றிய நினைவு. அரசனுக்குத் தூக்கம் வரவில்லை. வேல் பாய்ந்த புண் வலியால் தன் பெண்யானை பற்றிய நினைவு இல்லாமல் கிடக்கும் ஆண்யானை , வெட்டுப்பட்ட சில யானைக் கைகள் பாம்பு பதைப்பது போல் துடித்த காட்சி , அரசனின் வெற்றியை

வாழ்த்திக்கொண்டே செஞ்சோற்றுக்கடன் கழித்து மாண்டவர்கள் , தோலிலே அம்பு பாய்ந்த வலியால் உணவு கொள்ளாமல் தள்ளாடிச் செவிகளைச் சாய்த்துக்கொண்டு கிடக்கும் குதிரை ஆகியவற்றைச் சிந்தித்துக்கொண்டு, ஒரு கை தன் தலைக்கு முட்டுக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும் நிலையில் மற்றொரு கையின் விரல் நண்டுக் கொடுக்கு போல் பகைவரைச் சுட்டிய வண்ணம் காட்டிக்கொண்டு அரசன் பள்ளியில் கிடந்தான். அவன் சுட்டிக்காட்டிய அரசர்கள் அவனது வெற்றியைப் பாராட்டிக்கொண்டு நடுங்கியவண்ணம் நின்றனர்.

தலைவனது பிரிவினால் தலைவி பெற்ற துயரம்

இன் துயில் வதியுநன் காணாள். துயர் உழந்து, 80
 நெஞ்சு ஆற்றுப்படுத்த நிறை தபு புலம்பொடு,
 நீடு நினைந்து, தேற்றியும், ஓடு வளை திருத்தியும்,
 மையல் கொண்டும், ஓய்யென உயிர்த்தும்,
 ஏ உறு மஞ்சையின் நடுங்கி, இழை நெகிழ்ந்து,
 பாவை விளக்கில் பருஉச் சுடர் அழல, 85
 இடம் சிறந்து உயரிய எழு நிலை மாடத்து,
 முடங்கு இறைச் சொரிதரும் மாத் திரள் அருவி
 இன் பல் இமிழ் இசை ஓர்ப்பனள் கிடந்தோள்

விளக்கம்

பாசறையில் இருக்கும் தலைவன் பிரிவால் தலைவிக்கு உறக்கம் வரவில்லை. கவலை மேலிடுகிறது. நெஞ்சை அவனிடம் செலுத்திப் புலம்பும் நீண்ட நினைவோடு தன்னைத் தானே தெற்றிக்கொள்கிறாள். கழன்றோடும் வளையல்களைத் திருத்திக்கொள்கிறாள். என்றாலும் ஆசை விடவில்லை. 'ஓய்' எனப் பெருமூச்சு விடுகிறாள். அம்பு பாய்ந்த மயில் போல நடுங்குகிறாள். அணிகலன்கள் கழன்று விழுகின்றன. அருகில் பாவை-விளக்கு ஒளி வீசிக்கொண்டிருக்கிறது. இவள் இருக்கும் எழுநிலை மாடத்தின் (ஏழடுக்கு மாளிகையின்) வளைந்த பகுதி ஒன்றில் அருவி கொட்டும் ஓசையைக் கேட்டு நினைவை மாற்ற முயன்றுகொண்டிருக்கிறாள்.

அஞ்செவி நிறைய ஆலின வென்று, பிறர்

அரசன் வெற்றியுடன் மீண்டு வருதல்

வேண்டு புலம் கவர்ந்த, ஈண்டு பெருந் தானையொடு, 90
விசயம், வெல் கொடி உயரி, வலன் ஏர்பு,
வயிரும் வளையும் ஆர்ப்ப, அயிர

விளக்கம்

அருவி ஓசையைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த தலைவியின் காதுகள் நிறையும்படி அரசனின் வெற்றி முழக்க ஒலி கேட்கிறது. பகைவரின் நாட்டைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு, அவர்களின் படையையும் தன் படையுடன் செர்த்துக்கொண்டு , வெற்றிக்கொடியை உயர்த்தியவண்ணம் மீள்வோர் சங்கும் , கொம்பும் முழங்கும் ஒலி கேட்கிறது.

மழையினால் செழித்த முல்லை நிலம் காணுதல்
செறி இலைக் காயா அஞ்சனம் மலர,
முறி இணர்க் கொன்றை நன் பொன் கால,
கோடல் குவி முகை அங்கை அவிழ, 95
தோடு ஆர் தோன்றி குருதி பூப்ப,
கானம் நந்திய செந் நிலப் பெரு வழி,
வானம் வாய்த்த வாங்கு கதிர் வரகின்,
திரி மருப்பு இரலையொடு மட மான் உகள,
எதிர் செல் வெண் மழை பொழியும் திங்களில் 100

விளக்கம்

காயா அஞ்ச நிறத்தில் (கருநீலம்) பூத்தது. கொன்றை பொன் நிறத்தில் பூத்தது. கோடல் பூ கைவிரல்கள் போல் விரிந்து பூத்தது. தோன்றிப் பூ குருதி நிறத்தில் சிவப்பாகப் பூத்தது. இப்படிப் பூத்திலுக்கும் முல்லை நிலத்தின் வரகக் கொல்லையில் மான்கள் துள்ளி விளையாடின.

அரசனது தேரின் வருகை

முதிர் காய் வள்ளிஅம் காடு பிறக்கு ஒழிய,
துனை பரி துரக்கும் செலவினர்
வினை விளங்கு நெடுந் தேர் பூண்ட மாவே.

விளக்கம்

வள்ளிக் கிழங்கு முதிர்திருக்கும் முல்லைக் காட்டில் அரசனின் தேர்க்குதிரைகளை தேரோட்டி விரைவாகச் செலுத்துக்கொண்டிருந்தான்.

அலகு - 3

அற இலக்கியம்

திருக்குறள் - அறன் வலியுறுத்தல் அதிகாரம்

1. சிறப்புஈனும் செல்வமும் ஈனும் அறத்தினூஉங்கு
ஆக்கம் எவனோ உயிர்க்கு.

விளக்கம்

அறம் மறுமைக்கான முத்தியும் தரும் ; இம்மைக்கான செல்வமும் தரும். அதனால் அறத்தைக் காட்டிலும் மேலான செல்வம் மக்களுக்கு வேறு யாது உள்ளது?

2. அறத்தினூஉங்கு ஆக்கமும் இல்லை அதனை
மறத்தலின் ஊங்கில்லை கேடு.

விளக்கம்

ஒருவருடைய வாழ்கைக்கு அறத்தைவிட நன்மையானதும் இல்லை: அறத்தைப் போற்றாமல் மறப்பதைவிடக் கெடுதியானதும் இல்லை.

3. ஒல்லும் வகையான் அறவினை ஓவாதே
செல்லும்வா யெல்லாஞ் செயல்.

விளக்கம்

ஒருவன் தன்னால் இயன்ற வரையில் அறச்செயலைச் செய்யக்கூடிய இடங்களிலெல்லாம் இடைவிடாது செய்தல் வேண்டும்.

4. மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்துஅறன்
ஆகுல நீர பிற.

விளக்கம்

ஒருவன் தன் மனத்தில் குற்றமற்றவனாக இருக்க வேண்டும். அறம் என்பது அவ்வளவே; மனத்தூய்மை இல்லாத மற்றவையெல்லாம் ஆரவாரத் தன்மை உடையவை.

5. அழுக்காறு அவாவெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும்
இழுக்கா இயன்றது அறம்.

விளக்கம்

பொறாமை, ஆசை, சினம், கடுஞ்சொல் ஆகிய இந்த நான்கு குற்றங்களுக்கும்
இடங்கொடுக்காமல் அவற்றைக் கடித்து ஒழுகுவதே அறமாகும்.

6. அன்றறிவாம் என்னாது அறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்கால் பொன்றாத் துணை.

விளக்கம்

இளைஞராக உள்ளவர், பிற்காலத்தில் பார்த்து கொள்ளலாம் என்று எண்ணாமல்
அறம் செய்ய வேண்டும். அதுவே உடல் அழியும் காலத்தில் அழியா துணையாகும்.

7. அறத்தாறு இதுவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானோடு ஊர்ந்தான் இடை.

விளக்கம்

அறவழியில் நடப்பவர்கள் பல்லக்கில் உட்கார்ந்து செல்பவர்களைப் போல
வாழ்க்கையில் வரும் இன்ப துன்பங்கள் இரண்டையும் எளியவாகக் கருதி மகிழ்வுடன்
பயணத்தை மேற்கொள்வார்கள். தீய வழிக்குத் தங்களை ஆட்படுத்திக்
கொண்டவர்களோ பல்லக்கைத் தூக்கிச் சுமப்பவர்களைப் போல இன்பத்திலும் அமைதி
கொள்ளாமல், துன்பத்தையும் தாங்கிக் கொள்ளும் மனப்பக்குவமின்றி வாழ்வையே
பெரும் சுமையாகக் கருதுவார்கள்.

8. வீழ்நாள் படாஅமை நன்றாற்றின் அஃதொருவன்
வாழ்நாள் வழியடைக்கும் கல்.-

விளக்கம்

அறத்தை செய்யாது விட்ட நாள் இல்லை என்று சொல்லும்படி ஒருவன் அறம்
செய்தால், அச்செயலே, அவன் திரும்பப் பிறக்கும் வழியை அடைக்கும் கல் ஆகும்.

9. அறத்தான் வருவதே இன்பம்மற் றெல்லாம்
புறத்த புகழும் இல.

விளக்கம்

அறநெறியில் வாழ்வதன் பயனாக வருவதே இன்பமாகும். அறத்தோடு பொருந்தாமல் வருவன எல்லாம் இன்பம் இல்லாதவை: புகழும் இல்லாதவை.

10. செயற்பால தோரும் அறனே ஒருவற்கு

உயற்பால தோரும் பழி.

விளக்கம்

ஒருவன் வாழ்நாளில் முயற்சி மேற்கொண்டு செய்யத்தக்கது அறமே ; விட்டுவிடத் தக்கவை தீய செயல்களே.

நாலடியார் - பாடல் - 131

நாலடியார் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல் தொகுப்பைச் சேர்ந்த ஒரு தமிழ் நீதி நூல். இது நான்கு அடிகளைக் கொண்ட வெண்பாக்களால் ஆனது. இது சமண முனிவர்களால் இயற்றப்பட்ட நானூறு தனிப்பாடல்களின் தொகுப்பாகக் கருதப்படுகிறது. இதனால் இது நாலடி நானூறு எனவும் பெயர் பெறும். பல சந்தர்ப்பங்களில் இது புகழ் பெற்ற தமிழ் நீதி நூலான திருக்குறளுக்கு இணையாகப் பேசப்படும் சிறப்பைப் பெற்றுள்ளது. வாழ்க்கையின் எளிமையான விடயங்களை உவமானங்களாகக் கையாண்டு நீதி புகட்டுவதில் நாலடியார் தனித்துவம் பெற்று விளங்குகிறது.

நீதிகளைக் கூறுவதில் திருக்குறளும் நாலடியாரும் ஏறக்குறைய ஒரே முறையைப் பின்பற்றுகின்றன. திருக்குறளைப் போன்றே நாலடியாரும் , அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் எனும் முப்பிரிவுகளை உடையதாக விளங்குகிறது. திருக்குறள் இரண்டு அடிகளில் சொல்ல , நாலடியார் நான்கு அடிகளில் சொல்கிறது. திருக்குறள் ஒரே ஆசிரியரால் இயற்றப்பட்டது. நாலடியாரோ சமண முனிவர் நானூறு பேர் பாடிய வெண்பாக்களின் தொகுப்பாகும். "ஆலும் வேலும் பல்லுக்குறுதி; நாலும் இரண்டும் சொல்லுக்குறுதி ' ; 'சொல்லாய்ந்த நாலடி நானூறும் நன்கு இனிது ' ; 'பழகுதமிழ் சொல்லருமை நாலிரண்டில் ' என்கிற கூற்றுகள் இதன் பெருமையை திருக்குறளுக்கு இணையாக எடுத்தியம்புவன.

குஞ்சி யழகும் கொடுத்தானைக் கோட்டழகும்
மஞ்சள் அழகும் அழகல்ல - நெஞ்சத்து
நல்லம்யாம் என்னும் நடுவு நிலைமையால்
கல்வி அழகே அழகு.

தலைமயிரைச் சீர்படுத்தி முடிப்பதால் வரும் அழகும், முந்தானையில்
கரையிட்ட அழகும், மஞ்சள் பூசுவதால் உண்டாகும் அழகும் உண்மை அழகல்ல.
மனத்தளவில் உண்மையாக நடந்துகொள்கிறோம் என்னும் நடுவு நிலையாம் ஒழுக்க
வாழ்க்கையைத் தரும் கல்வி அழகே மிக உயர்ந்த அழகாம்.

நான்மணிக்கடிகை

நான்மணிக்கடிகை என்பது நான்கு இரத்தினத் துண்டங்கள் என்னும் பொருளைத்
தரும். ஒவ்வொரு பாடலிலும் நான்கு சிறந்த கருத்துக்களைக் கூறுவதால் இப் பெயர்
பெற்றது. இதனை இயற்றியவர் விளம்பி நாகனார் என்பவர். விளம்பி என்பது ஊரைக்
குறிப்பதாகக் கொள்ளலாம். இந் நூலில் உள்ள கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுட்கள்
இரண்டும் மாயவனைப் பற்றியவை. எனவே , நூல் ஆசிரியர் வைணவ சமயத்தினர்
என்று கொள்ளலாம். கடவுள் வாழ்த்து நீங்கலாக 101 செய்யுட்கள் உள்ளன. 'மதி
என்னும் மாயவன் ' என்ற கடவுள் வாழ்த்தும் , 'கற்ப, கழிமடம் அஃகும் ' (27), 'இனிது
உண்பான் என்பான் ' (58), என்னும் செய்யுட்களும் பஃறொடை வெண்பாக்கள். ஏனைய
அனைத்தும் நேரிசை, இன்னிசை, அளவியல் வெண்பாக்கள்.

பாடல்

நிலத்துக்கு அணியென்ப நெல்லும் கரும்பும்
குளத்துக்கு அணியென்ப தாமரை பெண்மை
நலத்துக்கு அணியென்ப நாணம் தனக்கு அணியாம்
தான்செல் உலகத்து அறம்

விளக்கம்

பசுமையாகக் காணப்படும் நெல்லும் , கரும்பும் வயலுக்கு அழகைத் தருகின்றன.
நீர் நிறைந்த குளத்திற்குத் தாமரைக் கொடியின் இலையும் மலரும் அழகைத்

தருகின்றன. பெண்மைக்கு அழகு நாணமுடைமை. அதுபோல பிறருக்குச் செய்கின்ற அறச் செயல்கள் ஒரு மனிதனுக்கு அழகைத் தருகின்றன.

பழமொழி நானூறு

சங்கம் மருவிய காலத் தமிழ் நூல் தொகுப்பான பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று பழமொழி நானூறு. அதன் சிறப்புப் பாயிரத்தையும் , கடவுள் வணக்கத்தையும் சேர்த்து நாலடியால் அமைந்த நானூற்றொரு (401) பாடல்களைக் கொண்டது. இது முன்றுறையர் அல்லது முன்றுறை அரையனார் என்னும் சமண முனிவரால் இயற்றப்பட்டது. இதன் ஒவ்வொரு பாட்டிலும் ஒரு பழமொழி சார்ந்த நீதி கூறப்படுவதால் பழமொழி நானூறு என்ற பெயர் பெற்றுள்ளது. இதன் காலம் கி. பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டு ஆகும். இந்நூலில் 34 தலைப்புகளின் கீழ் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

பாடல்

தந்நடை நோக்கார் தமர்வந்த வாறறியார்
செந்நடை சேராச் சிறியார்போல் ஆகாது
நின்னடை யானே நடவத்தா நின்னடை
நின்னின் றறிகிற்பார் இல்.

தம் நடை நோக்கார், தமர் வந்தவாறு அறியார், செந் நடை சேராச் சிறியார்போல் ஆகாது, நின் நடையானே நட அத்தா! நின் நடை நின் இன்று அறிகிற்பார் இல். சிறுமைக் குணமுடையவர் தம் நடத்தையைத் தாம் எண்ணிப் பார்ப்பதில்லை. தாம் எப்படி இந்த நிலைமைக்கு வந்தோம் என்றும் எண்ணிப் பார்ப்பதில்லை. செம்மையான நன்னடத்தையைக் கடைப்பிடிப்பதில்லை. இத்தகைய சிறியார் போல நீ நடந்துகொள்ளக் கூடாது. உன்னுடைய பெருமைக்கு ஏற்ற நடத்தையைப் பின்பற்றுக. உன்னுடைய நடத்தையை உன்னைத் தவிர வேறு யார் அறிந்துகொள்ள முடியும் ? ஆதலால் உன் பெருமைக்கு ஏற்ற நடத்தையை நீதான் பின்பற்ற வேண்டும்.

இனியவை நாற்பது

இனியவை நாற்பது பூதஞ்சேந்தனார் இயற்றியது. 40 வெண்பாக்களைக் கொண்டது. நான்கு பாடல்களில் இன்பம் தருவன நான்கினைக் கூறியுள்ளார். மற்ற பாடல்களில் மூன்று மூன்று இன்பங்களை கூறியுள்ளார். இனியவை நாற்பது சங்கம் மருவிய காலத்தை சேர்ந்த தொகுதியான பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஒன்று. இந்நூலில் ஒவ்வொரு பாடலிலும் வாழ்க்கையில் நன்மை தரும் கருத்துக்களைத் தேர்ந்தெடுத்து 'இனிது' என்ற தலைப்பிட்டு அமைத்திருப்பதால் 'இனியவை நாற்பது' என்று பெயர். சிற்றிலக்கியங்களில் நானாற்பது (நாற்பது) என்னும் வகையை சேர்ந்தது. இவர் சிவன், திருமால் மற்றும் பிரம்மன் ஆகிய மூன்று இறைவனையும் பற்றி பாடியுள்ளார். இவரது காலம் கி..பி. 725 முதல் 750 வரை ஆகும்.

பாடல்

இளமையை மூப்பு என்று உணர்தல் இனிதே
கிளைஞர்மாட்டு அச்ச இன்மை கேட்டல் இனிதே
தட மென் பணை தோள் தளிர் இயலாரை
விடம் என்று உணர்தல் இனிது

விளக்கம்

இளவயதிலேயே முதுமை தருகின்ற மனப்பக்குவம் பெற்றிருப்பது இனிது. சுற்றத்தார்கள் அன்புமொழி கூறுபவராக அமைவது இனிது. மென்மையான மூங்கில் போன்ற தோள்களைக் கொண்ட பிற மகளிர் நஞ்சைப் போன்றவர் எனத் தெளிந்து விட்டு விலகிவிடுதல் இனிது

அலகு - 4

காப்பிய இலக்கியம்

சிலப்பதிகாரம்

வழக்குரை காதை

பாடல்

ஆங்கு,

‘குடையொடு கோல் வீழ் நின்று நடுங்கும்
கடை மணியின் குரல் காண்பென்-காண், எல்லா!
திசை இரு-நான்கும் அதிர்ந்திடும்; அன்றி,
கதிரை இருள் விழுங்கக் காண்பென்-காண், எல்லா!
விடும் கொடி வில் இர; வெம் பகல் வீழும்
கடுங் கதிர் மீன்: இவை காண்பென்-காண், எல்லா

விளக்கம்

அரண்மனை வாயில் காவலன் முன் கண்ணகி பேசுகிறாள். எல்லா! (வாயில் காவலனே) அரசன் தன் குடையும் கோலும் விழ , அரண்மனை வாயில் மணி ஒலிப்பதை நான் காணப்போகிறேன். எட்டுத் திசையும் அதிரவும் , சூரியனைப் பட்டப்பகலில் இருள் விழுங்கவும் நான் காணப்போகிறேன். வானவில் ஒடிந்து விழவும், பகலில் விண்மீன்கள் உதிரவும் நான் காணப்போகிறேன்.

பாடல்

செங்கோலும், வெண்குடையும்,
செறி நிலத்து மறிந்து வீழ்தரும்;
நம் கோன்-தன் கொற்ற வாயில்
மணி நடுங்க, நடுங்கும் உள்ளம்;
இரவு வில் இடும்; பகல் மீன் விழும்;
இரு-நான்கு திசையும் அதிர்ந்திடும்

வருவது ஓர் துன்பம் உண்டு;
மன்னவற்கு யாம் உரைத்தும்' என

விளக்கம்

வாயில் காவலன் கண்ணகி சொன்ன சொற்கள் நிகழ்வதாக எண்ணிப் பார்க்கிறான். செங்கோலும் குடையும் நிலத்தில் விழுகின்றன. வாயில் மணி நடுங்கி ஒலிக்கிறது. இரவில் வானவில் தோன்றுகிறது. பகலில் விண்மீன்கள் உதிர்கின்றன. எட்டுத் திசையும் அதிர்கிறது. அரசனுக்கு துன்பம் வரப்போகிறது. அரசனுக்குச் சொல்லுவோம் என்று நினைக்கிறான்.

பாடல்

ஆடி ஏந்தினர், கலன் ஏந்தினர்,
அவிர்ந்து விளங்கும் அணி இழையினர்;
கோடி ஏந்தினர், பட்டு ஏந்தினர்,
கொழுந் திரையலின் செப்பு ஏந்தினர்,
வண்ணம் ஏந்தினர், சுண்ணம் ஏந்தினர்,
மான்மதத்தின் சாந்து ஏந்தினர்,
கண்ணி ஏந்தினர், பிணையல் ஏந்தினர்,
கவரி ஏந்தினர், தூபம் ஏந்தினர்:
கூனும், குறளும், ஊமும், கூடிய
குறுந் தொழில் இளைஞர் செறிந்து சூழ்தர;
நரை விரைஇய நறுங் கூந்தலர்,
உரை விரைஇய பலர் வாழ்த்திட
'ஈண்டு நீர் வையம் காக்கும்
பாண்டியன் பெருந்தேவி! வாழ்க' என,
ஆயமும் காவலும் சென்று
அடியீடு பரசி ஏத்த;
கோப்பெருந்தேவி சென்று தன்
தீக் கனாத் திறம் உரைப்ப-
அரிமான் ஏந்திய அமளிமிசை இருந்தனன்,
திரு வீழ் மார்பின் தென்னவர் கோவே

விளக்கம்

கோப்பெருந்தேவி தான் கண்ட தீய கனவினைச் சொல்ல அரியணையில் இருக்கும் மன்னனிடம் செல்கிறாள். அவளுடன் மங்கலப் பொருள்கள் பலவற்றை எடுத்துக்கொண்டு அணிகலன் பூண்ட அவளது தோழிமார் செல்கின்றனர். முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி, அணிகலன்கள், வெற்றிலைப் பாக்குப் பெட்டி, வண்ணப் பொடிகள், சுண்ணப் கொடிகள், மன்மதச் சாந்து, கண்ணியாகத் தொடுத்த பூ, மாலையாகத் தொடுத்த பூ, விசிறும் கவரி, நறுமணப் புகை போன்றவற்றை எடுத்துக்கொண்டு சென்றனர். அவர்கள் கூனர், குள்ளக் குறளர், ஊமையர், இளையர், நரமயிர் கலந்த கூந்தலர் என்னும் நிலையினராகவும் இருந்தனர். இங்கு உலகம் காக்கும் பாண்டியனின் பெருந்தேவி வாழ்க - என்று வாழ்த்திக்கொண்டு சென்றனர். இப்படி, தோழிமாரும், காவலரும் சூழ்ந்து வரச் சென்ற கோப்பெருந்தேவி, தான் கண்ட தீய கனாவினைக் கணவன் பாண்டியனிடம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தாள். அப்போது, திருமகள் விரும்பும் மார்பினை உடைய தென்னவர்களின் கோமகன் அரியணையில் வீற்றிருந்தான். இது அங்கே நிகழ்ந்தது. இங்கே வேறொன்று நிகழ்கிறது.

பாடல்

இப்பால்,

‘வாயிலோயே! வாயிலோயே!

அறிவு அறைபோகிய பொறி அறு நெஞ்சத்து,

இறை முறை பிழைத்தோன் வாயிலோயே!

“இணை அரிச் சிலம்பு ஒன்று ஏந்திய கையள்,

கணவனை இழந்தாள், கடைஅகத்தாள்” என்று

அறிவிப்பாயே! அறிவிப்பாயே!’ என

விளக்கம்

கண்ணகி காவலனிடம் கூறுகிறாள். வாயில் காவலனே! ஆளும் முறைமையில் பிழை செய்தவன் வாயிலைக் காப்பவனே! இரண்டு சிலம்புகளில் ஒன்றைக் கையில் ஏந்திக்கொண்டு, கணவனை இழந்த ஒருருத்தி உன்னைக் காண வாயிலில் காத்திருக்கிறாள் - என்று அரசனுக்கு அறிவிப்பாயாக.

பாடல்

வாயிலோன், 'வாழி! எம் கொற்கை வேந்தே, வாழி!
தென்னம் பொருப்பின் தலைவ, வாழி!
செழிய, வாழி! தென்னவ, வாழி!
பழியொடு படராப் பஞ்சவ, வாழி!
அடர்த்து எழு குருதி அடங்காப் பசுந் துணிப்
பிடர்த் தலைப் பீடம் ஏறிய மடக்கொடி,
வெற்றி வேல் தடக்கைக் கொற்றவை, அல்லள்;
அறுவர்க்கு இளைய நங்கை, இறைவனை
ஆடல் கண்டருளிய அணங்கு, சூர் உடைக்
கானகம் உகந்த காளி, தாருகன்
பேர் உரம் கிழித்த பெண்ணும், அல்லள்;
செற்றனள் போலும்; செயிர்த்தனள் போலும்;
பொன் தொழில் சிலம்பு ஒன்று ஏந்திய கையள்;
கணவனை இழந்தாள் கடைஅகத்தாளே;
கணவனை இழந்தாள் கடைஅகத்தாளே' என

விளக்கம்

வாயிலோன் வேந்தனுக்குத் தெரிவிக்கிறான். வாழி! கொற்கை வேந்தே பொதியமலைத் தலைவனே செழிய தென்னவ பழிப் பக்கம் செல்லாத பஞ்சவ வாழி ஒருத்தி வேந்தனைக் காண அரண்மனை வாயிலில் நிற்கிறாள். அவள் காளி போல் காணப்படுகிறாள். ஆனால், காளி அல்லள். வெட்டிய தலையைக் குருதி ஒழுகக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு வெற்றி வேலுடன் மேடையில் நிற்கும் கொற்றவை அல்லள். ஏழு பெண்களில் இளையவளாகிய சாமுண்டியும் அல்லள். இறைவன் சிவபெருமானின் ஆட்டத்தைக் கண்டு அருளிய அணங்கு அல்லள். அச்சம் தரும் காட்டில் வாழ விரும்பும் காளி அல்லள். தாருகன் என்னும் அரக்கனின் நெஞ்சைப் பிளந்த பெண்ணும் அல்லள். நெஞ்சில் கறுவு கொண்டவள் போலவும் , பெருஞ்சினம் கொண்டவள் போலவும் காணப்படுகிறாள். பொன்னால் செய்யப்பட்ட சிலம்பு ஒன்றைகைக் கையில் ஏந்திக்கொண்டிருக்கிறாள். கணவனை இழந்தவள். அரண்மனை வாயிலில் வேந்தைக் காணக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறாள். வேந்தே வேந்தே என்று

மீண்டும் மீண்டும் கூறுதல் வேந்தனைப் போற்றுதலும் , பணிவுடைமையும் ஆம்.
கடையகத்தாள் என இருமுறை கூறுவது நடுக்கத்தாலும் , வேந்தைப் பார்க்காமல்
போகமாட்டாள் என்பதையும் குறிப்பன.

பாடல்

‘வருக, மற்று அவள் தருக, ஈங்கு’ என-
வாயில் வந்து, கோயில் காட்ட,
கோயில் மன்னனைக் குறுகினள் சென்றுழி

விளக்கம்

அவள் வரட்டும் என்று பாண்டியன் ஒப்புதல் அளித்தான். வாயில் காப்பவன்
திரும்பி வந்து உள்ளே செல்லுமாறு கூறினான். கண்ணகி வேந்தனை அணுகினாள்.

பாடல்

‘நீர் வார் கண்ணை, எம் முன் வந்தோய்!
யாரையோ, நீ? மடக்கொடியோய்!’ என

விளக்கம்

கண்ணீரை வடித்துக்கொண்டு என்முன் வந்து நிற்கிறாய். பெண்ணே! நீ யார் ?
என வேந்தன் வினவினான்.

பாடல்

‘தேரா மன்னா! செப்புவது உடையேன்;
எள் அறு சிறப்பின் இமையவர் வியப்ப,
புள் உறு புன்கண் தீர்த்தோன்; அன்றியும்,
வாயில் கடை மணி நடு நா நடுங்க,
ஆவின் கடை மணி உகு நீர் நெஞ்சு சுட, தான் தன்
அரும்பெறல் புதல்வனை ஆழியின் மடித்தோன்
பெரும் பெயர்ப் புகார் என் பதியே; அவ் ஊர்,
ஏசாச் சிறப்பின், இசை விளங்கு பெருங்கொடி
மாசாத்து வாணிகன் மகனை ஆகி,
வாழ்தல் வேண்டி, ஊழ்வினை துரப்ப

சூழ் கழல் மன்னா! நின் நகர்ப் புகுந்து, இங்கு
என் கால் சிலம்பு பகர்தல் வேண்டி, நிற்பால்
கொலைக்களப் பட்ட கோவலன் மனைவி;
கண்ணகி என்பது என் பெயரே' என

விளக்கம்

ஆராய்ந்து பார்க்காத மன்ன! நான் சொல்வதைக் கேள். என் நாட்டு வேந்தன் பறவைக்கே துன்பம் தீர்த்தவன். என் நாட்டு வேந்தன் பசுவின் துன்பத்தைப் போக்கத் தன் மகனையே தேர் ஏற்றிக் கொன்றவன். அவன் ஊர் புகார் நகரம் என் ஊர். அவ்வூர் வணிகன் மாசாத்துவான். அவன் பிறர் பழிக்காத சிறப்பினை உடையவன். புகழ் பெற்ற அவனுக்கு மகனாகப் பிறந்தவன் என் கணவன். வாழ்வதற்காக உன் ஊருக்கு வந்தோம். ஊழ்வினை துரத்திக்கொண்டு வர வந்தோம். என் கால் சிலம்பினை விற்பதற்காக அவர் வந்தார். உன்னால் கொலைக்களத்தில் மாண்டுபோனார். அவர் பெயர் கோவலன். அவர் மனைவி நான். என் பெயர் கண்ணகி - என்று கூறினாள்.

பாடல்

'பெண் அணங்கே!
கள்வனைக் கோறல் கடுங் கோல் அன்று;
வெள் வேல் கொற்றம்-காண்' என- ஒள்-இழை

விளக்கம்

பெண் அணங்கே (தெய்வம், பேய், அழகி) கள்வனைக் கொல்வது கடுங்கோல் அன்று. தூய வேல் செய்யவேண்டிய ஆட்சி என்று பாண்டியன் கண்ணகிக்கு விளக்கம் தந்தான். பின் கண்ணகி சொல்கிறாள்.

பாடல்

'நல் திறம் படராக் கொற்கை வேந்தே!
என் கால் பொன் சிலம்பு மணி உடை அரியே' என

விளக்கம்

நன்கு திறம்பட எண்ணிப் பார்க்காத கொற்கை வேந்தே! என் கால் சிலம்பின் உள்ளே இருப்பவை மணிக் கற்கள் - என்று கண்ணகி தெரிவித்தாள்.

பாடல்

‘தேமொழி! உரைத்தது செவ்வை நல் மொழி;
யாம் உடைச் சிலம்பு முத்து உடை அரியே;
தருக’ எனத் தந்து, தான் முன் வைப்ப

விளக்கம்

தேன் போன்ற மொழியை கண்ணகி உரைத்தது செவ்விய வழக்கு. யாம் வைத்திருக்கும் சிலம்பின் உள்ளே இருக்கும் பரல் முத்து. எம் சிலம்பையும், அவன் கையில் இருந்த சிலம்பையும் இங்குக் கொண்டு வருக என்று சொல்லிக் கொண்டு வந்து வேந்தன் தன் முன் வைத்தான்.

பாடல்

கண்ணகி அணி மணிக் கால் சிலம்பு உடைப்ப,
மன்னவன் வாய்முதல் தெறித்தது, மணியே- மணி கண்டு,
தாழ்ந்த குடையன், தளர்ந்த செங்கோலன்,
‘பொன் செய் கொல்லன்-தன் சொல் கேட்ட
யனோ அரசன்? யானே கள்வன்;
மன்பதை காக்கும் தென் புலம் காவல்
என் முதல் பிழைத்தது; கெடுக என் ஆயுள்! என
மன்னவன் மயங்கி வீழ்ந்தனனே- தென்னவன்
கோப்பெருந்தேவி குலைந்தனள் நடுங்கி,
‘கணவனை இழந்தோர்க்குக் காட்டுவது இல்’ என்று
இணை அடி தொழுது வீழ்ந்தனளே, மடமொழி

விளக்கம்

கண்ணகி தன் கையில் இருந்த காற்சிலம்பையும் , தன் கணவனிடமிருந்து கைப்பற்றப்பட்டதாக அரசன் முன்வைத்த சிலம்பையும் அவையில் உடைத்தாள். அதன் உள்ளே இருந்த மணிக்கற்களில் ஒன்று அரசன் வாயில் தெறித்தது.

அவன் வெண்கொற்றக் குடை சாய்ந்தது. அவன் கையிலிருந்த செங்கோல் விழுந்தது. “பொன் செய்யும் கொல்லன் சொல்லைக் கேட்டுத் தீர்ப்பு வழங்கிய யானோ அரசன் ? யானே திருடன். மக்களைக் காக்கும் தென்புலப் பாண்டியர் ஆட்சி என்னை முதலாக்கிக்கொண்டு பிழை செய்துவிட்டது. என் ஆயுள் கெட்டொழியட்டும்”

என்று சொல்லிக்கொண்டு மயங்கி விழுந்து உயிர் துறந்தான். தென்னவனின் கோப்பெருந்தேவியும் நிலை குலைந்தாள். நடுங்கினாள். "கணவனை இழந்தவருக்குக் காட்டுவது வேறொன்றும் இல்லை" என்று சொல்லிக்கொண்டு கணவன் அடிகளைத் தொழுதவண்ணம் விழுந்து உயிர் துறந்தாள்.

வெண்பா

‘அல்லவை செய்தார்க்கு அறம் கூற்றம் ஆம்’ என்னும்,
பல் அவையோர் சொல்லும் பழுது அன்றே-பொல்லா
வடுவினையே செய்த வய வேந்தன் தேவி!
கடு வினையேன் செய்வதூஉம் காண்

விளக்கம்

அறம் அல்லாதவை செய்தவர்களுக்கு அறக்கடவுளே கூற்றமாக வரும் என்று பல அவைகளில் பெருமக்கள் சொன்ன உரை பழுது அன்று. வேந்தன் தேவியாகிய நான் வடு உண்டாக்கும் குற்றம் செய்தேன். அது கடுமையான வினை. நான் செய்வதைப் பாருங்கள் என்று கூறினாள். - அரசி சொல்வது போல் அமைந்துள்ள பாடல்.

பாடல்

காவி உகு நீரும், கையில் தனிச் சிலம்பும்,
ஆவி குடிபோன அவ் வடிவும், பாவியேன்!
காடு எல்லாம் சூழ்ந்த கருங் குழலும்-கண்டு, அஞ்சி,
கூடலான் கூடு ஆயினான்

விளக்கம்

கண்ணகியின் காவி மலர் போன்ற கண்களிலிருந்து உகும் நீரும் , கையில் இருந்த ஒப்பற்ற சிலம்பும் , காடு போல் விரிந்த கூந்தலும் , ஆவி குடிபோன அவள் வடிவழகும், பாவியேனாகிய பாண்டியன் கண்டு அஞ்சிக் கூடல் அரசன் உயிரில்லாத உடம்புக் கூடு ஆயினான். - அரசன் சொல்வது போல் அமைந்த பாடல்.

பாடல்

மெய்யில் பொடியும், விரித்த கருங் குழலும்,
கையில் தனிச் சிலம்பும், கண்ணீரும், வையைக் கோன்

கண்டளவே தோற்றான்; அக் காரிகை-தன் சொல் செவியில்
உண்டளவே தோற்றான், உயிர்

விளக்கம்

உடம்பில் புழுதியும் , விரித்த கருங்கூந்தலும் , கையில் ஒப்பற்ற சிலம்பும் ,
கண்ணில் நீரும் , கண்ட அளவிலேயே வையை அரசன் தோற்றுப் போய்விற்றான்.
கண்ணகியின் சொல்லைக் காதில் கேட்டவுடனேயே உயிரையும் தொலைத்துவிட்டான்.

மணிமேகலை

பாத்திரம் பெற்ற காதை

மணிமேகலை கதைச் சுருக்கம்

ஐம்பெருங்காப்பியங்களில் ஒன்றான மணிமேகலை , சிலப்பதிகாரத்தின்
தொடர்ச்சியாகவே கருதப்பட்டு வருகின்றது. இக்காப்பியத்தில் கதாநாயகியாக வலம்
வரும் மணிமேகலை கோவலனுக்கும் மாதவிக்கும் பிறந்த மகளாவாள்.
மணிமேகலை, இள வயதிலேயே துறவறம் பூண்டு அமுதசுரபி மூலம் மக்களின்
பசியைப் போக்கும் மேன்மைச் செயலை மேற்கொள்ளும் பாத்திரமாகவே
இக்காப்பியத்தில் வலம் வருகிறாள். இக்காப்பியம் உலக மக்களுக்குப் புத்த மதக்
கோட்பாட்டினைத் தெரிவிக்கும் வண்ணம் அமைந்திருந்தாலும் , இதில் பல
அறக்கருத்துகள் நம் வாழ்வுக்குத் துணை புரியும் வகையில் இடம்பெற்றுள்ளன.

பாத்திரம் பெற்ற காதை

மணிமேகலையில் 30 காதைகளில் 11 வது காதையாகப் 'பாத்திரம் பெற்ற
காதை' இடம்பெற்றுள்ளது.² இக்காதையில்தான், மணிமேகலை அள்ள அள்ள குறையாத
அமுதசுரபியைப் பெற்ற நிகழ்வு இடம்பெறுகிறது. மணிமேகலை தன் தோழி
சுதமதியுடன் நந்தவனத்தில் மலர் கொய்யும் போது , அங்கு அவளைத் துரத்தி வந்த
உதயகுமாரன் எனும் இளவரசனிடமிருந்து தப்பும் பொருட்டு ஒரு பளிங்கு அறையில்
புகுந்தாள். அங்கிருந்து அவள் மணிமேகலா தெய்வத்தால் மணிபல்லவத் தீவிற்குக்
கொண்டுச் செல்லப்பட்டாள். அத்தீவில் இருந்த புத்த பீடிகையை வணங்கி பழம்
பிறப்பை அறிகிறாள். பின்பு அங்குத் தோன்றிய தீவதிலகையிடம் தன்னைப் பற்றி

கூறி, முன்னொரு காலத்தில் ஆபுத்திரனால் கைவிடப்பட்ட அமுதசுரபியைப் பெறுகிறாள். அதன் பின் தீவதிலகை அவளுக்கு அறங்கள் சிலவற்றை உரைக்கிறாள்.

மணிமே கலாதெய்வம் நீங்கிய பின்னர்
மணிபல் லவத்திடை மணிமே கலைதான்
வெண்மணல் குன்றமும் விரிபூஞ் சோலையும்
தண்மலர்ப் பொய்கையும் தாழ்ந்தனள் நோக்கிக்
காவதம் திரியக் கடவுள் கோலத்துத்
தீவ திலகை செவ்வனந் தோன்றிக்
கலம்கவிழ் மகளிரின் வந்துஈங்கு எய்திய
இலங்குதொடி நல்லாய் யார்நீ என்றலும்

விளக்கம்

மணிமேகலா தெய்வம் நீங்கிய பின்னர் மணிபல்லவத் தீவில் மணிமேகலை மலர்க்குன்றம், பூஞ்சோலை, மலர்ப் பொய்கை முதலான இடங்களில் காவத தூரம் அலைந்து திரிந்து இளைப்பாறிக்கொண்டிருந்தாள். தீவதிலகை என்னும் பெண் கடவுள் கோலத்தில் அவள் முன் தோன்றினாள். "கப்பல் கவிழ்ந்து தப்பி வந்த மகள் போல் காணப்படுகிறாயே, நீ யார்? என மணிமேகலையை வினவினாள்.

எப்பிறப் பகத்துள் யார்நீ என்றது
பொன்கொடி அன்னாய் பொருந்திக் கேளாய்
போய பிறவியில் பூமியங் கிழவன்
இராகுலன் மனையான் இலக்குமி என்பேர்
ஆய பிறவியில் ஆடலங் கணிகை
மாதவி ஈன்ற மணிமே கலையான்
என்பெயர்த் தெய்வம் ஈங்குஎனைக் கொணரஇம்
மன்பெரும் பீடிகை என்பிறப்பு உணர்ந்தேன்
ஈங்குஎன் வரவுஇதுஈங்கு எய்திய பயன்இது
பூங்கொடி அன்னாய் யார்நீ என்றலும்

விளக்கம்

தீவ திலகையிடம் மணிமேகலை சொல்கிறாள். என்னை யார் என்று கேட்டது எந்தப் பிறப்பில்? கடந்த பிறப்பில் நான் இராகுலன் என்பவனின் மனைவி. அப்போது என் பெயர் இலக்குமி. இந்தப் பிறவியில் ஆடல் கணிகை மாதவியின் மகள். இப்போது என் பெயர் மணிமேகலை. மணிமேகலா தெய்வம் என்னை இங்குக் கொண்டுவந்து சேர்த்தது. இந்த பீடிகையைத் தொழுது என் பழம்பிறப்பை உணர்ந்தேன். இங்கு வந்தது இப்படி. இதன் பயன் இது.

ஆயிழை தன்பிறப்பு அறிந்தமை அறிந்த
தீவ திலகை செவ்வனம் உரைக்கும்
ஈங்குஇதன் அயலகத்து இரத்தின தீவத்து
ஓங்குஉயர் சமந்தத்து உச்சி மீமிசை
அறவியங் கிழவோன் அடிஇணை ஆகிய
பிறவி என்னும் பெருங்கடல் விடுஉம்
அறவி நாவாய் ஆங்குஉளது ஆதலின்
தொழுதுவலம் கொண்டு வந்தேன் ஈங்குப்
பழுதுஇல் காட்சிஇந் நன்மணிப் பீடிகை
தேவர்கோன் ஏவலின் காவல் பூண்டேன்
தீவ திலகை என்பெயர் இதுகேள்

விளக்கம்

மணிமேகலா தெய்வம் நீங்கிய பின்னர் மணிபல்லவத் தீவில் மணிமேகலை மலர்க்குன்றம், பூஞ்சோலை, மலர்ப் பொய்கை முதலான இடங்களில் காவத தூரம் அலைந்து திரிந்து இளைப்பாறிக்கொண்டிருந்தாள். தீவதிலகை என்னும் பெண் கடவுள் கோலத்தில் அவள் முன் தோன்றினாள். "கப்பல் கவிழ்ந்து தப்பி வந்த மகள் போல் காணப்படுகிறாயே, நீ யார்? என மணிமேகலையை வினவினாள்.

தரும தலைவன் தலைமையின் உரைத்த
பெருமைசால் நல்அறம் பிறழா நோன்பினர்
கண்டுகை தொழுவோர் கண்டதன் பின்னர்ப்
பண்டைப் பிறவியர் ஆகுவர் பைந்தொடி

அரியர் உலகத்து ஆகுஅவர்க்கு அறமொழி
உரியது உலகத்து ஒருதலை யாக
ஆங்ஙனம் ஆகிய அணியிழை இதுகேள்

விளக்கம்

தரும தலைவன் புத்த பெருமான் உரைத்த பெருமை மிக்க அறநெறியிலிருந்து பிறழா நோன்பினை உடையவர் இந்தப் பீடிகையைக் கண்டு தொழுது பண்டைய பிறவியை உணர்வர். இப்படிப்பட்டவர் இவ்வுலகில் அரியர். நீ இந்தப் பேற்றினைப் பெற்றுள்ளாய். ஆதலின் இதனைக் கேள். இவ்வாறு தீவதிலகை மணிமேகலையிடம் கூறினாள்.

ஈங்குஇப் பெரும்பெயர்ப் பீடிகை முன்னது
மாமலர்க் குவளையும் நெய்தலும் மயங்கிய
கோமுகி என்னும் கொழுநீர் இலஞ்சி
இருதுஇள வேனிலில் எரிகதிர் இடபத்து
ஒருபதின் மேலும் ஒருமூன்று சென்றபின்
மீனத்து இடைநிலை மீனத்து அகவையின்
போதித் தலைவனொடு பொருந்தித் தோன்றும்
ஆபுத் திரன்கை அமுத சுரபினும்
மாபெரும் பாத்திரம் மடக்கொடி கேளாய்
அந்நாள் இந்நாள் அப்பொழுது இப்பொழுது
நின்ஆங்கு வருவது போலும் நேர்இழை

விளக்கம்

இந்தப் பீடிகையின் முன்னர் கோமுகி என்னும் பெயர் கொண்ட இலஞ்சி (குளம்) ஒன்று உள்ளது. குவளை , நெய்தல் முதலான மலர்கள் அதில் பூத்திருக்கும். இளவேனில் பருவத்தில், இடபம் (வைகாசி) மாதம் 13 நாள் சென்ற பின்னர் மீனம் நாள் வரும்போது அமுத சுரபி என்னும் பாத்திரம் தோன்றும். அது போதித் தலைவன் புத்த பெருமானோடு சேர்ந்து தோன்றும். அது ஆபுத்திரன் என்பவன் வைத்துக்கொண்டு அறம் செய்த பாத்திரம். அது தோன்றும் நாள் இன்று. நீ இங்கு இருக்கிறாய். கைக்கொண்டு பயன் பெறுவாயாக - என்று தீவதிலகை மணிமேகலையிடம் கூறினாள்.

ஆங்குஅதின் பெய்த ஆர்உயிர் மருந்து
வாங்குநர் கையகம் வருத்துதல் அல்லது
தாந்தொலைவு இல்லாத் தகைமையது ஆகும்
நறுமலர்க் கோதை நின்ஊர் ஆங்கண்
அறவணன் தன்பால் கேட்குவை இதன்திறம்
என்றுஅவள் உரைத்தலும், -இளங்கொடி விரும்பி
மன்பெரும் பீடிகை தொழுதனள் வணங்கித்
தீவ திலகை தன்னொடும் கூடிக்
கோமுகி வலம்செய்து கொள்கையின் நின்றலும்

விளக்கம்

அந்த அமுதசுரபி பாத்திரத்தில் போட்ட சோறு அள்ள அள்ளக் குறையாது.
வாங்கி உண்போரின் கைதான் வருந்தும். மணிமேமலை! உன் ஊருக்குச் சென்று
அறவண அடிகள் பால் இதன் தன்மையைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்க - என்று
தீவதிலகை கூறினாள். அதனைக் கேட்ட மணிமேகலை தீவதிலகையுடன் சேர்ந்து
பீடிகையைத் தொழுத பின்னர், கோமுகி பொய்கையை வலம்வந்து நின்றனர்.

எழுந்துவலம் புரிந்த இளங்கொடி செங்கையில்
தொழுந்தகை மரபின் பாத்திரம் புகுதலும்.
பாத்திரம் பெற்ற பைந்தொடி மடவாள்
மாத்திரை இன்றி மனமகிழ் எய்தி

விளக்கம்

கோமுகி பொய்கையை வலம்வந்த இளங்கொடி மணிமேகலை கையில்
அமுதசுரபி வந்து நின்றது. அதனைக் கண்ட மணிமேகலை அளவில்லா மகிழ்ச்சி
கொண்டாள்.

மாரனை வெல்லும் வீர நின்அடி
தீநெறிக் கடும்பகை கடிந்தோய் நின்அடி
பிறர்க்குஅறம் முயலும் பெரியோய் நின்அடி
துறக்கம் வேண்டாத் தொல்லோய் நின்அடி
எண்பிறக்கு ஒழிய இறந்தோய் நின்அடி

கண்பிறர்க்கு அளிக்கும் கண்ணோய் நின்அடி
தீமொழிக்கு அடைத்த செவியோய் நின்அடி
வாய்மொழி சிறந்த நாவோய் நின்னடி
நரகர் துயர்கெட நடப்போய் நின்அடி
உரகர் துயரம் ஒழிப்போய் நின்அடி
வணங்குதல் அல்லது வாழ்த்தல்என் நாவிற்கு
அடங்காது என்ற ஆயிழை முன்னர்,
போதி நீழல் பொருந்தித் தோன்றும்
நாதன் பாதம் நவைகெட ஏத்தித்

விளக்கம்

தீவ திலகை சேயிழைக்கும் உரைக்கும்:அமுதசுரபி மணிமேகலை கைக்கு
வந்தது கண்டு மணிமேகலையும் , தீவதிலகையும் புத்த பெருமானை மாறி மாறிப்
போற்றுகின்றனர். காமத்தை வென்ற வீரன். தீநெறி என்னும் கடும்பகையை
விலக்கியவன் அறத்தைப் பிறருக்கு உதவும் வகையில் செய்பவன் இன்ப மேலுலகை
விரும்பாதவன் தன் எண்ணத்தைப் பிறர் நலத்தின் மீது மட்டுமே கொண்டவன்
கண்ணோட்டம் என்னும் இரக்கத்தை வரம்பு கடந்து செலுத்துபவன் தீய சொற்களைக்
கேளாதவன் உண்மை மட்டுமே பேசும் நாவினை உடையவன் துன்புறுவோரின்
துன்பத்தைக் கெடுப்பவன். கொடியவரின் துன்பத்தையும் போக்குபவன் இப்படிப்பட்ட
உன்னை எங்களால் வணங்க முடியுமே அல்லாமல் வாழ்த்துதல் எங்கள் நாவுக்கு
அடங்காது. இவ்வாறு வாழ்த்திய பின்னர் , தீவதிலகை மணிமேகலையிடம்
கூறலானாள்.

குடிப்பிறப்பு அழிக்கும் விழுப்பம் கொல்லும்
பிடித்த கல்விப் பெரும்புணை விடுஉம்
நாண்அணி களையும் மாண்எழில் சிதைக்கும்
பூண்முலை மாதரொடு புறங்கடை நிறுத்தும்
பசிப்பிணி என்னும் பாவிஅது தீர்த்தோர்
இசைச்சொல் அளவைக்கு என்நா நிமிராது

விளக்கம்

பசிப்பிணி என்னும் பாவி என்ன செய்யும்? குடிப்பிறப்புப் பெருமையை அழிக்கும். சிறப்புகள் இல்லாமல் செய்யும். கல்வி என்னும் செல்வத்தைக் கைவிட்டுவிடும். செய்யத் தகாதன செய்வதற்கு நாணும் பண்பினை விலக்கிவிடும். உடல் அழகைக் கெடுத்துவிடும். பெண்ணுக்கு முன் நிற்க முடியாமல் வெளியில் நிறுத்தும். இந்தப் பசிப்பிணியைப் போக்கியவரின் புகழை என் நாவால் முழுமையாகச் சொல்ல இயலாது. - தீவதிலகை இதனைக் கூறி மேலும் தொடர்கிறாள்.

புல்மரம் புகையப் புகைஅழல் பொங்கி
மன்உயிர் மடிய மழைவளம் கரத்தலின்
அரசுதலை நீங்கிய அருமறை அந்தணன்
இருநில மருங்கின் யாங்கணும் திரிவோன்
அரும்பசி களைய ஆற்றுவது காணான்
திருந்தா நாய்ணன் தின்னுதல் உறுவோன்
இந்திர சிறப்புச் செய்வோன் முன்னர்
வந்து தோன்றிய வானவர் பெருந்தகை
மழைவளம் தருதலின் மன்உயிர் ஓங்கிப்
பிழையா விளையுளும் பெருகியது அன்றோ

விளக்கம்

பசிக்கொடுமை புல்லும் மரமும் புகையும்படி , வெயில் சுட்டெரித்து , உயிரினம் மடியுமாறு, மழை வளம் குன்றியது. அப்போது அரசு நிலையைத் துறந்து தவம் மேற்க்கொண்ட அருமறை அந்தணன் விசிவாமித்திரன் நிலமெல்லாம் திரியும்போது , பசியின் கொடுமை தாங்க முடியாமல் தின்னக்கூடாத நாயின் கறியைத் தின்ன முற்படும்போது, முன்னதாக அதனை இந்திரனுக்குப் படைக்கத் தொடங்கினான். அதனைக் கண்ட மழையின் தெய்வம் இந்திரன் நாடு செழிக்க மழை பொழியச் செய்தான்.

ஆற்றுநர்க்கு அளிப்போர் அறவிலை பகர்வோர்
ஆற்றா மாக்கள் அரும்பசி களைவோர்
உலகின் மெய்ந்நெறி வாழ்க்கை

மண்திணி ஞாலத்து வாழ்வோர்க்கு எல்லாம்
உண்டி கொடுத்தோர் உயிர்கொடுத் தோரே
உயிர்க்கொடை பூண்ட உரவோய் ஆகிக்
கயக்குஅறு நல்அறம் கண்டனை என்றலும்

விளக்கம்

துன்பத்தைத் தாங்கிக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு உதவுபவர் , அறச் செயலை
விலைக்கு விற்போர் , துன்பத்தைத் தாங்க முடியாமல் வருந்துவோர் - யாராய்
இருந்தாலும் அவர்களின் பசியைப் போக்குபவர் உலகில் மெய்ந்நெறி வாழ்க்கை
வாழ்பவராகப் போற்றப்படுவர். உலகில் வாழ்பவர் யாராய் இருந்தாலும் அவர்களுக்கு
உணவு கொடுத்தவரே உயிர் கொடுத்தவராக மதிக்கத் தக்கவர். மணிமேகலை!
உயிர்க்கொடை வழங்கும் பேறு பெற்றவளே! நீ குற்றமற்ற நல்லறம் பூண்டு வாழும்
வாழ்க்கையைக் காணப்போகிறாய் - என்று தீவதிலகை கூறினாள்.

விட்ட பிறப்பில்யான் விரும்பிய காதலன்
திட்டி விடம்உணச் செல்உயிர் போவுழி
உயிரொடு வேவேன் உணர்வு ஒழி காலத்து
வெயில்விளங்கு அமயத்து விளங்கித் தோன்றிய
சாது சக்கரன் தனையான் ஊட்டிய
காலம் போல்வதுஓர் கனாமயக்கு உற்றேன்
ஆங்குஅதன் பயனே ஆர்உயிர் மருந்தாய்
ஈங்குஇப் பாத்திரம் என்கைப் புகுந்தது
நாவலொடு பெயரிய மாபெருந் தீவத்து
வித்தி நல்அறம் விளைந்த அதன்பயன்
துய்ப்போர் தம்மனைத் துணிச்சிதர் உடுத்து
வயிறுகாய் பெரும்பசி அலைத்தற்கு இரங்கி
வெயில்என முனியாது புயல்என மடியாது
புறங்கடை நின்று புன்கண் கூர்ந்துமுன்
அறங்கடை நில்லாது அயர்வோர் பலரால்
ஈன்ற குழவி முகங்கண்டு இரங்கித்
தீம்பால் சுரப்போள் தன்முலை போன்றே

நெஞ்சு வழிப்படுஉம் விஞ்சைப் பாத்திரத்து
அகன்சுரைப் பெய்த ஆர்உயிர் மருந்துஅவர்
முகம்கண்டு சுரத்தல் காண்டல்வேட் கையேன்என

விளக்கம்

நான் விட்டுவிட்டு வந்த என் பழம்பிறப்பில் , என் காதல் கணவன் இராகுலன் திட்டிவிடம் என்னும் பாம்பு கடித்து மாண்டான். அவன் எரியும் தீயில் உயிரோடு இறங்கி நானும் இறந்துவிட்டேன். அதற்கு முன்னர் சாதுசக்கரன் என்னும் முனிவனுக்கு உணவளித்து அவன் அருளைப் பெற்றது போன்ற நினைவு இப்போது கனா போல் நினைவுக்கு வருகிறது. அப்போது சாதுசக்கரனுக்கு உணவிட்டதன் பயனே இப்போது அமுதசுரபி பாத்திரம் என் கைக்கு வந்துள்ளது. நாவலந்தீவில் பலர் தன் வயிற்றுப் பசியைப் போக்கும் உணவுக்காக , துய்ப்பவர் வீடுதோறும் வெயில் மழை என்று பார்க்காமல் நின்று அலைகின்றனர். பெற்ற குழந்தையின் முகத்தைப் பார்த்ததும் பால் சுரக்கும் தாய்முலை போல இந்த வியப்புக்குரிய பாத்திரம் உணவு சுரக்கும். பசிப்போர் ஆருயிர் மருந்தாகிய இதன் உணவினை உண்டு மகிழ்வதை நான் காண விரும்புகிறேன். இவ்வாறு மணிமேகலை கூறினாள்.

மறந்தேன் அதன்திரம் நீஎடுத்து உரைத்தனை
அறம்கரி யாக அருள்சுரந்து ஊட்டும்
சிறந்தோர்க்கு அல்லது செவ்வனம் சுரவாது
ஆங்ஙனம் ஆயினை அதன்பயன் அறிந்தனை
ஈங்குநின்று எழுவாய் என்றுஅவள் உரைப்ப

விளக்கம்

தீவதிலகை மணிமேகலையிடம் கூறுகிறாள். பசி போக்குதலின் பயனை நான் சொல்ல மறந்துவிட்டேன். அதன் திறத்தை நீ எடுத்துச் சொல்லிவிட்டாய். அறமே சான்றாக அருளினைச் சுரந்து ஊட்டும் சிறந்தோருக்கு அல்லாமல் மற்றவர்களுக்கு அமுதசுரபி செம்மையாக உணவினைச் சுரக்காது. அதன் பயனை நீ நன்கு உணர்ந்திருக்கிறாய். இனி எழுந்து சென்று பயன் கொள்க.

தீவ திலகை தன்அடி வணங்கி
மாபெரும் பாத்திரம் மலர்க்கையில் ஏந்திக்

கோமகன் பீடிகை தொழுது வலம்கொண்டு
வான்ஊடு எழுந்து மணிமே கலைதான்
வழுஅறு தெய்வம் வாய்மையின் உரைத்த
எழுநாள் வந்தது என்மகள் வாராள்
வழுவாய் உண்டுஎன மயங்குவோள் முன்னர்
வந்து தோன்றி,
அந்தில் அவர்க்குஓர் அற்புதம் கூறும்

விளக்கம்

மணிமேகலை தீவதிலகையின் அடிகளை வணங்கிய பின்னர் அமுதசுரபி பாத்திரத்தைக் கையில் ஏந்திக்கொண்டு , புத்த பீடிகையை வலம்வந்து வணங்கிய பின்னர், வானத்தில் எழுந்து, மணிமேகலா தெய்வம் சொன்ன நாள் வந்ததை மனத்தில் கொண்டு சென்றாள். குறிப்பிட்ட நாளில் தன் மமகள் வரவில்லையே என ஏங்கிக்கொண்டிருக்கும் தன் தாய் மாதவி முன்னர் வந்து சேர்ந்தாள். தன் தாய் வியக்கும் செய்தியைக் கூறினாள்.

இரவி வன்மன் ஒருபெரு மகளே
துரகத் தானைத் துச்சயன் தேவி
அமுத பதிவயிற்று அரிதில் தோன்றித்
தவ்வையர் ஆகிய தாரையும் வீரையும்
அவ்வையர் ஆயினீர் நும்மடி தொழுதேன்
வாய்வ தாக மானிட யாக்கையில்

விளக்கம்

மணிமேகலை தன் தாய் மாதவியின் முற்பிறவி உறவினைச் சொல்லி அழைத்துப் பேசுகிறாள். இரவி வன்மன் மகளே! குதிரைப் படை கொண்ட அரசன் துச்சயன் என்பவனின் மனைவியே! அமுதபதி என்னும் தாய் வயிற்றில் பிறந்தவளே! அமுதபதி பெற்ற இரட்டைக் குழந்தைகள் தாரை , வீரை என்பவர்களில் மூத்தவள் தாரையாக விளங்கியவளே! உன் அடிகளைத் தொழுகின்றேன். மானிட வாழ்க்கை சிறப்புடையதாகட்டும்.

தீவினை அறுக்கும் செய்தவம் நுமக்குஈங்கு
 அறவண வடிகள் தம்பால் பெறுமின்
 செறிதொடி நல்லீர் உம்பிறப்பு ஈங்குஇஃது
 ஆபுத் திரன்கை அமுத சுரபினும்
 மாபெரும் பாத்திரம் நீயிரும் தொழும்எனத்
 தொழுதனர் ஏத்திய தூமொழி யாரொடும்
 பழுதுஅறு மாதவன் பாதம் படர்கேம்
 எழுகென எழுந்தனள் இளங்கொடி தான்என்

விளக்கம்

மணிமேகலை தாயிடம் கூறுகிறாள். தீவினையை அறுக்கும் செய் தவத்தை அறவண அடிகள் பால் பெறுவோம். உம் பழம்பிறப்பு இங்கு நான் கூறியவை. என் கையில் இருப்பது ஆபுத்திரன் கையில் இருந்த அமுதசுரபி பாத்திரம். நீயும் இதனைத் தொழுவாயாக. தூய மொழி பேசும் மாதவன் அறவண அடிகள் பால் செல்வோம். எழுக. என்று சொல்லித் தாயையும் அழைத்துக்கொண்டு மணுமேகலை சென்றாள்.

பெரியபுராணம்

பூசலார் நாயனார் புராணம்

தொண்டை நாட்டின் திருநின்றவூரில் பூசலார் நாயனார் தோன்றினார். அவர் சிவபெருமானுக்குக் கோயில் கட்ட எண்ணினார். பொருள் கிடைக்கவில்லை. இதற்கு என்ன செய்வேன் என்று கலங்கினார். பின் தம் மனக்கற்பனையினாலேயே ஆலயம் எடுக்கத் துணிந்து , மனத்தினாலேயே பொருள்களையும் சிற்பியரையும் தேடிக் கொண்டார். நல்ல நாளில் அடிக்கல் நாட்டினார். அரிதில் முயன்று இரவு பகலாகக் கோயிலைக் கட்டி முடித்துக் குடமுழுக்குச் செய்வதற்கான நாளை எதிர்பார்த்தபடி இருந்தார். அக்காலத்தில் காஞ்சியை ஆண்ட பல்லவ மன்னன் இராசசிம்மன் கற்கோயில் ஒன்றைக் கட்டி முடித்து அதற்குக் குடமுழுக்கு நாளைக் குறித்தான். அந்நாள் பூசலார் குறித்த நாளே! அதனால் மன்னன் கனவில் தோன்றி என் அன்பன் பூசலன்பன் கோயிலைக் கட்டியுள்ளான். அதற்கு நாளையே குடமுழுக்கு. ஆதலால் நீ குறித்த நாளை நாளைய மறுநாளும் வைத்துக் கொள்க! என்று இறைவர் உரைத்தார்.

அதைக் கேட்ட மன்னன் பூசலார் கட்டிய கோயிலைக் காணத் திருநின்றவருக்குச் சென்றான். அங்கு பூசலார் கட்டிய கோயில் எங்குள்ளது? என வினவினான். அத்தகைய கோயில் கட்டப்படவில்லை என்பதை அங்குள்ளவர் கூறினர். மன்னன் பூசலாரை அழைத்து வருமாறு கூறினான். இறைவர் தமக்குக் கூறியதைப் பூசலார்க்கு மன்னன் கூறினான். அவர் என்னிடம் பொருள் இல்லை! ஆதலால் என் மனத்திலேயே கோயில் கட்டினேன் என்று உரைத்தார். மன்னன் வியப்படைந்தான். மனக்கோயில் கட்டிய பூசலார் இறைவரின் அருள் நிழலை எய்தினார்.

பாடல் 1

அன்றினார் புரம் எரித்தார்க் காலயம் எடுக்க எண்ணி
ஒன்றுமங் குதவா தாக உணர்வினால் எடுக்கும் தன்மை
நன்றென மனத்தி னாலே நல்லஆ லயந்தான் செய்த
நின்றவர்ப் பூசலார்தம் நினை வினை யுரைக்க லுற்றாம்.

விளக்கம்

பகைவரின் திரிபுரங்களை எரித்த சிவபெருமானுக்கு ஒரு கோயில் அமைக்க நினைத்து, அதற்கு வேண்டும் நிதி ஒரு சிறிதும் அங்குக் கிடைக்காமல் போக நினைப்பினால் அமைத்தலே நல்ல பணியாகும் என்று எண்ணி மனத்தில் நல்ல கோயிலை அமைத்த திருநின்றவரில் தோன்றிய பூசலாரின் நினைப்பினாலான வரலாற்றை விளம்புவோம்.

பாடல் 2

உலகினில் ஒழுக்கம் என்றும் உயர்பெருந் தொண்டை நாட்டு
நலமிகு சிறப்பின் மிக்க நான்மறை விளங்கும் முதுார்
குலமுதற் சீலமென்றுங் குறை விலா மறையோர் கொள்கை
நிலவிய செல்வம் மல்கி நிகழ்திரு நின்ற வுராம்.

விளக்கம்

இம்மண்ணுலகத்திலே நல்லொழுக்கம் எக் காலத்திலும் உயர்ந்து விளங்கும் பெருமையுடைய தொண்டை நாட்டில் நன்மை மிக்க சிறப்புக் கொண்ட நான்கு மறைகளும் விளங்குவதற்கு இடமான பழைய ஊர் , குலத்திற்கு முதன்மையான

ஓழுக்கம் எந்நாளும் குறைவற்ற மறையவர் தம் கொள்கையின் நிலை நின்ற செல்வம் பொருந்திய திருநின்றவூராகும்.

பாடல் 3

அருமறை மரபு வாழ அப்பதி வந்து சிந்தை
தரும்உணர் வான வெல்லாந் தம்பிரான் கழல்மேற் சார
வருநெறி மாறா அன்பு வளர்ந்து எழ வாய்மைப்
பொருள்பெறு வேத நீதிக் கலையுணர் பொலிவின் மிக்கார்.

விளக்கம்

அரிய வைதிக மரபு வாழ அந்தப் பதியிலே தோன்றிச் சித்தத்தில் வரும் உணர்வுகள் எல்லாம் சிவபெருமான் திருவடியில் சேரும்படி வரும் வழியினின்றும் தவறாத அன்பு வளர்ந்தோங்கத் தாமும் வளர்ந்து உண்மைப் பொருளை அடைவதற்கு ஏதுவான வேத நீதிக் கலைகளை உணரும் விளக்கத்தின் மிக்கார்.

பாடல் 4

எடுப்பது சிவன்பால் அன்பர்க் காம்பணி செய்தல் என்றே
கொடுப்பதெவ் வகையுந் தேடி அவர்கொளக் கொடுத்துக் கங்கை
மடுப்பொதி வேணி ஐயர் மகிழ்ந்துறை வதற்கோர் கோயில்
எடுப்பது மனத்துக் கொண்டார் இருநிதி இன்மை யெண்ணார்.

விளக்கம்

சிவபெருமானுக்கும் அவருடைய அன்பர்க்கும் தமக்காகும் பணிகளைச் செய்தலே தக்கது என்று துணிந்து கொடுப்பதற்காக எவ்வகையாலும் பொருளைத் தேடி அடியார்கள் கொள்ளும்படி தந்து , கோயில் அமைப்பதற்குப் பெருந்திரளான செல்வம் தம்மிடம் இல்லாமை எண்ணாதவராகி , கங்கை நீர் தங்கிய சடையுடைய இறைவர் மகிழ்ந்து எழுந்தருளியிருப்பதற்கு ஒரு கோயிலைக்கட்டும் செயலை உள்ளத்தில் கொண்டார்.

பாடல் 5

மனத்தினால் கருதி எங்கும் மாநிதி வருந்தித் தேடி
எனைத்துமோர் பொருட்பே றின்றி என்செய்கேன் என்று நைவார்

நினைப்பினால் எடுக்க நேர்ந்து நிகழ்வுறு நிதிய மெல்லாம்
தினைத்துணை முதலாத் தேடிச் சிந்தையால் திரட்டிக் கொண்டார்

விளக்கம்

பொருளைத் தேடிப் பெறும் இடங்களை உள்ளத்தால் நினைத்து எங்கும் பெருஞ்
செல்வத்தை வருந்தித் தேடியும் எவ்வகையாலும் ஒரு சிறிதும் பொருளைப் பெறும்
நிலை கிட்டப் பெறாது இனி என்ன செய்வேன் என்று வருந்தி , நினைவால் கோயில்
எடுக்க எண்ணித் துணிந்து , செயல் நிகழ்வதற்குரிய செல்வங்களை யெல்லாம்
உள்ளத்தால் சேர்த்துக் கொண்டனர்.

பாடல் 6

சாதனத் தோடு தச்சர் தம்மையும் மனத்தால் தேடி
நாதனுக் கால யஞ்செய் நலம்பெறும் நன்னாள் கொண்டே
ஆதரித்து ஆக மத்தால் அடிநிலை பாரித் தன்பால்
காதலில் கங்குற் போதுங் கண்படா தெடுக்க லுற்றார்

விளக்கம்

கோயிலைக் கட்டுவதற்குரிய சாதனங்களுடன் தச்சர்களையும் மனத்தில்
தேடிக்கொண்டு இறைவர்க்குக் கோயில் எடுப்பதற்குரிய நன்மை பெறும் நல்ல நாளும்
வேலையும் குறிக்கொண்டு, விரும்பி, ஆகமத்தின் படி, அடி நிலை (அத்திவாரம்) எடுத்து,
அன்பின் நிறைவினால் ஆசை மிகுந்து , இரவிலும் பகலிலும் உறங்காது கோயில்
எடுக்கலானார்.

பாடல் 7

அடிமுதல் உபான மாதி யாகிய படைக ளெல்லாம்
வடிவுறுந் தொழில்கள் முற்ற மனத்தினால் வகுத்து மான
முடிவுறு சிகரந் தானும் முன்னிய முழத்திற் கொண்டு
நெடிதுநாள் கூடக் கோயில் நிரம்பிட நினைவால் செய்தார்

விளக்கம்

அடிநிலை வரி முதல் உபான வரி முதலாக வரும் எல்லாவற்றையும் ஓவிய
வேலைப்பாடுகள் திருந்த மனத்தால் அமைத்து , விமானத்தின் முடிவில் அமையும்

சிகரமும் விதிக்கப்பட்ட முடி அளவில் கொண்டு , நீண்ட நாட்கள் செல்லக் கோயில் நிறைவுபட நினைவால் செய்வார்.

பாடல் 7

தூபியும் நட்டு மிக்க சுதையும்நல் வினையுஞ் செய்து
கூவலும் அமைத்து மாடு கோயில்தூழ் மதிலும் போக்கி
வாவியுந் தொட்டு மற்றும் வேண்டுவ வகுத்து மன்னும்
தாபனம் சிவனுக் கேற்க விதித்தநாள் சாரும் நாளில்

விளக்கம்

தூபியையும் பொருத்தி , சுண்ணச் சாந்து பூசி , மேல் சிற்ப அலங்கார வகைகளையும் செய்து, தீர்த்தக் கிணறும் அமைத்துப் பக்கத்திலும் கோயில் சுற்றிலும் மதில்களை எடுத்து , தடாகமும் தோண்டியமைத்து , மேலும் வேண்டுவனவற்றையும் வகைப்பட செய்து , நிலைபெற்ற தாவரத்தைச் சிவபெருமானுக்குப் பொருந்துமாறு நிறுத்திய நாள் நெருங்கும்போது,

பாடல் 8

காடவர் கோமான் கச்சிக் கற்றளி எடுத்து முற்ற
மாடெலாஞ் சிவனுக் காகப் பெருஞ்செல்வம் வகுத்தல் செய்வான்
நாடமால் அறியா தாரைத் தாபிக்கும் அந்நாள் முன்னால்
ஏடலர் கொன்றை வேய்ந்தார் இரவிடைக் கனவில் எய்தி

விளக்கம்

காடவர் பெருமானான பல்லவ மன்னன் காஞ்சி நகரத்தில் கற்கோயில் எடுத்து முழுதும் பக்கம் எல்லாம் சிவனுக்காகப் பெருஞ் செல்வங்களை நியமிப்பவன் , திருமாலும் தேடற்கு அரியவரான இறைவரைத் தாபிக்க நியமித்த அந்நாளுக்கு முந்தைய நாளிலே , இதழ்கள் விரிகின்ற கொன்றை மலர்களைச் சூடிய இறைவர் இரவில் அவனது கனவில் தோன்றி,

பாடல் 9

நின்றவூர்ப் பூசல் அன்பன் நெடிதுநாள் நினைந்து செய்த
நன்றுநீ டால யத்து நாளைநாம் புகுவோம் நீயிங்கு

ஒன்றிய செயலை நாளை ஒழிந்துபின் கொள்வாய் என்று
கொன்றைவார் சடையார் தொண்டர் கோயில் கொண்டருளப்
போந்தார்

விளக்கம்

திருநின்றவூரில் உள்ள பூசல் என்ற அன்பன் நீண்ட நாட்களாக எண்ணி
எண்ணிச் செய்த நன்மையால் நீடும் கோயிலில் நாம் புகுவோம். எனவே , இங்குக்
கோயிலில் பொருந்திய செய்கையை நாளைக் கழித்து வைத்துக் கொள்ளுக என்று
கூறிக் கொன்றை சூடிய நீண்ட சடையுடைய இறைவர் தொண்டரின் கோயிலைக்
கண்டருள எழுந்தருளினார்.

பாடல் 10

தொண்டரை விளக்கத் தூயோன் அருள்செய்த துயிலை நீங்கித்
திண்டிறல் மன்னன் அந்தத் திருப்பணி செய்தார் தம்மைக்
கண்டுதான் வணங்க வேண்டும் என்றெழுங் காத லோடும்
தண்டலைச் சூழல் சூழ்ந்த நின்றவூர் வந்து சார்ந்தான்

விளக்கம்

தொண்டரான பூசலாரை இந்த உலகத்தவர் அறியச் செய்யும் பொருட்டுத் தூய
சிவ பெருமான் இங்கனம் கூறியருளச் செய்தார். செய்ய , உறக்கத்தை விட்டுத் ,
திண்ணிய ஆற்றலையுடைய அந்த மன்னன் , அந்தத் திருப்பணி செய்தவரைக் கண்டு
நான் வணங்க வேண்டும் ! என்று மேன் மேலும் எழுகின்ற பெருவிருப்பத்தோடும்
சோலைகளின் சூழலையுடைய திருநின்றவூரை அடைந்தான்.

பாடல் 11

அப்பதி யணைந்து பூசல் அன்பரிங் கமைத்த கோயில்
எப்புடை யதுஎன் றுஅங்கண் எய்தினார் தம்மைக் கேட்கச்
செப்பிய பூசல் கோயில் செய்ததொன் றில்லை யென்றார்
மெய்ப்பெரு மறையோர் எல்லாம் வருகஎன் றுரைத்தான் வேந்தன்

விளக்கம்

மன்னன் அந்த திருநின்றவூரை அடைந்து , பூசலார் என்ற அடியார் கட்டிய
கோயிட் எந்தப் பக்கத்தில் உள்ளது ? என்று அங்கு இருந்தவர்களைக் கேட்க , நீங்கள்

கூறிய பூசலார் கோயில் ஏதும் கட்டியது இல்லை ! என்று உரைத்தனர். அது கேட்டு ,
உண்மை நெறிநிற்கும் அந்தணர் எல்லாம் வருக ! என்று ஆணையிட்டான்.

பாடல் 12

பூசுர ரெல்லாம் வந்து புரவலன் தன்னைக் காண
மாசிலாப் பூச லார்தாம் ஆரென மறையோ ரெல்லாம்
ஆசில்வே தியன்இவ் ளூரான் என்றவ ரழைக்க வொட்டா
தீசனார் அன்பர் தம்பால் எய்தினான் வெய்ய வேலான்

விளக்கம்

அந்தப் பதியில் இருந்த அந்தணர் எல்லாம் வந்து பல்லவ மன்னனைக் காண ,
குற்றம் இல்லாத பூசலார் என்பவர் யார் ? என்று மன்னன் வினவினான். மறையவர்
எல்லாம் அவர் குற்றமற்ற அந்தணர் ! இந்த ஊரினர் ! என்று கூறினர். அங்ஙனம்
சொன்ன அவர்களைப் பூசலாரை அழைத்து வருமாறு அனுப்பாது தாமே இறைவரின்
அன்பரான பூசலாரிடத்தில் கொடிய வேலையுடைய மன்னன் போய் அடைந்தான்.

பாடல் 13

தொண்டரைச் சென்று கண்ட மன்னவன் தொழுது நீர்இங்கு
எண்திசை யோரும் ஏத்த எடுத்தஆ லயந்தான் யாதிங்கு
அண்டர்நா யகரைத் தாபித் தருளும்நாள் இன்றென்று உம்மைக்
கண்டடி பணிய வந்தேன் கண்ணுதல் அருள்பெற் றென்றான்

விளக்கம்

போய், அந்தத் தொண்டரைக் கண்ட மன்னன் அவரை வணங்கி தாங்கள்
இவ்விடத்து எல்லாரும் போற்றுமாறு எடுத்த கோயில் எது ? இங்குத் தேவர்
பெருமானான சிவபெருமானை அக்கோயிலில் தாபித்தருளும் நாள் இன்று எனத்
தெரிந்து கண்ணுதற் பெருமானின் திருவருளால் தெரிந்ததால் , உங்களைக் கண்டு
திருவடி வணங்குவதற்கு வந்தோம். எனக் கூறினார்.

பாடல் 14

மன்னவன் உரைப்பக் கேட்ட அன்பர்தாம் மருண்டு நோக்கி
என்னையோர் பொருளாக் கொண்டே எம்பிரான் அருள்செய்
தாரேல்

முன்வரு நிதியி லாமை மனத்தினால் முயன்று கோயில்
இன்னதாம் என்று சிந்தித் தெடுத்தவா றெடுத்துச் சொன்னார்

விளக்கம்

இங்ஙனம் பல்லவ மன்னன் சொல்ல அதைக் கேட்ட பூசலார் என்ற நாயனாரும் மருட்சியடைந்து அவரைப் பார்த்து, என்னையும் ஒரு பொருளாகக் கொண்டு எம் பெருமான் அருளிச் செய்தாரானால் முன்னர்ப் பெறும் நிதி கிடையாமையால் உள்ளத்தினால் முயன்று நினைந்து நினைந்து செய்த கோயில் இதுவாகும் என்று சிந்தனையில் செயலாகவே செய்த கோயிலைத்தாம் விளங்க எடுத்துச் சொன்னார்.

பாடல் 15

அரசனும் அதனைக் கேட்டங் கதிசய மெய்தி என்னே
புரையறு சிந்தை யன்பர் பெருமையென் றவரைப் போற்றி
விரைசெறி மாலை தாழ் நிலமிசை வீழ்ந்து தாழ்ந்து
முரசெறி தானை யோடு மீண்டுதன் முதுார் புக்கான்

விளக்கம்

மன்னனும் பூசலார் கூறியதைக் கேட்டு மிக்க வியப்பை அடைந்து குற்றமில்லாத அன்பரின் பெருமை இருந்தவாறு என்னே ! என்று அவரைப் போற்றி , வணங்கி, மணமாலை கீழே படியும்படி நிலத்தில் விழுந்து தொழுது, முரசுகள் ஒலிக்கும் படைகளுடன் திரும்பித் தன் பழைய ஊரை அடைந்தான்.

பாடல் 16

அன்பரும் அமைத்த சிந்தை ஆலயத் தரனார் தம்மை
நன்பெரும் பொழுது சாரத் தாபித்து நலத்தி னோடும்
பின்புபு சனைக ளெல்லாம் பெருமையிற் பலநாள் பேணிப்
பொன்புனை மன்று ளாடும் பொற்கழல் நீழல் புக்கார்.

விளக்கம்

அன்பரான பூசலாரும் தம் உள்ளத்தில் அமைந்த ஆலயத்தில் சிவபெருமானை நல்லபெரும் பொழுது வரத்தாபித்து , நன்மையோடு அதன்பின்பு செய்ய வேண்டிய பூசைகளை எல்லாம் பல நாட்கள் விரும்பிச் செய்து வாழ்ந்து பொன்னால் ஆன அம்பலத்தில் ஆடும் பொன்னடியின் நிழலைச் சேர்ந்தார்.

பாடல் 17

நீண்டசெஞ் சடையி னார்க்கு நினைப்பினாற் கோயி லாக்கிப்
பூண்டஅன்பு இடைய றாத பூசலார் பொற்றாள் போற்றி
ஆண்டகை வளவர் கோமான் உலகும்ய அளித்த செல்வப்
பாண்டிமா தேவி யார்தம் பாதங்கள் பரவ லுற்றேன்

விளக்கம்

மிக நீண்ட சடையையுடைய இறைவருக்கு நினைவிலேயே கோயில் அமைத்து மேற்கொண்ட அன்பு இடையறாது செய்த பூசலாரின் பொன்னடிகளைத் துதித்து , ஆண்மை மிக்க சோழர் பெருமான் உலகம் உய்யத் திரு உயிர்த்த செல்வப் பாண்டி மாதேவியாரான மங்கையர்க்கரசி அம்மையாரின் திருவடிகளைத் துதிக்கப் புகுகின்றேன்.

கம்பராமாயணம்

இராமனது வரலாற்றைக் கூறும் கம்பராமாயணம் எனும் நூல் கம்பரால் இயற்றப்பட்டது. வடமொழியில் வால்மீகி இயற்றிய இராமாயணத்தினைத் தழுவி எழுதப்பட்டது. இது ஒரு வழி நூலாக இருந்தாலும் கம்பர் தனக்கே உரித்தான பாணியில் கருப்பொருள் சிதையாமல் தமிழ் மொழியில் இயற்றியுள்ளார். வடமொழி கலவாத தூய தமிழ்ச்சொற்களைத் தனது நூலில் கையாண்டதால் கம்பர் , தொல்காப்பிய நெறி நின்றவர் என்று புகழப்படுகிறார்.

கம்பராமாயணம் பாலகாண்டம் , அயோத்தியா காண்டம் , ஆரண்ய காண்டம் , கிட்கிந்தா காண்டம், சுந்தர காண்டம், யுத்த காண்டம் எனும் ஆறு காண்டங்களையும் , 123 படலங்களையும் உடையது. காண்டம் என்பது பெரும்பிரிவினையும் படலம் என்பது அதன் உட்பிரிவினையும் குறிக்கும். ஏழாம் காண்டமாகிய "உத்திர காண்டம்" என்னும் பகுதியை கம்பரின் சம காலத்தவராகிய "ஒட்டக்கூத்தர்" இயற்றினார் என்பர்.

குகப்படலம்

வனம் புகுந்த இராமன் குகனைத் தோழமை கொண்ட செய்தியை
உணர்த்தும் பகுதியை விவரிப்பதே குகப்படலம் ஆகும்.

குகனின் அறிமுகம்

ஆய காலையின், ஆயிரம் அம்பிக்கு
நாயகன், போர்க் குகன் எனும் நாமத்தான்,
தூய கங்கைத் துறை விடும் தொன்மையான்,
காயும் வில்லினன், கல் திரள் தோளினான். 1

விளக்கம்

இராமன் முனிவர்கள் தந்த விருந்தை அருந்தியிருந்தபொழுது , குகன் என்னும்
பெயரை உடையவன் அங்கு வந்தான். அந்தக் குகன் ஆயிரம் ஓடங்களுக்குத்
தலைவன். தூய்மையான கங்கையின் துறையில் பழங்காலம் தொட்டு ஓடங்களைச்
செலுத்தும் உரிமை பெற்றவன். பகைவர்களைக் கொல்லும் வில்லை உடையவன்.
மலை போன்ற திரண்ட தோள்களை உடையவன்.

துடியன், நாயினன், தோற் செருப்பு ஆர்த்த பேர்-
அடியன், அல் செறிந்தன்ன நிறத்தினான்,
நெடிய தானை நெருங்கலின், நீர் முகில்
இடியினோடு எழுந்தாலன்ன ஈட்டினான் 2

விளக்கம்

அந்தக் குகன் துடி என்னும் பறையை உடையவன். வேட்டைக்குத் துணை
செய்யும் நாய்களை உடையவன். தோலினால் தைக்கப்பட்ட செருப்பை அணிந்த
பெரிய கால்களை உடையவன். இருள் நெருங்கி நிறைந்ததைப் போன்ற நிறத்தை
உடையவன். அவனது பெரிய சேனை அவனைச் சூழ்ந்திருப்பதால் நீர் கொண்டு கார்
மேகம் இடியோடு கூடித் திரண்டு வந்ததைப் போன்ற தன்மை உடையவன்.

கொம்பு துத்தரி கோடு அதிர் பேரிகை
பம்பை பம்பு படையினன், பல்லவத்து
அம்பன், அம்பிக்கு நாதன், அழி கவுள்

விளக்கம்

ஊதுகொம்பு, துந்துபி என்னும் பறை, சங்கு, முழங்கும் பேரிகை, பம்பை என்னும் பறை ஆகிய இசைக்கருவிகள் நிறைந்துள்ள படையை உடையவன். இலை வடிவமான அம்புகளை உடையவன். ஓடங்களுக்குத் தலைவன். யானைக் கூட்டத்தைப் போன்று பெரிய சுற்றத்தார்களை உடையவன்.

காழம் இட்ட குறங்கினன், கங்கையின்
ஆழம் இட்ட நெடுமையினான், அரை
தாழ விட்ட செந் தோலன், தயங்குறச்
சூழ விட்ட தொடு புலி வாலினான்

4

விளக்கம்

காழகம் (அரைக்கால் சட்டை) என்னும் ஆடை அணிந்தவன். கங்கை ஆற்றின் ஆழத்தைக் கண்டறிந்த பெருமையை உடையவன். இடுப்பிலிருந்து தொங்கவிட்ட செந்நிறத் தோலை உடையவன். இடுப்பைச் சுற்றிக் கட்டிய , ஒன்றோடு ஒன்று பிணைக்கப்பட்ட புலி வாலை உடையவன்.

பல் தொடுத்தன்ன பல் சூழ் கவடியன்,
கல் தொடுத்தன்ன போலும் கழலினான்,
அல் தொடுத்தன்ன குஞ்சியன், ஆளியின்
நெற்றொடு ஒத்து நெரிந்த புருவத்தான்.

5

விளக்கம்

பற்களைத் தொடுத்தது போன்ற பல அணிகலன்களைப் பூண்டவன். வீரக்கழலை அணிந்தவன். தலை மயிரில் நெற்கதிர்களைச் செருகிக் கொண்டவன். சினம் வெளிப்பட மேலேறி வளைந்த புருவத்தை உடையவன்.

பெண்ணை வன் செறும்பின் பிறங்கிச் செறி
வண்ண வன் மயிர் வார்ந்து உயர் முன் கையன்,
கண் அகன் தட மார்பு எனும் கல்லினன்,
எண்ணெய் உண்ட இருள் புரை மேனியான்

6

விளக்கம்

பனை மரம் போன்று நீண்டு வளர்ந்துள்ள கைகளை உடையவன். பாறை போன்ற மார்பினை உடையவன். எண்ணெய் பூசப்பட்ட இருளைப் போன்ற கருநிற உடம்பை உடையவன்.

கச்சொடு ஆர்த்த கறைக் கதிர் வாளினன்,
நச்சு அராவின் நடுக்குறு நோக்கினன்,
பிச்சாரம் அன்ன பேச்சினன், இந்திரன்
வச்சிராயுதம் போலும் மருங்கினான் 7

விளக்கம்

தன் இடுப்பில் குருதிக் கறை படிந்த வாளை உடையவன். நஞ்சை உடைய நாகமும் கண்டு நடுங்குகின்ற கொடிய பார்வையை உடையவன். பைத்தியக்காரர் போல் தொடர்பில்லாத பேச்சை உடையவன். இந்திரனின் வச்சிராயுதம் போன்று உறுதியான இடையை உடையவன்.

ஊற்றமே மிக ஊனொடு மீன் நுகர்
நாற்றம் மேய நகை இல் முகத்தினான்,
சீற்றம் இன்றியும் தீ எழ நோக்குவான்,
கூற்றம் அஞ்சக் குமுறும் குரலினான் 8

விளக்கம்

விலங்குகளின் இறைச்சியையும், மீனையும் உண்ட புலால் நாற்றம் பொருந்திய வாயை உடையவன். சிரிப்பு என்பது சிறிதும் இல்லாத முகத்தினை உடையவன். கோபம் இல்லாதபோதும் கனல் கக்குமாறு பார்ப்பவன். யமனும் அஞ்சும்படி அதிர்ந்து ஒலிக்கின்ற குரலை உடையவன்.

சிருங்கிபேரம் எனத் திரைக் கங்கையின்
மருங்கு தோன்றும் நகர் உறை வாழ்க்கையன்,
ஒருங்கு தேனொடு மீன் உபகாரத்தன், -
இருந்த வள்ளலைக் காண வந்து எய்தினான் 9

விளக்கம்

சிருங்கி பேரம் என்று சொல்லப்படும் பேரலைகள் பெற்ற கங்கை ஆற்றின் அருகில் அமைந்த நகரத்தில் வாழ்பவன். அப்படிப்பட்ட குகன் முனிவர் இருப்பிடத்தில் தங்கியுள்ள இராமனைக் காண்பதற்காகத் தேனையும் மீனையும் காணிக்கையாக எடுத்துக் கொண்டு வந்தான்

இராமனின் தவச்சாலையை குகன் சேர்தல்

சுற்றம் அப் புறம் நிற்க, சுடு கணை

வில் துறந்து, அரை வீக்கிய வாள் ஒழித்து,

அற்றம் நீத்த மனத்தினன், அன்பினன்,

நல் தவப் பள்ளி வாயிலை நண்ணினான்

10

விளக்கம்

பொய்மை நீங்கிய மனத்தையும் , இராமனிடம் அன்பு கொள்ளும் குணத்தையும் உடைய குகன் தன்னுடைய சுற்றத்தார் தூரத்தே நிற்க , அம்பையும், வில்லையும், வாளையும் நீக்கிவிட்டு , இராமன் தங்கியிருந்த தவச்சாலையின் வாயிலை அடைந்தான்.

குகன் இலக்குவனுக்குத் தன்னை அறிவித்தல்

கூவா முன்னம், இளையோன் குறுகி, 'நீ

ஆவான் யார்?' என, அன்பின் இறைஞ்சினான்;

'தேவா! நின் கழல் சேவிக்க வந்தனென்;

நாவாய் வேட்டுவன், நாய் அடியேன்' என்றான்

11

விளக்கம்

வாயிலை அடைந்த குகன் தன் வருகையை உணர்த்தக் கூவிக் குரல் கொடுத்தான். முதலில் தம்பி இலக்குமணன் அவனை அணுகி , “நீ யார் ?” என்று வினவினான். குகன் அவனை அன்போடு வணங்கி , “ஐயனே! நாய் போன்ற அடியவனாகிய நான் ஓடங்களைச் செலுத்தும் வேடன் ஆவேன். தங்கள் திருவடிகளைத் தொழ வந்தேன்” என்று கூறினான்.

குகனின் வரவை இலக்குவன் இராமனுக்கு அறிவித்தல்

'நிற்றி ஈண்டு' என்று, புக்கு நெடியவன் - தொழுது, தம்பி,
'கொற்றவ! நின்னைக் காணக் குறுகினன், நிமிர்ந்த கூட்டச்
சுற்றமும், தானும்; உள்ளம் தூயவன்; தாயின் நல்லான்;
எற்று நீர்க் கங்கை நாவாய்க்கு இறை; குகன் ஒருவன்' என்றான் 12

விளக்கம்

இலக்குமணன் “நீ இங்கேயே இரு ” என்று குகனிடம் கூறிவிட்டு , தவச் சாலைக்குள் சென்று தன் தமையன் இராமனைத் தொழுது , “அரசே! தூய உள்ளம் பெற்றுள்ளவனும், தாயைக் காட்டிலும் மிக நல்லவனும் , அலை மோதும் கங்கையில் செல்லும் ஓடங்களுக்குத் தலைவனுமான குகன் என்னும் ஒருவன் உன்னைக் காண்பதற்காக, பெருந்திரளாகத் தன் சுற்றத்தாருடன் வந்துள்ளான்” என்று தெரிவித்தான்.

இராமனைக் கண்டு வணங்கிய குகன்

அண்ணலும் விரும்பி, 'என்பால் அழைத்தி நீ அவனை' என்ன,
பண்ணவன், 'வருக' என்ன, பரிவினன் விரைவில் புக்கான்;
கண்ணனைக் கண்ணின் நோக்கிக் கனிந்தனன்; இருண்ட குஞ்சி
மண் உறப் பணிந்து, மேனி வளைத்து, வாய் புதைத்து நின்றான் 13

விளக்கம்

இராமனும் மனமுவந்து , “நீ அந்தக் குகனை என்னிடம் அழைத்து வா ” என்று கூறினான். இலக்குமணனும் குகனை நோக்கி , “உள்ளே வா” என்றான். அதைக் கேட்ட குகன் விரைவாக உள்ளே சென்று , இராமனைத் தன் கண்ணினால் கண்டு களிப்படைந்தான். தன் கருமை நிற முடிகள் தரையில் படுமாறு அவனை வணங்கி எழுந்து, உடல் வளைத்து, வாயினைத் தன் கைகளால் பொத்திப் பணிவோடு நின்றான்.

குகன் தன் கையுறைப் பொருளை அறிவித்தல்

'இருத்தி ஈண்டு' என்னலோடும் இருந்திலன்; எல்லை நீத்த
அருத்தியன், 'தேனும் மீனும் அமுதினுக்கு அமைவது ஆகத்
திருத்தினென் கொணர்ந்தேன்; என்கொல் திரு உளம்?' என்ன, வீரன்
விருத்த மாதவரை நோக்கி முறுவலன், விளம்பலுற்றான் 14

விளக்கம்

“இங்கே அமர்க ” என்று குகனிடம் இராமன் கூறினான். ஆனால் குகன் அமரவில்லை. இராமனிடம் அளவு கடந்த அன்பை உடைய அந்தக் குகன் , இராமனை நோக்கி, “தங்கள் உணவாக அமையும்படி தேனையும் , மீனையும் பக்குவப்படுத்திக் கொண்டு வந்துள்ளேன். தங்களுடைய எண்ணம் யாதோ ?” என்று கேட்டான். இராமன் முனிவர்களை நோக்கிப் புன்னகைத்து விட்டு, பின்வருமாறு சொல்லத் தொடங்கினான்.

குகனது அன்பை இராமன் பாராட்டுதல்

'அரிய, தாம் உவப்ப, உள்ளத்து அன்பினால் அமைந்த காதல் தெரிதரக் கொணர்ந்த என்றால், அமிழ்தினும் சீர்த்த அன்றே? பரிவினின் தழீஇய என்னின் பவித்திரம்; எம்மனோர்க்கும் உரியன; இனிதின் நாமும் உண்டனெம் அன்றோ?' என்றான்

15

விளக்கம்

“மனம் மகிழும்படி உள்ளத்திலே உண்டான அன்பின் தூண்டுதலால் பக்தி ஏற்பட அருமையாகக் கொண்டு வரப்பட்ட இத்தேனும் மீனும் அமிழ்தத்தைக் காட்டிலும் சிறந்தவை அல்லவா ? நீ கொண்டு வந்தவை எவையாயினும் சரி , அவை அன்போடு பொருந்தியவை என்றால் தூய்மையானவையே! அவை எம்மைப் போன்றவர்கள் ஏற்கத் தக்கவையே. ஆதலால் நாம் அவற்றை இனிதாக உண்டவர்போல் ஆனோம்” என்று குகனிடம் கூறினான் இராமன்.

விடியலில் நாவாய் கொண்டு வர குகனிடம் இராமன் கூறல்

சிங்க ஏறு அனைய வீரன், பின்னரும் செப்புவான், 'யாம் இங்கு உறைந்து, எறி நீர்க் கங்கை ஏறுதும் நாளை; யாணர்ப் பொங்கும் நின் சுற்றத்தோடும் போய் உவந்து, இனிது உன் ஊரில் தங்கி, நீ நாவாயோடும் சாருதி விடியல்' என்றான்

16

விளக்கம்

ஆண் சிங்கம் போன்ற இராமன் “நாம் இன்று இத்தவச்சாலையில் தங்கி நாளை கங்கையைக் கடப்போம். எனவே நீ உன் சுற்றத்தாரோடு இங்கிருந்து சென்று , உன்னுடைய நகரத்தில் உவகையோடு தங்கிவிட்டு , விடியற்காலை நாங்கள் செல்வதற்குரிய ஓடத்துடன் இங்கே வருக” என்று கூறினான்.

குகனது வேண்டுகோள்

கார் குலாம் நிறத்தான் கூற, காதலன் உணர்த்துவான்,
பார் குலாம் செல்வ! நின்னை, இங்ஙனம் பார்த்த கண்ணை
ஈர்கிலாக் கள்வனேன் யான், இன்னலின் இருக்கை நோக்கித்
தீர்கிலேன்; ஆனது, ஐய! செய்குவென் அடிமை' என்றான் 17

விளக்கம்

இராமன் இவ்வாறு கூறியதும் , குகன் “இவ்வுலகம் முழுவதையும் உனக்குரிய செல்வமாகக் கொண்டவனே! உன்னை இந்தத் தவவேடத்தில் பார்த்த என் கண்களைப் பறித்து எறியாத கள்ளன் நான். இந்தத் துன்பத்தோடு உன்னைப் பிரிந்து எனது இருப்பிடத்தை நோக்கிச் செல்ல மாட்டேன். ஐயனே! இங்கிருந்து என்னாலான அடிமைத் தொழிலை உனக்குச் செய்கிறேன்” என்று கூறினான்.

குகனின் வேண்டுகோளை இராமன் ஏற்றல்

கோதை வில் குரிசில், அன்னான் கூறிய கொள்கை கேட்டான்;
சீதையை நோக்கி, தம்பி திருமுகம் நோக்கி, 'தீராக்
காதலன் ஆகும்' என்று, கருணையின் மலர்ந்த கண்ணன்,
'யாதினும் இனிய நண்ப! இருத்தி ஈண்டு, எம்மொடு' என்றான் 18

விளக்கம்

மாலை சூட்டப்பட்ட வில்லை உடைய இராமன் , குகன் கூறிய கருத்தைக் கேட்டான். உடனே சீதையின் முகத்தை நோக்கி , இலக்குமணனின் திருமுகத்தை நோக்கி, அவர்கள் மனமும் குகனின் அன்பை ஏற்றுக் கொள்வதை அறிந்து , “இவன் நம்மிடம் நீங்காத அன்புடையவன் ஆவான் ” என்று கூறி கருணையினால் மலர்ந்த கண்கள் உடையவனாகி , “இனிமையான நண்பனே! நீ விரும்பியவாறு இன்று என்னோடு தங்கியிரு” என்று குகனிடம் கூறினான்.

அடிதொழுது உவகை தூண்ட அழைத்தனன், ஆழி அன்ன
துடியுடைச் சேனை வெள்ளம், பள்ளியைச் சுற்ற ஏவி,
வடி சிலை பிடித்து, வாளும் வீக்கி, வாய் அம்பு பற்றி,
இடியுடை மேகம் என்ன இரைத்து அவண் காத்து நின்றான் 19

விளக்கம்

இராமன் இன்று எம்மொடு தங்குக என்று சொல்லக் கேட்ட குகன் , இராமன் திருவடிகளை வணங்கி , மகிழ்ச்சி மிக , கடலை ஒத்த துடிப்பறையோடு கூடிய தனது சேனைப் பெருக்கை அழைத்து , அவர்கள் தங்கியுள்ள தவச்சாலையைச் சுற்றிப் பாதுகாக்கக் கட்டளையிட்டு , தானும் கட்டமைந்த வில்லைப் பிடித்து , வாளையும் அரைக்கச்சிலே கட்டி , கூரிய அம்மைப்பிடித்து , இடியோடு கூடிய மழை மேகம் போல உரத்த சத்தம்இட்டு, அத்தவச்சாலையில் அம்முவரையும் காவல்செய்து நின்றான்.

இராமன் நகர் நீங்கிய காரணம் அறிந்து குகன் வருத்துதல்

'திரு நகர் தீர்ந்த வண்ணம், மானவ! தெரித்தி' என்ன,
பருவரல் தம்பி கூற, பரிந்தவன் பையுள் எய்தி,
இரு கண் நீர் அருவி சோர, குகனும் ஆண்டு இருந்தான், 'என்னே!
பெரு நிலக் கிழத்தி நோற்றும், பெற்றிலள் போலும்' என்னா 20

விளக்கம்

“மனு குலத்தில் வந்த மன்னனே! நீ அழகிய அயோத்தி நகரை விட்டு இங்கு வந்த காரணத்தைத் தெரிவிப்பாயாக ” என்று குகன் கேட்டான். இலக்குமணன் , இராமனுக்கு நேர்ந்த துன்பத்தைச் சொல்ல அதைக் கேட்டு இரங்கியவனான குகன் மிக்க துன்பமுற்று , “பூமி தேவி தவம் செய்தவளாக இருந்தும் , அத்தவத்தின் பயனை முழுவதும் பெறவில்லை போலும். இதென்ன வியப்பு ” என்று கூறி இரண்டு கண்களும் அருவி போலக் கண்ணீர் சொரிய அங்கே இருந்தான்.

கதிரவன் மறைதல்

விரி இருட் பகையை ஒட்டி, திசைகளை வென்று, மேல் நின்று,
ஒரு தனித் திகிரி உந்தி, உயர் புகழ் நிறுவி, நாளும்
இரு நிலத்து எவர்க்கும் உள்ளத்து இருந்து, அருள்புரிந்து வீந்த
செரு வலி வீரன் என்னச் செங் கதிர்ச் செல்வன் சென்றான் 21

விளக்கம்

இருள் போன்ற பகையைத் தொலைத்து , திசைகளை வென்று , அனைவர்க்கும் மேலாக விளங்கி , தனது ஒப்பற்ற ஆணைச் சக்கரத்தைச் செலுத்தி , உயர்ந்த புகழை நிலைக்கச் செய்து, உலகத்தில் உள்ள அனைவர் உள்ளத்திலும் இடம் பெற்று கருணை

காட்டி, பின் இறந்து போன வலிமை பெற்ற மாவீரனான தசரதனைப் போல செந்நிறக் கதிர்களைப் பெற்ற சூரியன் மறைந்தான்.

இராமனும் சீதையும் உறங்க இலக்குவன் காவல் இருத்தல்

மாலைவாய் நியமம் செய்து மரபுளி இயற்றி, வைகல்,

வேலைவாய் அமுது அன்னாளும் வீரனும் விரித்த நாணல்

மாலைவாய்ப் பாரின் பாயல் வைகினர்; வரி வில் ஏந்திக்

காலைவாய் அளவும், தம்பி இமைப்பிலன், காத்து நின்றான் 22

விளக்கம்

மாலை வேலையில் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் செப்பமான முறையில் செய்து, அங்கு தங்கிய இராமனும், பாற்கடலில் தோன்றிய அமுதம் போன்ற சீதையும் பரந்த பூமியில் பரப்பப்பட்ட படுக்கையில் படுத்தனர். இலக்குமணன் வில்லை ஏந்திக் கொண்டு விடியற்காலை தோன்றும் வரையிலும் , கண்ணையும் இமைக்காமல் விழிப்போடு காத்து நின்றான்.

இராம இலக்குவரை நோக்கி குகன்

இரவு முழுதும் கண்ணீர் வழிய நின்றல்

தும்பியின் குழாத்தின் சுற்றும் சுற்றத்தன், தொடுத்த வில்லன்,

வெம்பி வெந்து அழியாநின்ற நெஞ்சினன், விழித்த கண்ணன்

தம்பி நின்றானை நோக்கி, தலைமகன் தன்மை நோக்கி,

அம்பியின் தலைவன் கண்ணீர் அருவி சோர் குன்றின் நின்றான். 23

விளக்கம்

யானைக் கூட்டத்தைப் போலத் தன்னைச் சுற்றியிருக்கும் சுற்றத்தாரை உடையவனும், அம்பு தொடுக்கப்பட்ட வில்லை உடையவனும் , வெம்மை ஏறிக் கொதித்து நிலைகுலையும் மனத்தை உடையவனும் , இமைக்காமல் விழித்திருக்கும் கண்களை உடையவனும் , ஓடங்களுக்குத் தலைவனுமான குகன் , கண் இமைக்காது நின்ற இலக்குமணனைப் பார்த்தும் , இராமன் நாணற் புல்லிலே படுத்திருக்கும் நிலையைப் பார்த்தும், கண்ணீர் அருவியைச் சொரியும் மலை போன்று நின்றான்.

கதிரவன் தோன்றலும் தாமரை மலர்தலும்

துறக்கமே முதல ஆய தூயன யாவையேனும்

மறக்குமா நினையல் அம்மா!- வரம்பு இல தோற்றும் மாக்கள்

இறக்குமாறு இது என்பான்போல் முன்னை நாள் இறந்தான், பின் நாள்,

பிறக்குமாறு இது என்பான்போல் பிறந்தனன்-பிறவா வெய்யோன் 24

விளக்கம்

உலகத்து உயிர்களைப் போலப் பிறத்தல் என்பதைப் பெறாதவனான சூரியன் அளவற்ற பிறப்புகளை உடைய உயிர்கள் யாவும் இறக்கும் முறை இதுதான் என்று உலகத்தாருக்குக் காட்டுகின்றவனைப் போல முந்திய நாள் மாலையில் மறைந்தான். அடுத்த நாள் காலையில் இறந்த உயிர்கள் மீண்டும் பிறக்கும் முறை இதுதான் என்று காட்டுகின்றவனைப் போல உதித்தான். ஆதலால் சொர்க்கம் முதலான சிறந்த உலகங்கள் எவையாயினும் , அவற்றை மறந்து விடும் வழியை (வீடுபேறு) நினைப்பீராக.

செஞ்செவே சேற்றில் தோன்றும் தாமரை, தேரில் தோன்றும்

வெஞ் சுடர்ச் செல்வன் மேனி நோக்கின விரிந்த; வேறு ஓர்

அஞ்சன நாயிறு அன்ன ஐயனை நோக்கி, செய்ய

வஞ்சி வாழ் வதனம் என்னும் தாமரை மலர்ந்தது அன்றே 25

விளக்கம்

சேற்றில் தோன்றும் செந்தாமரை மலர்கள் சூரியனது தோற்றத்தைக் கண்டனவாய், செக்கச் செவேல் என்று மலர்ந்தன. அச்சூரியனைக் காட்டிலும் வேறான ஒரு கருஞ்சூரியனைப் போன்ற இராமனைக் கண்டு, சீதையின் ஒளி பொருந்திய முகம் என்னும் தாமரையும் மலர்ந்தது.

குகனை நாவாய் கொணருமாறு இராமன் பணித்தல்

நாள் முதற்கு அமைந்த யாவும் நயந்தனன் இயற்றி, நாமத்

தோள் முதற்கு அமைந்த வில்லான், மறையவர் தொடர்பு போனான்,

ஆள் முதற்கு அமைந்த கேண்மை அன்பனை நோக்கி, 'ஐய!

கோள் முதற்கு அமைந்த நாவாய் கொணருதி விரைவின்' என்றான் 26

விளக்கம்

பகைவருக்கு அச்சம் தரும் தோளில் வில்லை உடைய இராமன் , விடியற்காலையில் செய்ய வேண்டிய கடமைகளை விருப்பத்தோடு செய்து முடித்து , முனிவர்கள் தன்னைப் பின் தொடர்ந்து வர அங்கிருந்து புறப்பட்டான். குகனை நோக்கி, “ஐயனே! எம்மைக் கொண்டு செல்வதற்குரிய ஓடத்தை விரைவாகக் கொண்டு வருக ” என்று கூறினான்.

இராமனை தன் இருப்பிடத்தில் தங்க குகன் வேண்டுகல்

ஏவிய மொழிகேளா, இழி புனல் பொழி கண்ணான்,
ஆவியும் உலைகின்றான், அடி இணை பிரிகல்லான்,
காவியின் மலர், காயா, கடல், மழை, அனையானைத்
தேவியொடு அடி தாழா, சிந்தனை உரை செய்வான் 27

விளக்கம்

இராமன் இட்ட கட்டளையைக் கேட்ட குகன் , கண்ணீரைப் பொழியும் கண்களையுடைவனாக, உயிர் வாடுகின்றவனாய் , இராமனின் திருவடிகளைப் பிரிய விரும்பாதவனாய், சீதையோடு இராமனின் திருவடி வணங்கித் தனது எண்ணத்தைச் சொல்லலானான்.

'பொய்ம் முறை இலரால்; எம் புகல் இடம் வனமேயால்;
கொய்ம் முறை உறு தாராய்! குறைவிலெம்; வலியேமால்;
செய்ம் முறை குற்றேவல் செய்குதும்; அடியோமை
இம் முறை உறவு என்னா இனிது இரு நெடிது, எம் ஊர் 28

விளக்கம்

“ஒழுங்காகத் தொடுக்கப்பட்ட மாலை அணிந்தவனே! நாங்கள் பொய் வாழ்க்கை பெறாதவர்கள். நாங்கள் வாழும் இடம் காடே ஆகும். நாங்கள் குறையற்றவர்கள். வலிமை பெற்றவர்கள். செய்ய வேண்டிய முறைப்படி நீங்கள் சொல்லும் வேலைகளைச் செய்வோம். எங்களை உங்கள் உறவினராகக் கருதி , எங்கள் ஊரில் நெடுங்காலம் இனிதாகத் தங்கி இருப்பாயாக”

'தேன் உள; திணை உண்டால்; தேவரும் நுகர்தற்கு ஆம்
ஊன் உள; துணை நாயேம் உயிர் உள; விளையாடக்

கான் உள; புனல் ஆடக் கங்கையும் உளது அன்றோ?

நான் உளதனையும் நீ இனிது இரு; நட, எம்பால்; 29

விளக்கம்

“எம்மிடம் தேன் உள்ளது. தினையும் உள்ளது. அவை தேவர்களும் விரும்பி உண்பதற்கு உரியவையாகும். மாமிசமும் இங்கு உள்ளது. உமக்குத் துணையாக நாய் போல் அடிமைப்பட்டவராகிய எங்கள் உயிர்கள் உள்ளன. விளையாடுவதற்குக் காடு இருக்கிறது. நீராடுவதற்குக் கங்கை இருக்கிறது. நான் உயிரோடு உள்ளவரை நீ இங்கேயே இனிதாக இருப்பாயாக. இப்போதே எம்மோடு வருக”

'தோல் உள, துகில்போலும்; சுவை உள; தொடர் மஞ்சம்

போல் உள பரண்; வைகும் புரை உள; கடிது ஓடும்

கால் உள; சிலை பூணும் கை உள; கலி வானின்-

மேல் உள பொருளேனும், விரைவொடு கொணர்வேமால் 30

விளக்கம்

உடுத்திக் கொள்ள மெல்லிய ஆடை போன்ற தோல்கள் உள்ளன. உண்பதற்குச் சுவையான உணவு வகைகள் உள்ளன. தொங்கவிடப்பட்ட பரண்கள் உள்ளன. தங்குவதற்குச் சிறுகுடிசைகள் உள்ளன. விரைந்து செல்ல கால்கள் உள்ளன. வில்லைப் பிடித்துப் போரிடக் கைகள் உள்ளன. நீ விரும்பும் பொருள் ஒலிக்கும் வானத்தின் மீதுள்ள பொருளாக இருந்தாலும் விரைவாகக் கொண்டு வந்து கொடுப்போம்.

'ஐ-இருபத்தோடு ஐந்து ஆயிரர் உளர், ஆணை

செய்குநர், சிலை வேடர்-தேவரின் வலியாரால்;

உய்குதும் அடியேம்-எம் குடிலிடை, ஒரு நாள், நீ

வைகுதி எனின் - மேல் ஓர் வாழ்வு இலை பிறிது' என்றான் 31

விளக்கம்

“எனக்குப் பணிசெய்வோராகிய வில்லை ஏந்திய வேடர்கள் ஐநூறாயிரம் பேர் உள்ளனர். அவர்கள் தேவர்களைக் காட்டிலும் வலிமை பெற்றவர்கள். எங்கள் குடியிருப்பில் நீ ஒரே ஒரு நாள் தங்கினாய் என்றாலும் நாங்கள் கடைத்தேறுவாம். அதைக் காட்டிலும் வேறான ஒரு சிறப்பு எங்களுக்கு இல்லை” என்றான் குகன்.

மீண்டும் வருகையில் குகனிடம் வருவதாக இராமன் இயம்பல்

அண்ணலும் அது கேளா, அகம் நிறை அருள் மிக்கான்,
வெண் நிற நகைசெய்தான்; 'வீர! நின்னுழை யாம் அப்
புண்ணிய நதி ஆடிப் புனிதரை வழிபாடு உற்று
எண்ணிய சில நாளில் குறுகுதும் இனிது' என்றான்

32

விளக்கம்

குகனது வேண்டுகோளைக் கேட்ட இராமனும் அவனிடம் கொண்ட மனக்
கருணை அதிகமாக வெண்ணிறப் பற்கள் தோன்றச் சிரித்தான். “வீரனே! நாங்கள்
அந்தப் புண்ணிய நதிகளில் நீராடி , ஆங்காங்கு உள்ள முனிவரை வழிபாடு செய்து
நாங்கள் வனவாசம் செய்ய வேண்டிய சில நாட்கள் முடிந்ததும் உன்னிடம் இனிதாக
வந்து சேருவோம்” என்று கூறினான்.

குகன் நாவாய் கொணர, மூவரும் கங்கையைக் கடத்தல்

சிந்தனை உணர்கிற்பான் சென்றனன், விரைவோடும்;
தந்தனன் நெடு நாவாய்; தாமரை நயனத்தான்
அந்தணர்தமை எல்லாம், 'அருளுதிர் விடை' என்னா,
இந்துவின் நுதலாளோடு இளவலொடு இனிது ஏறா

33

விளக்கம்

இராமனின் கருத்தை அறிந்த குகன் விரைவாகச் சென்று பெரிய படகு
ஒன்றைக் கொண்டு வந்தான். தாமரை மலர் போலும் கண்களை உடைய இராமன் ,
அங்கிருந்த முனிவர்களான அந்தணர்கள் அனைவரிடமும் விடை தருக என்று கூறிக்
கொண்டு பிறைச் சந்திரனைப் போன்ற நெற்றியைப் பெற்ற சீதையோடும்
இலக்குமணனோடும் அப்படகில் இனிதாக ஏறினான்.

'விடு, நனி கடிது' என்றான்; மெய் உயிர் அனையானும்,
முடுகினன், நெடு நாவாய்; முரி திரை நெடு நீர்வாய்;
கடிதினின், மட அன்னக் கதிஅது செல, நின்றார்
இடர் உற, மறையோரும் எரி உறு மெழுகு ஆனார்.

34

விளக்கம்

ஆற்றிலே படகை விரைவாகச் செலுத்து என்றான் இராமன். அந்த இராமனுக்கு உண்மையான உயிர் போன்றவனான குகனும் , மடங்கும் அலைகளை உடைய கங்கை ஆற்றிலே செலுத்திய பெரிய படகு விசையாகவும் , இள அன்னம் நடப்பதைப்போல அழகாகவும் சென்றது. கூரையில் நின்றவர்களான முனிவர்கள் இராமனைப் பிரிந்த துயரத்தால் நெருப்பிலே பட்ட மெழுகைப் போல மனம் உருகினார்கள்.

பால் உடை மொழியாளும், பகலவன் அனையானும்,
சேலுடை நெடு நல் நீர் சிந்தினர், விளையாட;
தோலுடை நிமிர் கோலின் துழவிட, எழு நாவாய்,
காலுடை நெடு ஞெண்டின், சென்றது கடிது அம்மா

35

விளக்கம்

பாலைப் போன்ற இனிய மொழி பேசும் சீதையும் , சூரியனைப் போன்ற இராமனும், சேல் மீன்கள் வாழும் கங்கையின் புனித நீரை அள்ளி எடுத்து, ஒருவர் மீது ஒருவர் வீசி விளையாடிக் கொண்டிருக்க , நீண்ட கோலினால் நீரைத் துழாவிச் செலுத்தப்பட்ட அந்தப் பெரிய படகு , பல கால்களை உடைய பெரிய தண்டு போல விரைவாகச் சென்றது.

சாந்து அணி புளித்தின் தட முலை உயர் கங்கை,
காந்து இன மணி மின்ன, கடி கமழ் கமலத்தின்
சேந்து ஒளி விரியும் தெண் திரை எனும் நிமிர் கையால்,
ஏந்தினள்; ஒரு தானே ஏற்றினள்; இனிது அப்பால்

36

விளக்கம்

சந்தனத்தை அணிந்துள்ள மணற்குன்றுகளாகிய பெரிய கொங்கைகளை உடைய சிறந்த கங்காதேவி , ஒளி வீசும் மாணிக்க மணிகள் மின்னுவதால் , நறுமணம் வீசும் தாமரை மலரைப் போலச் செந்நிறவொளி பரவப் பெற்ற தெள்ளிய அலைகள் என்னும் நீண்ட கைகளால், தான் ஒருத்தியே அப்படகை ஏந்தி அக்கரையில் சேர்ந்தனள்.

இராமன் குகனிடம் சித்திரகூடம் செல்லும் வழி பற்றி வினவுதல்

அத் திசை உற்று, ஐயன், அன்பனை முகம் நோக்கி,
'சித்திர கூடத்தின் செல் நெறி பகர்' என்ன,

பத்தியின் உயிர் ஈயும் பரிவினன் அடி தாழா,

'உத்தம! அடி நாயேன், ஓதுவது உளது' என்றான்

37

விளக்கம்

கங்கையின் மறு கரையை அடைந்த இராமன் தன்னிடம் அன்பு கொண்ட குகனை நோக்கி , “சித்திரக் கூடத்துக்குச் செல்லும் வழியைச் சொல்லுக ” என்று கேட்டான். குகன் இராமனின் திருவடிகளை வணங்கி , “உத்தமனே! நான் உங்களிடம் சொல்ல வேண்டியது ஒன்று உள்ளது” என்றான்.

'நெறி, இடு நெறி வல்லேன்; நேடினென், வழுவாமல்,

நறியன கனி காயும், நறவு, இவை தர வல்லேன்;

உறைவிடம் அமைவிப்பேன்; ஒரு நொடி வரை உம்மைப்

பிறிகிலென், உடன் ஏகப் பெறுகுவென் எனின் நாயேன் 38

விளக்கம்

“நான் உங்களுடன் வரும் பேறு பெறுவாயேயானால் , நேர் வழியையும் , அதில் குறுக்கிடும் பல கிளை வழிகளையும் , அறியும் வல்லமை உடைய நான் தக்கபடி வழிகாட்டுவேன். பழுது நேராமல் நல்லனவாகிய காய்களையும் , கனிகளையும் தேனையும் தேடிக் கொண்டு வந்து கொடுப்பேன். ஆங்காங்கே தங்குவதற்குத் தகுந்த குடில் அமைத்துக் கொடுப்பேன். ஒரு நொடிப் பொழுதும் உம்மைப் பிரிய மாட்டேன் ” என்று குகன் கூறினான்.

'தீயன வகை யாவும் திசை திசை செல நூறி,

தூயன உறை கானம் துருவினென் வர வல்லேன்;

மேயின பொருள் நாடித் தருகுவென்; வினை முற்றும்

ஏயின செய வல்லேன்; இருளினும் நெறி செல்வேன் 39

விளக்கம்

“தீய விலங்குகளின் வகைகளை , நீங்கள் தங்கும் இடத்தைச் சூழ்ந்த எல்லாத் திசைகளிலும் நெருங்க விடாமல் சென்று அவற்றை அழித்து , தூயவனாகிய மான் மயில் போன்றவை வாழும் காட்டிடத்தை ஆராய்ந்து கண்டுபிடித்துக் காட்டும் வல்லமை பெற்றுள்ளேன். நீங்கள் விரும்பிய பொருளைத் தேடிக் காண்டு வந்து

கொடுப்பேன். நீங்கள் இடும் கட்டளைகளை நிறைவேற்றுவேன். இரவிலும் வழி அறிந்து நடப்பேன்” என்று குகன் கூறினான்.

'கல்லுவென் மலை; மேலும் கவலையின் முதல் யாவும்;
செல்லுவென் நெறி தூரம்; செறி புனல் தர வல்லேன்;
வில் இனம் உளென்; ஒன்றும் வெருவலென்; இருபோதும்-
மல்லினும் உயர் தோளாய்!- மலர் அடி பிரியேனால்;

40

விளக்கம்

மற்போரிலும் சிறப்புப் பெற்ற தோள்களை உடையவனே! செல்லும் இடம் மலைப் பகுதியானாலும் அங்கே கவலைக் கிழங்கு முதலியவற்றைத் தோண்டி எடுத்துத் தருவேன். வெகு தொலைவில் உள்ள வழியிலும் சென்று அங்குள்ள நீரைக் கொண்டு வந்து கொடுப்பேன். பலவகையான வில்லைப் பெற்றுள்ளேன். எதற்கும் அஞ்ச மாட்டேன். உங்களுடைய மலர் போன்ற திருவடியை ஒரு போதும் பிரிய மாட்டேன்” என்று குகன் கூறினான்.

திரு உளம் எனின், மற்றும் என் சேனையும் உடனே கொண்டு,
ஒருவலென் ஒரு போதும் உறைகுவென்; உளர் ஆனார்
மருவலர் எனின், முன்னே மாள்குவென்; வசை இல்லேன்;
பொரு அரு மணி மார்பா! போதுவென், உடன்' என்றான் 41

விளக்கம்

“ஒப்பற்ற மார்பை உடையவனே! தாங்கள் சம்மதித்தால் எனது படையை உடன் அழைத்துக் கொண்டு ஒரு பொழுதும் உங்களைப் பிரியாது உங்களுடன் இருப்பேன். என்னால் வெல்ல முடியாத பகைவர்கள் வந்தாலும் உங்களுக்குத் தீங்கு நேரும் முன் நான் இறந்து போவேன். எந்தப் பழியும் பெறாதவனாகிய நான் உம்மோடு வருவேன் ” என்று குகன் கூறினான்.

குகனை அவன் இனத்தாருடன் இருக்க இராமன் பணித்தல்

அன்னவன் உரை கேளா, அமலனும் உரைநேர்வான்;
'என் உயிர் அனையாய் நீ; இளவல் உன் இளையான்; இந்
நன்னுதலவள் நின் கேள்; நளிர் கடல் நிலம் எல்லாம்
உன்னுடையது; நான் உன் தொழில் உரிமையின் உள்ளேன்.

42

விளக்கம்

குகன் கூறிவற்றைக் கேட்ட இராமன் “நீ எனது உயிர் போன்றவன். என் தம்பி இலக்குமணன் உனக்குத் தம்பி. அழகிய நெற்றியைப் பெற்ற இச்சீதை உனக்கு உறவினள். குளிர்ந்த கடலால் சூழப்பட்ட இந்நாடு முழுவதும் உன்னுடையது” என்றான்.

'துன்பு உளதுஎனின் அன்றோ சுகம் உளது? அது அன்றிப்
பின்பு உளது; "இடை, மன்னும் பிரிவு உளது" என, உன்னேல்;
முன்பு உளெம், ஒரு நால்வேம்; முடிவு உளது என உன்னா
அன்பு உள, இனி, நாம் ஓர் ஐவர்கள் உளர் ஆனோம்

43

விளக்கம்

“துன்பம் உண்டு என்றால் சுகமும் உண்டு. இப்போது இணைந்திருப்பதற்கும் , வனவாசத்திற்குப் பின் இணைந்திருக்கப் போவதற்கும் இடைப்பட்டதான பிரிவு என்னும் துன்பம் உள்ளதே என்று எண்ணாதே. உன்னைக் கண்டு தோழமை கொள்வதற்கு முன்னே உடன் பிறந்தவர்களாக நாங்கள் நால்வர் இருந்தோம். இப்போது எல்லையற்ற அன்புடைய உடன்பிறந்தார்களாகிய நாம் ஐவர் ஆகிவிட்டோம் ” என்றான் இராமன்.

'படர் உற உளன், உம்பி, கான் உறை பகல் எல்லாம்;
இடர் உறு பகை யா? போய், யான் என உரியாய் நீ;
சுடர் உறு வடி வேலாய்! சொல் முறை கடவேன் யான்;
வட திசை வரும் அந் நாள், நின்னுழை வருகின்றேன்

44

விளக்கம்

ஒளி வீசும் கூரிய வேலை உடையவனே! நான் காட்டில் வாழும் காலமெல்லாம் உன் தம்பியாகிய இலக்குமணன் என்னுடன் இருக்கப் போகிறான். எனவே துன்புறுத்தும் வகைகள் எவை ? ஒன்றும் இல்லை. உன் இருப்பிடத்திற்குச் சென்று நான் இருந்து மக்களைக் காப்பது போலக் காப்பதற்கு உரியவன் நீ! வனவாசம் முடிந்து அயோத்திக்குத் திரும்ப வடக்கு நோக்கி வரும் அந்த நாளில் உன்னிடம் உறுதியாக வருவேன். நான் சொன்ன சொல்லைத் தவற மாட்டேன்”

'அங்கு உள கிளை காவற்கு அமைதியின் உளன், உம்பி;
இங்கு உள கிளை காவற்கு யார் உளர்? உரைசெய்யாய்;

உன் கிளை எனது அன்றோ? உறு துயர் உறல் ஆமோ?

என் கிளை இது கா, என் ஏவலின் இனிது' என்றான்

45

விளக்கம்

உன் தம்பியாகிய பரதன் அயோத்தியில் உள்ள சுற்றத்தாரைக் காப்பதற்கு ஏற்ற தகுதியோடு இருக்கிறான். நீ என்னுடன் வந்து விட்டால் இங்குள்ள சுற்றத்தாரைக் காப்பாற்ற யார் இருக்கிறார்கள். நீயே சொல். உன் சுற்றத்தார் என் சுற்றத்தார் அல்லவா? அதனால் அவர்கள் தம்மைக் காப்பாற்றுவார் இல்லாமல் மிகுந்த துன்பத்தை அடைதல் தகுமா? இங்குள்ள என் சுற்றத்தாரை என் கட்டளையை ஏற்று இனிதாகக் காப்பாயாக" என்றான் இராமன்

குகன் விடைபெறுதலும், மூவரும் காட்டிற்குள் செல்லுதலும்

பணி மொழி கடவாதான், பருவரல் இகவாதான்,

பிணி உடையவன் என்னும் பிரிவினன், விடைகொண்டான்;

அணி இழை மயிலோடும் ஐயனும் இளையோனும்

திணி மரம், நிறை கானில் சேணுறு நெறி சென்றார்

46

விளக்கம்

இராமன் இட்ட கட்டளையை மீறாதவனும் அவனைப் பிரிவதால் உண்டான துன்பத்திலிருந்து நீங்காதவனும் நோய் கொண்டவன் என்று பிறர் நினைக்குமாறு பிரிவுத் துன்பத்தை உடையவனுமான குகன் இராமனிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டான். பின்பு இராமனும் இலக்குமணனும் அழகிய ஆபரணங்களை அணிந்த மயிலைப் போன்ற சீதையோடு அடர்ந்த மரங்கள் நிறைந்த காட்டில் நெடுந்தூரம் செல்வதற்குரிய வழியிலே நடந்து சென்றார்கள்.

சீறாப்புராணம்

மானுக்குப் பிணை நின்ற படலம்

சீறாப்புராணம்

சீறா + புராணம் = சீறாப்புராணம் ; 'சீறத்' என்னும் அரபுச் சொல்லின் திரிபே சீறா என்பது. சீறத் என்னும் அரபுச் சொல்லுக்கு வரலாறு என்பது பொருள். உலகில் தூய வாழ்க்கை நடத்திய உத்தமர் ஒருவரின் (நபிகள் நாயகம்) வரலாற்றைக் கூறும்

நூலாதலால் இது சீறாப்புராணம் என வழங்கலாயிற்று. இந்நூல் அறம் , பொருள், இன்பம் ஆகிய மூன்றையும் உணர்த்தும் காப்பியமாகத் திகழ்கின்றது.

உமறுப்புலவர்

சீறாப்புராணத்தைப் பாடியவர் உமறுப்புலவர். இவரது தந்தையார் சேகு முதலியார். இராமநாதபுரத்தையடுத்த கீழைக்கரை இவர் பிறந்த ஊராகும். இவர் கடிகை முத்துப்புலவரின் சீடர். சீதக்காதி என்னும் வள்ளலால் ஆதரிக்கப்பட்டவர். உமறுப்புலவர் பாடிய மற்றொரு நூல் 'முதுமொழி மாலை' என்பதாகும்.

மானுக்குப் பிணை நின்ற படலம் : நுபுவத்துக் காண்டம் என்னும் இந்நூலின் இரண்டாவது காண்டத்தில் உள்ளது இப்படலம். நபிகள் நாயகம் வேடனிடம் சிக்கிய ஒரு பெண்மானுக்காகத் தாமே பிணையாக நின்று , அம்மாளை அவனிடமிருந்து மீட்ட பெருங்கருணைத்திறத்தை இப்படலம் உணர்த்துகின்றது.

முகமது நபி ஒருநாள் , நகர்ப்புறத்தினைநீங்கிச் செழுமையான மேகங்களைத் தனது முடியினில் தாங்கியதும் , மணமிக்கமலர் வனங்களைக் கொண்ட ஒருமலையினை அடைந்தார்.

காட்டில்திரியும் விலங்குகளைக் கொன்று அவற்றின் தசைகளைஅறுத்துக் கோலில் கட்டிப் பக்குவமாகச் சுட்டுத் தன்னந்தனியே அவற்றைஉண்டு , தனது ஊனைப் பெருக்கிவரும் வேடன் ஒருவன் இவ்வாறுவேட்டையாடி உண்பதைத் தவிர வேறொரு அறிவும் அற்றவன்.

சிறுசிறுமுத்துக்களாக வியர்வை திகழும்மேனி ; ஊன் மணக்கின்ற வாய் ; புதர்கள்போல் முடிவளர்ந்த தலை ; படுகொலை வீசும் பார்வையுடைய விழிகள் , அரபுமொழியில் பேசுவன். இவ்வாறான வேடன் ஒருவன் காட்டில் பின் தொடர்ந்துசென்று, மான் ஒன்றைச் சினத்துடன் வலையில் பிடித்துக் கட்டிவைத்திருப்பதனை முகமது கண்டார்.

முகமது நபிகள் மானைக் கண்டபின் , அரும்புகளும் தளிரும்மிக்கசோலையையும் காணார் ; அருவியையும் காணவில்லை. அருகில் உள்ளநிழலையும் நோக்கார் ; தம் மீது ஈச்சங்காயங்கள் மழை போலச் சொரிவதையும்நோக்காராகி மானையே நோக்கிச் சென்றார்.

மானின் நிலை

தரையில் வெள்ளியை உருக்கிவிட்டது போலத் தனது மடியில் பால் சிந்தியது. கண்களில் நீர் பொழிய உடல் பெருமூச்சு விட்டது. திரும்ப முடியாமல் காலில் கட்டுண்டு நிலத்தில் கிடந்தது.

கொடி போன்ற உடலிலும் இரையைப் போன்ற குளம்பிலும் இட்ட சுருக்கினால் வேதனைப்பட்டுக் கிடந்த மானின் உடல் பதைக்கின்ற நிலையை நபிகள் கண்டார். அக்காட்டில் உள்ள மலர்கள் செந்தேனைப் பொழிந்தன. அக்காட்சி மானின் துயரத்தைக் காண முடியாமல் கண்ணீர் சிந்துவதைப் போலிருந்தது. மானைக் கட்டி வைத்திருந்த வேடனைக் கண்ணால் காண்பதும் பாவம் என்பது போல பறவைகள் தனது இனத்தோடு கூட்டுக்குள் புகுந்தன. அப்போது பூக்களில் உள்ள தேனை உண்டவண்டுகள் இசை பாடின. அந்த இசை முகமது நபிகள் வருவார். வருத்தப்படும் மானை மீட்பார் என்று கூறுவது போலிருந்தது.

நபிகளிடம் பெண்மான் முறையிடல்

வளம் நிறைந்த அக்காட்டில் தன்னருகே வந்து நின்ற நபியை நோக்கி ,தனது குட்டையான வாலை அசைத்து, நெடுங்கழுத்தை நீட்டிக் கறையற்ற நிலவுபோன்றவரே! வள்ளல் முகமதே! என விளித்துப் போற்றித் தடையின்றிஎவர்க்கும் கேட்கும்படியாக , வணங்கிச் சலாமிட்டுப் பின் கூறலாயிற்று :

“வல்லவனாகிய இறைவனது உண்மைத் தூதரே! விரைந்து எனதுசொற்களை உகந்து கேட்டு உமது அருளைத் தருவீராக!” எங்களுக்கு ஒருஇளங்கன்று வேண்டுமென ஆசைப்பட்டு நானும் என் கலைமானும் இருக்க ,நான் கருவுறாததால் வருத்தத்துடன் வாழ்ந்தோம். அப்போது முகமதாகிய உங்கள்பெயரைப் போற்றினேன். எனக்கு இளஞ்சூல் உருவாகிக் கரு வளர்ந்தது.”

யானும் எனது துணையும் சேர்ந்து ஒன்றானதைப் போன்ற உருவோடு ஓர்இளங்கன்று பிறந்தது. இன்பக்கடலில் ஆழ்ந்து இம்மலையிடத்தைச் சார்ந்துதுன்பம் அகன்றிருந்தேன். ஆனால் என் முன்வினையினை நான் அறியவில்லை.எனது உயிர் போன்ற கன்றும் ஆண்மானும் யானும் எங்கள் சுற்றமும்மலைச்சாரலில் ஓரிடத்தில் வயிராறத் தழையுண்டு, பசி தீர்ந்து பின் நீர் அருந்திள்ளளவு அச்சமும் இன்றி நின்று உலவிய நேரம்! நாங்கள் நின்றிருந்ததிசையின் எதிரிலிருந்து ஒரு

மலைக்குவட்டின்கண், மத யானையும் அஞ்சி இறக்கச் செய்யும் தன்மையுடன் கொடூரமாக இடிமுழக்கம் போன்று நீண்டதாக ஒரு வரிப்புலியின் முழக்கம் கேட்டது. அதைக் கேட்டு நாங்கள் ஒவ்வொருதிசையிலும் தனித்தனியாகச் சிதறி ஓடினோம்.

தாண்டிச் சென்ற செடிகளும் புதர்களும் நிலத்தில் அழுந்த ஒன்றையொன்று சென்ற திசை காணாமல் நாங்கள் ஓடினோம். நானும் எனதுகன்றைக் காணாது வாடிய மனத்தோடும் உடம்பானது ஆடிக்காற்றில்துரும்புபோல் ஆட வேறொர் கானகம் புகுந்தேன். அக்காட்டினை அடைந்தபோது, அங்கு மறைந்திருந்த இவ்வேடன், வலையைச் சுற்றி எனக்குசுருக்குஇட்டு, புலி வாயிலிருந்து தப்பிச் சிங்கத்தினிடம் சிக்கினாற்போல, நான் உடலுயிர்பதைக்கத் தேம்பி மனமிழந்து ஒடுங்கி நின்றேன்.

மானின் மனநிலை

நான் பிடிபடுவதற்கு முன்று நாட்களுக்கு முன்பு தான் பிறந்தது என்கன்று ; இன்னும் புல்லை மேய்ந்தறியாது; நீரும் பருகாது; என் மடியிற் சுரந்தபாலும் வழிந்தது. என் கன்று பூமியில் கிடந்து என்ன பாடுபடுகின்றதோ ? அறியேன். எனது கன்று தனது தந்தையாகிய கலைமானிடம் சேர்ந்ததோ? அல்லது வேறொரு புறமாக ஓடிச் சென்றதோ, தன் இனத்தைச் சேர்ந்து பெற்றோருக்காக ஏங்கியதோ ? அல்லது புலியின் வாயில் அடிபட்டு இறந்ததோ? என்னைத் தேடி இங்குமங்குமாக ஓடி மறுகின்றோ? அறியேனே.

மாந்தர் எவரும் சொர்க்கத்தில் புகச்செய்யும் புண்ணியனே! நான் இவ்வேடனின் பசியைத் தீர்க்கச் சித்தமாக உள்ளேன். அதற்கு முன் என்கால்களைப் பிணித்துள்ள பிணைப்பை நீக்கி என்னைத் தாங்கள் பிணையாகநின்று விடுவித்தல் வேண்டும். என்னைத் தாங்கள் விடுவித்தால் , என்னுடையகலை மானைச் சேர்ந்து , அதன் கவலையை மாற்றி எனது நிலையை என்இனத்திற்குத் தெரிவித்து எனது கன்றினுக்கு இனிய தீம்பால் ஊட்டி , எனதுகுலத்தோடு சேர்ந்து இருந்து விட்டுச் சில நாழிகைப் போதில் திரும்புவேன் என்று அப்பெண்மான் நபியிடம் குறையிரந்தது.

மானுக்குப் பிணையாக நபிகள் நாயகம் நிறறல்

மான் இவ்வாறு உரைக்கக் கேட்ட நபி , மனத்தில் கருணை பொங்க , வேடனை நோக்கி, “இந்த மான் தனது கன்றின் துயர் தீர்த்து வரும்வரை நான் , இதற்குப் பிணை; எனவே இதனை விடுக” என்றார். அதைக் கேட்ட வேடன் சினத்துடன் சிரித்து முட்கள் நிரம்பிய காட்டில் உச்சந்தலையில் உள்ள வியர்வை உள்ளங்கால் வரை

நனைக்கும்படி ஓடி எந்த வேட்டையும் கிடைக்காத நிலையில் இந்த மானைப் பிடித்து வந்தேன்.

இந்த மானின் தசையால் என் பெரும்பசி நீங்கியது என மகிழ்வோடு இருந்தேன். முகமது அவர்களே நான் வருத்தப்படும்படி பேசி விட்டீர்கள். நீங்கள் கூறியது எவருக்கும் பொருந்தாது. மேலும் காட்டில் பிடித்த மானை விட்டு விட்டால் அது மீண்டும் மனிதரிடம் திரும்பும் செயல் முன் எப்போதும் நிகழ்ந்ததில்லை. ஞானமுடையவர்கள் இவ்வாறு பேசமாட்டார்கள். எனவே குறைவான இச்சொற்களை விடுக. என்றான்

என்னைப் பிணையாகக் கொண்ட இந்தப் பெண்மான் ஒரு நாழிகைப் போதில் வராவிட்டால், நான் உனது பசியைத் தீர்ப்பதற்காக ஒன்றிற்கு இரண்டாக அன்புடன் தருவேன்! கவலைப் படாதே! என்று இனிமையுடன் நபிகள் உரைத்தார். உலகில் ஒரு புதுமையினையோ அல்லது ஒன்றுக்கு இரண்டு மான்களோ கிடைக்கும் என்பதை எண்ணி வேடனும் சம்மதித்தான்.

வேடனின் செயலை மான் தன் கூட்டத்திற்கு உரைத்தல்

ஒரு வனப் பகுதியினிடத்து எண்ணற்ற பெண்மானும் கன்றும் கலையுடன் இருக்க அக்கூட்டத்தை இனிதே கண்டது - அப்பெண்மான். தன் இனத்தினுள் சென்று சேர்ந்து கவலை நீங்கியது. தனது கலையின் வருத்தத்தையும் போக்கித் தனது கன்றுக்குப் பாலூட்டி , மென்மையான முதுகையும் வாலினையும் நாவினால் நக்கிக் கொடுத்துக் கழுத்தை வளைத்து மோந்து அதன் வேட்கையையும் போக்கியது.

கன்றிற்கு அமுதம் ஊட்டிய பின்னர்க் காட்டகத்தில் ஓடிச் சென்று , தனது இனத்திற்கெல்லாம் தான் வேடன் கைப்பட்ட வரலாறும் , நபிகள் அதை மீட்டுவர விட்டதும் எடுத்துரைத்தது. பிணையாக நபிகள் இருந்தனர் என்ற மொழியைக் கேட்டுப் பிணைக்குலம் அனைத்தும் உள்ளப் பதைப்படைந்து துன்பம் எய்தின. துணையாகிய ஆண்மானும் உடல் சோர்ந்து பெருமூச்சு எய்தி நின்றது. பின்னர் அங்குப் போக வேண்டாம் எனக்கூறியது. தம்மோடு மாறுபட்டவர் கையிலிருந்தும் தப்பி வந்த மானானது, அவரால் தாம் கொல்லப்படுதலை விரும்பி மீண்டும் அத்தகைய மனிதர்கள் கையில் சேர்வதுண்டோ ? மறுத்துச் சொல்லாதே. இக்குட்டியை வெறுத்தும் நம்

இனத்தைத் துறந்தும் முடிவினை நோக்கிப் போக வேண்டாம் என்னும் முறையினை எடுத்துக் கூறியது.

பெண்மான் எடுத்த முடிவு

வலையில் அகப்படுத்திக் கயிறுகளால் பிணைத்து என்னைப் பற்றிய வேடனுக்கும் ஏற்பப்பேசி, தானே பிணையாக நின்றார். பெரியவன் தூதராகிய நபிகள் , இவ்வுலகத்தில் எல்லா உயிர்களையும் அணைத்துக் காப்பதற்கு அவரல்லது வேறு ஒருவர் இல்லையல்லவா ? எனது உயிரை வேடனது பசிக்காக ஈந்து , நபியினது பிணையை மீட்க நானம் மனம் கொள்ளவில்லையென்றால், நான் சொர்க்கத்தையிழந்து தீ நரகினில் புகுவதேயின்றி எனக்கு வேறு கதியும் பெருமையும் உண்டோ ? சிறப்புமிக்க ஆண்டகை நபியின் முன்னர்ச் சொன்ன சொல்லை மாற்றிவிட்டு மறந்திருந்தால் நான் வரிப்புலி வாய்ப்பட்டு இறப்பதே கதியாகும். வேறு இருப்பதற்கு இடமும் உண்டோ ? எனவே வாழ்வதற்கு எழும் விருப்பத்தினைக் கைவிடல் வேண்டும்.

வேடனின் மனமாற்றம்

மானும் அதன் கன்றும் சேர்ந்து வருவதனை நபிகள் பெருமான் கண்டு மகிழ்ந்து அன்போடு இருள் கொண்ட மனத்தானாகிய வேடனைக் கூவியழைத்து, ஒரு பிணைக்கு இரண்டாக உன்னிடம் வருகின்றன பார் என்றுரைத்தார்.

அதனைக் கேட்டு வேடன் வியப்பாக நோக்கும்போது, முன் வந்த மானும் அதன் கன்றும் நபிகள் பாதத்தில் பணிந்தன. பின்னர் பெண்மானானது வணக்கம் கூறிப் பாவி எனக்காக வேட்டுவனுக்குத் தங்களையே பிணையாக்கினீர்! இப்போது மீட்டருள வேண்டும் என்றது. இவ்வாறு பக்கத்தில் வந்து பெண்மான் கூற , முகம்மது நபி வேடனை அருகில் அழைத்து அவற்றின் பண்பினைச் சுட்டிக்காட்டி , நீ நம்முடைய பிணையை விட்டுவிட்டு, தனது பசியினைத் தீர்த்துக் கொண்டு பெருநகரினை அடைக! என்றார். வேடனும் தான் வீடு பெற்றேன் ; வாழ்ந்தேன் என்று அவர் பாதத்தில் வீழ்ந்தான்.

இயேசு காவியம்

ஊதாரிப்பிள்ளை

ஒரு தந்தை இரு மக்கள் ஊர் முழுதும் சொத்து
ஒரு பிள்ளை அவர்களிலே மணியான முத்து
சிறுபையன் ஊதாரி தேறாத நெத்து
தீராத மழையினிலே கரையேறும் வித்து
தன் பாகம் வேண்டுமெனத் தந்தையிடம் கேட்டான்
தந்தை அவன் மொழி கேட்டுச் சரிபாதி தந்தான்
தந்தானே யல்லாது தாளாது துடித்தான்
தன் பிள்ளை வாழட்டும் என்றேதான் கொடுத்தான்.
குருட்டுமகன் தன் சொத்தைக் குறைந்தவிலை விற்றுக்
கொண்டோடி வெளிநாட்டில் கும்மாளமிட்டான்!
பொருட்பெண்டிர் மதுவென்று போனவழி சென்று
பொருள் தேய்ந்து புகழ்தேய்ந்து தெருவினிலே நின்றான்!
அந்நாட்டில் பெரும்பஞ்சம் அவ்வேளை சூழ
அறியாத இளமைந்தன் அலைந்தானே வாழ!
தன்னாட்டு மனிதனிடம் ஒரு வேலை தேட
தந்தானே ஒருவேலை பன்றிகளோடாட!
பன்றிக்குத் தருகின்ற உணவேதான் உணவு
பாவிக்கு நாளெல்லாம் தந்தையவன் கனவு
அந்நேரம் தெளிந்ததுகாண் அவனுடைய அறிவு
அப்பாவின் கால்களிலே விழுகின்ற நினைவு!
என்தந்தாய் வானுக்கும் உமக்கும் எதிரானேன்

எத்தனையோ ஊழியர்கள் இங்கிருக்கப் போனேன்.
 உன்வீட்டுக் கூலிகளில் ஒருவனென ஏற்பாய்!
 உன்பிள்ளை என்று சொலத் தகுதியில்லை காப்பாய்!
 இப்படிப்போய் விழ வேண்டும் என்றெண்ணிச் சென்றான்.
 எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்த தந்தையின்முன் நின்றான்.
 அப்பா என் மகனே என்றணைத்தானே தந்தை
 அன்பான தந்தையின்முன் அழுதவன் சிந்தை.
 எப்போது வருவாய் என்று எண்ணியிருந்தேனே
 இளைத்தாயே என் மகனே கண்மணியே தேனே
 தப்பான பிள்ளையல்ல எதுவும்சொல்லாதே
 சந்தர்ப்பம் செய்த சதி! வருவாய் இப்போதே!
 யாரங்கே பணியாள் வா! பட்டாடை நகைகள்
 அத்தனையும் அணியுங்கள் அலங்கார வகைகள்
 பேர்சொல்லும் மகனுக்குப் பருங்கன்றின் கறிகள்
 பிழையாமல் செய்யுங்கள் விரைவில் எனச் சொன்னான்.
 மாலையிலே மூத்தமகன் மனைக்குவரும்போது
 மனையிலே சங்கீதம் நடனவகை நூறு
 சாலையிலே நின்றபடி ஏன் சத்தம்? என்றான்
 தம்பி இன்று வந்துள்ளார் என்றொருவன் சொன்னான்
 ஆத்திரத்தில் வெளிப்புறமே மூத்தமகன் நின்றான்
 அப்போது தந்தையவன் அந்த இடம் வந்தான்
 சாத்திரத்தை மறந்தவனைத் தடபுடலாய் ஏற்றீர்
 சாப்பாடு நடனமென ஏற்றுகிறீர் போற்றி!
 உங்களுடன் இருந்தவரை நானென்ன கண்டேன்

ஒருநாளும் எனக்கென்று விருந்துவகை உண்டா,

கண்கலங்கி மூத்தமகன் இவ்வாறு சொல்ல

கனிவோடு தந்தையவன் மறுவார்த்தை சொன்னான்.

என்னோடு என்றும்நீ இருப்பவனேயன்றோ!

என் செல்வம் எந்நாளும் உன்னுடையதன்றோ!

உன் தம்பி இறந்ததன்பின் உயிர் பெற்று வந்தான்!

உண்மையிலே மறுபிறவி அதற்காகச் செய்தேன்!

விளக்கம்

தந்தை ஒருவர் தன் இரு மகன்களுடன் , ஊர் முழுவதும் செல்வாக்குடனும் , செல்வத்துடனும் வாழ்ந்து வந்தார். மூத்த மகன் குணத்தில் சிறந்தவனாக , தந்தையின் சொல்லை மதித்து நடந்தான். இளைய மகன் தந்தை சொல்லைக் கேட்காமல் ஊதாரித்தனமாகச் சுற்றித் திரிந்தான். ஒருநாள் இளைய மகன் தன் தந்தையிடம் தன் சொத்தைப் பிரித்துத் தருமாறு வற்புறுத்தினான். வேறு வழியின்றி தந்தை சொத்துக்களைப் பிரித்து அவனுக்குச் சேர வேண்டிய பங்கைக் கொடுத்தார். தன் பிள்ளையின் போக்கைக் கண்டு மனம் வருந்தினார். இருப்பினும் இந்தச் செல்வங்களைக் கொண்டு தன் பிள்ளை நன்றாக வாழ்வான் என்று நம்பினார்.

ஆனால் இளைய மகன் தன் சொத்துக்களைக் குறைந்த விலையில் விற்று விட்டு, அதன் மூலம் கிடைத்த பணத்தை எடுத்துக் கொண்டு வெளிநாட்டுக்குச் சென்று மது, மாது என தன் மனம் போன போக்கில் வாழ்ந்தான். பொருள் அனைத்தும் இழந்தான். அந்த நாட்டில் பெரும்பஞ்சம் ஏற்பட்டது. அந்தப் பஞ்சத்தில் சிக்கிக்கொண்டு மீள வழி தெரியாமல் மாட்டிக் கொண்டான். தன் நாட்டைச் சேர்ந்த மனிதர்களைச் சந்தித்து ஒரு வேலை தேடி அலைந்தான். ஒருவன் பன்றிகளை மேய்க்கும் வேலை கொடுத்தான். அந்தப் பன்றிகளுக்குக் கொடுக்கும் உணவுதான் அவனுக்கும் கிடைத்தது. அவ்வேளையில் தன் தந்தையின் நினைவால் வாடினான். தன் தவறை உணர்ந்தான். தன் தந்தையைத் தேடிச் சென்று அவர் காலில் விழுந்து மன்னிப்பு கேட்டு , “என் தந்தையே உனக்கு எதிராக நின்றேன். எத்தனையோ ஊழியர்கள் இங்கே சுகமாக வாழ , அவர்களுள் ஒரு ஊழியனாக நான் இங்கேயே இருக்கின்றேன். உன் கூலிகளில்

ஒருவனாக என்னை ஏற்பாய். ஏனெனில் உன் பிள்ளை என்று சொல்ல எனக்குத் தகுதியில்லை” என்று கூற வேண்டும் என்று எண்ணியவனாகத் தன் தந்தையிடம் சென்றான்.

தன் மகன் எப்போதாவது திருந்தி தம்மிடமே வந்து விடுவான் என்று காத்திருந்த தந்தை , தன் மகனைக் கண்டதும் , தன்னோடு சேர்த்து அணைத்துக் கொண்டார். “நீ எப்போது வருவாய் என்றுதான் நான் காத்திருந்தேன். இப்படி இளைத்திருக்கிறாயே” என்று கூறித் தன் மகனைத் தேற்றினார். மேலும் “நீ தப்பான பிள்ளையல்ல. காலம் செய்த சதி இது. ஆகவே வருந்தாதே ” என்று கூறினார். பின்பு , “யாரங்கே பணியாட்களே! பட்டாடை நகைகள் , அலங்கார வகைகள் யாவற்றையும் கொண்டு வந்து இவனுக்கு அணிவியுங்கள் ” என்று ஆணையிட்டார். தன் மகனுக்கு கன்றின் கறிகளுடன் விருந்து படையுங்கள் என்று கூறினார். அன்று மாலை மூத்த மகன் வீட்டிற்கு வந்து பார்த்தபோது வீடே நடனங்களும் பாடல்களுமாக விழாக்கோலம் கொண்டிருப்பதைக் கண்டு வியந்தான். தன் பணியாட்களிடம் கேட்க , அவர்கள், “தங்கள் தம்பி திரும்ப வந்துள்ளார். அவனின் வரவை உங்கள் தந்தை கொண்டாடுகின்றார்” என்று கூறினர். அதைக் கேட்ட மகன் மிகுந்த கோபம் கொண்டு வீட்டின் வெளியிலேயே நின்றான். தன்னைத் தேடி வந்த தந்தையிடம் , “சாத்திரங்களை மறந்தவனுக்குத் தடபுடலாக வரவேற்பு கொடுக்கின்றீர். உங்களுடன் இருந்தவரை இதுபோன்று எனக்காக எந்த விருந்தும், விழாவும் நீங்கள் கொண்டாடியதில்லை” என்று கண்கலங்கிக் கூறினான். அதற்குத் தந்தை , “மகனே! நீ எப்போதும் என்னுடன் இருப்பவன். என் செல்வம் யாவும் எப்போதும் உனக்கே உரிமையாகும். உன் தம்பி இறந்து இப்போது உயிர் பெற்று வந்திருக்கின்றான். அவன் மறுபிறவி எடுத்ததற்காகவே இந்த ஏற்பாடுகள்” என்று கூறி சமாதானம் செய்கின்றார்.

பக்தி இலக்கியமும், பகுத்தறிவு இலக்கியமும்

பக்தி இலக்கியம்

1. திருநாவுக்கரசர் - தேவாரம்

சிறுவயதில் பெற்றோரை இழந்து தமக்கையார் திலகவதியார் அரவணைப்பில் வளர்ந்த மருள்நீக்கியார், இளமையில் சமண சமயத்தைச் சேர்ந்து தருமசேனர் என்ற தலைவராகத் திகழ்ந்தார். திலகவதியாரின் நெடுநாள் வேண்டுகோளுக்கு இரங்கிய சிவபெருமான் அருளால் தம்பியாருக்குத் தீராச் சூலைநோய் உண்டாகித் திருவதிகையில் தொண்டுசெய்து வாழ்ந்த திலகவதியார் மடத்திற்கு அவர் வந்துசேர்ந்தார். திலகவதியார் திருவைந்தெழுத்து ஓதி அளித்த திருநீற்றைப் பூசிக்கொண்டு திருவதிகை வீரட்டானம் கோயிலுட் புகுந்து ஈசனைக் 'கூற்றாயினவாறு' என்று தொடங்கும் இப்பதிகத்தைப் பாடி வணங்கினார். சிவன் அருளால் சூலைநோய் தீர்ந்தது. வானில் எழுந்த சிவன் வாக்கால் 'திருநாவுக்கரசர்' என்ற பெயர் பெற்றார்.

நாமார்க்குங் குடியல்லோம் நமனை யஞ்சோம்

நரகத்தி லிடர்ப்படோம் நடலை யில்லோம்

ஏமாப்போம் பிணியறியோம் பணிவோ மல்லோம்

இன்பமே எந்நாளுந் துன்ப மில்லை

தாமார்க்குங் குடியல்லாத் தன்மை யான

சங்கரனற் சங்கவெண் குழையோர் காதிற்

கோமாற்கே நாமென்றும் மீளா ஆளாய்க்

கொய்ம்மலர்ச்சே வடியிணையே குறுகி னோமே.

விளக்கம்

மலர் போன்ற சிவபெருமானின் திருவடிகளை அடைக்கலமாக அடைந்தமையால், நாம் யாருக்கும் அடிமையாவதில்லை. மரணத்தைத் தருகின்ற இயமனுக்கு அஞ்சுவதில்லை. நரகத்தில் புகுந்து துன்பமடைவதில்லை. பொய்யும் புரட்டும் இனி நம்மை அணுகுவதில்லை. என்றும் ஆனந்தமாக இருப்போம். நோய் என்பதையே அறியாது இருப்போம். வேறு யாரையும் பணிந்து நிற்க மாட்டோம்.

எந்நாளும் நமக்கு இன்பமே ஏற்படும். துன்பம் என்பதை நாம் அறிய மாட்டோம். யாருக்கும் அடிமையாகாதவனும், வெண்குழையைக் காதில் அணிந்த அரசனாகிய ஆதி சங்கரனுக்கு மட்டுமே நாம் அடிமையாக இருப்போம் என்று திருநாவுக்கரசர் பாடுகின்றார்.

மாணிக்கவாசகர் - திருவாசகம்

மாணிக்கவாசகர்

பாண்டிய நாட்டில் திருவாதவூரில் பிறந்தவர். இவரது இயற்பெயர் தெரியவில்லை. ஊர்ப்பெயரால் திருவாதவூரார் என்று அழைக்கப்படுகிறார். கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர். அறிவாற்றலில் சிறந்து விளங்கிய இவர் அரிமர்த்தன பாண்டியனிடம் அமைச்சராகப் பணி புரிந்தார். அப்போது அம்மன்னனால் தென்னவன் பிரமராயன் என்ற பட்டமளித்துப் பாராட்டப்பட்டார். மன்னனுக்காகக் குதிரை வாங்க வேண்டி நிறையப் பொன்னுடன் கீழைக்கரைக்குச் சென்றபோது , வழியில் திருப்பெருந்துறையில், குருந்த மரத்தடியில் இறைவன் ஞானாசிரியனாக வெளிப்பட்டு உபதேசம் செய்யும் வாய்ப்பினைப் பெற்றார். கொண்டு வந்த பொன்னையெல்லாம் இறை பணியில் செலவிட்டார். இதனையறிந்த மன்னன் இவரைச் சிறையிலிடுமாறு அறிவித்தான். அப்போது இறைவன் தன் அடியவனைக் காப்பாற்ற நரியைப் பரியாக்கியும், வைகையில் வெள்ளப் பெருக்கினை உண்டாக்கியும் , பிட்டுக்கு மண் சுமந்தும், பிரம்படிபட்டும் மாணிக்கவாசகரை ஆட்கொண்டார். இதனால் மாணிக்கவாசகரின் பெருமையை உணர்ந்த மன்னன் மாணிக்கவாசகரைச் சிறையிலிருந்து விடுவித்து இறைவனிடம் தஞ்சம் அடைந்தான். அன்று முதல் மாணிக்கவாசகர் முழு மூச்சுடன் சிவத்தொண்டில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார்.

நூல்கள்

இவர் பாடிய பாடல்களின் தொகுப்பு திருவாசகம் என்னும் பெயர் பெற்றது. இதன் கருத்துகள் கற்போரின் உயிரை உருக்கியதால் “திருவாசகத்திற்கு உருகார் ஒரு வாசகத்திற்கும் உருகார் ” என்னும் பழமொழி வழங்கப்படுவதாயிற்று. ஆண்டாள் கண்ணனைக் கணவனாக எண்ணிப் பாடியதுபோல் , மாணிக்கவாசகர் சிவபெருமானைத் தலைவனாகக் கொண்டு திருவெம்பாவை பாடியுள்ளார். திருவெம்பாவையில் மனம் பறிகொடுத்த இறைவன் “பாவை பாடிய வாயால் கோவை பாடுக ” என்று

வேண்டியதற்கிணங்க 400 பாக்களைக் கொண்ட திருக்கோவையார் பாடினார். திருவாசகமும், திருக்கோவையாரும் பன்னிரு திருமுறைகளுள் எட்டாவது திருமுறையாக வைத்துப் போற்றப்படுகின்றன.

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன் தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள் வாழ்க
ஆகமம் ஆகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடி வாழ்க
வேகம் கெடுத்துஆண்ட வேந்தன் அடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞுகன்தன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறந்தார்க்குச் சேயோன் தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவார் உள்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரம்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க

விளக்கம்

திருவைந்தெழுத்து மந்திரம் வாழ்க ; திருவைந்தெழுத்தின் வடிவாக விளங்கும் இறைவனது திருவடி வாழ்க ; இமைக்கும் நேரமுங் கூட என் மனத்தினின்றும் நீங்காதவனது திருவடி வாழ்க ; திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளி என்னையாட்கொண்ட குருமூர்த்தியினது திருவடி வாழ்க ; ஆகம வடிவாகி நின்று இனிமையைத் தருபவனாகிய இறைவனது திருவடி வாழ்க ; ஒன்றாயும் பலவாயும் உள்ள இறைவனது திருவடி வாழ்க.

மன ஓட்டத்தைத் தொலைத்து என்னை அடிமை கொண்ட முழுமுதற் கடவுளது திருவடி வெல்க ; பிறவித் தளையை அறுக்கிற இறைவனது வீரக்கழலணிந்த திருவடிகள் வெல்க ; தன்னை வணங்காத அயலார்க்கு எட்டாதவனாயிருப்பவனது தாமரை மலர் போலும் திருவடிகள் வெல்க ; கை குவித்து வணங்குவோர்க்கு மனம் மகிழ்ந்து அருளுகின்ற இறைவன் திருவடிகள் வெல்க ; கைகளைத் தலைமேல் உயர்த்தி வணங்குவோரை வாழ்வில் உயரச் செய்கின்ற சிறப்புடையவனது திருவடி வெல்க என்று இறைவனின் திருவடிகளை வாழ்த்துகின்றார் மாணிக்கவாசகர்.

பொய்கையாழ்வார்

இவர் முதலாழ்வார் மூவருள் முதலாமவர். காஞ்சிபுரத்தில் திருவெஃகா என்னும் இடத்தில் உள்ள பொய்கையில் தாமரை மலரில் தோன்றியதால் பொய்கையாழ்வார் எனப்படுகிறார். திருமாலின் பாஞ்சசன்னியம் என்ற சங்கின் அவதாரமாகக் கருதப்படுகிறார். இவர் பாடிய 100 பாடல்கள் முதல் திருவந்தாதியாக அமைந்துள்ளன. காலம் கி.பி. 6 அல்லது 8 ஆம் நூற்றாண்டு ஆகும்.

வையம் தகளியா வாரகடலே நெய்யாக

வெய்ய கதிரோன் விளக்காகச் - செய்ய

சுடராழியான் அடிக்கே சூட்டினேன் சொல்மாலை

இடராழி நீங்குகவே என்று

விளக்கம்

“பெருமானே! இந்த உலகத்தையே அகல் விளக்காக அமைத்து , உலகத்தை வளைத்து நிற்கும் கடல் நீரை அவ்விளக்கிற்கு நெய்யாக வார்த்து , உலகிற்கு ஒளி தரும் கதிரவனை அவ்விளக்கின் சுடராகப் பொருத்தி , சுதர்சனம் என்ற சக்கரத்தைக் கையில் ஏந்திய உம்முடைய திருவடிக்கு என் சொல் மாலையைச் சூட்டுகின்றேன். துன்பக்கடலில் இருந்து என்னை விடுவிப்பாயாக” என்று வேண்டுகின்றார்.

பூதத்தாழ்வார்

இவர் முதலாழ்வார் மூவருள் இரண்டாமவர். இவர் மாமல்லபுரத்தில் குருக்கத்தி மலரில் தோன்றினார் என்பர். திருமாலின் கௌமோதகி என்ற கதாயுத்தின் அவதாரமாகக் கருதப்படுகிறார். தம் பாடல்களில் பூதம் என்ற சொல்லைப் பல இடங்களில் அமையப் பாடியுள்ளமையால் பூதத்தாழ்வார் எனப்படுகிறார். காலம் கி.பி. 6 அல்லது 8ஆம் நூற்றாண்டு. இவர் பாடிய 100 பாடல்கள் இரண்டாம் திருவந்தாதியாக அமைந்துள்ளன.

அன்பே தகளியா ஆர்வமே நெய்யாக

இன்புறு சிந்தை இடுதிரியா - நன்புருகி

ஞானச் சுடர்விளக் கேற்றினேன் நாரணர்க்கு

ஞானத் தமிழ்புரிந்த நான்

விளக்கம்

“பெருமானே! உம்மால் ஞானத் தமிழை அறிந்த நான் அன்பையே அகல் விளக்காக அமைத்து , உன் மீது கொண்ட ஆர்வத்தை நெய்யாக வார்த்து , என் சிந்தையைத் திரியாக அமைத்து ஞானத்தால் சுடர் ஏற்றுகின்றேன். உலகத்தின் இருளில் இருந்து என்னை விடுவிப்பாயாக” என்று வேண்டுகின்றார்.

பேயாழ்வார்

முதலாழ்வார் மூவருள் மூன்றாமவர். இவர் மயிலாப்பூரில் செவ்வல்லி மலரில் பிறந்தார். திருமாலின் நந்தகம் என்ற வாளின் அவதாரமாகக் கருதப்படுகின்றார். திருமாலின் மீது கொண்ட பக்தியால் நெஞ்சம் சோர்ந்து அழுது சிரித்து ஆடிப் பாடிப் பேய் பிடித்தாற்போல இறைவனைத் தொழுது மகிழ்ந்ததால் பேயாழ்வார் என்ற பெயர் பெற்றார். காலம் கி.பி. 6 அல்லது 8ஆம் நூற்றாண்டு. இவர் பாடிய 100 பாடல்கள் மூன்றாம் திருவந்தாதியாக அமைந்துள்ளன.

திருக்கண்டேன் பொன்மேனிகண்டேன் திகழும்
அருக்கன் அணிநிறமும் கண்டேன் - செருக்கிளரும்
பொன்னாழி கண்டேன் புரிச்சங்கம் கைக்கண்டேன்
என்னாழி வண்ணன்பால் இன்று

விளக்கம்

“பெருமானே! நான் இன்று கடலைப்போல கருத்த நிறம் கொண்ட உம் திருமுகத்தைக் கண்டேன். உம்முடைய திருமேனியைக் கண்டேன். உம் திருமார்பில் மலர்ந்திருக்கும் இலக்குமியைக் கண்டேன். உம்முடைய கையில் எதிரிகளை அழிக்கும் பொன்றிற சக்கரத்தையும் , வலம்புரிச் சங்கையும் கண்டேன். அதனால் அருள் பெற்றேன்” என்று மனமுருகிப் பாடுகின்றார்.

ஆண்டாள்

தமிழகத்தில் 7ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த வைணவ ஆழ்வார்களுள் ஒருவர் ஆண்டாள். வைணவம் போற்றும் 12 ஆழ்வார்களில் இவர் ஒருவரே பெண்ணாவார். மதுரைக்கு அண்மையிலுள்ள ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் என்னும் ஊரில் வசித்து வந்த விஷ்ணுசித்தர் (பெரியாழ்வார்) என்னும் அந்தணர் ஒருவரால் ஒரு குழந்தையாகத்

துளசிச் செடியின் கீழ்க் கிடந்தபோது , ஆண்டாள் கண்டெடுக்கப்பட்டாள். இவ்வந்தணர் திருவில்லிபுத்தூர் அரங்கநாதர் கோவிலுக்கு மலர்கள் கொய்து கொடுப்பதைத் தமது கடமையாகக் கொண்டவர். கண்டெடுத்த குழந்தையைத் தனக்கு இறைவனால் வழங்கப்பட்ட கொடை எனக் கருதி வளர்த்து வரலானார். ஆயர் குல பெருமை அறிந்த பெரியாழ்வார் அக்குழந்தைக்கு இட்ட பெயர் கோதை என்பதாகும். கோதை இளம் வயதிலேயே கண்ணன் மீது மிகுந்த பக்தியுணர்வு கொண்டவராகவும் , தமிழில் நல்ல புலமை கொண்டவராகவும் இருந்தார். சிறு வயதிலேயே கண்ணன் மீதிருந்த அளவற்ற அன்பு காரணமாக அவனையே மணம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணத்தையும் வளர்த்துக்கொண்டார். தன்னைக் கண்ணனின் மணப்பெண்ணாக நினைத்துப் பாவனை செய்தார். கோயிலில் இறைவனுக்கு அணிவிப்பதற்காக விஷ்ணுசித்தர் தொடுத்து வைத்திருக்கும் மாலைகளை ஒவ்வொரு நாளும் அவருக்குத் தெரியாமல் தான் அணிந்து "கண்ணனுக்கு ஏற்றவளாக தானிருக்கிறோமா" என்று கண்ணாடியில் பார்த்து மகிழ்ந்து பின்னர் திரும்பவும் கொண்டுபோய் வைத்து வந்தார். இதனால் கோதை சூடிய மாலைகளே இறைவனுக்கும் சூடப்பட்டன. ஒருநாள் இதனை அறிந்து கொண்ட விஷ்ணுசித்தர் கோதையைக் கடிந்துகொண்டார். அவள் சூடிய மாலையை ஒதுக்கிவிட்டுப் புதிய மாலை தொடுத்து இறைவனுக்கு அணிவித்தார். அன்றிரவு இறைவன் அவரது கனவில் தோன்றி , கோதை அணிந்த மாலைகளே தனக்கு விருப்பமானவை எனவும் , அவற்றையே தனக்குச் சூடவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டார். இதனாலேயே "சூடிக்கொடுத்த சுடர்க்கொடி" என்றும் , "இறைவனையே ஆண்டவள்" என்ற பொருளில் ஆண்டாள் என்றும் போற்றப்படுகிறார். கோதை மண வயதடைந்த பின்னர் அவளுக்காக ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட திருமண ஏற்பாடுகளை மறுத்து, திருவரங்கம் (ஸ்ரீரங்கம்) கோயிலில் உறையும் இறைவனையே மணப்பதென்று பிடிவாதமாக இருந்தார். என்ன செய்வதென்று அறியாது கவலையுடனிருந்த விஷ்ணுசித்தருடைய கனவில் தோன்றிய இறைவன் , கோதையை மணப்பெண்ணாக அலங்கரித்துத் திருவரங்கம் கோயிலுக்கு அழைத்து வருமாறு பணித்தார். குறித்த நாளன்று கோயிலுக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்ட கோதை , கோயில் கருவறைக்குள் சென்று இறைவனுடன் கலந்துவிட்டாள் என்பது ஆண்டாள் வரலாறு.

இயற்றிய நூல்கள்

ஆண்டாள் தனது 15ஆம் வயதில் இறைவனுடன் இரண்டறக் கலப்பதற்கு முன் திருப்பாவை, நாச்சியார் திருமொழி என்னும் இரண்டு நூல்களை இயற்றியுள்ளார். இவ்விரு நூல்களும் அதன் இலக்கிய செழுமை , தத்துவம், பக்தி ஆகியவற்றிக்காக அனைவராலும் போற்றப்படுகின்றது.

திருப்பாவை

இவரது முதல் படைப்பான திருப்பாவை 30 பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது. இத் திருப்பாவை ஆண்டாள் தன்னை ஆயர்பாடியில் வாழும் கோபிகையாக நினைத்துக் கொண்டு பாடப்பெற்ற பாட்டுகளின் தொகுப்பாகும்.

நாச்சியார் திருமொழி

இவரது இரண்டாவது படைப்பான நாச்சியார் திருமொழி 143 பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது. இறைவனை நினைத்துருகிப்பாடும் காதல்ரசம் மிகு பாடல்களின் தொகுப்பாக காணப்படுகின்றது. கண்ணனை மணமுடிப்பதாக ஆண்டாள் பாடியுள்ள நாச்சியார் திருமொழியில் உள்ள 'வாரணமாயிரம்' பாடல் தொகுப்பு புகழ் பெற்றது. இந் நூலில் பத்துப் பத்துப் பாடல்களைக் கொண்ட 14 தலைப்புக்கள் அமைந்துள்ளன.

மார்கழித் திங்கள் மதிநிறைந்த நன்னாளால்

நீராடப் போதுவீர்! போதுமினோ, நேரிழையீர்!

சீர்மல்கும் ஆய்ப்பாடிச் செல்வச் சிறுமீர்காள்!

கூர்வேல் கொடுந்தொழிலன் நந்தகோபன் குமரன்,

ஏரார்ந்த கண்ணி யசோதை இளஞ்சிங்கம்,

கார்மேனிச் செங்கண் கதிர்மதியம் போல்முகத்தான்

நாரா யணனே, நமக்கே பறைதருவான்,

பாரோர் புகழ்ப் படிந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

விளக்கம்

முழுநிலவு ஒளிவீசும் நல்ல நாளான இன்று , மார்கழி மாதம் பிறந்து விட்டது. சிறந்த அழகிய ஆபரணங்களை அணிந்தவர்களே , வளம் நிறைந்த ஆயர்பாடியின்

செல்வச் சிறுமியர்களே , எழுந்திருங்கள். நாம் அனைவரும் இன்று அதிகாலையில் நீராடச் செல்வோம். கூர்மையான வேலாயுதத்தைக் கையில் கொண்டு போர்த்தொழிலில் வல்லவனான நந்தகோபனாரின் திருமகன். அழகிய கண்களை உடைய யசோதையின் சிங்கக்குட்டி போன்ற மகன். மேகங்களைப் போல கரிய மேனியும், சிவந்த கண்களையும் கொண்டவன். சூரியனைப் போன்றும் , சந்திரனைப் போன்றும் ஒளி நிறைந்த முகத்தினை உடையவன். மேற்கூறிய தன்மைகளைக் கொண்ட நாராயணனே நமக்குப் பரம்பொருள். அவன் கட்டாயம் நமக்கு நோன்பின் பலனை அருளுவான்.

பகுத்தறிவு இலக்கியம்

திருமந்திரம்

திருமூலர்

திருமூலர் 63 நாயன்மார்களுள் ஒருவரும் , பதினெண் சித்தர்களுள் ஒருவரும் ஆவார். எல்லாம் வல்ல பரம் பொருளாகிய இறைவருளால் பல ஆயிரம் ஆண்டுகள் யோக நிலையில் இருந்து தவம் செய்தவர். இவர் சிறந்த ஞானியாய் விளங்கியவர். இவர் இயற்றிய திருமந்திரத்தைச் சைவத்திருமுறை பன்னிரண்டினுள் பத்தாவது திருமுறையாய்த் தொகுத்துள்ளனர். இத்திருமந்திரம் ஒன்பது தந்திரங்களில் (இயல்கள்) மூவாயிரம் பாடல்களைக் கொண்டது. 'மூலன் உரை செய்த மூவாயிரந்தமிழ் ஞாலம் அறியவே நந்தியருளது' என்ற திருமூலரின் வாக்கினாலேயே இதனை அறியலாம்.

வேறு பெயர்கள்

திருமந்திர மாலை , மூவாயிரந்தமிழ் என்பன திருமந்திரத்தின் வேறு பெயர்கள் ஆகும்.

நூல் பெருமை

இந்நூல் பண்டைய இந்திய சித்தர்களின் அரிய கண்டுபிடிப்புகளையும் , வாழ்வியல் உண்மைகளையும் விளக்குகிறது. வேதம் , ஆகமம் ஆகிய இரண்டிற்கும் இத்திருமந்திரம் அரிய விளக்கமாய்ப் பொலிந்து விளங்குகின்றது. சைவ ஆகமம் என்று போற்றப்படும் பெருமையினை உடையது. இறைவனைத் துதி செய்வதோடு நில்லாமல்

பதி, பசு, பாசம் என்பனவற்றின் இணைப்பையும் , உயர்ந்த முறையில் வாழ்வாங்கு வாழ உதவும் நல்முறைகளையும் விளக்குகிறது. பண்டைய பாரத சித்தர்கள் கூறிய மனித வளர்ச்சிக்கு உகந்த யோகம் தியானம் , குண்டலினி யோகம் , மருத்துவம், நல் ஒழுக்கம் போன்றவற்றை விளக்கும் அரிய நூலாகவும் திகழ்கிறது. தோத்திரத்திற்குத் திருவாசகம் சாத்திரத்திற்குத் திருமந்திரம் எனச் சான்றோர் கூறுவர். மேலும் சிவன் அன்பு வடிவானவன் என்னும் அரிய உண்மையினை கூறும் திருமூலரின் இத்திருமந்திரமே சைவ சித்தாந்தத்தின் முதல் நூலாகும். உடலை வருத்தித்தான் ஞானத்தை அடையவேண்டும் என்ற கருத்தை மறுத்த அவர் , பலவீனமான உடலை வைத்துக்கொண்டு வலிமையான ஞானத்தை அடைய முடியாது என்பதையும் உறுதிப்படக் கூறியுள்ளார்.

வேறு நூல்கள்

திருமூலர் அறுநூற்றொன்று,

திருமூலர் வைத்தியம்,

திருமூலர்ஞானம்,

திருமூலர் வழலைச் சூத்திரம்,

திருமூலர் பல திரட்டு,

திருமூலர் வாதம் இருபத்தொன்று

போன்ற மேலும் பல அரிய நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். உடல் சார்ந்த தத்துவக் கோட்பாட்டை நமது ஆன்மீக மரபில் அழுத்தமாகப் பதிய வைத்தவர் திருமூலர்தான்.

திருமந்திரத்தின் முதல் தந்திரத்தில் அன்புடைமை அதிகாரத்தில் இடம்பெற்றுள்ள 270, 271, 274, 275, 285 ஆகிய பாடல்கள் பாடமாக வைக்கப்பட்டுள்ளன.

அன்புடைமை

பாடல் - 1

அன்பு சிவம் இரண்டு என்பர் அறிவிலார்

அன்பே சிவமாவது ஆரும் அறிகிலார்

அன்பே சிவமாவது ஆரும் அறிந்தபின்

அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந் தாரே. 270.

விளக்கம்

அன்பு என்று அழைக்கப்படுகின்ற உணர்வு , சிவன் என்று அழைக்கப்படுகின்ற இறைவன் இரண்டும் வேறு வேறு என்று கூறுபவர்கள் உண்மை ஞானம் அறியாதவர்கள். ஓர் அறிவு முதல் ஆற்றிவு வரை உள்ள அனைத்து உயிர்கள் மீதும் செலுத்தப்படுகின்ற எதிர்பார்ப்பில்லாத தூய்மையான அன்புதான் சிவம் என்பதையாரும் அறிந்திருக்கவில்லை. இறைவனது திருவருளால் தமக்குள்ளும் பிறருக்குள்ளும் இருந்து வெளிப்படும் தூய்மையான அன்புதான் சிவம் என்பதை அறிந்து உணர்ந்தபின் , அந்த அறிவு ஞானமே தூய்மையான அன்பு சிவமாக அவருடைய உள்ளத்தில் அமர்ந்து இருப்பார்.

பாடல் - 2

பொன்னைக் கடந்திலங் கும்புலித் தோலினன்
மின்னிக் கிடந்து மிளிரும் இளம்பிறை
துன்னிக் கிடந்த சுடுபொடி யாடிக்குப்
பின்னிக் கிடந்ததென் பேரன்பு தானே. 271

விளக்கம்

பொன்னைக் காட்டிலும் ஒளி வீசுகின்ற புலித்தோலை ஆடையாக உடுத்தியிருப்பவன் சிவபெருமான். வானில் மின்னுகின்ற பிறைச் சந்திரனைத் தன் சடை முடியில் தூடியிருப்பவன். சூடுகாட்டில் எஞ்சியிருக்கும் சூடான சாம்பலைப் பொடி போல திருமேனி எங்கும் பூசிக் கொள்பவன். அந்தச் சாம்பலின் பொடி மீது திருநடனம் ஆடுகின்றவன். அப்படிப்பட்ட இறைவனிடம் நான் கொண்டுள்ள அன்பும் , இறைவன் என் மீது கொண்டுள்ள அன்பும் இரண்டறக் கலந்துள்ளது.

பாடல் - 3

என்அன்பு உருக்கி இறைவனை ஏத்துமின்
முன்அன்பு உருக்கி முதல்வனை நாடுமின்
பின்அன்பு உருக்கிப் பெருந்தகை நந்தியும்
தன்அன்பு எனக்கே தலைநின்ற வாரே. 274

விளக்கம்

உள்ளம் உருக இறைவனைப் போற்றி வழிபடுங்கள். உடலை விட்டு உயிர் பிரியும் முன்பே அனைத்து உயிர்களின் மீதும் அன்பை செலுத்தி , அதன் மூலம் இறைவனைத் தேடுங்கள். அப்படிச் செய்தால் , உயிர் உடலை விட்டுப் பிரிந்த பின்பும் தனது அளவில்லாத பெருங்கருணையைக் கொடுத்து இறைவன் நம்மோடு இருப்பார்.

பாடல் - 4

தான்ஒரு காலம் சயம்பு என்று ஏத்தினும்
வான் ஒரு காலம் வழித்துணை யாய்நிற்கும்
தேன் ஒரு பால்திகழ் கொன்றை அணிசிவன்
தான் ஒரு வண்ணம்என் அன்பில்நின் றானே 275

விளக்கம்

தானே சுயமாகத் தோன்றியவன். தம்மை அன்போடு வணங்கி வாழ்ந்த உயிர்கள் இறந்து விண்ணுலகம் செல்லும் காலம் வரை அவர்களோடு வழித்துணையாக வருபவன். கொன்றை மலர்களைத் தன் இடப்பாகத்தில் மாலையாக அணிந்திருப்பவன். அப்படிப்பட்ட சிவபெருமான் பேரன்பின் உருவமாக என்னுடன் கலந்து நிற்கின்றான்.

பாடல் - 5

கண்டேன் கமழ்தரு கொன்றையி னான்அடி
கண்டேன் கரி உரி யான்தன் கழலிணை
கண்டேன் கமல மலர்உறை வான்அடி
கண்டேன் கழல்அது என் அன்பினுள் யானே. 285.

விளக்கம்

கொன்றை மலர்களைச் சூடியிருக்கின்றவனின் திருவடிகளை நான் கண்டு கொண்டேன். அறியாமையாகிய யானையைக் கதறும்படி பிளந்து அதன் தோலை உரித்துப் போர்வையாகத் தன் மேல் போர்த்திக் கொண்டனின் அழகிய கழல்களை நான் கண்டு கொண்டேன். தாமரை மலரின் மேல் வீற்றிருக்கும் இறைவனின் திருடிகளை நான் கண்டு கொண்டேன். இறைவன் மீது நான் கொண்ட பேரன்பால்

அழகிய கழல்களை அணிந்து அன்பு உருவமாக நிற்கின்ற சிவனின் திருமேனியை நான் கண்டு கொண்டேன்.

பட்டினத்தார்

இவர் பெருஞ்செல்வந்தராகத் திகழ்ந்தவர். அனைத்தையும் துறந்து ஞானியானவர். இளமை , செல்வம் ஆகியவை நிலையில்லாதவை என்று பாடியவர். பல சித்து விளையாட்டுகளைச் செய்தவர். சிதம்பரம் , திருச்செங்கோடு, திருவிடைமருதூர், திருக்கழுக்குன்றம், திருக்காளத்தி ஆகிய இடங்களுக்குச் சென்று இறுதியில் திருவொற்றியூரில் சமாதியானவர்.

திருவிடைமருதூர்

பாடல் - 1

காடே திரிந்து என்ன காற்றே புசித்து தென்ன கந்தை சுற்றி
ஒடே எடுத்து என்ன உள்ளன்பு இலாதவர் ஓங்கு விண்ணோர்
நாடே இடைமருதீசர்க்கு மெய் அன்பர் நாரியர் பால்
வீடே இருப்பினும் மெய்ஞ்ஞான வீட்டு இன்பம் மேவும் வரை
விளக்கம்

உள்ளத்தில் ஒழுக்கம் இல்லாமல் முற்றும் துறந்து விட்டேன் என்று பொய் பேசிக் கொண்டு காட்டில் வாழ்வதால் பயன் இல்லை. காற்றை சுவாசித்து உயிர் வாழ்வதாலும் பயன் இல்லை. கந்தல் துணிகளை உடுத்திக் கொண்டு , கையில் திருவோடு ஏந்தி பிறரிடம் இரந்து உண்டு வாழ்வதாலும் பயன் இல்லை. அவை யாவும் மற்றவர்களுக்காக போடப்படும் வேஷம்தான். ஆனால் இல்லறத்தில் இருந்து மனைவி மக்களுடன் வாழ்ந்தாலும் , உள்ளத்தில் ஒழுக்கமாக இருப்பவனே இறைவனின் திருவடியை அடைவான். பேரின்பத்தைப் பெறுவான்.

பாடல் - 2

தாயும் பகை கொண்ட பெண்டிர் பெரும் பகை தன்னுடைய
சேயும் பகை உறவோரும் பகை இச் செகமும் பகை
ஆயும் பொழுதில் அருஞ்செல்வம் நீங்கில் இங்கு ஆதலினால்
தோயும் நெஞ்சே மருதீசர் பொன் பாதஞ் சுதந்தரமே

விளக்கம்

வாழ்வதற்குரிய செல்வங்கள் நம்மை விட்டு நீங்கி விட்டால் பெற்ற தாயும் நமக்குப் பகையாவார். நம் வாழ்வின் பாதிப்பாக விளங்கும் மனைவியும் பகையாவார். நம் மூலமாக இந்த உலகிற்கு வந்த பிள்ளைகளும் பகையாவார். உற்றார் உறவினர் அனைவரும் பகையாவார். இவர்கள் அனைவரும் நம்மை விட்டு நீங்கினாலும் சிவபெருமானின் பொன்னடிகளைப் போற்றிக் கொண்டே இருந்தால் , அவரின் திருவடி நமக்கு எப்போதும் துணையாக இருக்கும். என் நெஞ்சே! அவருடைய திருவடிகளில் அன்பு செலுத்து. அதுவே உனக்கு இந்த உலகத்தின் ஆசைகளில் இருந்து விடுதலை தரும்.

கடுவெளிச்சித்தர்

கடு என்பதற்கு பெரிய என்று பொருள். கடுவெளி என்பது பரந்த வெளி. பரந்த வெளியாகிய மனதை நோக்கி , அதனைக் கட்டுப்படுத்தும் வகையில் இவருடைய பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. ஆகையால் கடுவெளிச்சித்தர் என்று அழைக்கப்படுகின்றார்.

கடுவெளிச்சித்தர்

கடு என்பதற்கு பெரிய என்று பொருள். கடுவெளி என்பது பரந்த வெளி. பரந்த வெளியாகிய மனதை நோக்கி , அதனைக் கட்டுப்படுத்தும் வகையில் இவருடைய பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. ஆகையால் கடுவெளிச்சித்தர் என்று அழைக்கப்படுகின்றார்.

பாபஞ்செய் யாதிரு மனமே - நாளைக்

கோபஞ்செய் தேயமன் கொண்டோடிப் போவான்

விளக்கம்

மனமே! உயிர்களைத் துன்புறுத்தும் பாவச் செயலைச் செய்யாதே. அப்படிப்பட்ட செயலைச் செய்வாயானால் எமன் உன் மீது கோபம் கொண்டு உயிரைக் கொண்டு சென்று விடுவான்.

பாடல் - 1

சாபங்கொடுத்திட லாமோ - விதி

தன்னைநம் மாலே தடுத்த திடலாமோ

கோபந் தொடுத்திட லாமோ - இச்சை

கொள்ளக் கருத்தைக் கொடுத்திட லாமோ.

விளக்கம்

ஒருவரை துன்பம் தரும் வார்த்தைகளால் சபிக்கக் கூடாது. சபிப்பதால் அவருக்கு விதிக்கப்பட்ட விதியை உன் சாபத்தால் மாற்ற முடியாது. எனவே கோபம் கொள்ளாதே! ஆசையைத் தூண்டுகின்ற எண்ணத்தைத் தூண்டாதே.

பாடல் - 2

சொல்லருஞ் சூதுபொய் மோசம் - செய்தாற்
சுற்றத்தை முற்றாய்த் துடைத்திடும் நாசம்
நல்லபத் திவிசு வாசம் - எந்த
நாளும் மனிதர்க்கு நன்மையாம் நேசம்.

விளக்கம்

சூது என்பது சூதாட்டம். பொய் என்பது இல்லாத ஒன்றை உண்டு என்றும் , உள்ளதை இல்லை என்றும் கூறுவதாகும். மோசம் என்பது பிறர் பொருளை அபகரிப்பதாகும். இவை மூன்றும் மனித வாழ்வைச் சீர்குலைக்கும். இவற்றைச் செய்பவர்கள் நரகத்தை அடைவார்கள் , உறவுகள் அவர்களை விட்டுப் பிரிவார்கள். எனவே இறைவன்பால் பக்தி கொண்டு , செய்ந்நன்றி மறவாமல், அனைவரிடமும் நட்பு கொண்டு வாழ வேண்டும்.

பாடல் - 3

நீர்மேற் குமிழியிக் காயம் - இது
நில்லாது போய்விடும் நீயறி மாயம்
பார்மீதில் மெத்தவும் நேயம் - சற்றும்
பற்றா திருந்திடப் பண்ணு முபாயம்.

விளக்கம்

தண்ணீரின் மேல் நீர்க்குமிழி தோன்றி உடனே அழிந்துவிடும். அதுபோல நம் உடலும் தோன்றியவுடன் அழிவது உறுதி. இந்த உண்மையை உணர்ந்து இந்த உலகின் மேல் பற்று இல்லாமல் இருப்பதே சிறந்தது.

பாடல் - 4

நந்த வனத்திலோ ராண்டி - அவன்
நாலாறு மாதமாய்க் குயவனை வேண்டி
கொண்டுவந் தானொரு தோண்டி - மெத்தக்
கூத்தாடிக் கூத்தாடிப் போட்டுடைத் தாண்டி.

விளக்கம்

ஓர் ஆணும் பெண்ணும் இறைவனை (குயவன்) வணங்கினர். அவர்களின் வேண்டுகூலுக்கிணங்கி ஒரு குழந்தையை (தோண்டி) இறைவன் கொடுத்தார். அக்குழந்தையைப் பராமரிக்க மறந்து அதன் தந்தை ஆடிய ஆட்டத்தால் அந்தக் குழந்தை இறந்து விட்டது. எனவே இந்த உடல் அழிகின்ற தன்மை உடையது என்று உணர்ந்து இறைவனை வணங்க வேண்டும்.

பாடல் - 5

தூடண மாகச்சொல் லாதே - தேடுஞ்
சொத்துக்க ளிலொரு தூசும் நில் லாதே
ஏடணை மூன்றும் பொல்லாதே - சிவத்
திச்சைவைத் தாலெம லோகம் பொல் லாதே.

விளக்கம்

யாரையும் இழிவாகப் பேசுதல் கூடாது. பொருளாசை , மண்ணாசை, பெண்ணாசை என்ற மூன்றும் பொல்லாதவை. இவற்றை விட்டு விட வேண்டும். சிவனை அன்பு கொண்டு வணங்கினால் எமன் நம்மை நெருங்குவதில்லை.

பாடல் - 6

நல்ல வழிதனை நாடு - எந்த
நாளும் பரமனை நத்தியே தேடு
வல்லவர் கூட்டத்திற் கூடு - அந்த
வள்ளலை நெஞ்சினில் வாழ்த்திக்கொண் டாடு.

விளக்கம்

நன்மையான வழிகளைப் பின்பற்றி நடக்க வேண்டும். எந்நேரமும் இறைவனை நினைத்திருக்க வேண்டும். அறிவுள்ள பெரியோருடன் கூடியிருக்க வேண்டும். வள்ளலாகிய இறைவனை வணங்கிக் கொண்டே இருக்க வேண்டும்.

பாடல் - 7

நல்லவர் தம்மைத்தள் ளாதே - அறம்
நாலெட்டில் ஒன்றேனும் நாடித்தள் ளாதே
பொல்லாங்கில் ஒன்றுங்கொள் ளாதே - கெட்ட
பொய்ம்மொழிக் கோள்கள் பொருந்த விள்ளாதே.

விளக்கம்

உத்தமர்களான பெரியோர்களின் உறவைக் காத்துக் கொள்ள வேண்டும். தருமங்கள் முப்பத்திரண்டையும் தவறாது செய்ய வேண்டும். தீமையானவற்றைப் பின்பற்றாது இருக்க வேண்டும். பொய் பேசுதல் , கோள் சொல்லுதல் இவற்றை நீக்க வேண்டும்.

பாடல் - 8

வேத விதிப்படி நில்லு - நல்லோர்
மேவும் வழியினை வேண்டியே செல்லு
சாதக நிலைமையே சொல்லு - பொல்லாச்
சண்டாளக் கோபத்தைச் சாதித்துக் கொல்லு.

விளக்கம்

வேதங்களில் கூறப்பட்டுள்ள நன்மையான வழிகளைப் பின்பற்ற வேண்டும். பெரியோர்கள் காட்டிய வழிகளில் விருப்பமுடன் செல்ல வேண்டும். மன அமைதி தரும் வார்த்தைகளை மட்டும் பேச வேண்டும். கொடுமையான கோபத்தை அழிக்க வேண்டும்.

பாடல் - 9

பிச்சையென் றொன்றுங் கேள்ளாதே - எழில்
பெண்ணாசை கொண்டு பெருக்கமா ளாதே

இச்சைய துன்னை யாளாதே - சிவன்
இச்சைகொண் டவ்வழி யேறிமீ ளாதே.

விளக்கம்

ஒரு பொருளையும் பிறரிடம் இருந்து இரவாமல் வாழ வேண்டும். பெண்களின் மீது ஆசை கொண்டு அழிந்து போகாமல் நம்மைக் காக்க வேண்டும். இறைவனின் மீது பற்று கொண்டு மனம் மாறாமல் பக்தியுடன் செயல்பட வேண்டும்.

பாடல் - 10

மெய்ஞ்ஞானப் பாதையில் ஏறு - சுத்த
வேதாந்த வெட்ட வெளியினைத் தேறு
அஞ்ஞான மார்க்கத்தைத் தூறு - உன்னை
அண்டி னோர்க் கானந்த மாம் வழி கூறு

விளக்கம்

மெய்ஞ்ஞானப்பாதையாகிய அட்டாங்க யோகம் பயில வேண்டும். சரியை , கிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகியவற்றைப் பயிலுதல் உடலுக்கும் உள்ளத்திற்கும் நன்மை தரும். இவற்றைக் கற்றால் மரணமிலாப் பெருவாழ்வு அடையலாம்.

பாடல் - 11

மெய்க்குரு சொற்கட வாதே - நன்மை
மென்மேலுஞ்செய்கை மிகவடக் காதே
பொய்க்கலை யால்நட வாதே - நல்ல
புத்தியைப் பொய்வழி தனில்நடத் தாதே.

விளக்கம்

உண்மையான குருவின் சொற்படி நட. அவரின் சொற்களை மீறாதே. நன்மை செய்வதை நிறுத்தக் கூடாது. தொடர்ந்து நன்மை செய்து கொண்டிரு. பொய் சொல்லாதே. நல்ல புத்தியை பொய்யான வழியில் பயன்படுத்தாதே. புத்திசாலித்தனம் அதிகமாகப் பயன்படாது. அதை எப்படிப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்கின்ற புத்திசாலித்தனம் இல்லாவிட்டால்.

பாடல் - 12

கூட வருவதொன் றில்லை - புழுக்
கூடெடுத்த திங்கள் உலவுவதே தொல்லை
தேடரு மோட்சம தெல்லை - அதைத்
தேடும் வழியைத் தெளிவோரு மில்லை.

விளக்கம்

இறக்கும்போது நாம் செய்த பாவ புண்ணியங்களைத் தவிர வேறொன்றும் கூட வராது. காதற்ற ஊசியும் வாராது காண் கடைவழிக்கே. பட்டுப்புழு தன்னைச் சுற்றி தானே கூடு அமைத்து அடைத்துக் கொள்ளும். மனிதனும் தன் ஆசையினால் உடல் என்ற கூட்டை மறுபடி மறுபடி உற்பத்தி செய்தி அடைபட்டுக் கொள்கிறான். உலகில் பிறப்பதற்கான நோக்கம் மோட்சம்தான் அதாவது விடுதலை. நாம் யார் என்ற உண்மையை உணர்ந்து கொள்வது. ஆசைகள் நம்மை உணரவிடாமல் மயக்கி விடுகின்றன. தேவையற்ற விஷயங்களில் ஈடுபட்டு வாழ்க்கையை வீணாக்குவதைத் தவிர நாம் வேறென்ன செய்து கொண்டிருக்கிறோம். தெளிந்த அறிவு உடையவர்கள் கூட வாழ்வின் லட்சியத்தை நோக்கிக் பயணிப்பதில்லை.

பாடல் - 13

ஐந்து பேர் சூழ்ந்திடுங் காடு - இந்த
ஐவர்க்கும் ஐவர் அடைந்திடும் நாடு
முந்தி வருந்திநீ தேடு -அந்த
மூலம் அறிந்திட வாழுத்தி வீடு.

விளக்கம்

நாம் அனைவரும் ஐம்பூதங்களான(நீர் நிலம் காற்று மண் ஆகாயம்) ஆகிய இயற்கையால் சூழப்பட்டிருக்கிறோம். நாம் எதை நாடுகிறோமோ அதை ஐம்புலன்களால் அடைகிறோம். உண்மையை நாடும் போது ஐம்புலன்கள் அமைதி அடையும். உடம்பு தேர் ஐம்புலன்கள் குதிரைகள் புத்தி கடிவாளம் ஜுவன் தேர்ப்பாகன் ஆன்மா பிரயாணம் செய்பவர். இடைவிடாமல் விழிப்போடு இரு. வாழ்க்கையில் கஷ்டப்படாமல் எதுவும் கிடைக்காது. அப்படிக்கிடைக்கலனா அதுக்காக நீ கடுமையா உழைக்கலனு அர்த்தம். உண்மையை அடைவதற்காக என்ன விலை வேண்டுமானாலும் தரத் தயாராக இருக்க

வேண்டும். எது ஒன்றையும் அறிய அதன் மூலத்தை அடைய வேண்டும். தாயை அறிந்தால் பிள்ளையை அறியலாம். தாயைப் போல பிள்ளை. மூலாதாரத்தை அடையும் போது முத்தி பெறலாம்.

பாடல் - 14

உள்ளாக நால்வகைக் கோட்டை - பகை
ஓடப் பிடித்திட்டால் ஆளலாம் நாட்டை
கள்ளப் புலனென்னும் காட்டை - வெட்டிக்
கனலிட் டெரித்திட்டாற் காணலாம் வீட்டை

விளக்கம்

உடல் மனம் புத்தி தான்மை (அகங்காரம், நான்) ஆகிய நான்கு உறைகளுக்கு அப்பால் ஆன்மா உள்ளது. நான்கு கோட்டைகளின் பகைமைகளை வென்று கடந்து சென்றால் ஆன்மாவை அடைந்தால் உலகம் உன்னுடையது. தோற்றம் வேறு உண்மை வேறு. கள்ளப்புலன்கள் உண்மையை உணர்வதில்லை. ஆன்மா ஒன்று மட்டுமே உள்ளது. ஆனாலும் எப்படி இவ்வளவு வேறுபாடுகள் தோன்றுகிறது? புலன்களின் விஷமங்களைப் பார்த்தாயா? ஒன்றை மற்றொன்றாகக் காட்டுகிறது. இந்தப் புலன்களை நம்பாமல் எது என்ன? எது உண்மை? என ஆராய்ச்சி செய்தால் முத்தி அடையலாம்.

பாடல் - 15

காசிக்கோ டில்வினை போமோ - அந்தக்
கங்கையா டில்கதி தானுமுண் டாமோ
பேசமுன் கன்மங்கள் சாமோ - பல
பேதம் பிறப்பது போற்றினும் போமோ.

விளக்கம்

காசிக்குப் போனாலும் கங்கையில் நீராடினாலும் பாவங்கள் போகாது. பாகற்காயை கங்கையில் கழுவினாலும் அதன் கசப்புத் தன்மை நீங்காது. செய்த நல்வினையும் செய்கின்ற தீவினையும் ஒரு எதிரொலியை காட்டாமல் மறையாது. ஆகவே ஒருவர் எச்சரிக்கையுடன் வாழ வேண்டும். வாழ்க்கையில் துன்பப்படாமல் கிடைப்பதில்லை.

பாடல் - 16

பொய்யாகப் பாராட்டுங் கோலம் எல்லாம்
போகவே வாய்த்திடும் யாவர்க்கும்போங் காலம்
மெய்யாக வேசுத்த சாலம் - பாரில்
மேவப் புரிந்திடில் என்னனு கூலம்.

விளக்கம்

பொய்யாகப் பாராட்டுதல் - நாம் யார் என்பதே நமக்குத் தெரியவில்லை. இதில் பிறரை பாராட்டுதல் எடை போடுதல் குறை கூறுதல் எல்லாம் தவறாகவே அமையும். முதலில் நான் யார் என்று கண்டுபிடி. தோற்றம் வேறு உண்மை வேறு. மரணம் உன் உண்மை நிலையை உணர்த்திடும். உண்மையைத் தேடி வாழ்ந்திடு. உண்மையாய் வாழ்ந்திடும் போது உலகம் அனுகூலமாக அமையும்.

பாடல் - 17

சந்தேக மில்லாத தங்கம் - அதைச்
சார்ந்துகொண் டாலுமே தாழ்வில்லா பொங்கம்
அந்தமில் லாதவோர் துங்கம் -எங்கும்
ஆனந்த மாக நிரம்பிய புங்கம்.

விளக்கம்

நிலையாக இருப்பது இறைவன், உண்மை. மற்றவையெல்லாம் நிலையில்லாதவை. அவைகளைச் சார்ந்தால் அழிவு நிச்சயம். உண்மையைச் சார்ந்தால் மரணமில்லா பெருநிலையை அடையலாம்.

பாடல் - 18

பாரி லுயர்ந்தது பத்தி - அதைப்
பற்றின பேர்க்குண்டு மேவரு முத்தி
சீரி லுயரட்ட சித்தி - யார்க்குஞ்
சித்திக்கு மேசிவன் செயலினால் பத்தி.

விளக்கம்

உண்மையை அடைய இரண்டு வழிகள் உள்ளன. ஒன்று பக்தி மற்றொன்று ஆராய்ச்சி (தியானம்). ஆனால், இரண்டுமே முடிவில் ஒரே உண்மையைத்தான் அடைகின்றன.

பாடல் - 19

அன்பெனும் நன்மலர் தூவிப் - பர
மானந்தத் தேவின் அடியினை மேவி
இன்பொடும் உன்னுட லாவி - நாளும்
ஈடேற்றத் தேடாய்நீ இங்கே குலாவி.

விளக்கம்

எல்லா உயிர்களிடத்தும் அன்போடு இருக்க வேண்டும். மண்ணுயிரையும் தன்னுயிர் போல் நினை. இறைவனை நினைத்து மகிழ்வோடு இடையறாது அவன் திருவடியை நினைத்து தியானித்து பிறப்பு இறப்பு என்ற சூழலில் இருந்து ஈடேற்றம் காண வேண்டும்.

பாடல் - 20

ஆற்றறும் வீடேற்றங் கண்டு - அதற்
கான வழியையறிந்து நீ கொண்டு
சீற்றமில் லாமலே தொண்டு - ஆதி
சிவனுக்குச் செய்திடிற் சேர்ந்திடுங் கொண்டு.

விளக்கம்

வீடு பேற்றை அடைவதற்கு முழு தியாகமே வழி. அதனால் தான் நம் முன்னோர்கள் எல்லோருமே இந்த உலகம் கனவு போன்றது இதிலிருந்து விழித்துக் கொண்டு உண்மை நிலையை உணர்ந்து கொள்ளுங்கள் என்கின்றனர். இந்தக் கனவை தியாகம் செய்துவிட்டு உண்மையை நோக்கி இறைவனை நோக்கிச் செல்லுங்கள்

பாடல் - 21

ஆன்மாவா லாடிடு மாட்டந் - தேகத்
தான்மா அற்றபோதே யாமுடல் வாட்டம்

வான்கதி மீதிலே நாட்டம் - நாளும்
வையி லுனக்கு வருமே கொண் டாட்டம்.

விளக்கம்

இந்த உலகத்தில் ஆன்மா ஒன்றே உள்ளது. மற்றவைகள் ஆன்மா மீது வரையப்பட்ட சித்திரங்கள். இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. தோற்றம் வேறு உண்மை வேறு. ஆன்மா நீங்கினால் உடல் வாடிவிடுகிறது. ஆதலால் அந்த ஆன்மாவை உண்மையை உணர்ந்து கொள்வதே குறிக்கோள். இதை நினைவில் கொண்டு இடையறாது தியானித்தால் பேரின்ப நிலையை அடையலாம்

பாடல் - 22

எட்டு மிரண்டையும் ஓர்ந்து - மறை
எல்லா முனக்குள்ளே ஏகமாய்த் தேர்ந்து
வெட்ட வெளியினைச் சார்ந்து ஆனந்த
வெள்ளத்தின் மூழ்கி மிகுகளி கூர்ந்து.

விளக்கம்

தமிழில் 'அ' என்றும் சிவம் என்றும் குறிக்கப்படும் எட்டும், 'உ' என்றும் சக்தி என்றும் குறிக்கப்படும். இரண்டும் பற்றி சிவசக்தி ரூபமாய் ஆராய்ந்து சாத்திரங்கள் அனைத்தையும் தன்னுள்ளே ஆராய்ந்து முடிவான ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுத்து கடுவெளி என்னும் வெப்ப வெளி என்றும் அழை பிரமம் சார்ந்து ஆனந்த மகிழ்வெய்திக் கொள்க.

பாடல் - 23

இந்த வலகமு முள்ளுஞ் - சற்றும்
இச்சைவை யாமலே எந்நாளந் தள்ளு
செந்தேன்வெள் ளமதை மொள்ளு - உன்றன்
சிந்தைதித் திக்கத் தெவிட்டவுட் கொள்ளு.

விளக்கம்

இந்த உலகம் ஒரு சிறைக்கூடம். உடல் ஒரு சிறை. இதில் நாம் அடிமையாக அடைக்கப் பட்டிருக்கிறோம். ஆனால், நாம் சுதந்திரமாக இருப்பதாக நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த நினைப்பு தாள் வாழ்க்கையைக் கெடுக்கிறது. நம் ஆசைகளால் தான் இந்த உலகத்தைப் படைத்து உடலைப் படைத்து நம்மை நாமே அடிமையாக்கிக்

கொண்டோம். ஆதலால் விழித்திரு. கனவுகள் போல் ஆசைகள் காணாமல் போய்விடும். விட்டு விடுதலையாகி விடுவாய்.

பாடல் - 24

பொய் வேதந் தன்னைப் பாராதே - அந்தப்
போதகர் சொற்புத்தி போதவோ ராதே
மைவிழி யாரைச்சா ராதே - துன்
மார்க்கர்கள் கூட்டத்தில் மகிழ்ந்து சேராதே.

விளக்கம்

பொய் வேதம் என்பது வாழ்வின் குறிக்கோள் இன்பம் என போதிப்பது. அவர்கள் சொற்புத்தியோ சுயபுத்தியோ இல்லாதவர்கள். அவர்கள் பேச்சைக் கேளாதே. இன்பம் அல்ல முழு தியாகமே வாழ்வின் குறிக்கோள். காமத்திலும் பணத்தாசையிலும் உன்னை அழைத்துச் செல்கின்றவளைச் சாராதே. இறைவனிடத்தில் உன்னை அழைத்துச் செல்லும் பெண்களிடத்தில் நட்பு கொள்ள வேண்டும். சாப்பிடு குடி சந்தோஷமாயிரு. இதுவே மக்களின் உறவினர்களின் நண்பர்களின் குறிக்கோள். மரணமோ வெகு அருகில். பிறகென்ன சீக்கிரம் சீக்கிரம் இறை பக்தியிலும் பிறருக்கு உதவி செய்வதிலும் வாழ்க்கையை பயனுள்ளதாக வாழ்ந்திரு.

பாடல் - 25

வைதோரைக் கூடவை யாதே - இந்த
வைய முழுதும் பொய்த் தாலும்பொய் யாதே
வெய்ய வினைகள்செய் யாதே - கல்லை
வீணில் பறவைகள் மீதிலெய் யாதே.

விளக்கம்

அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத் தம்மை இகழ்வாரைத் பொறுத்தல் தலை. உலகம் முழுவதும் பொய்யாக வாழ்ந்தாலும் நீ நேர்மையாக உன் கடமைகளைச் செய்து கொண்டிரு. தீயதை செய்யாதே. வீணாக பறவைகள் மீது கல்லெறியாதே. எல்லா உயிர்களும் வாழ வேண்டும். எந்த உயிரையும் கொல்லக் கூடாது. மண்ணுயிரையும் தன்னுயிர் போல் நினை. அகிம்சையே இறைவனை அடைவதற்கான முதற்படி.

பாடல் - 26

சிவமன்றி வேறே வேண்டாதே - யார்க்குந்
தீங்கான சண்டையைச் சிறக்கத் தூண்டாதே
தவநிலை விட்டுத்தாண் டாதே - நல்ல
சன்மார்க்க மில்லாத நூலைவேண் டாதே.

விளக்கம்

இறைவனே உண்மை. மற்ற அனைத்தும் நிலையற்றவை கனவு போல் கலைபவை . ஆதலால் இறைவனையே நாடு. சண்டை சச்சரவுகளைத் தூண்டாதே. தேவையானவைகளில் மட்டும் கவனம் செலுத்து. தவநிலை அதாவது பொறுப்புடன் வாழ்வதைக் கடைபிடி. தேவையற்ற நூல்கள் சினிமாக்களில் நேரத்தை வீணாக்காதே. உடல் இன்பத்திற்காக என்னவெல்லாமோ செய்து விட்டாய். மரணம் வரப்போகிறதே அதற்காக என்ன செய்திருக்கிறாய்.

பாடல் - 27

பாம்பினைப் பற்றியாட் டாதே - உன்றன்
பத்தினி மார்களைப் பழித்துக்காட் டாதே
வேம்பினை யுலகிலூட் டாதே - உன்றன்
வீறாப்பு தன்னை விளங்க நாட்டாதே.

விளக்கம்

பாம்பு முதற்கொண்டு எந்த உயிர்களையும் துன்புறுத்தக் கூடாது. நல்ல குணமுள்ள பெண்கள் பிறப்பது அபூர்வம். அப்படிப்பட்ட பெண்களைப் பழிப்பது உன்னை அழித்துக் கொள்வதற்குச் சமம். தீயதை உலகிற்கு கற்றுக் கொடுக்காதே. உன் ஆணவத்தை நிலைநாட்ட முயற்சி செய்யாதே. நான் என்பதை நாய்க்கு போட்டு விட்டு இருப்பதெல்லாம் இறைவனே செய்வதெல்லாம் இறைவனே. நாமெல்லாம் அவன் கைகளில் வெறும் கருவிகளே என்ற உண்மையை உணர்ந்து அவன் திருவடிகளில் சரணடைவோமாக.

பாடல் - 28

போற்றுஞ் சடங்கைநண் ணாதே - உன்னைப்
புகழ்ந்து பல ரிற் புகலவொண் ணாதே

சாற்றுமுன் வாழ்வையெண் ணாதே - பிறர்
தாழும் படிக்குநீ தாழ்வைப்பண் ணாதே.

விளக்கம்

அறிவுபூர்வமாக பக்தி இருக்க வேண்டும். இல்லையேல் சடங்குகள் கேலிக் கூத்தாகி விடும். உன் புகழை பலரிடம் சாற்றாதே. இறைவனை உணர்வதற்கே வாழ்க்கை. அதற்கான முயற்சி இல்லையேல் வாழ்க்கை வீண். ஆதலால் இறைவனைத் தவிர மற்றவை தாழ்ந்தவை. அந்தத் தாழ்வை உண்டு பண்ணாதே.

பாடல் - 29

கஞ்சாப் புகைபிடி யாதே - வெறி
காட்டி மயங்கியே கட்டுடி யாதே
அஞ்ச வுயிர்மடி யாதே - புத்தி
அற்றவஞ் ஞானத்தி னூல்படி யாதே.

விளக்கம்

எல்லா மதங்களும் போதை வஸ்துக்களுக்கு எதிராகவே உள்ளன. ஏனெனில் அது தன்னை தன்னிடமிருந்தே பிரித்து விடுகிறது. மதத்தின் முக்கிய லட்சியம் தன்னை உணர்வது. போதையினால் தன்னுணர்வு போய்விடுகிறது. நாளாக நாளாக மந்த புத்தி உடையவர்களாக உணர்வற்றவர்களாக ஆகிவிடுவார்கள். ஆதலால் கஞ்சா, கள் குடிக்காதே. உயிர்களை அழித்து ஊன் உண்ணாதே. தேவையற்ற பயனில்லாத நூல்களைப் படித்து காலத்தை வீணாக்காதே. மரணமோ வெகு அருகில் பிறகென்ன சீக்கிரம் சீக்கிரம் விழித்திரு...

பாடல் - 30

புத்தி யெனுமேனி நாட்டித் - தொந்த
பந்தமற் றவிடம் பார்த்ததை நீட்டி
சத்திய மென்றதை யீட்டி - நாளுந்
தன்வச மாக்கிக் கொள் சமயங்க ளோட்டி.

விளக்கம்

ஒவ்வொரு கணத்தையும் முழு தியானத்திலும் முழு இறைசிந்தையிலும் நாட்டி சத்தியத்தை தன் வசமாக ஈட்டிக் கொள். ஒவ்வொரு கணத்தையும் இதற்கான

சந்தர்ப்பங்களாகப் பயன்படுத்திக் கொள். நல்லவற்றின் மீது ஒருபோதும் நம்பிக்கை இழக்காதீர்கள். நாளையே கூட அது நிகழலாம். பொறுமையாகக் காத்திரு.

பாடல் - 31

செப்பரும் பல வித மோகம் -எல்லாம்
சீயென் றொறுத்துத் திடங்கொள் விவேகம்
ஒப்பரும் அட்டாங்க யோகம் - நன்றாய்
ஓர்ந்தறி வாயவற் றுண்மைசம் போகம்.

விளக்கம்

பென்னாசை, பொன்னாசை, மண்ணாசை இவை மூன்றும் அறியாமையால் உண்டாவது. ஆசை என்பதே அறியாமை தான். ஒவ்வொருவரும் பற்றில்லாதவராகவே பிறக்கிறோம். பிறகு எப்படி பற்று பகையால் சீரழிகிறோம். காரணமும் பற்றற்றுப் பிறந்ததாலே தான். தண்ணீர் சூடாகவும் இல்லை குளிர்ச்சியாகவும் இல்லை. அதன் இயல்பு இரண்டையும் கடந்து, அதனால் நம்மால் அதை சூடாக்கவோ குளிர்ச்சியாக்கவோ முடிகிறது

பாடல் - 32

எவ்வகை யாகநன் னீதி - அவை
எல்லா மறிந்தே யெடுத்துநீபோதி
ஒவ்வாவென்ற பல சாதி - யாவும்
ஒன்றென் றறிந்தே யுணர்ந்துற வோதி

விளக்கம்

இறைவனை முதலில் நீ அனுபவ பூர்வமாக உணர்ந்து அறிந்துகொள். பின் அவரது ஆணை கிடைத்தால் எல்லா வகையான நீதியையும் மக்களுக்குப் போதி. இல்லையென்றால் உன் பேச்சை யார் கேட்பார்கள். கேலிக் கூத்தாகி விடும். குளத்தை சென்றடைய பல பக்கங்களில் உள்ள படிகளில் செல்வது போல எல்லா மதங்களும் இறுதியில் இறைவனையே அடைகின்றன. ஆதலால் சண்டை சச்சரவுகள் தேவையில்லை.

பாடல் - 33

கள்ளவே டம்புனை யாதே - பல
கங்கையி லேயுன் கடம்நனை யாதே
கொள்ளைகொள் ளநினை யாதே - நட்புக்
கொண்டு பிரிந்துநீ கோள்முனை யாதே.

விளக்கம்

உண்மையாகவும் நேர்மையாகவும் இருப்பது நல்லது. நாமாக அந்தந்த விஷயங்களை வாழ்ந்து பார்த்து உண்மை நிலையை உணர்ந்து கொண்டால் மட்டுமே அதை மற்றவர்களுக்குப் போதிக்க வேண்டும். ஆனால் அனுபவித்து உணராத ஒன்றை வேறு யாருக்கும் போதிப்பதில்லை என்ற ஒன்றை மட்டும் ஒவ்வொருவரும் கடைபிடித்தால் இந்த உலகமே தெய்வீகமாகி விடும். தெரியாததை தெரியும் என்பது போல் வேஷம் போடாதே. உன்னையும் ஏமாற்றி மக்களையும் ஏமாற்றி சீரழியாதே. உண்மையாக இரு.

பாடல் - 34

எங்குஞ் சயப்பிர காசன் - அன்பர்
இன்ப இருதயத் திருந்திடும் வாசன்
துங்க அடியவர் தாசன் - தன்னைத்
துதிக்கிற் பதவி அருளுவன் ஈசன்.

விளக்கம்

கடுவெளிச் சித்தர் பாடல், சித்தர் பாடல்கள், அங்கிங் கெனாதபடி நீக்கமற எங்கும் நிறைந்திருக்கும் இறைவன் அன்பு நிறைந்து நிற்கும் இதயத்தில் வாசம் செய்கிறான். அடியவர்களுக்கு தாசன். இறைவனை நினைப்பவர்கள் இன்ப பேற்றை அடைவார்கள்.

இராவண காவியம்

இராவணகாவியத்தை இயற்றியவர் புலவர் குழந்தை. இக்காப்பியம் தமிழ்க் காண்டம், இலங்கைக் காண்டம், விந்தக் காண்டம், பழிபுரி காண்டம், போர்க் காண்டம் என ஐந்து காண்டங்களையும் , 57 படலங்களையும் , 3100 பாடல்களையும் கொண்டுள்ளது. இராவணனைக் காவியத் தலைவனாகக் கொண்டு பாடப்பட்டுள்ளது.

இந்நூலின் ஆசிரியர் 1906 ஆம் ஆண்டில் முத்துசாமிக்கவுண்டருக்கும் , சின்னம்மையாருக்கும் மகனாகப் பிறந்தார். இயற்கையாகவே இளமையிலேயே கவி பாடும் ஆற்றல் உடையவராகத் திகழ்ந்தார். ஆசிரியராகவும், தலைமை ஆசிரியராகவும் 39 ஆண்டுகள் பணியாற்றினார். தந்தை பெரியார் தொடங்கிய சுயமரியாதை இயக்கத்தில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டார். விதவை மணம் , கலப்பு மணம் , சீர்த்திருத்த மணம் ஆகியவற்றை முன்னிறுத்தி நடத்தினார். வேளாண் வேதம் என்னும் மாத இதழை நடத்தினார்.

தாய்மொழிப்படலம்

பாடல் - 1

ஏடுகை யில்லார் இல்லை இயலிசை கல்லார் இல்லை
பாடுகை யில்லார் இல்லை பள்ளியோ செல்லா ரில்லை
ஆடுகை யில்லார் இல்லை அதன்பயன் கொள்ளார் இல்லை
நாடுகை யில்லார் இல்லை நற்றமிழ் வளர்ச்சி யம்மா.

விளக்கம்

இராவணனின் இலங்கை சிறப்புகள் பல பொருந்திய நாடு. கல்வி கேள்விகளால் அறிவு பெற்ற மக்கள் நிரம்பிய நாடு. அந்நாட்டில் கல்வி பயிலும் ஏடுகள் இல்லாமல் ஒருவரையும் பார்க்க இயலாது. இயல் , இசை கற்காதவர் அந்த நாட்டில் இல்லை. தமிழிசையைப் பாடி மகிழாதவர் இல்லை. கல்விக் கூடங்களுக்குச் சென்று கல்வியறிவு பெறாதவர்கள் இல்லை. தமிழிசையைப் போற்றி ஆடல் தொழிலை மேற்கொள்ளாதவரும் இல்லை. இயல் , இசை, நாடகம் என்ற முத்தமிழின் பயனை அடையாதவர்கள் இல்லை. நற்றமிழின் வளர்ச்சியை விரும்பாதவர்களும் இல்லை என்று அந்நாட்டின் சிறப்பு கூறப்படுகின்றது.

பாடல் - 2

தமிழெனது ருகட் பார்வை தமிழெனது உருவப் போர்வை
தமிழெனது உயிரின் காப்புத் தமிழெனது உளவே மாப்புத்
தமிழெனது உடைமைப் பெட்டி தமிழெனது உயர்வுப் பட்டி
தமிழெனது உரிமை யென்னத் தனித்தனி வளர்ப்பர் மாதோ.

விளக்கம்

அந்நாட்டு மக்கள் தமிழைத் தங்கள் உயிராக மதித்தனர். தமிழ் தங்களின் இரு கண்களில் இருந்து வருகின்ற பார்வை என்றும் , மானத்தைக் காக்கின்ற போர்வை என்றும், உயிரைக் காக்கும் கருவி என்றும் , உள்ளத்தின் சிந்தனை என்றும் , செல்வங்கள் பொதிந்திருக்கின்ற பெட்டி என்றும் , உயர்வின் உறைவிடம் என்றும் மதித்து தமிழைப் போற்றி வாழ்ந்தனர்.

பாடல் - 3

நாடெலாம் புலவர் கூட்டம் நகரெலாம் பள்ளி யீட்டம்
வீடெலாந் தமிழ்த்தாய்க் கோட்டம் விழுவெலாந் தமிழ்க்கொண்டாட்டம்
பாடெலாந் தமிழின் தேட்டம் பணையெலாந் தமிழ்க்கூத் தாட்டம்
மாடெலாந் தமிழ்ச்சொல் லாட்டம் வண்டமிழ் அகத்து மாதோ.

விளக்கம்

அந்நாட்டில் புலவர்கள் கூட்டம் கூட்டமாக வாழ்ந்தனர். நகர் முழுவதும் பள்ளிக்கூடங்கள் காணப்பட்டன. வீடுகள் யாவும் தமிழ்த்தாய் உறைகின்ற கோயில்களாகக் காட்சியளித்தன. கொண்டாடும் விழாக்கள் அனைத்திலும் தமிழின் மேன்மைகள் ஓங்கின. வயல்வெளிகளிலும் தமிழ்ப்பாடல்கள் ஒலித்தன. தமிழ்க் கூத்துகள் மக்களை மகிழ்வித்தன. திரும்பிய திசையெல்லாம் தமிழ்ச்சொற்கள் ஒலித்தன. வண்டமிழ்ச் சிறப்பினை அறிந்த மக்கள் நிரம்பிய நாடாகக் காட்சியளித்தது.

பாடல் - 4

உண்டியை உண்ணார் பொன்பட் டுடையினை எண்ணார் கன்னற்
கண்டினைப் பேணார் செம்பொற் கலன்களைப் பூணார் வண்ணச்
செண்டினைச் சூடார் சாந்தத் திரளினை நாடார் யாழின்
தண்டினைத் தீண்டார் யாருந் தமிழ்மொழி பயிலாக் காலே.

விளக்கம்

தமிழ் மொழியைப் பயிலாத நாட்களில் அங்குள்ள மக்கள் யாரும் உணவை உண்பதில்லை. பொன் பட்டாடைகளை உடுத்துவதில்லை. கரும்பு , கற்கண்டுச் சுவையினை எண்ணுவதில்லை. செம்பொன்னால் செய்யப்பட்ட அணிகலன்களைப்

பயன்படுத்துவதில்லை. வண்ணப் பூக்களைச் சூடுவதில்லை. நறுமணம் வீசும் சாந்தத்தைப் பயன்படுத்துவதில்லை. யாழின் நரம்புகளை மீட்டுவதில்லை.

பாடல் - 5

பாடுபவ ருக்கும் உரை பண்ணுபவ ருக்கும்
ஏடதுவி ரித்துஉரை யிசைப்பவர் தமக்கும்
நாடுநக ரோடு அவர் நயப்பவை கொடுத்தும்
தேடிவரு வித்துமுயர் செந்தமிழ் வளர்த்தார்.

விளக்கம்

தமிழைப் பாடுபவர்களுக்கு, தமிழில் உரையாற்றுபவர்களுக்கு, நூலைப் படித்து உரை செய்கின்றவர்களுக்கு நாடு, நகரத்தோடு அவர் விரும்பிய பொருட்களைக் கொடுத்து அவர்களைத் தங்கள் நாட்டிற்கு வரவழைத்து செந்தமிழ் வளர்த்தனர் அம்மக்கள்.

குறு வினாக்கள்

1. குறுந்தொகையைத் தொகுத்தவர் யார்?
2. பச்சை + கிளி என்பதில் வல்லினம் -----?
3. நான்மணிக்கடிகை ஆசிரியர் யார்?
4. சிலம்பை களமாக கொண்ட நூல் எது?
5. மண நூல் என்றழைக்கப்படுவது எது?
6. நிலத்தினும் பெரிதே வானினும் உயர்ந்தன்று - யார் பாடியது?
7. நின்ற சொல்லர் நீடு தோன்றுஇனியர் - எந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளது?
8. இராவண காவியம் நூலாசிரியர் யார்?
9. திருமூலர் - சிறு குறிப்புத் தருக.
10. இராவண காவியம் - விளக்கம் தருக.
11. திருக்குறள் - குறிப்புத் தருக.
12. சுடர்த் தொடிஇக் கேளாய் - எவ்வகை நிலக்கலிப் பாடல்?

சிறு வினாக்கள்

1. வல்லினம் மிகும் இடங்களைச் சான்றுடன் விளக்குக?
2. வல்லினம் மிகா இடங்களைச் சான்றுடன் விளக்குக.
3. தொல்காப்பியம், நன்னூல் விளக்கம் தருக.
4. நம்பியகப் பொருள், புறப்பொருள் வெண்பாமாலை சிறு குறிப்புத் தருக.
5. பன்னிரு திருமுறை, நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தம் - குறிப்புத் தருக.
6. ஐம்பெருங்காப்பியம், ஐஞ்சிறுகாப்பியம் - விளக்கம் தருக.
7. உண்பது நாழி உடுப்பை இரண்டே - விளக்குக.
8. நாலடியார் - நூற்குறிப்பு வரைக.
9. சிலப்பதிகாரம் கூறும் மூன்று உண்மைகள் யாவை?
10. மனதில் சிவனுக்கு கோயில் கட்டியவர் யார்? குறிப்புத் தருக.
11. மாணிக்கவாசகர் - குறிப்புத் தருக.
12. இறைவன் உருவினைத் திருமூலர் எவ்வாறு கண்டறிகிறார்?
13. திருக்குறள் குறிப்பிடும் அறன் வலியிறுத்தல் கருத்துக்களை விளக்குக.

பெரிய வினாக்கள்

1. அற இலக்கியங்களில் அகநூல் தரும் செய்திகளைக் கூறுக.
2. எட்டுத்தொகை நூல்களில் எழுதி அறிமுகம் செய்க.
3. பாபம் செய்யாதிருக்க கடுவெளிச் சித்தர் கூறும் வழி யாது?
4. ஆண்டாள் பெண்களைத் துயிலெழுப்பும் நிலையை விளக்குக.
5. கண்ணகி பாண்டிய மன்னனிடம் வழக்குரைத்த நிகழ்வினைப் பதிவு செய்க.
6. குகன் இராமனை சந்தித்த நிகழ்வினை எடுத்துரைக்க.
7. ஆற்றுப்படை நூல்கள் தரும் செய்திகளைக் கூறுக.
8. கார்கால சிறப்பினை முல்லைப்பாட்டு வழி விளக்குக.
9. தலைவனின் பாசறை அமைப்பை முல்லைப்பாட்டு வழி விளக்குக.

10. மணிமேகலைக் காப்பியத்தின் வழி பாத்திரம் பெற்ற காதையின் சிறப்பினைக்

கூறுக.

11. “தமிழ்மொழியின் சிறப்பு” குறித்து இராவண காவியம் குறிப்பிடும் செய்திகள்

யாவை?

சு.பேச்சியம்மாள்,
தமிழியல் துறை,
உதவிப் பேராசிரியர்,
மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்,
திருநெல்வேலி,
EMAIL ID: spetchi29@gmail.com